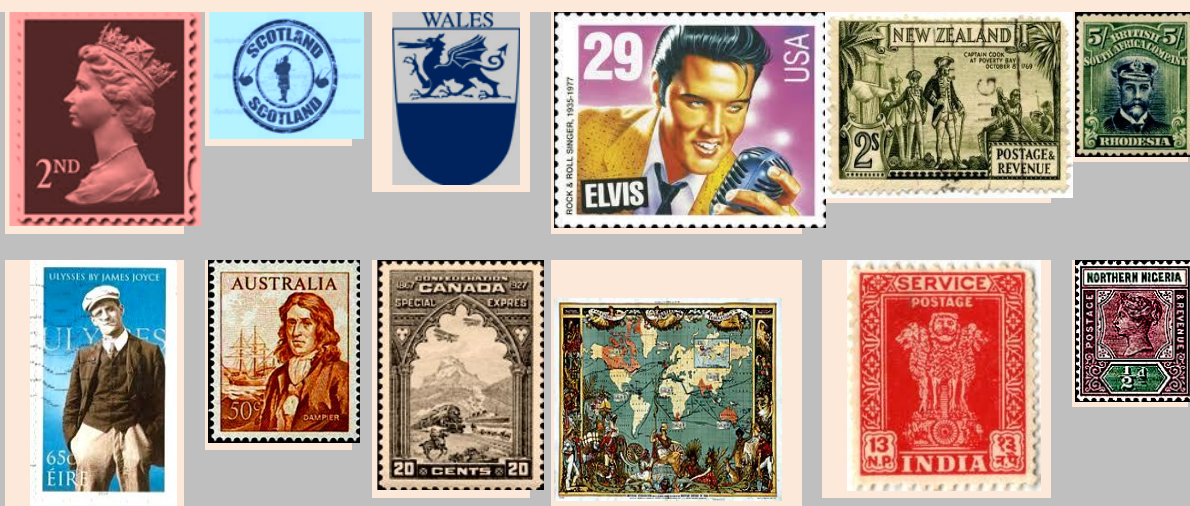

Lidia Vianu

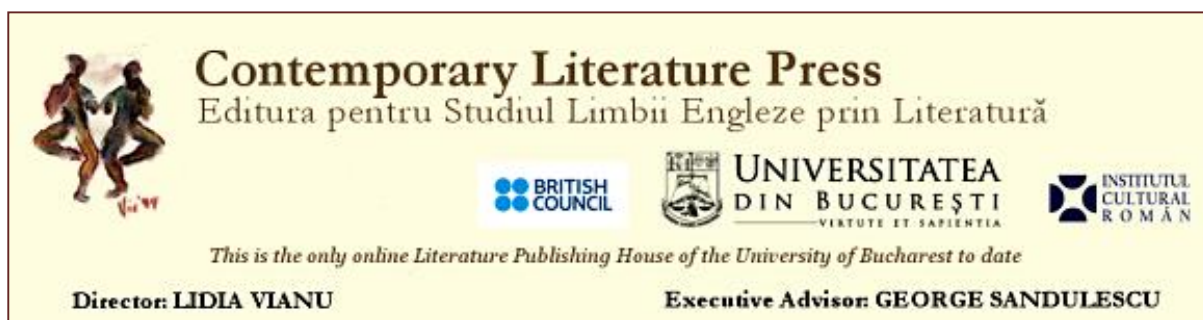

English for Everyone

Exerciții de traducere gramaticală și literară
în limba engleză cu rezolvare,
pentru admiterea la Universitate, concursuri, examene

CONTEMPORARY LITERATURE PRESS
Editura pentru Studiul Limbii Engleze prin Literatură
București 2011

ISBN: 978-606-8366-04-3.

© Lidia Vianu.

Tehnoredactare: Lidia Vianu

Corectură: Lidia Vianu, Silvia Bratu

Dactilografare: Raluca Mizdrea, Anca Pavel.

Postare: Cristina Petrescu.

Publicitate: Ruxandra Câmpeanu.

Această carte de exerciții de traducere a fost inițial publicată, într-o formă foarte diferită de cea actuală, sub titlul *Engleza cu cheie*, de **Editura de Vest** în anul 1992 și sub titlul *English with a Key*, de **Editura Teora** între anii 1994 și 2010. **Versiunea de față, *English for Everyone*, este amplu revizuită și adăugită.**

Lidia Vianu

English for Everyone

**Exerciții de traducere gramaticală și literară
în limba engleză cu rezolvare,
pentru admiterea la Universitate, concursuri, examene**

București 2011

Contemporary Literature Press

Editura pentru Studiul Limbii Engleze prin Literatură

Tabla de materii

Cuvânt înainte. **p. 10**

Partea întâia: Texte în limba română **p. 12**

**I. Timpurile
verbului** **13**

1. The Present **13**

2. The Present Perfect **17**

3. The Past Tense **21**

4. The Past Perfect **26**

5. The Present. The Present Perfect. The Past
Tense. The Past Perfect (1) **29**

6. The Future **31**

7. The Future Perfect **33**

8. The Future-in-the Past **35**

9. The Present. The Present Perfect. The Past
Tense. The Past Perfect (2) **37**

10. The Past Tense. The Past Perfect. The Future-
in-the-Past **39**

11. The Conditional Present **41**

12. The Conditional Past	43

II.

Correspondența timpurilor

13. Consecințele folosirii unui timp trecut în propoziția principală	45
14. Subordonatele temporale	51
15. Subordonatele condiționale	55
16. Recapitulare	64

III. General usage

17. Întrebări directe	66
18. Întrebări indirecte	75
19. Diateza pasivă	81
20. Aspectul continuu	88
21. Subjonctivul	95
22. Verbele modale	106
23. Verbe modale folosite pentru a traduce <i>Trebuie</i>	128
24. Verbe modale folosite pentru a traduce <i>Mai bine</i>	131
25. Traducerea timpurilor românești în limba engleză	134
26. Accusative with Infinitive. Nominative with Infinitive	141
27. Substantivul	145
28. Adjectivul	150
29. Diferențe de folosire: <i>It</i> și <i>There</i>	154

30. <i>Causative Have</i>	159
31. Traducerea lui <i>de</i> temporal în limba engleză	161
32. Traducerea adverbului <i>mai</i> în limba engleză	163
IV. Traduceri literare	166
33. Mircea Eliade: fragmente din <i>În curte la Dionis</i> , 1977	166
34. Camil Petrescu: fragmente din <i>Ultima noapte de dragoste, întâia noapte de război</i> , 1930	181
35. Camil Petrescu: fragmente din <i>Patul lui Procust</i> , 1933	190
36. Marin Preda: fragmente din <i>Cel mai iubit dintre pământeni</i> , 1980	200

Partea a Doua: Cheia exercițiilor 209

I. Timpurile verbului	210
1. The Present	210
2. The Present Perfect	214
3. The Past Tense	218
4. The Past Perfect	223
5. The Present. The Present Perfect. The Past Tense. The Past Perfect (1)	226
6. The Future	228

7. The Future Perfect	230
8. The Future-in-the Past	232
9. The Present. The Present Perfect. The Past Tense. The Past Perfect (2)	234
10. The Past Tense. The Past Perfect. The Future-in-the-Past	236
11. The Conditional Present	238
12. The Conditional Past	240
II. Corespondența timpurilor	
13. Consecințele folosirii unui timp trecut în propoziția principală	242
14. Subordonatele temporale	249
15. Subordonatele condiționale	253
16. Recapitulare	263
III. General Usage	
17. Întrebări directe	265
18. Întrebări indirecte	275
19. Diateza pasivă	281
20. Aspectul continuu	288
21. Subjonctivul	295
22. Verbele modale	307
23. Verbe modale folosite pentru a traduce <i>Trebuie</i>	329
24. Verbe modale folosite pentru a traduce <i>Mai bine</i>	332

25. Traducerea timpurilor românești în limba engleză	335
26. Accusative with Infinitive. Nominative with Infinitive	342
27. Substantivul	346
28. Adjectivul	352
29. Diferențe de folosire: <i>It</i> și <i>There</i>	356
30. <i>Causative Have</i>	361
31. Traducerea lui <i>de</i> temporal în limba engleză	363
32. Traducerea adverbului <i>mai</i> în limba engleză	365

IV.

Traduceri literare

	368
33. Mircea Eliade: fragmente din <i>În curte la Dionis</i> , 1977	368
34. Camil Petrescu: fragmente din <i>Ultima noapte de dragoste, întâia noapte de război</i> , 1930	385
35. Camil Petrescu: fragmente din <i>Patul lui Procust</i> , 1933	395
36. Marin Preda: fragmente din <i>Cel mai iubit dintre pământeni</i> , 1980	405

Partea a Treia

1. Verbe și adjective cu prepoziții obligatorii	415
2. Verbele neregulate	432

Lidia Vianu: English for Everyone.

Contemporary Literature Press
Editura pentru Studiul Limbii Engleze prin Literatură

Cuvânt înainte

English for Everyone a fost la vremea ei o carte de sertar. Greu de explicat de ce o carte de exerciții pentru învățarea limbii engleze a petrecut mulți ani în așteptarea unei publicări care s-a realizat de abia după 1990. Volumul acesta fusese scris tocmai în ideea că, dacă altceva autoarea lui nu putea publica la editurile comuniste, măcar tipărirea unor propoziții de tradus în limba engleză pentru elevi și studenți de toate vârstele nu va fi o problemă. A fost. Și într-un fel e un lucru bun că *English for Everyone* nu a ieșit de sub tipar ca manual comunist.

English for Everyone este un manual de predare a limbii engleze prin traduceri. El se adresează elevilor, studenților care frecventează seminarii de curs practic de engleză (la facultăți filologice și nefilologice), dar și tuturor celor care doresc să-și formeze o bază gramaticală pentru conversație sau corespondență, să scrie și să vorbească într-o engleză corectă. Manualul poate fi de folos și vorbitorilor de limba engleză care doresc să învețe limba română.

Volumul are la sfârșit o listă a **verbelor și adjectivelor cu prepoziții obligatorii** folosite în manual, precum și o listă de **verbe neregulate**.

Cine folosește acest manual trebuie să corecteze fiecare propoziție cu varianta din cheia exercițiilor. Corectura trebuie făcută imediat după traducerea unei propoziții, pentru a evita repetarea aceleiași greșeli de mai multe ori la rând, întrucât fiecare problemă de gramatică este tratată într-un număr variabil de propoziții consecutive.

Cartea cuprinde și **liste de cuvinte**. E de dorit ca orice cuvânt necunoscut să fie căutat în dicționar. Desigur, utilizatorul mai grăbit poate lăsa spații libere, pentru ca apoi să descopere rezolvarea în cheie. În cazul în care va traduce a doua oară același grup de propoziții, cuvintele îi vor fi deja cunoscute.

Traducerile de texte literare adaptate din finalul volumului nu oferă unica

Lidia Vianu: English for Everyone.

variantă posibilă. E de dorit sprijinul unui profesor care să explice sau să accepte și alte variante corecte.

English for Everyone este o carte concepută special pentru a fi publicată online și a ajuge astfel rapid și gratuit la toți cei care au nevoie de ea. Dar ea nu este menită să fie citită pe ecran. Învățarea unei limbi străine se face cu hârtie și creion. Internetul are această calitate miraculoasă, că aduce librăria și biblioteca în orice odaie în care există un computer conectat. Computerul singur, însă, nu este suficient. Pentru a vă putea folosi cu adevărat de acest volum, este recomandabil să imprimați pe hârtie paginile pe care aveți intenția să le traduceți.

București, 18 octombrie 2011

Lidia VIANU

Contemporary Literature Press

Editura pentru Studiul Limbii Engleze prin Literatură

Partea întâia

Texte în limba română

I. TIMPURILE VERBALE

1. The Present

1. Deseori încep câte o carte și o las apoi neterminată, fiindcă trebuie să lucrez mult la engleză și seara, când mă apuc să citesc un roman ori o carte de nuvele ori ce altceva mai găsesc, sunt obosit.
2. Vecinul meu pariază rareori pe cai, așa că nu cred să irosească vreodată mulți bani, cu toate că muncește mult și câștigă bine.
3. Ciobanul pe care-l cunosc își leagă din când în când calul de copacul acela și vine să-mi bată la ușă, fiindcă mai întotdeauna îl poftesc să intre și-i ofer un pahar cu limonadă.
4. Cățeaua băcanului nu mușcă mai niciodată pe cei care se apropie de magazin, fiindcă băcanul are întotdeauna nevoie de clienți și își leagă cățeaua cu un lanț în fiecare zi dis-de-dimineasă.
5. Piticul sparge în fiecare zi un pahar, doar ca să se asigure că e încă destul de fioros să-i înspăimânte pe cei ce intră vreodată în odaia lui, iar paharele pe care le sparge sunt cel mai adesea mai scumpe decât își pot permite să cumpere mai toți ceilalți oameni.
6. De obicei sângerezi când te tai la deget, iar dacă sora vitregă a prietenului tău nu sângerează deloc, atunci se vede că e extraterestră și mai bine ai cerceta chestiunea înainte să fie prea târziu.
7. Cunosc un cerșetor care se preface când și când că e orb și nu vede absolut nimic, deși adesea îl vezi urmărind un film și apoi cerșind bani, fiindcă e veteran de război și șchiopătează rău.
8. Ori de câte ori pisica mea arde pe foc prânzul pentru motan, nu se necăjește; pur și simplu îl întreabă dacă are bani s-o ducă să mănânce în oraș, iar dacă acesta refuză, se duce singură și-l lasă să flămânzească. Asta dă întotdeauna rezultate. Îi dă o lecție. Data următoare când îi arde prânzul, poate fi sigură că o s-o ducă să mănânce

în oraș fără să fie rugat.

9. Oricine aduce ghetе noi la reparat e precis trăsнит. Dar cizmarul are simțul umorului: pur și simplu izbucnește în râs și-i cere individului un preț pe care o să-l țină minte cât trăiește.

10. Pe oriunde trece, o omidă mănâncă tot felul de frunze și face găuri uriașe, pe care le poți recunoaște vărându-ți inelarul și asigurându-te că gaura nu e mai mare decât atât.

11. De obicei iarna construiește case, dar anul acesta în ianuarie face o călătorie în străinătate și habar n-are cât o să dureze până se întoarce și până construiește coliba pe care aștepti tu s-o construiască.

12. Are de gând să te întrebe dacă mănânci ceva, iar eu intenționez să-i spun că un adevărat vânător nu mănâncă niciodată altceva decât vânat, ceea ce sunt sigur că nu are și nici nu va putea face rost, chiar dacă-i spui că mori de foame.

13. Nu vorbi așa de tare: tocmai prind cel mai mare pește din râu și nu vreau să-l pui pe fugă, așa că încearcă să citești ori să te uiți la cer până-s gata, iar după aceea poți să și cânti, deși eu unul nu prea cred că știi să cânti așa grozav.

14. Îți tot spun că pierzi avionul pentru Australia, așa că rupe-o la fugă dacă nu vrei să rămâi să aștepti aici încă trei săptămâni, până pleacă avionul următor.

15. Dacă pisoiful se agață de piciorul tău, e pur și simplu neastâmpărat, fiindcă sunt prea mulți musafiri în casă, iar el vrea să-i dăm atenție și să ne jucăm cu toții cu el cât suntem aici.

16. De obicei la această oră din noapte doarme adânc și visează frumos, dar dacă tu zici că dansează nebunește, nu vreau să te contrazic, deși pot să jur pe tot ce am mai scump că nu face niciun zgomot și nu deranjează pe nimeni.

17. Ai grijă că uiți de excursia la munte, ceea ce înseamnă că nici măcar nu te duci într-acolo, ci mergi de fapt cu mașina la mare, unde știi că prietenii tăi nu te pot însoți fiindcă nu au voie să facă plajă.

18. Directorul stă de vorbă chiar în această clipă cu adolescentul acela neobrăzat și sper că-l pedepsește aspru pentru că a spart toate ferestrele din clasa lui.

19. Cumnata ta vine mereu dis-de-dimineață la mine acasă și-mi cere să-i repar frigiderul, cu toate că știe cât se poate de bine că nu mă pricep deloc la așa ceva și tot ce pot face este să pun pe cineva într-adevăr priceput să-l repare.

20. Străbunicul nostru desenează mereu portrete de-ale prietenilor lui morți, ne spune povestea vieții lor, iar apoi se așteaptă să fim fericiți și recunoscători, ceea ce

mă tem că nu putem fi, mai ales că face acest lucru atunci când ne întoarcem acasă după opt ore de muncă, nu glumă.

21. Când ți se arată o carte nouă de către viitorul tău socru, trebuie să pari intelectual și să nu-ți închipui că ți se oferă o mașină nouă și că ți se cere să mergi cu ea până-n Delta Dunării, unde poți fi singur și unde nu ești silit să faci nimănui pe plac.

22. Ori de câte ori îi este promis un inel de către noul ei logodnic, ea îi arată inelarul și se asigură că are mărimea exactă, iar apoi îi spune că-i păcat dacă inelul e dat înapoi după ce a fost cumpărat.

23. Unei soacre i se refuză de obicei afecțiunea soției fiului ei dacă nu-i în stare să se-mpace bine cu ea, așa că nu-ți sili fiul să se însoare, decât dacă simte el că n-are încotro.

24. În acest birou sunt în curs de a fi desenate castele în folosul celor pe care-i interesează să cumpere unul și să locuiască în el cu copiii, părinții, socrii, nepoții, nepoatele și toate celelalte rude.

25. Se sapă șanțuri pe toată întinderea acestui câmp, cu scopul de a găsi rămășițele unui oraș vechi și, dacă se va găsi ceva, ți se vor arăta toate descoperirile.

26. Chiar în această clipă se alege o actriță pentru rolul Ofeliei și urmează să i se ofere o sumă mare de bani ca să-l joace, dar trebuie să-și facă singură costumul.

27. Se aduc azi creioane noi în acest oraș și sunt toate cumpărate de școlarii care sunt trimiși de învățătorii lor să cumpere orice pot găsi la papetărie.

28. Pacientul e în curs de a fi operat de un chirurg vestit, al cărui nume poate fi găsit în cartea de telefon, fiindcă numărul lui este trecut acolo.

29. Maimuța este privită de către toți arhitecții care vizitează grădina zoologică, încercând să se relaxeze după o săptămână de muncă pe brânci la șantierul unui castel pentru vrăjitorul din Oz, pe care-l înalță ei.

30. Doctorul este chemat în fiecare seară, dar azi e hotărât să apuce să doarmă înainte de a merge, ca de obicei, să flecărească cu bătrâna doamnă, care se plictisește de singurătatea ei când se întuneacă și trimite după el de îndată ce apune soarele.

31. Când își aduc de obicei părinții tăi vitregi sticlele la umplut?

32. Ce faci cu calul pe care călăresc eu de obicei până la târg?

33. De ce crezi că desenez câinele acesta, dacă nu ca s-o sperii?

34. Nu știu cât de des despică el copacii din pădure, dar presupun că o face mai des decât îți spune ție, așa că mai bine fii cu ochii pe el până nu-i prea târziu.
35. Ce arde acolo, că miroase așa urât?
36. De ce sunt mereu trimis tocmai eu să caut râme în grădină când mergem la pescuit și nu e nimeni altcineva dispus să o facă?
37. Cât îți închipui că poate cere pentru un bilet în plus, când știi doar că prețul lui se ridică la foarte puțin, ori e cu adevărat nemernic și recurge la orice dacă e să scoată bani?
38. Mă interesează foarte tare să aflu când anume îndoi bare la circ, câți ani ai, cum te cheamă, cu cât ești plătit, care-ți sunt prietenii și ce crede directorul despre tine.
39. Când mă duc să vorbesc cu el despre afaceri, mănâncă tot timpul, așa că azi stau acasă; n-are decât să se târască la picioarele mele înainte să mă mai duc eu să-l văd la ea acasă, ori nu mă crezi?
40. Tocmai se taie pâinea felii, așa că, dacă-l întrebi pe nașul tău de ce tot aruncă pâinea veche la gunoi, spune-i și că găinile noastre mor de foame dacă nu le hrănim.

2. The Present Perfect

1. Rareori am băut ceva mai cumplit decât ce mi-ai dat aici și chiar cred că precis ai să otrăvești pe cineva cu marfa asta într-o zi.
2. Niciodată-n viața mea n-am condus un autobuz cu viteză așa de mare, drept care nu trebuie să te mire dacă nu respect semnele de circulație.
3. Sora ei vitregă tocmai a căzut de pe o stâncă și s-a lovit la cot, dar a și sosit un doctor s-o îngrijească.
4. Mai niciodată n-am locuit într-un apartament atât de luxos, cu apă curentă și încălzire centrală și care a fost deja plătit de cineva de care nici n-am auzit.
5. N-am mâncat nuci de cocos niciodată, din câte țin eu minte, așa că, întrucât tocmai m-ai întrebat ce-mi place și ce nu-mi place, pot să-ți spun că nu știu dacă-mi plac nucile de cocos, fiindcă încă nu le-am gustat.
6. N-am hrănit căprioarele, fiindcă am fost prea ocupat azi.
7. N-am avut niciodată niciun regret că am renunțat la chimie. Am studiat fizica și am ajuns fizician priceput, ori cel puțin așa sper.
8. Cei care au dus multe lupte la viața lor au înțeles deja ce vreau să spun când zic că am avut noroc că am trăit la adăpost, lipsit și de invidie și de mândrie.
9. Încă n-am găsit busola, rigla și compasul și, întrucât până acum nu le-am pierdut niciodată pe toate, mi-e teamă să-i spun vărului meu că aș vrea să le iau cu împrumut pe ale lui până o să pot eu cumpăra altele din salariul meu, care a crescut în ultima vreme.
10. Nu-ți face griji, vrăjitoarea tocmai a fugit într-o altă pădure și, întrucât n-a lăsat pe nimeni aici care să ne amenințe, putem vâna lupi în liniște, fără teama că o s-o întâlnim.
11. Cocoșatul aruncă cu scrumiere în spărgătorul de bancă de două ore încoace, dar spărgătorul de bancă a stat neclintit în tot acest timp, privindu-l drept în ochi.
12. Rândunica zboară de două zile încoace și încă nu a ajuns la cuibul ei, deși știe

că perechea ei a așteptat-o în tot acest timp.

13. De la o vreme încoace brutarul uită cam multe și a început să umble cu un creion și un carnet, ca să noteze tot ce trebuie să-i amintesc eu să facă.

14. Sora medicală a plâns din nou fiindcă de câteva săptămâni încoace e prea obosită, iar doctorul tocmai a refuzat să-i dea un concediu medical de o săptămână.

15. Portarul îngheață de atâta vreme încât s-a hotărât să-și schimbe slujba și să lucreze ca mecanic la încălzirea centrală, așa că tocmai a făcut o cerere să i se dea slujba aceea, dar i s-a refuzat mărirea salariului, pe care, de asemenea, a solicitat-o de curând.

16. De câteva ore încoace gospodina îi vinde bibliotecarului cărți pe care acesta le înghesuie în geanta lui și se întreabă doar cine l-a trimis la ea și dacă o să înceteze vreodată să-i mai ceară.

17. Fulgarinul farmacistului atârână în spatele ușii de două zile încoace, dar el n-a venit să-l ia, ceea ce înseamnă că nu l-a folosit în aceste două zile, deși a plouat cu găleata.

18. Gospodina a ascuns o mulțime de secrete de soțul ei, care e gunoier și care a dezamăgit-o crunt, deși el nu și-a dat încă seama de acest lucru.

19. Copilul ține în mână pachetul de ciocolată de jumătate de oră încoace; nu-i de mirare că pachetul s-a topit și acum copilul plânge că nu mai are ceea ce tocmai și-a cumpărat.

20. Prietenul tău, lingvistul, ți-a păstrat taina prea multă vreme; nu știi de ce a făcut-o, dar sunt sigur că i-a venit foarte greu s-o facă, știind ce vorbăreț e din fire.

21. La această cârciumă se beau băuturi alcoolice și nealcoolice din anul grevei măturătorilor, cam de când o ocolești tu, zicând că ai renunțat să mai ieși seara în oraș.

22. Mesajul omului de afaceri a fost primit azi, iar directorul acordă acum o audiență partenerului omului de afaceri, care e de mai multă vreme în oraș, de la cea mai fierbinte zi din iulie încoace.

23. Mașina modistei n-a mai fost condusă de un timp necrezut de lung, fiindcă îi este frică să intre în ea din seara aceea când a găsit un leu dormind pe scaunul din spate.

24. Casa zarzavagiului n-a fost locuită de la cutremur, de atât de multă vreme încât majoritatea oamenilor au uitat deja că e un castel și se duc acolo când ies la iarbă verde.

25. Budinca bucătarului a fost deja mâncată; a fost incredibil de gustoasă și toți

musafirii au afirmat că de ani de zile n-au mai mâncat o budincă așa de bună, poate chiar de când se știu.

26. Tocmai a fost găsit acul cusătoresei acolo unde este din ziua inundației și, întrucât s-a putut muta înapoi acasă, ea a spus de curând că e nespus de fericită că-l poate iar folosi.

27. Croitorului i-a fost ghicit viitorul de către ghicitor și a aflat că nevasta măcelarului a găsit o comoară pe care are de gând s-o împartă cu el, fiindcă ea consideră că el e de prea multă vreme prea sărac.

28. Cizmarul acesta n-a fost niciodată uitat de clienții lui, fiindcă a făcut întotdeauna papuci minunați și niciodată n-a cerut mult pe ei, cu toate că mulți l-au considerat prea costisitor.

29. Femeia care muncește cu ziua tocmai a fost părăsită de al cincilea bărbat al ei, care a jurat că n-are de gând să se mai însoare, fiindcă a avut o experiență foarte tristă cu femeia cu ziua și s-a săturat cu totul de înșurătoare.

30. Fetei noastre în casă i s-au dat migdale și, cum ea n-a mai văzut așa ceva, tocmai a venit la bunicul să afle ce sunt.

31. De când îngheață contabilul și de ce nu i s-a dat încă haina pe care i-a cumpărat-o nora lui?

32. Habar n-am de ce a măcinat morarul atâta făină; presupun că i s-a dat mai mult grâu decât de obicei și poate că a auzit că vrei să i-l iei ca să-l semeni.

33. L-am întrebat adesea pe dirijor de ce au crescut fiii lui atât de înalți, dar el a evitat mereu să-mi răspundă la întrebare, așa că am dedus că nu-i prea mândru de înălțimea lor anormală.

34. Nu mă întreba de ce lampa ta cea nouă atârnă de atâta vreme de tavan, pentru că eu nici n-am pus mâna pe ea și sunt sigur că a stat acolo până acum doar fiindcă proprietăreasa n-a observat-o încă; oricum, fără supărare, e prea hidoasă ca să fie ținută într-o casă de oameni.

35. Unde și-a ascuns dirijorul peruca și de când ține el publicul să-l aștepte?

36. Îmi pot închipui de ce l-a lovit azi giuvaergiul pe borfaș și, dacă ai furat și tu vreodată ceva de la el, mai bine te-ai ascunde în pivniță și ai zăvorî ușa până nu vine să te lovească și pe tine.

37. De ce este avocatul ținut în această celulă de atâta vreme și de ce a fost silit nepotul lui să îngenuncheze în fața temnicerului să ceară libertate pentru ei doi, când știm cu toții că n-au făcut nimic rău și că nimeni n-a meritat mai mult decât cei doi să

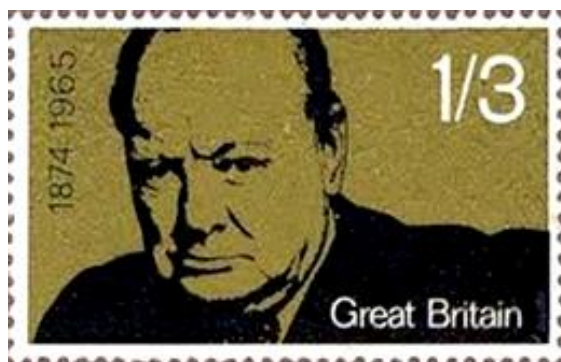

fie liber?

38. Acest pulover gros și aceste mănuși cu un deget au fost tricotate pentru soldații care de două săptămâni luptă cu lăcustele care ne-au invadat toate recoltele.

39. N-am nici cea mai vagă idee de ce tocmai i s-a cerut locotenentului să pună masa, fiindcă vede toată lumea că masa a fost deja pusă și soldații lui au fost chiar duși în formație acolo să-și ia cina.

40. De ce a fost lăsat singur judecătorul, dacă nu să hotărască dacă e vinovat sergentul ori nu și să-l întrebe pe acesta dacă a mințit tot timpul ori chiar a spus adevărul?

3. The Past Tense

1. Șoferul de autobuz, șoferul de taxi și șoferul de camion au împrumutat bani de la un cămătar și nu i-au înapoiat niciodată, dar aceasta a fost demult și de atunci cămătarul i-a lăsat în pace, cu toate că ei se temeau la început de închisoarea datornicilor.
2. Redactorul șef i-a împrumutat vizitatorului propriul lui exemplar din revista de săptămâna trecută, zicând că speră că vizitatorul o să i-l înapoieze când n-o să mai aibă nevoie de el, dar până acum redactorul șef a așteptat zadarnic, întrucât acel vizitator anume a plecat și nu s-a mai întors.
3. Vârstnica dactilografă aprinse o lumânare și începu să bată la mașină nuvela prietenei ei despre un spărgător de bancă; acesta stătea în fiecare dimineață în pat până la zece, apoi se scula și telefona la poliție, ca să fie sigur că se știe că el e acasă.
4. Lăptarul pierdea de obicei jumătate din sticlele pe care le lua de la fermă, așa că fermierul se hotărî să-l concedieze, fiindcă se temea că în ritmul acesta va da faliment.
5. Chirurgul intenționa să spună că pacientul nu are nevoie să fie operat, fiindcă e perfect sănătos, dar rudele pacientului erau atât de hotărâte să-l pună pe chirurg să-l opereze pe sărmanul om, încât chirurgul renunță să mai zică ceva și pur și simplu ieși din odaie.
6. Zise că e doctor, dar de medicină generală de fapt și nu poate vindeca o persoană în vârstă de reumatism, că tot ce poate face e să-i prescrie un medicament să-i ușureze durerea.
7. Polițistul își rătăci revolverul și începu să-l caute în mașină, dar, întrucât nu-l putu găsi, recunoscă că e vinovat: nu știa unde este și merita să fie pedepsit.
8. Chelnerul a fost indus în eroare de hainele scumpe ale clientului lui și i-a îngăduit să plece și să se întoarcă cu banii pentru notă mai târziu, întrucât cel din urmă i-a explicat că portofelul lui se află în cameră la hotel; clientul a plecat și până în ziua de azi chelnerul nici că l-a mai văzut.
9. Directorul școlii l-a confundat pe portar cu gunoierul, i-a dat coșul de hârtii și i-a cerut să-l golească, dar portarul a fost atât de jignit de greșeală, încât și-a înaintat

demisia pe loc.

10. Când directoarea școlii l-a înțeles greșit pe elevul pe care l-a găsit în grădină și a fost sigură că vrea să chiulească, grădinarul a asigurat-o că nu e adevărat, că elevul e nepotul lui și vrea să-l învețe grădinăritul.

11. Învățătorul cosea pe câmp atunci când elevii lui au venit și i-au spus că exagerează de-a dreptul muncind din zori până-n seară, așa că învățătorul s-a așezat să se odihnească în timp ce elevii au cosit în locul lui.

12. Proprietăreasa auzi fără să vrea ce-i spunea chiriașul ei soacrei lui, care deja împacheta, hotărâtă să plece din casă și să nu se mai întoarcă niciodată, ceea ce a și făcut în cele din urmă, spre marea uimire a ginerelui ei.

13. Mecanicul de locomotivă îi plăti unui adolescent să-i spele locomotiva și s-o facă să strălucească, în timp ce el bea o bere și vorbea despre cai la cârciumă, dar adolescentul porni locomotiva în lipsa lui, n-o mai putu opri și ieși din gară.

14. Bibliotecarul făcea ordine între cărți când intra cineva și ceru viața lui Napoleon, pe care bibliotecarul nu i-o putu da, fiindcă tocmai o citea primarul orașului.

15. Dramaturgul repeta mereu glume vechi, ceea ce-i plictisea de moarte pe toți prietenii lui și-i făcea să-l ocolească ori de câte ori puteau.

16. Directorul fabricii suna la ușă, dar nu deschidea nimeni, fiindcă nu era nimeni acasă și, în vreme ce el continua să sune, a venit un vecin și i-a spus că nu-i nimeni acasă.

17. Pe când funcționarul alerga să prindă autobuzul, îi tăie drumul un băiat cu bicicleta, se ciocniră și căzură amândoi, fură duși la spital și azi tocmai li s-a îngădui să plece acasă.

18. Vânzătorul ambulant vindea scoici unei fete când un câine dădu năvală, lătră la amândoi și-i sperie până o luară la fugă, după care se apucă să mănânce salamul din sacul vânzătorului ambulant.

19. Doctorul a trimis după soră în vreme ce tu cumpărai medicamentul, fiindcă a zis că nimeni nu știe să facă o injecție așa de bine ca sora.

20. Zidarul cumpăra cărămizi când l-am întâlnit și mi-a spus că are nevoie de ele ca să-și construiască o casuță la țară, unde speră să se mute cu familia pe timpul verii.

21. Haina instalatorului a fost cusută de bucătar pe când cel dintâi repara chiuveta; după aceea instalatorul a pus-o pe el și a mâncat ceva, în vreme ce bucătarul se plângea că mănâncă prea mult.

- 22.** Pescarul a văzut că barca îi e clătinată de vânt, așa că a intrat în colibă și a rămas acolo, așteptând să se domolească furtuna, numai că barca lui a fost împinsă de vânt către mare și s-a scufundat.
- 23.** Avionul pilotului s-a defectat când acesta încerca să decoleze, așa că a trebuit să meargă pe jos două zile, până a ajuns la satul cel mai apropiat și de acolo a telefonat familiei lui să dea de știre că e teafăr.
- 24.** Semințele cumpărate de cioban au fost semănate în grădina lui toamna trecută și de atunci el tot speră să vadă plante crescând, dar semințele nu erau bune, așa că ginerele lui le-a semănat degeaba.
- 25.** Dentistul a fost așteptat la gară deunăzi, când a venit un chirurg în locul lui și a comunicat că dentistul e reținut la clinică, unde are mai mulți pacienți decât poate trata.
- 26.** Când i s-a vorbit regizorului, actorii au amuțit și publicul nu înțelegea ce se întâmplă, cine se adresează regizorului în mijlocul spectacolului și de ce.
- 27.** Regizorul de film a fost confundat cu un actor și i s-a dat un costum roșu să se costumeze ca mășcarici, ceea ce el a refuzat să facă, deoarece știa că nu e rolul lui.
- 28.** S-a râs de criticul literar când a făcut o greșală gramaticală în eseu, iar el s-a înfuriat, fiindcă greșala era de fapt o greșală de tipar și redactorul nu voia să recunoască.
- 29.** Romancierul a fost pălmuit de omul cu barbă roșie a cărui viață a povestit-o în romanul lui, fiindcă cel de-al doilea era un gangster vestit, care detesta publicitatea.
- 30.** Savantului i s-a permis să măture podeaua bibliotecii, fiindcă a zis că are nevoie de mișcare și nu poate lucra într-o odaie murdară, iar bibliotecarul era prea ocupat ca s-o curețe el.
- 31.** Se spălau ferestrele și se ștergea tabla, fiindcă directorul școlii era așteptat să inspecteze clasa și învățătorul voia să i se acorde o mărire de salariu.
- 32.** Se construiau noi teatre și erau chemați mulți actori să joace acolo, întrucât orașul urma să devină un centru cultural important, cel mai bun loc pentru un dramaturg.
- 33.** Se deschideau toate ușile și oamenii năvăleau în stradă să vadă elefantul care era dus înapoi la circ.
- 34.** Se încuiau porțile parcului și erau izgoniți toți vizitatorii, fiindcă era noaptea

târziu și portarul era înghețat, flămând, pica de somn și voia să plece acasă.

35. Se trăgeau toate perdelele la o parte, fiindcă toată lumea voia să vadă dulgherii traversând strada în șir indian, fiecare ținând un scaun în mâini și apoi aruncându-l într-o grămadă de gunoi.

36. Când a sosit casierul la bancă, se frecau podelele cu săpun și apă, se descuriau ușile și se deschideau ferestrele.

37. Suflerul își sufla nasul chiar când se ridica cortina și publicul a început să râdă când a auzit zgomotul și n-a văzut pe nimeni pe scenă.

38. Gravorul era condus în formație la închisoare împreună cu ucenicul lui, care striga cât îl ținea gura că sunt duși la închisoare tocmai când termină șifonierul Împăratului.

39. Tablourile pictorului erau privite cu interes de vizitatori, care erau conduși prin muzeu de un savant mai în vârstă cu ochi albaștri și căroră li se spunea că acelea sunt cele mai bune picturi din lume.

40. Crainicul spuse că se curăță toate coșurile și coșarii contemplau ideea unei greve generale, fiindcă pretindeau că e prea mult de muncă.

41. De ce vărsa lacrimi secretara când i-a spus șeful ei că trebuie să bată din nou tot textul la mașină, cu toate că strălucea soarele și ea știa că el se duce la pescuit?

42. De ce a intrat tricoul atât de mult la apă când l-a spălat și de unde l-ai cumpărat? Are de gând să-l ducă înapoi acolo și să-și recupereze banii, așa cum a făcut întotdeauna.

43. În ce trăgeai deunăzi când mă plimbam prin pădure și era cât pe ce să mă omori cu pușca?

44. Când a fost asasinat deținutul evadat și de ce n-a trimis poliția câini să-i miroasă urmele acum mai multe săptămâni, când a început să jefuiască locuințele de la țară și să înspăimânte copiii?

45. Ce pastile de dormit ai luat și de ce n-ai dormit deloc azi-noapte, deși erai obosit mort?

46. A cui mașină mergea cu viteză spre sat acum o săptămână, până ce a lovit o vacă și a început să se învârtă ca un titirez?

47. De ce scriai mereu *casă* cu „C” mare când am studiat engleza împreună?

48. De ce-și vărsa laptele la două zile și de ce-și arunca brânza din două-n două săptămâni când era fermier?
49. Ce carte te aștepți să aduc de vineri într-o săptămână și de ce nu mi-ai spus mai devreme că vrei să vin la școală într-o zi când mă așteptam să fiu liber?
50. Ale cui etichete le lipeai când a trebuit să te înțep ca să te fac să înțelegi că sunt acolo și am de gând să-ți pun câteva întrebări personale, la care mă temeam că s-ar putea să nu-mi răspunzi?

4. The Past Perfect

1. Regele și regina erau căsătoriți de mult când băiatul pe care-l vezi acolo s-a născut și a fost botezat.
2. Abia lovise ministrul câinele când s-a ivit proprietarul lui și ministrul s-a simțit obligat să-și ceară scuze și s-o rupă la fugă.
3. De abia jurase președintele că a spus adevărul și numai adevărul când un cerșetor a intrat țănoș în sala de întruniri și l-a acuzat că a mințit tot timpul.
4. De abia văzu ceasornicarul balonul umflat că și începu să deseneze un ceas pe el, până când împunse cauciucul și balonul se sparse.
5. De abia și-a terminat milionarul zahărul că își și scoase hainele și trecu înot râul ca să mai comande.
6. Omului de afaceri i se predase chineza în copilărie, dar uitase limba și o învăța din nou.
7. Antropologul suferise o operație care-l făcuse să arate ca o maimuță și acum nu mai putea de nerăbdare să se studieze.
8. Omul de știință purtase cămașă cenușie cu mult înainte să ajungă la modă și fu amărât când toți începură să poarte și el trebui s-o schimbe, ca să arate altfel decât ei.
9. Fizicianul câștigase deja premiul Nobel când s-a retras din grupul vostru, fiindcă lucrați la ceva ce dura de prea multă vreme.
10. Matematicianul tocmai își întorsese ceasul și era gata să plece-n oraș când găsi un jucător de fotbal alergând prin grădină și călcându-i în picioare straturile de flori.
11. Îngrijitorul dormea. Dormea de câteva ore când veni directorul și afirmă că e hotărât să-l concedieze, fiindcă nu face niciodată nimic și e un pierde-vară.
12. Paznicul de noapte cutreiera curtea cu repeziciune de când auzise zgomote ciudate în mansardă.
13. Marinarul lipsea de doi ani de acasă și cutreierase toate mările și oceanele

pământului.

14. Poștașul ducea scrisori de o zi întreagă când veni un domn bătrân să-l întrebe de ce nu și-a primit încă ziarul, iar poștașul obosit se înfurie de-a binelea.

15. Curăța coșuri de la vârsta de șapte ani și mereu își spunea că a fost tras pe sfoară, fiindcă el vruse să se facă polițist.

16. Hoțul fura ceasuri de aur de mai bine de un an când a fost prins și condamnat la doi ani de temniță.

17. Borfașul ne spunea de multă vreme că fosta lui soție e mână-n mână cu băcanul, care-și înșela clienții când cumpărau trabucuri, și de aceea fură din casa băcanului de când l-a părăsit nevasta.

18. Piratul cutreiera oceanele de un an când s-a întâlnit cu preotul, căruia i-a mărturisit că întotdeauna a tras mâța de coadă și a sperat să se îmbogățească.

19. Episcopul a afirmat că vizita de o lună ținutul când prietenul lui i-a dat de știre că a intrat la apă, și-a neglijat îndatoririle și avea să fie pedepsit pentru aceasta.

20. Iluzionistului chiar îi părea rău că a tot spus că e ca și făcut, întrucât era convins că nu poate scoate la iveală porumbelii din joben decât dacă fuseseră puși acolo dinainte; greșise când se lăudase că e magician.

21. Aligatorul fusese văzut în râu cu mult înainte să sosim noi.

22. Ursoaica fusese vânată pentru blana ei minunată.

23. Ursul fusese reperat zece kilometri la sud de sat, dar nimeni nu îndrăznise să se ducă să-l vâneze.

24. Ursul polar fu acoperit de zăpadă pe când dormea de o zi și o noapte.

25. Lupul fusese gonit din codru pe când încerca să ucidă o căprioară pe care o prinsese.

26. Lupoacei i se dăduseră zece pui de animale sălbatice și avea grijă de toți de parcă erau ai ei.

27. Vulpoiul fusese trimis la grădina zoologică după ce fusese prins încercând să fure pui din cotețele sătenilor.

28. Vulpoaica fusese adusă din vizuina ei ca să fie arătată copiilor, care nu văzuseră niciodată-n viața lor o vulpoaică.

29. Râsul nu se temuse niciodată de niciun animal până ce văzu o pumă doar la mică depărtare de el.

30. Leopardul nu mai fusese niciodată silit să sară peste o colibă, dar în timpul unui safari traversă un sat de băştinaşi şi sări peste tot ce-i ieşi în drum.

5. The Present. The Present Perfect. The Past Tense. The Past Perfect (1)

- 1.** Dacă a pierdut pălăria directorului, nu vreau să fiu în pielea lui, fiindcă pălăria zăcea de ani de zile pe scaun până s-o găsească el, iar directorul încă n-a descoperit că lipsește.
- 2.** Dacă crezi că nu e în apele lui azi, întreabă-l ce s-a întâmplat, fiindcă era foarte bine dispus înainte s-o vadă pe sora ta vitregă, care-l aștepta de două ore înainte să se întâlnească ei doi.
- 3.** Habar n-am avut de necazurile motanului tău până acum, dar, când socrii tăi mi-au spus că zace de săptămâni de zile în pat și că pleci în Australia ca să fie operat, m-am hotărât pe dată că trebuie să vin să vă văd pe amândoi, așa că iată-mă.
- 4.** Întotdeauna plătesc eu oalele sparte, de aceea refuz să te ajut să jefuiești banca, în ciuda faptului că m-ai rugat de mult s-o fac și știu că promisesem, dar m-am răzgândit.
- 5.** Nu i-a venit să creadă când a aflat că socrul lui cumpără oi și a strigat că n-a îngrijit niciodată niciun animal, ceea ce e adevărat și a rămas adevărat până-n ziua de azi, deși familia lui are acum o turmă uriașă.
- 6.** A spus că-i ajunge cât a muncit, că tunde iarba din fragedă copilărie, că vrea să vadă lumea, așa că a plecat într-un tur al lumii și acum vizitează Franța.
- 7.** Eram sigur că e pus pe rele, așa că am încercat să mă-nțeleg cu el, dar el a plecat ieri trântind ușa de perete și zicând că n-a fost niciodată așa de sătul de toate.
- 8.** A făcut o mare greșeală atunci când a mărturisit că fură stilouri de ani de zile și că a fost prins de poliție cam din două în două luni, dar acum nevasta lui l-a iertat și l-a făcut să promită că nu mai fură și se poartă frumos.
- 9.** Când i-am descoperit șotia, a fost derutat, fiindcă o pregătea de zile întregi și

nici acum nu-i vine să creadă că l-am împiedicat să dea foc acelei grămezi de hârtii care lui nu-i trebuiau, dar de care noi aveam mare nevoie.

10. A fost ultima picătură: când a spus că se plimba de cinci ore în timp ce noi îi făceam temele, tatăl lui l-a luat la bătaie și acum el e sigur că n-am fost niciodată de partea lui.

6. The Future

- 1.** Pantera de la grădina zoologică e în libertate acum și sunt sigur că va fi foarte greu s-o prindem iar.
- 2.** Am să cumpăr o zebra pentru fiica fratelui tău vitreg, care a cerut una acum câteva zile; tocmai i-am promis că o să-i aduc una mică de tot.
- 3.** O să dea voie cuiva tigrlul și tigroaica să se apropie de puii lor?
- 4.** Leul și leoaica n-au să stea la grădina zoologică; e păcat să-i duci acolo, fiindcă au nevoie de libertate înainte de toate.
- 5.** Măine pe vremea asta acest elefant se va plimba pe străzile Londrei și va fi admirat atât de copii, cât și de oamenii mari.
- 6.** Nu vă supărați, rămâneți multă vreme la noi?
- 7.** Am să plec în curând dacă dihorul acela e bine zăvorât pe undeva.
- 8.** N-am să te mai deranjez, dar trebuie să găsesc nevăstuica mai întâi , fiindcă e a vărului meu, care va fi foarte amărât dacă-i spun că am pierdut-o.
- 9.** O să mă joc cu un hârciog când o să mă duc să-mi văd bunicii.
- 10.** Popândăul o să sară peste tot dacă nu-l iei odată de aici.
- 11.** Iepurele de câmp va fi vândut la târg, fiindcă vânătorul are nevoie de bani să-și cumpere gloanțe și o pușcă nouă.
- 12.** O să ți se dea un iepure de casă, ca răsplată pentru purtarea frumoasă.
- 13.** Șobolanul are să fie cumpărat într-o zi de o pisică.
- 14.** Chiar va fi trimis șoricarul acesta în Japonia?

Lidia Vianu: English for Everyone.

15. Al cui cățeluș va fi adus înăuntru pentru a fi examinat mai întâi?
16. Unde va fi găsită pisicuța care a fugit?
17. Când va fi cumpărat pentru fermă un câine ciobănesc?
18. Cărui fel de bulldog îi va fi îngăduit să intre în curte cât sunt eu acolo? Eu de obicei mă tem de câini și cred că am s-o iau la goană de îndată ce se ivește.
19. Când va fi câinele de pază lăsat în libertate?
20. Ai să cumperi vreodată câini de vânătoare ca să mă înveți să vânez?

7. The Future Perfect

1. Până când ai să-i spui că ai vrea ca el să spună lucrurilor pe nume, el îți va fi spus deja tot ce a făcut și-ți vei da seama că mai bine nu-ți spunea nimic.
2. Înainte să zici că e de ajuns pentru ziua de azi, fostul tău soț va fi bătut la mașină toate scrisorile și va fi stenografiat discursul pe care tocmai ai refuzat să-l asculți.
3. Până la următoarea voastră întâlnire el va fi dezvăluit taina ta tuturor celor care te cunosc și vor râde cu toții de tine, iar tu nu vei mai putea spune că ești cel mai bun.
4. Presupun că o fi terminat de făcut temele și precis că s-a dus în oraș, fiindcă voia să vadă un film și chiar mă întrebase dacă știu ce rulează.
5. Nu vinde castraveți grădinarului: va fi aflat tot ce e de știut înainte să ai tu cea mai mică șansă să încerci să-i ascunzi adevărul, așa că mai bine ai fi cinstit și i-ai spune că ai vândut papagalul lui preferat.
6. Înainte să ajungi să mă cunoști, el îți va fi spus că una gândesc și alta vorbesc; te avertizez că așa face mereu și nu vreau să existe vreo neînțelegere.
7. Până să-mi spună el că prea întind coarda, îl voi fi rugat să-mi împrumute o sumă mare de bani și, dacă am noroc, o să mi-o dea pe loc.
8. Înainte să-ți spună ție că poți folosi expresia „nu strica orzul pe găște”, eu o voi fi folosit deja în eseul meu.
9. Nu-i spune să nu-i facă ochi dulci, fiindcă îți va fi uitat sfatul până ce o va vedea.
10. A plecat, așa că presupun că o fi înțeles că ea nu vrea ca el să-i țină de urât.
11. Săptămâna viitoare pe vremea asta se va fi aflat în spital de o lună, de când a încasat-o, fiindcă n-a ascultat de ordinele directorului de a nu juca fotbal în timpul orelor.
12. L-am luat pe nepusă masă: tocmai i-am explicat că luna viitoare voi fi lucrat de douăzeci de ani în acest birou, așa că mai bine nu m-ar învăța el pe mine cum se procedează.
13. Voi fi spălat vasele de o oră la zece fără un sfert și, cum sunt grăbită, aș vrea să

vii și, dacă nu te deranjează, să termini tu treaba în locul meu.

14. La anul pe vremea asta voi fi studiat de doi ani trei limbi străine deodată, dar trebuie să mărturisesc că nu voi ști niciuna la perfecție.

15. Voi fi căutat săptămâni de zile potcoave de cai morți înainte să-mi spună el că nu-s pe drumul cel bun.

16. Va fi prins asupra faptului înainte să-l poți preveni că nu trebuie să se alăture acelui grup, fiindcă au de gând să jefuiască o giuvaergerie.

17. Motanul va fi vândut la negru înainte să ai vreme să-l găsești, dacă-l lași să iasă noaptea singur-singurel.

18. Cățeaua va fi lovită cu piciorul de polițist până să traversezi tu strada s-o iei, fiindcă mereu zgârie cizmele polițiștilor.

19. Până ce ai să cumperi cursa de șoareci, șoarecele va fi mâncat de pisică, așa că mai bine nu te grăbi.

20. Broasca va fi fost până mâine înlocuită cu o broască râioasă dacă nu-i aduci o broască țestoasă paznicului de noapte de la grădina zoologică; animalele lui favorite au fost întotdeauna broaștele țestoase, dar, din nefericire, le-a pierdut pe toate în decursul vremii.

8. The Future-in-the-Past

1. M-a prevenit că o să fac o greșeală dacă o să cumpăr mătura aceea costisitoare, dar n-am vrut să-l ascult și tocmai am cumpărat-o la licitația de azi.
2. A amenințat că o să dea taina în vileag dacă n-am să-i plătesc o sumă mare de bani, dar, din nefericire, aceasta se ridica la mai mult decât îmi puteam permite.
3. Mi s-a spus că va fi ieftin ca braga, dar se înșelau cu toții; un ceas de aur e îngrozitor de scump, așa că în locul lui am cumpărat o brățară.
4. N-am crezut că ai să ai îndrăzneala să-i spui că scumpul mai mult păgubește, fiindcă toată viața lui a cumpărat lucruri ieftine și niciodată nu și-a dat seama că în felul acesta a cheltuit mai mult.
5. Mi-am închipuit că o să-și dreagă glasul înainte să anunțe pe toată lumea că a fost numit director.
6. Era sigur că fata lui va ajunge departe, fiindcă era muncitoare și ambițioasă.
7. Nu ți-am spus eu că generalul se va ascunde sub scaun când ai să-i spui că a făcut câteva greșeli în raport?
8. Eram sigur că, mai devreme sau mai târziu, foarfeca are să-i prindă bine, fiindcă era croitor și nu se putea să n-aibă nevoie de ea.
9. A mărturisit că o să renunțe imediat dacă o să-i tot găsesc nod în papură.
10. Mama lui vitregă a promis că va trece la subiect de îndată ce va sosi toată lumea, dar nu înainte, fiindcă nu voia să trebuiască să spună aceleași lucruri de două ori.
11. Doctorul a hotărât că va locui în Franța în următoarele cinci săptămâni.
12. Arheologul a afirmat că va lucra ca profesor universitar tot restul vieții lui.
13. Marinarul a jurat că va naviga spre Spania în timpul taifunului.
14. Măcelarul a declarat că va vinde cotlete de porc a doua zi toată ziua, așa că va fi prea ocupat ca să vină la petrecere.

15. Zarzavagiul spera că o să sape toată ziua în grădină duminică.
16. Credeam că șarpele va fi trimis la grădina zoologică așa cum promiseseră, dar l-au dus la munte și de atunci e liber.
17. Mă temeam că șarpele boia o să fie făcut bucățele de dinții crocodilului și încă de atunci tot încerc să-i țin departe unul de celălalt.
18. Străbunii lui au prezis odată că șarpele va fi surghiunit din rai fiindcă nu făcuse niciun bine nimănui.
19. Îmi închipuisem că șarpele cu clopoței are să fie filmat de cercetătorii aceia, dar îmi dau acum seama că mă înșelam, nu voiau decât să se uite la el.
20. Mă așteptam să fie prinsă cobra înainte să intru în odaie și pot spune că am fost îngrozit s-o găsesc vie și în libertate, așteptându-mă.

9. The Present. The Present Perfect. The Past Tense. The Past Perfect (2)

1. Cred că citește, fiindcă știu că citește în fiecare seară la ora asta și nu vreau să-l deranjez până nu termină pagina și nu mă cheamă.
2. Am terminat de citit romanul ieri, pe când tu înotai, fiindcă afară era foarte cald și am așteptat până te-ai întors de la bazin ca să ți-l înapoiez.
3. Ce făceai când te-am sunat și n-ai vrut să vorbești cu mine?
4. Ascult concertul acesta de când a început să ningă, de la șapte, și sunt sigur că emisiunea muzicală a început de mult, dar n-am avut timp să deschid radioul până acum, fiindcă trebuie să exersezi zilnic la pian.
5. Dacă n-ai văzut încă piesa aceea, du-te cât mai curând. George a văzut-o alaltăieri și zice că erau acolo o mulțime de oameni și că n-a mai văzut o piesă așa de bună.
6. Când te-ai întors de la gară? Aștept aici de mai bine de o oră și nu te-am văzut venind. Te întorci deseori așa de târziu acasă când te duci acolo?
7. Ce știi despre dramaturgul care a sosit aseară de la Londra și care, după câte știu, a scris mai multe piese decât toți dramaturgii din lume?
8. Ai auzit buletinul meteorologic? Dacă o să plouă azi, trebuie să-mi iau umbrela, dar mereu o uit, așa că, te rog, adu-mi tu aminte.
9. L-ai cunoscut pe actorul cu care vorbeam și care l-a jucat ieri pe Hamlet, împreună cu actrița care o interpretează azi pe Ofelia?
10. Mereu ceri de la oameni bani cu împrumut! N-ai muncit niciodată până acum ori ai cheltuit averea tuturor rudelor și acum cauți altă sursă?
11. Am și uitat ce m-ai rugat să țin minte, așa că, te rog, amintește-mi ce mi-ai spus ieri, când m-ai rugat să nu uit și eu nu țin minte despre ce era vorba.
12. Ce-ai făcut ieri nu trebuie să se mai întâmple. Sora ta n-a făcut niciodată

asemenea lucruri și doar a fost crescută de aceiași părinți ca și tine.

13. Degeaba cauți; hoțul a furat toate hârtiile ieri, când ai lăsat ușa descuiată, așa că nu poți găsi decât ce-a uitat el să ia.

14. Făceam scufundări de două ore și jumătate când a venit și ne-a interzis să mai plonjăm, fiindcă era prea târziu și voia să ne ducem acasă.

15. Mănânc de când ai plecat și mâncam de ceva timp chiar și înainte să pleci, așa că presupun că doctorul are dreptate să spună că n-am să pot slăbi niciodată dacă nu pleci mai rar și nu ești cu ochii pe mine.

16. Desenează case de când era copil; de fapt, tot timpul desenează, chiar și când vorbești cu el. Când l-am cunoscut, lucra ca arhitect din ziua când a absolvit liceul.

17. Nepoata ei târguia când s-au întâlnit; ea însăși a mărturisit că și-a cheltuit toți banii, dar acum mă tem că s-au apucat să fure din magazin, fiindcă niciuna din ele nu mai are bani și totuși târguiesc în continuare.

18. Îl cunoști pe instalatorul care ne-a reparat cada? A plecat aseară la Londra, fiindcă fusese chemat acolo cu mult timp înainte, și încă nu s-a întors.

19. Copiii se jucau. Se jucau de când ieșiseră din casă și n-aveau de gând să se oprească până la lăsarea întunericului.

20. Patina de când răsărise soarele; gheața s-a topit și el a căzut în apa înghețată. A venit direct acasă, dar de atunci are pneumonie și nu pot decât să sper că acum se simte puțin mai bine.

10. The Past Tense. The Past Perfect. The Future-in-the-Past

- 1.** Am sosit săptămâna trecută, când el înota, iar tu tocmai îți pierduseși geanta și o căutai, fiindcă portarul îți spusese că ai s-o găsești.
- 2.** Nu știam că ai să te întorci, fiindcă crezusem că ai plecat de tot.
- 3.** Cânta la pian. Cânta de două ore și nu se mai oprea, deși spusese că e obosită și o să se culce dacă rămân eu să te aștept.
- 4.** Am înțeles că ai cumpărat castelul și ai să te lupți cu fantoma care-l construisese cu un secol înainte și care-l bântuia în fiecare iarnă de atunci.
- 5.** Am vândut acum doi ani mașina pe care o voiai și persoana care a cumpărat-o nu știe că ți-o promisesem și am înțeles că n-o să ți-o dea niciodată.
- 6.** De când am venit se tot spune la radio că ninge de o lună în ziua când a început greva și când li s-a spus gunoierilor că vor fi dați afară.
- 7.** De ce zâmbeai când ți-am explicat că mi s-a terminat zahărul și am venit să te rog să-mi dai mierea pe care ai cumpărat-o?
- 8.** Fusese întrebat cine este și răspunsese că nu-și aduce aminte, a uitat de când e în spital și că va pleca după ce se va însănătoși.
- 9.** Am fost trimis la brutărie și mi s-a spus că o să mi se arate cea mai mare pâine din lume dacă promit s-o mănânc.
- 10.** I se promisese premiul cel mare, dar îl refuzase, fiindcă era bogat și pleca mereu în străinătate, așa că nu avea timp să vină să-l ridice.
- 11.** Mi-ai explicat că plătești de mult la casa în care te vei muta, dar nu te-am crezut când ai zis că ți-ai cheltuit toate economiile și vei merge la cerșit.
- 12.** Se uita la televizor. Ședea acolo de două zile, nici la birou nu se dusesese, fiindcă era sigur că o să vadă meciul, dar se înșela.
- 13.** A afirmat că muncește de o lună și s-a saturat, vrea să plece și chiar o să plece din oraș fără să întrebe pe nimeni, ceea ce a și făcut.

- 14.** Nu credeam că o să faci ce-ai zis că vrei să faci, dar n-am văzut niciodată pe cineva așa de hotărât să dea pe degeaba tot ce are.
- 15.** Mă plimbam când ai sunat la ușă. Nu știam că ai să vii atât de curând, de aceea nu te-am întâmpinat la gară, cum îți promisesem.
- 16.** Când ai trimis după mine tocmai băteam un cui și îl băteam degeaba de două ore; nu reușeam să termin treaba, fiindcă tot suna telefonul.
- 17.** Unde ai văzut-o și cu cine se plimba aseară? De ce nu i-ai spus că o aștept de o oră și că am plecat fiindcă n-a venit?
- 18.** N-am știut că i-a ajuns cuțitul la os când mi-a cerut ajutorul, așa că i-am spus că n-am să-i împrumut bani, fiindcă sunt sigur că niciodată n-o să mi-i dea înapoi.
- 19.** L-a luat gura pe dinainte când i-a spus polițistului toate secretele lui, întrucât nu știa că polițistul acela îl caută de doi ani și că-l va trimite la închisoare cât ai clipi din ochi.
- 20.** I-am spus chelnerului că a încărcat nota și a zis că n-a făcut în viața lui așa ceva și nici n-o să facă, fiindcă se teme că au să-l bată clienții.

11. The Conditional Present

1. Străbunica lor ar arăta mai tânără dacă n-ar purta ochelari.
2. Soacra ta te-ar ajuta mai mult dacă ai invita-o mai des pe la tine.
3. Mama ei vitregă s-ar purta mai blând dacă n-ar munci atât.
4. Străbunicul nostru ar pleca în Africa dacă l-ai ruga să-ți aducă banane.
5. Socrul lor ar fi mai puțin singur dacă ei i-ar ține mai des companie.
6. Cumnatul lui nu te-ar ocoli dacă nu te certai cu toată familia.
7. Cine ar ajuta-o pe sora ta vitregă dacă n-aș fi eu?
8. Ți-aș da caracatiță dacă ai fi obișnuit s-o mănânci.
9. Racul n-ar merge înapoi dacă ar putea merge înainte.
10. Ai mânca homar dacă aș comanda o porție?
11. N-ar cere luna de pe cer dacă nu i-ai da absolut tot ce vrea.
12. Și-ar tăia craca de sub picioare dacă ar recunoaște că e vina lui.
13. Acum te-ai plimba prin Paris dacă plecai ieri cu avionul.
14. Nu ți-ar fi de niciun folos dacă ai începe să te plângi șefului că ai făcut greșeli de dactilografiere.
15. Dacă i-ai pune prea multe întrebări personale, sunt sigur că ți-ar spune foarte curând că cine știe multe îmbătrânește repede.
16. Te-aș minți dacă ți-aș spune că șiretlicul tău n-a prins.
17. N-ar face sluj acum în fața ei dacă nu se însura cu ea în ciuda sfaturilor tuturor.
18. Tigroaica ar dansa acum cu lupul până n-ar mai putea dacă ar fi venit lupul cu

ea la petrecere.

19. Acum ar citi eseul dacă-l scriai ieri, cum ai promis că ai să faci.
20. Cine ar mătura acum străzile dacă toți măturătorii se lăsau de slujbă?
21. Crabul ar fi fotografiat dacă ar fi necesar.
22. Steaua-de-mare ar fi lăsată în pace în acvariu dacă profesorul le-ar cere elevilor să n-o necăjească.
23. Balena ar putea fi gătită pentru masa de seară dacă stăpânul vasului ar ordona echipajului s-o prindă.
24. Rechinul ar fi arestat de poliția maritimă dacă ar amenința viața cuiva.
25. Șopârla ar fi urmărită de portarul grădinii zoologice dacă ar lua-o la fugă.
26. Melcul ar rămâne în urmă dacă iepurele s-ar lua la întrecere cu el până la copacul acela.
27. Melcul fără casă ar fi strivit dacă ar cădea mingea peste el.
28. Scoicile ar fi vândute la piață dacă te-ai hotărî să te desparți de ele.
29. Meduza ar fi scoasă din apa mării dacă ar fi atât de proastă încât să înoate atunci când plaja e plină de copii.
30. S-ar mânca stridii în acest restaurant dacă ar fi vreun client.

12. The Conditional Past

1. Delfinul ar fi înotat o distanță mai lungă dacă nu era împiedicat de bărcile pescarilor.
2. Pinguinul ar fi înghețat dacă iarna era prea grea.
3. Unde se ducea foca dacă era izgonită de pe plajă?
4. De ce ar fi mers morsa atâta drum dacă nu ca să găsească hrană?
5. Ce-ar fi făcut nurca dacă nu era pescarul care a hrănit-o?
6. Ai fi folosit lipitori dacă nu puteai găsi un doctor destul de repede?
7. Ce făcea crocodilul dacă încercau pescarii să-l vândă unui circ?
8. Unde s-ar fi dus cobaiul dacă era liber?
9. Vipera te mușca dacă o atingeai.
10. Cum traversa cămila deșertul dacă nu era arabul?
11. Cangurul ar fi mâncat ieri toată ziua dacă avea destulă hrană.
12. Antilopa ar fi alergat toată noaptea dacă nu se plictisea leul să fugă după ea.
13. Bursucul ar fi stat ascuns sub pat toată ziua de ieri dacă nu promitea bufnița că are grijă de el.
14. Veverița ar fi mâncat nuci pe când o căutai dacă nu s-ar fi temut că s-ar putea s-o auzi.
15. Căprioara dormea toată noaptea dacă n-o trezea greierele.
16. Renul ar fi fost trimis în Finlanda dacă era prins cu minciuna.

Lidia Vianu: English for Everyone.

- 17. Cerbul ar fi fost fotografiat dacă ar fi stat locului.
- 18. Porcul mistreț ar fi fost vânat ieri dacă vânătorul ar fi avut pușcă.
- 19. Calul ar fi fost însoțit la târg de iapă dacă fermierul se hotăra să-i vândă.
- 20. Armăsarul ar fi fost mâncat de balaur dacă nu-l scăpa Făt-Frumos.

II. CORESPONDENȚA TIMPURILOR

13. Consecințele folosirii unui timp trecut în propoziția principală

1. A recunoscut că face întotdeauna ceai sau cafea când n-are altceva de făcut.
2. Le spuse judecătorilor că vrăjitoarea nu face bine niciodată, dar nici rău nu face, așa că nu vede de ce să fie izgonită.
3. A protestat că habar n-are ce a greșit și, dacă nu-l credem, a zis că n-o să mai încerce niciodată să facă ce trebuie.
4. Adolescentul obiectă că-și face întotdeauna datoria dar, întrucât nu-i de datoria lui să facă paturile, pur și simplu n-o s-o facă, orice ar spune profesorul de biologie.
5. Albă-ca-Zăpada spuse din nou că nu-și face niciodată temele dimineața, dar bunicul nu voia s-o lase să-și bea laptele dacă nu le face mai întâi.
6. Soldatul mărturisi că nu se așteaptă de la nimeni să-i facă vreo favoare.
7. Când i s-a spus fetei în casă să facă curat în cameră, ea a protestat că e și așa prea ocupată.
8. Declară că i-ar place să facă focul și de obicei nu face niciun zgomot când face focul, așa că putem dormi liniștiți și o să aibă el grijă de toate.
9. Mi se adresă, zicând că vrea să ne împrietenim, întrucât a înțeles că nu i-am mâncat eu budinca și, oricum, vrea să fie în relații bune cu toată lumea.
10. Pretinse că nu și-a făcut niciodată dușmani, fiindcă e bun cu toți cerbii care-i cer sfatul și împrumută întotdeauna bursucilor orice-i cer.
11. Recunosc că se coafează și nu poate deschide ușa și ne dădu de știre că am

face bine să așteptăm afară până ce o să termine și o să ne poată primi.

12. Școlarul mărturisi că se ascunde în cămară fiindcă a luat o notă rea și se teme că mama lui va afla de ea.

13. A anunțat că regele face legi pentru supușii lui și nu trebuie deranjat până nu va termina.

14. Cineva a afirmat că publicul își bate joc de actori, iar regizorul nu ia nicio măsură.

15. O prietenă de-a mea pretinse că lucrează și n-o să meargă acasă până nu apare vrăjitorul care face minuni, să arate el dacă poate face mai mult ca ea.

16. Burlacul dezvălui că face afaceri cu fata bătrână și speră să scoată o groază de bani, ceea ce-i va permite să se însoare, mai devreme ori mai târziu.

17. Regina dezvălui că un instalator repară baia regală și ea nu va putea asista la paradă până nu pleacă el.

18. Martorul a depus mărturie că acuzatul face un drum la Londra în ziua aceea, ceea ce nu înseamnă deloc că este vinovat.

19. Vorbitorul recunoscă că a fost o greșeală să se adreseze mulțimii aceleia, dar fusese încolțit de primar și nu putuse refuza.

20. Frizerul a exclamat că nu ține niciun discurs, că i-a spus doar clientului lui că ar face bine să-și lase mustață.

21. Cântăreața de operă a strigat că de o bună bucată de vreme își câștigă traiul cântând imnuri naționale și n-are deloc chef să renunțe.

22. Chelnerul a țipat că a făcut deja câteva încercări să fie pe placul acelui domn, dar n-a reușit și e dispus să iasă la pensie.

23. Portarul răcni că n-a amenajat încă nimic pentru copii ca să se joace în parc și, întrucât primise instrucțiuni să mențină aleile curate, nu va permite nimănui să aducă nici câini, nici biciclete.

24. Jucătorul de fotbal răcni că arbitrul s-a strâmbat la el și că n-are de gând să mai joace în echipa aceea până nu-i va cere cineva scuze mai întâi.

25. Homeopatul a strigat că a făcut tot ce-a putut, iar dacă n-a reușit să-și vindece pacientul de amigdalită, aceasta este doar fiindcă omul a refuzat să facă operația.

26. Antreprenorul de pompe funebre își încheie discursul zicând că decedatul a făcut cinste familiei, ceea ce era în parte adevărat, fiindcă, deși bătrânul fusese oaia neagră a familiei, câștigase un mare premiu pentru nerușinare.
27. Povestitorul conchise că a făcut cinste colegilor lui scriitori când și-a publicat autobiografia, unde a descris viața literară a anilor 1930 și a repovestit viețile tuturor prietenilor lui.
28. Cosmonautul le-a explicat extratereștrilor că el s-a decis să iasă la pensie și că acum va aștepta să vină extratereștrii în vizită la el.
29. Soprana a confirmat că a ales, pleacă la Cairo și și-a și împachetat lucrurile, așa că ar fi inutil dacă cineva ar încerca s-o împiedice să plece.
30. Vrăjitorul mărturisi că a făcut o gafă când a prefăcut funinginea în zahăr și era dornic să-și îndrepte greșeala, dar Prințul Fericit îl mâncase deja.
31. Magicianul reflectă că șoarecii și-au bătut joc de el când au început să iasă unul câte unul din găurile lor și, uitându-se la ceas, își dădu seama că-i mâncau brânza de o oră, ceea ce-l făcu să se teamă că n-au să-i mai lase nimic să mănânce în seara aceea ori a doua zi de dimineață.
32. Clientul avocatului își dădu seama că de trei ore se face de râs, de când a intrat în biroul avocatului și a început să-i spună că s-a hotărât, a făcut deja prea multe greșeli, e hotărât să divorțeze, chiar dacă nevasta lui e sirenă.
33. Minerul presupunea că se plimbă cam de două ore și jumătate dar, deși tare ar fi luat un autobuz, hotărî că încă n-a slăbit destul și făcu tot drumul până acasă pe jos.
34. Surugiul își dădu seama că e singur pe peron de când a plecat trenul.
35. Colegul meu înțelese că bat de atâta vreme străzile fiindcă nu vreau să vin la lucru și strigă de departe când mă văzu că o să-mi facă el toată treaba, dacă am să intru cel puțin în clădire.
36. Filatelistul se tângui că de trei minute ies în șir indian de la poșta surorile lui vitrege și că sunt duse în formație la închisoare, fiindcă toate șase au încercat să fure mărci prețioase pentru colecția lui vestită și bineînțeles că au fost prinse asupra faptului.
37. Comandantul se plânse că un individ suspect se plimbă nervos pe trotuar prin fața postului de poliție cam de mult, așa că se duseră câțiva polițiști înarmați să vadă ce se întâmplă.
38. Compatriotul lui zise bâlbindu-se că pășea ușor pe covorul curat de când a

intrat în odaie, fiindcă se teme că ar putea lăsa urme.

39. Concurentul mormăi că cineva a bătut cuie în tavan alături toată noaptea și nu s-a putut odihni, deci s-a hotărât să nu participe la întrecerea care urma să aibă loc a doua zi.

40. Reclamantul bolborosi că struțul umblă țațoș prin curte de când s-a întors el acasă și zgomotul pe care-l face pasărea îl împiedică să scrie scrisoarea pe care a început-o cu două zile mai înainte.

41. Compozitorul a murmurat că a fost întrebat câtă vreme a cântat la pian în toată viața lui, fiindcă dirijorul a spus că muzica pe care o compune nu-i bună de nimic.

42. Spionul a repetat că nepoatele lui au fost trimise în absența lui la școală, exact așa cum a zis nora lui.

43. Războinicul scânci că a fost forțat să atace satul și nu l-ar fi cucerit niciodată dacă sătenii nu semănau cu toții grâu pe câmp la ora aceea.

44. Contrabandistul zise în șoaptă că ceasurile de aur pe care încearcă să le introducă pe furiș în țară de săptămâni de zile au fost descoperite la vamă.

45. Bolnavul îi dădu surorii medicale de știre că a fost operat și că s-a însănătoșit aproape de tot, așa că foarte curând poate pleca acasă.

46. Pușcăriașul recunoscă că a fost întemnițat fiindcă a fost prins jefuind o bancă și a fost mai întâi judecat cinstit.

47. Victima admise că a fost bătută de doi hoți și a fost lăsată fără niciun ban.

48. Polițistul fu de acord că a fost înșelat de brutar, care i-a vândut chifle vechi în loc de pâine proaspătă, iar el știa că brutarul vinde de două ore pâine veche, dar nu putuse lua nicio măsură.

49. Caporalul pretinse că de două zile este ținut în arest, fiindcă a fost confundat cu un vagabond.

50. Sergentul mărturisi că i s-au oferit două înghețate dacă promite să nu spună nimic despre ceea ce tocmai a văzut.

51. Ziaristul a spus autorităților că nimeni nu va face cale-întoarsă după ce vor ajunge în Țara Făgăduinței.

52. Mesagerul promise că o să meargă pe vârfuri până la fotoliul bătrânului și o să-i șoptească la ureche mesajul.

53. Medicul jură că va aștepta până-n zori și va trezi pe toată lumea imediat după ce va auzi că a cântat cocoșul.
54. Curtenii afirmară că se vor furișa cu toții în odaia grădinarului și-l vor felicita la cea de-a șaizecea aniversare.
55. Creditorul o amenință pe soprană că se va împiedica de prag și-și va frânge gâtul dacă n-o să-i înapoieze banii, ceea ce s-ar fi și întâmplat dacă ea n-ar fi fost precaută.
56. Arcașul amenință că o să calce-n picioare toate jucăriile copiilor dacă se mai strâmbă copiii la el.
57. Bețivul îi avertiză că fiica lui, pe care a lăsat-o singură acasă, o să descuie ușa bucătăriei, o să aprindă un chibrit și o să dea foc întregii clădiri.
58. Clientul a prezis că fiul în vârstă de doi ani al vânzătoarei o să se târască până la tejghea și o să strice porțelanurile pe care tocmai le-a cumpărat ea, așa că vânzătoarea promise că-și va trimite copilul la grădiniță.
59. Ucigașul a afirmat că, atunci când va ajunge la râu, o să se bălăcească în el în picioarele goale, amintindu-și de copilărie, așa că complicitii lui n-au să aibă de ce se teme dacă îl vor întovărăși.
60. Ciclistul a declarat că va trebui s-o ia pe jos până la stadion, întrucât și-a uitat bicicleta acasă și în niciun caz n-o să se întoarcă s-o ia.
61. Cinicul prezise că o să facem o lungă drumeție.
62. Albanezul a menționat că va locui un an la Paris.
63. Australianul se temea că vor trebui să alerge încă două ore.
64. Austriacul susținu că sportivii vor avea voie să bea vin în următoarele câteva zile.
65. Belgianul și-a spus că dușmanul va traversa în curând lacul și a scos sabia din cingătoare.
66. Brazilianul răspunse că nu va merge cu autobuzul a doua zi dimineață.
67. Bulgarii pretinseră că rivalii lor își vor conduce singuri mașina.
68. Canadianul a anunțat că va conduce locomotiva în următoarele două

săptămâni.

- 69.** Chinezul a replicat cum că va naviga spre China de îndată ce va avea un vas pregătit.
- 70.** Chinezii spuneau că vor zbura spre capitală dacă au să poată găsi bilete.
- 71.** Danezul răspunse că va fi primit de primul-ministru.
- 72.** Egipteanul a declarat că prietenul lui va fi trimis acasă cu trăsura.
- 73.** Englezul și englezoaica afirmară că au să fie iertați dacă au să se căsătorească.
- 74.** Finlandezul pretinse că va fi dat afară dacă o să facă ceva nechibzuit.
- 75.** Francezul nădăjduia că i se va preda engleza.
- 76.** Neamțul era convins că o să i se ofere o mare sumă de bani dacă o să plece în ziua aceea.
- 77.** Grecul se întrebă cui o să i se decerneze în acel an premiul Nobel.
- 78.** Olandezul conchise că olandezii vor părăsi orașul dacă vor fi amenințați.
- 79.** Ungurul hotărî că toți compatrioții lui vor avea voie să cumpere câte stafide vor.
- 80.** Italianul deduse că i se va oferi o slujbă dacă se va purta cum se cuvine.

14. Subordonatele temporale

1. Indianul își va cutreiera țara când o să câștige destui bani.
2. Japonezul va face turul orașului când are să ajungă la Londra.
3. Mexicanul o să pornească la drum când are să-și găsească coșul.
4. Norvegianul are să plece într-o călătorie când își va putea lăsa fiul singur.
5. Polonezul are să meargă într-un safari când va ști drumul spre Africa.
6. Portughezul are să meargă în pelerinaj când va fi destul de bătrân.
7. Spaniolul are să se stabilească în satul lui natal când o să iasă la pensie.
8. Suedezul o să facă autostopul până la Stockholm când se va grăbi.
9. Elvețianca are să traverseze strada când o să vadă că stopul e verde.
10. Turcul o să dea ocol casei când o să stea ploaia.
11. Am să plec în recunoaștere după ce-ai să te întorci.
12. Are să dea târcoale casei după ce o să-și cumpere binoclul.
13. Își va chema papagalul la telefon după ce ai să vezi tu tot ce e de văzut.
14. Am să mă opresc după ce vei cumpăra ce ai spus că ai căutat și n-ai găsit.
15. Au să se plimbe agale braț la braț după ce n-are să mai ningă.
16. Are să hoinărească agale pe strada Oxford după ce o să termine de scris la mașină scrisorile acelea.
17. Copiii au s-o ia la sănătoasa după ce li se va da voie să plece acasă.
18. Am să-mi scot maimuța la plimbare după ce am să învăț să mă descurc prin oraș.

19. Iepurele de câmp va trage un pui de somn după ce va goni toți cei șapte pitici și pe Frumoasa din Pădurea Adormită.
20. Barza are să plece la patinaj după ce are să-și facă temele.
21. Spuse că regina o să intre majestuoasă în odaie când are să fie gata.
22. Catârul se gândi că are să se furișeze în grajd când o să plece fermierul de la fermă.
23. Cimpanzeul se plânse că o să trebuiască să se târască atunci când îngrijitorul o să-i ascundă mâncarea în beci.
24. Hiena era sigură că o să se poată strecura în spălătorie când o să i se murdărească prea tare blana.
25. Hipopotamul se temu că va fi rușinos să plece pe furiș din junglă când o să sece râul.
26. Maimuța se laudă că o să se ducă la un concert când o să apună soarele.
27. Ursul hotărî că are să doarmă în frigider când o să vină vara.
28. Boul știa sigur că vaca și vițelul au să dea târcoale grădinii până ce au să afle cum să intre.
29. Taurul se temea că o să piardă căruța cu coviltir atunci când o să meargă la câmp.
30. Bivolul spera că o să ajungă la mlaștină când se vor ivi zorile.
31. Dromaderul a afirmat că n-o să închidă un ochi până n-o să fure coroana de aur care zăcea în nisip.
32. Șacalul a replicat că n-o să plece din junglă până ce căprioarele n-au să fugă cu toatele.
33. Ariciul promise că n-o să iasă din vizuină până ce porcul și scroafa n-au să părăsească locul.
34. Liliacul spera că n-o să trebuiască să doarmă în copac până ce se va lăsa noaptea.
35. Țapul era sigur că n-o să se ascundă capra în hambar până ce cumnata

fermierului n-o să încuie poarta.

36. Capra neagră spera că n-o să înceapă să șchiopăteze până ce vânătorul n-o să plece din pădure.

37. Iedul înțelese că girafa nu va merge în patru labe până ce nu va ajunge la oază.

38. Cârțița medită că n-o să se urce până-n vârful dealului până ce n-o să plece ariciul de acolo.

39. Renul se temea că elanul n-o să se împiedice de buștean până n-o să bea o sticlă de whisky.

40. Puma era absolut sigură că n-o să iasă castorul din casă clătinându-se până ce nu va bea toată limonada.

41. Oile se întrebau când o să se apuce ciobanul de făcut brânză.

42. Berbecul nu știa când îl va vinde proprietarul lui la târg, cum spusese că va face de îndată ce berbecul e destul de gras și când o să găsească un client.

43. Mielul habar n-avea când o să-l muște câinele pe străinul care dădea de două ore târcoale fermei.

44. Bulldogul ar vrea să știe când au să vină prietenii lui să-i facă o vizită.

45. Salamandra încerca să afle când o să plouă, fiindcă vremea era de două luni uscată și nu putea găsi nimic de mâncare.

46. Rinocerul era curios când vor înceta să se teamă de el animalele mai mici, întrucât își închipuia despre sine că e o ființă foarte blândă, care a fost întotdeauna bună cu toți.

47. Foca se întreba când au să se încălzească apele mării, fiindcă răcise și nu voia să facă pneumonie.

48. Ursul cenușiu nu înțelegea când se va topi zăpada, fiindcă de mult era vară, dar vârful muntelui încă era acoperit cu zăpadă și gheață.

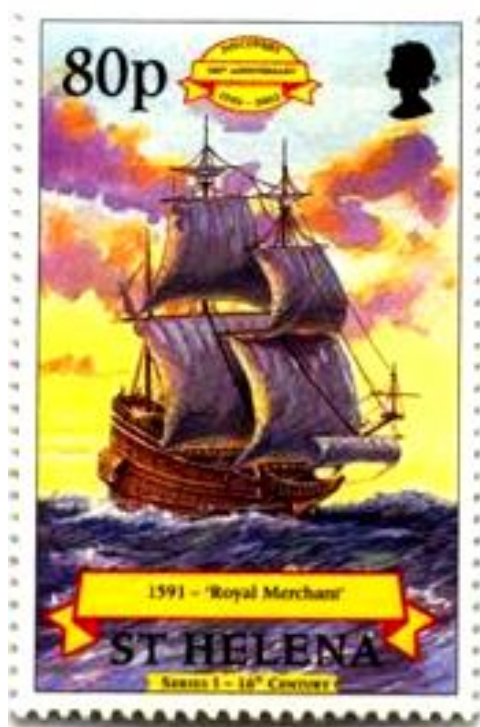
49. Vidra voia să întrebe când au să ajungă la o înțelegere animalele pădurii, fiindcă mereu se temea că vreun animal mai mare o s-o atace.

50. Gazela voia să știe câtă vreme va trebui să alerge.

51. Când își va vinde negustorul toată marfa și va ieși la pensie?

- 52. Când o să-i pedepsească decanul pe studenții care au chiulit azi de la ore?
- 53. Când o să aranjeze decoratorul vitrina?
- 54. Când se vor întoarce la ei în țară cei învinși?
- 55. Când va fi sclavul eliberat din sclavie?
- 56. Când vor încheia pace bogații cu săracii?
- 57. Când vor fi ajutați să-și facă temele cei înapoiți la minte?
- 58. Când o să se întoarcă delegatul de la ședința la care i s-a spus să se ducă?
- 59. Când se va purta mai bine delincventul?
- 60. Când va elibera piticul prințesa din ghearele balaurului?

15. Subordonatele condiționale

1. Adam te va ajuta, dacă ai să-l rogi și dacă n-o să fie ocupat mâine.
2. Adrian n-o să mai mintă, dacă ai să-i explici că părinții lui nu mințeau niciodată când erau de vârsta lui.
3. Agata o să mănânce căpșuni, dacă ai să-i aduci și, dacă or să-i placă, o să mai ceară.
4. Agnes o să bată iar scrisorile la mașină dacă n-o mai pisezi.
5. Dacă Alan o să plece în străinătate la sfârșitul săptămânii, cine o să mai aibă grijă de pisică?
6. Ce-o să facă Albert dacă au să-i ia permisul de conducere și n-o să mai poată merge cu mașina la mare, cum sperase că va merge?
7. Unde o să-și ascundă Aldous bijuteriile, dacă au să afle hoții de ele și au să se hotărască să-l jefuiască?
8. Mă va însoți Alexandru până la poștă, dacă am să-i spun că nu știu drumul și nu vreau să mă rătăcesc?
9. Dacă Alfred o să-ți dea hainele lui cele bune, ia numai haina și dă-i o pereche de pantaloni în locul ei.
10. Dacă Alice o să se întoarcă târziu de la petrecere, am să-i arăt că sunt supărat și am să fac ceea ce n-am făcut niciodată până acum: n-am să vorbesc cu ea dacă n-o să ceară să fie iertată mai întâi.
11. Amelia se plânse că va slăbi dacă o să alerge așa de iute.
12. Amy a afirmat că o să numere până la un milion, dacă instalatorul o să-i dea un pachet de ciocolată.
13. Andrei ne dădu de știre că n-o să se întoarcă niciodată într-un loc, dacă nu va fi silit s-o facă.
14. Angela nu înțelegea că nu-și va trece examenul, dacă nu va lucra foarte serios,

ceea ce nu era pregătită să facă.

15. Ana se temea că-i vor scăpa gălețile, dacă o va lua la fugă la vale, așa că merse cât putu de încet, ca să evite ce i se întâmplase fratelui ei, care căzuse de zeci de ori.

16. Anabela era de părere că nu va putea învăța japoneza, dacă nu va avea cărți și profesor.

17. Antoniu spera că va fi promovat dacă va munci cât trebuie.

18. Archibald își închipui că i se va spune adevărul dacă se va purta bine.

19. Arnold a afirmat că o să se facă doctor, dacă o să reușească să-și treacă celelalte examene la fel de bine cum îl trecuse pe primul.

20. Artur voia să spună că va deveni campion mondial, dacă se va antrena regulat.

21. Audrey s-ar întoarce pe bâjbâite înapoi în curte, dacă nu s-ar teme că ar putea să cadă.

22. Barbara s-ar duce la ușă pe bâjbâite, dacă ar crede că o poate deschide cu cheia ei.

23. Vasile ar trece râul prin vad, dacă s-ar grăbi.

24. Beatrice ar urca scara, dacă s-ar aștepta să găsească ceva interesant acolo sus.

25. Benjamin ar escalada muntele acela, dacă regizorul i-ar oferi o sumă mare de bani.

26. Bernard s-ar lua la întrecere cu tine până la papetărie, dacă ai vrea să cumperi un stilou și hârtie să-i scrii scrisori unchiului tău.

27. Bertram nu s-ar duce nici în ruptul capului la coafor, dacă ar ști că-l așteaptă nevasta lui acolo.

28. Elisabeta ar lua-o la goană, dacă ar afla că chelnerul are de gând să-i aducă vițel în loc de porc.

29. Dacă Brian și-ar da seama ce face mama lui vitregă, ar certa-o și ar încuia-o în odaia ei.

30. Dacă ar ști Carolina cu cine vorbește, ar grăbi pasul și te-ar lăsa în urmă.

31. Ecaterina ar fi străbătut în grabă tot orașul să caute șapte trandafiri albi, dacă

ar fi știut că e ziua ta și îți plac atât de tare trandafirii albi.

32. Dacă Cecil nu s-ar fi grăbit când i-am spus că-i vremea să plece, pierdea avionul spre China și ar fi trebuit să rămână aici.

33. Carol ar fi intrat la cârciumă, dacă ar fi început să plouă și n-ar fi avut umbrelă.

34. Dacă Cristofor n-ar fi alergat pe fundătura aceea urmărind o pisică de pripas, nu-l prindea poliția și nu-l întemnița.

35. Clara nu s-ar fi năpustit afară din pod fără să spună o vorbă, dacă n-ar fi auzit zgomote ciudate în pivniță și nu s-ar fi temut că vreun borfaș va fura veverița pe care a ascuns-o acolo.

36. Dacă Clarence nu s-ar fi năpustit în salon cu pușca în mână, oaspeții nu s-ar fi speriat de moarte și n-o lua nimeni la fugă.

37. Clive ar fi traversat rapid camera ca să înhațe pantalonul care zăcea pe pat, dacă era sigur că e măsura potrivită și-l poate purta.

38. Dacă Conrad se năpustea afară din clasă cu o bucată de cretă în mână, aş fi zis că încearcă să găsească altă tablă.

39. Constanța n-o ștergea așa, pe nepusă masă, dacă-și dădea cineva mai multă osteneală s-o liniștească și să-i explice că nasul ei nu are nimic, îi trebuie doar o operație ca să fie scurtat.

40. Dacă Daniel nu pleca așa în grabă, prietenii lui nu s-ar fi gândit niciodată că ar putea fi vinovat că a furat diamantul uriaș care fusese cu câteva zile înainte expus la muzeu și care dispăruse fără să știe nimeni nici cum, nici unde.

41. De l-aș vedea pe David plutind în aer la celălalt capăt al odăii, aş crede că e o fantomă și aş ieși în grabă din casă.

42. Dacă Richard n-ar fi de acord să i se spună Dick, prietenii lui nu și-ar da seama că motivul împotrivirii lui este că străbunicului lui i se spusese la fel și acela trăise până la o sută cinci ani.

43. Dacă Donald ar fi neatent când vorbești, ar fi ușor de înțeles că nu-i place prelegerea și că se așteaptă să vorbești despre altceva.

44. Dacă Doris și-ar lua tălpășița după ce s-ar termina baletul, logodnicul ei ar fi foarte mâhnit că e lăsat singur și n-ar mai ieși niciodată cu ea în oraș.

45. Dacă Dorotea și-ar vedea câinele luând-o la sănătoasa, ar ști că e vina ei,

întrucât sărmanul animal nu suportă să vadă cotoiul care tot dă târcoale casei când își fac ei plimbarea de seară.

46. De-ar trece Douglas drumul în goană ca nebunul, toate mașinile ar trebui să se oprească și polițistul l-ar amenda că nu e atent la stop.

47. Dacă ar pleca Edgar la începutul primului act al operei, aş şti precis că merge la cârciumă şi, dacă te-ai duce după el acolo, l-ai găsi discutând despre cursele de cai.

48. De-ar dispărea Edit de-ndată ce-l vede pe dirijor, aş fi sigur că nu-i plac concertele şi, dac-aş fi în locul tău, nu i-aş mai cumpăra bilete niciodată.

49. De s-ar învărti Eduard ca un titirez în mijlocul sălii de concert, ar fi dat afară din clădire şi sfătuit să meargă la un doctor.

50. De-ar sări Ella peste gardul acela, ar câştiga premiul cel mare, care a fost oferit odată, dar n-a mai fost câştigat de atunci, fiindcă nimeni n-a putut niciodată să sară aşa de sus.

51. Să fi sărit Emilia peste şanţ, ar fi fost felicitată de toţi sportivii care au încercat, dar n-au reuşit s-o facă.

52. Să fi sărit Ema în picioare când a intrat el în cameră, el ar fi fost foarte surprins şi ar fi dispreţuit-o.

53. Să fi dansat Eric tot drumul spre casă, părinţii lui ar fi fost îngrijoraţi şi ar fi trimis după psihiatru.

54. Să se fi îndreptat Ernest către garaj, ar fi fost împiedicat să intre de nevasta lui, care-l curăţa şi care lucra acolo de câteva ore bune.

55. De-ar fi condus Estera maşina ei cea nouă peste un câmp, ar fi fost observată de departe şi toţi copiii ar fi alergat s-o întâmpine.

56. Dacă făcea Ethel focul în cada de baie, proprietăreasa ar fi fost foarte iritată şi i-ar fi spus că trebuie să se mute.

57. Dacă nu adormea Eugen aşa de târziu, se scula în zori şi ajungea la muzeu, unde-l aştepta pictorul de două ore.

58. Dacă se ascundea Eva în dulap, fotograful nu putea s-o fotografieze şi n-ar fi acum pe prima pagină a tuturor ziarelor.

59. Dacă se strecura Evelina printre oamenii adunaţi în faţa băcăniei, şi-ar fi văzut câinele mâncând carnea măcelarului.

60. Să fi intrat Fanny cu forța în odaia surorii ei, găsea odaia goală, fiindcă sora ei fugise cu un marinar.
61. Ferdinand n-ar refuza să meargă la școală, dacă profesorul nu s-ar fi strâmbat la el.
62. Florența și-ar face acum loc cu arma în bibliotecă, dacă-i aduceai ieri o pușcă, așa cum te-a rugat când v-ați întâlnit mai deunăzi.
63. Geoffrey nu și-ar face drum cu coatele să iasă din curtea școlii, dacă nu-l certai când se aștepta cel mai puțin.
64. George ar orbecăi acum prin dormitor, dacă i-ai fi stins lumina.
65. Ar colinda mărire, dacă n-ar fi cumpărat ferma aceasta.
66. Gerald s-ar rostogoli acum în zăpadă, dacă nu-i interziceau părinții lui să iasă din casă.
67. Gertrude ar citi acum Biblia, dacă se gândea preotul să i-o dea atunci când i-a spus ea că nu mai crede în nimic.
68. Gilbert ar lua-o pe jos, dacă ar fi pierdut trenul.
69. Godfrey ar fi acum la ușă deja, dacă l-ai fi chemat.
70. Grace ar umbla toată ziua să te caute, dacă nu-i spuneai că o să pleci două săptămâni.
71. Grigore n-ar fi dat în cele din urmă, din întâmplare, peste drumul cel bun, dacă n-ar fi un pitic norocos.
72. Harold s-ar fi luat la întrecere pe bicicletă cu o mașină, dacă fratele lui n-ar avea mai multă minte decât el și nu-l împiedica s-o facă.
73. Harieta ar fi țipat la noi că nu-i place să fie zorită, dacă nu s-ar teme mereu că prințul s-ar putea supăra.
74. Henric ar fi ras părul de pe coada cotoiului care a zbughit-o din baie, dacă n-ar ști că îți aparține.
75. Harry ți-ar fi spus tot, dacă nu s-ar gândi că l-ai putea bănuși pe el că a ascuns manuscrisul lui James Joyce.

76. Elena ar fi călărit măgarul până la birou, dacă tu n-ai prefera să mergi pe jos.
77. Herbert ar fi învățat să umble de când era mic, dacă mamele n-ar avea întotdeauna prea mare grijă de copiii lor și tații nu le-ar interzice să facă tot felul de lucruri.
78. Hugh se ducea de mult la gară, dacă nu i-ai spune zilnic că din vina lui a luat trenul șoarecele din pod, fiindcă a țipat la el că i-a mâncat ultima bucată de brânză.
79. Humphrey ar fi pus piciorul în barcă, dacă ar fi destul de viteaz s-o facă.
80. Ida ar fi plecat la operă cu o vecină, dacă copiii ar putea fi lăsați singuri.
81. Irene ar mânca miel la grătar, dacă i-ai explica tu că în felul acesta va câștiga premiul pe care-l vrea.
82. Jack ar mărșălui treizeci de mile, dacă ar ști cine-i ordonă s-o facă.
83. Iacob și armata lui ar băga în sperieți pe toți polițiștii, dacă ar ști unde e orașul pe care îl caută de două luni încheiate.
84. James ar fi dus direct la închisoare, dacă n-ar spune cine e, ce a făcut și cine i-a spus să facă așa.
85. Jane ar aștepta zi și noapte pe peron, sperând că el va veni, dacă n-ar ști că el nu mai vrea s-o vadă.
86. Jennifer ar face o plimbare călare înainte de masa de prânz, dacă i s-ar spune când o așteaptă familia să se înapoieze.
87. Ieremia s-ar juca acum de-a v-ați ascunselea, dacă nu i s-ar tot spune că e prea mare pentru asta.
88. Jerome n-ar merge cu autobuzul circului, dacă i-ai explica de unde poate lua metroul.
89. Jessie ar da mașina pe degeaba, dacă ar ști câte accidente se petrec zilnic aici.
90. Ioana ar intra cu mașina chiar până la ușa din față, dacă n-ar ști că nu-ți place să facă așa.
91. Ion ar fi făcut înconjurul lumii anul trecut, dacă-i spunea șoferul lui că vrea să-și ia liber un an.
92. Jonathan ar ști că lumina are viteză mai mare decât sunetul, dacă profesorul lui

de engleză nu-i spunea că nu-i adevărat.

93. Corabia lui Iosif ar fi intrat în port, dacă nu credea căpitanul că a fost avariata după ce s-a ciocnit de o stâncă.

94. Corabia lui Iosif ar fi plecat în ziua când a urcat el la bord, dacă echipajul lui nu se hotăra că o să facă grevă de îndată ce se îndepărtează corabia de țarm.

95. Jude s-ar fi imbarcat spre New York, dacă nu-l înspăimânta un marinăr că va fi jefuit oriunde se duce.

96. Iudit ar fi condus motocicleta, dacă nu i se spunea tatălui ei că toate șoselele sunt păzite de cimpanzei.

97. Laura ar fi purtat haine băiețești, dacă ar fi fost avertizată că o să fie lună plină în noaptea când se duce la petrecere.

98. Laurențiu o vedea pe ducesă intrând majestuos în cameră, dacă știa că ea va veni și dacă aștepta sosirea ei.

99. Leonard ar fi fost dus cu avionul la Paris, dacă nu-i spunea pilotului că are la el o pușcă mitralieră.

100. Lewis s-ar fi dus să vadă vitrinele de pe strada Oxford, dacă nu i se spunea că va fi vândut ca sclav cerșetorului din colț, atunci când se vor deschide magazinele.

101. Liliana se întreba dacă marinarul s-ar fi stabilit ori nu în orașul ei după ani de cutreierări, dacă-i spunea că și-a vândut papagalul la târg.

102. Lionel nu era sigur dacă fratele lui ar fi stat în codru până la vremea cinei, dacă ar fi știut că ursul n-a mâncat încă de prânz.

103. Luiza ar fi vrut să știe dacă câinele ei s-ar fi rătăcit sau nu, dacă-i cerea să ducă o scrisoare la Haga.

104. Lucia vrea să știe dacă ne-ar fi ajuns banii să facem o excursie pe Lună, dacă ne nășteam în familia unui miliardar.

105. Mabel nu știe dacă aș fi studiat alchimia dacă m-ar fi rugat, fiindcă nu i-am spus niciodată cât de tare țin la ea.

106. Margareta vrea să știe dacă rațele ar mai înota pe lac, dacă ar exploda o rachetă în împrejurimi.

107. Marta a întrebat dacă aș sări în râu ori nu, dacă aș vedea un pește de argint

înotând în el.

108. Martin se întreabă dacă ar încerca ori nu broasca țestoasă să zboare, dacă ar vedea pescăruși planând în albastrul cerului.

109. Maria habar n-are dacă ar fi fericită să gătească o dimineață-ntreagă, dacă ar avea musafiri într-o zi când vrea să se odihnească.

110. Matei se întreba dacă-l va deranja pe nașul lui dacă el o să-și schimbe numele în Isaia.

111. Maud ieșea din odaie la fel de iute cum a intrat, dacă nu era împiedicată să iasă.

112. Mauriciu fugea până nu mai putea fi văzut, dacă nu dădea peste un sac plin cu monede de aur.

113. Mihai nu dăruia casa, dacă nu era sâcâit de nevasta lui.

114. Miranda ar fi murit de frică, dacă ar fi văzut umbre furișându-se de-a lungul mesei lungi de lemn.

115. Muriel s-ar fi distrat de minune dacă s-ar fi dat pe tobogan toată ziua.

116. Nancy l-ar fi compătimit pe vărul ei, soldatul, dacă ar fi știut că întotdeauna își începe înaintarea târându-se pe burtă.

117. Nancy și-ar fi curmat zilele dacă ar fi trebuit să cânte la vioară vulturilor din două în două zile.

118. Nelly i-ar fi explicat hârciogului cum să se dea de-a berbeleacul, dacă acesta ar fi vrut să învețe.

119. Dacă Nicolae i-ar fi arătat norii cum trec pe cer, ea i-ar fi cerut să-i cumpere pentru colecția ei.

120. Dacă Norman n-o târa înapoi, ea și-ar fi petrecut toată noaptea bând pe malul mării.

121. Dacă Oliver chiar știa adevărul, nu trebuia să-l ascundă de rudele lui.

122. Dacă Pamela chiar ar vrea să fie actriță, ar fi citit până acum mai multe piese de teatru.

123. Dacă Patrick chiar s-a furișat afară din odaie când te-a văzut, înseamnă că era grozav de stânjenit.

- 124.** Dacă Paul a venit pe furiș lângă tine la cină cum zici, există o singură explicație, și anume că-i era foame.
- 125.** Dacă Penelopa a fost într-adevăr prinsă uitându-se la vulpi cum se târau în vizuină, va trebui să recunoască faptul că a fost iar în codru.
- 126.** Dacă iar l-ai văzut pe Percy târându-se ca melcul ieri, sperând că o să curețe altcineva camera până ajunge el acasă, trebuia să-l pălmuiești și să-i spui că e un pierde-vară.
- 127.** Dacă Petre chiar a afirmat că simte cum se adună anii peste el, n-avea rost să-l contrazici; oricum nu te-ar fi crezut.
- 128.** Dacă Filip a fost prins de poliție, trebuia să-l ajuți, fiindcă el nici n-ar fi furat tramvaiul, dacă nu erai tu.
- 129.** Dacă Ralph nu se înșela, atunci șarpele chiar se târa pe podeaua din bucătărie și ar fi putut să muște pe oricare dintre noi.
- 130.** Dacă Rebeca n-a văzut pe nimeni când a tras cu ochiul afară, precis s-a crezut în siguranță și a ieșit pe furiș în drum.

16. Recapitulare

1. A replicat că nu știe, că muncește din greu și n-are de gând să îngăduie nimănui să-l întrerupă.
2. A replicat că a uitat pe cine așteaptă de două ore.
3. A răspuns că nu ne va mai cere niciodată ajutorul și, chiar și fără el, tot se va plimba prin Roma a doua zi.
4. Mânzul va alerga către pădure când ai să-i dai drumul.
5. Măgarul are să-ți care bagajul după ce vei cumpăra o șa.
6. A mărturisit că se va răzgândi de îndată ce i se va plăti.
7. I s-a spus că va absolvi după ce va lua toate examenele.
8. Întreabă când am să-i înapoiez revistele pe care mi le-a împrumutat acum doi ani.
9. Se întreabă când vei înceta să împrumuți bani de la toată lumea.
10. Și-a luat libertatea de a întreba când vom vizita Podul Londrei.
11. A întrebat când o să înceapă vidra să învețe pentru examene.
12. Când va uita bijutierul ce s-a întâmplat acum două săptămâni?
13. Am să cumpăr rățoiul, dacă am să merg la târg joi.
14. A recunoscut că va fura bijuteriile cavalerului, dacă va avea nevoie de bani.
15. Aș hrăni măgarul, dacă ar fi al meu.
16. Clovnul ar fi dat cu piciorul în asin, dacă nu era atât de scund.
17. Aș scrie acum eseul, dacă mi-aduceai ieri stilou și cerneală.

Lidia Vianu: English for Everyone.

18. Nu te-ar fi trădat, dacă nu l-ai amenința mereu că-l trimiți în China pe viață.
19. Te-ar ajuta, dacă i-ai explica de îndată ce intră cine ești, ce vrei și ce te aștepti să facă el pentru tine.
20. Bursucul o lua la fugă, dacă știa că vrei să-i faci o injecție.
21. Contabilul vrea să știe dacă te-ai duce ori nu, în caz că ți-ar da un bilet, iar eu nu știu ce să-i spun.
22. Gunoierul a întrebat dacă l-am fi însoțit, dacă știam că merge la o petrecere, iar sora ta vitregă a replicat că nu s-ar fi dus cu el nicăieri, nici dacă-și purta hainele lui de duminică.
23. Dacă chiar știai că e la ananghie, de ce nu l-ai ajutat?

III. General Usage

17. Întrebări directe

1. Există în pădurea aceasta vânat din abundență?
2. S-a abținut de la băutură cât a fost doctorul în odaie?
3. Ai dat vreodată socoteală cuiva de purtarea ta?
4. Chiar fusese melcul acuzat de jaf înainte să plece din țară?
5. O să-mi spui vreodată dacă ți-e cunoscută opera lui T.S. Eliot?
6. Va fi plătit el mobila până diseară ori va aștepta să-ți adaugi tu economiile la suma aceea?
7. Ai fi de acord cu mine, dacă ți-aș spune că greșești?
8. Ar fi fost de acord cu ideea mea, dacă propuneam să mergem la vânătoare?
9. Țintești în cuiburile acelea fiindcă n-ai nimic mai bun de făcut ori chiar vrei să omori biata pasăre care stă pe ouă?
10. Ascultai ce zice atunci când a făcut aluzie la părinții mei, că ar fi fost jefuitori de bancă în tinerețe?
11. Te uiți de mult la televizor? Știrile alternează de obicei cu concerte, așa că, dacă ești aici de destul de multă vreme, poate că ai observat.
12. Îți spunea de multă vreme că suma se ridică la foarte mult atunci când am venit eu să-l contrazic?
13. Ai să te ții după mine atunci când am să mă duc să-i cer scuze că am spart vaza?

14. Vei citi oare romanul meu de multă vreme atunci când dușmanul meu va veni să-ți spună că nu-i surâde ideea de a-l citi și vei reuși tu să-l convingi să-l citească?
15. Ai mai lucra aici, dacă-i cereai directorului tău să-ți mărească salariul și el te refuza?
16. L-ai mai fi ajutat toată ziua când a jefuit banca, dacă te întreba dinainte dacă ești de acord cu planul lui?
17. Te tocmești deseori cu negustorii la preț?
18. Se mai plimbă ori a ajuns la brutărie?
19. Ceri vreodată zahăr când ți se termină?
20. Te mai gândești la ziua în care a recunoscut față de tine că aspiră la titlul de conte?
21. Ești de acord cu ce sugerează croitoreasa ori vrei s-o concediez?
22. Tot se mai plânge că fiii lui se înhăitează cu hoți?
23. Încerci să spui că mă poți asigura de bunele tale intenții după ce ai intrat cu forța în casa mea și mi-ai furat seiful?
24. Cum se ispășește o crimă ca asta?
25. Se ocupă psihiatrul de tine ori se ocupă de problemele altcuiva?
26. Atribuie cineva piesa aceasta vreunui începător?
27. Latră câinele la cineva ori mă înșel?
28. Îți face deseori semn să pleci de acolo?
29. Se lăfăie pisica la soare ori discută despre modă cu un șobolan?
30. Începi de obicei prin a spune cine ești?
31. A aparținut vreodată cartea aceasta vreuneia din rudele tale?
32. Ai fost vreodată lipsit de banii tăi?
33. Chiar și-a lăsat milionarul averea acelui cerșetor de la colțul străzii?

34. Ai dat vreodată vina pe nevasta ta pentru ceva ce ai făcut tu?
35. Te-ai gândit vreodată să dai vina pentru eșec pe propria ta neglijență?
36. Ai clipit des către mine în tot acest timp ori am vedenii?
37. Ascultă el de două ore încoace la radio piesa aceea în care Prințul roșește la cuvintele Frumoasei din Pădurea Adormită, iar ea nu se simte câtuși de puțin rușinată?
38. S-au lăudat furiile în ultima vreme cu strămoșii lor?
39. A învățat purcelul în ultima vreme cu ce țări se învecinează Anglia?
40. Discuți de două minute încoace despre faptul că o să împrumuți bani de la el?
41. Meditase el la plecarea ei bruscă și reușise oare să găsească un motiv cât de cât?
42. Ținuse el la prietenii lui, deși îl părăsiseră cu toții când avea mai mare nevoie de ei?
43. Fusesse el preschimbat în pitic în fragedă copilărie și nu mai crescuse de atunci?
44. Fuseseră ei acuzați de crimă când au declarat că nu sunt vinovați și judecătorul nu era sigur dacă să-i trimită la închisoare?
45. Flecărise bucătăreasa cu fata în casă cât fusesem eu plecat din oraș și o împiedicase să-și facă treaba?
46. Mă îmbărbăta maimuța de mai mult decât câteva ore atunci când a venit poștașul și a zis că am o telegramă?
47. Râsesse băcanul de tine ori de vestea că ziua lui de naștere coincide cu a mea?
48. Colabora cu tine de multă vreme când a fost promovat?
49. Chiar băuse toată ziua și pierduse avionul care s-a ciocnit cu un alt avion?
50. Comenta de multă vreme vestea când ai ajuns acolo?
51. Să te compar cu un trandafir?
52. Te iei la întrecere cu mine?

53. Ai să te plângi de șopârle profesorului lor?
54. Să-i ascund incidentul?
55. Ai să te concentrezi asupra temelor atunci când ai să vezi păianjenul dansând pe tavan?
56. Va încheia el cu câteva cuvinte în japoneză?
57. Ai să-i aperi la tribunal săptămâna viitoare?
58. O să se mai încreadă pescărușul în porumbel vreodată?
59. O să plecăm devreme mâine dimineață?
60. Va confisca poliția ceasuri de la contrabandiști în tot cursul dimineții de mâine?
61. Se va conforma cineva vreodată regulilor acestei case înainte să i se spună?
62. Îl vei fi confundat cu altcineva înainte să apuci să-l vezi?
63. Îl vei confrunta pe hoț cu polițistul înainte ca cei doi să aibă timp să ajungă la o înțelegere?
64. Vei locui aici de douăzeci de ani atunci când te voi felicita că împlinești douăzeci și unu de ani?
65. Vei fi consimțit la căsătoria lor înainte să vină să te roage?
66. Va citi el nuvela de multă vreme când am să vin eu să-i spun în ce constă?
67. Va număra paginile de mai mult de o oră înainte să-i spun din câte capitole constă cartea?
68. Vor conspira împotriva reginei de mai puțin de un an luna viitoare pe vremea asta?
69. Te va consulta în diverse probleme înainte să afle că nu ești expert în nimic?
70. O să poarte cravata stacojie de multă vreme până să-și dea seama că nu se asortează cu haina?
71. Ar fi un păgân convertit la catolicism, dacă ar trăi în Anglia?
72. Ai contribui la sumă, dacă te-aș ruga?

73. Ar fi măcelarul închis, dacă ți-ar fura pendula?
74. Ai mai fi convins de vinovăția sopranei, dacă ți-ar jura că n-a mai cântat niciodată pe scenă?
75. Ai colabora cu el să scrie un roman polițist, dacă ți-ar plăti o sumă mare de bani?
76. M-aș repeta, dacă ți-aș spune că nu fac față acestei situații?
77. Ai râde de mine, dacă ți-aș spune că petrecerea a culminat cu o ceartă?
78. Tot ai mai zice că ești cel mai bun doctor, dacă ți-aș spune că nu știi nici măcar să vindeci un copil de pojar?
79. Ai mai ședeai cu brațele încrucișate, dacă ți-aș spune despre câine că s-a năpustit la ușă și a dispărut?
80. Te-ai uita la mine, dacă aș începe să-ți spun despre ce tratează romanul?
81. Ți-ai fi dat seama că libelula a mai fost pe aici?
82. Te hotărâi să alegi o pedeapsă, dacă ceasornicarul era vinovat?
83. Ar fi fost acest roman dedicat amintirii buldogului tău francez, dacă-l scriai?
84. Îl apărai de dușmani, dacă era singur?
85. Îl predai poliției, dacă-l prindeai asupra faptului?
86. Mai citeai în tihnă toată noaptea, dacă știai că prințesa trebuie scăpată din ghearele vrăjitorului?
87. Ți-ai mai fi irosit vremea în oraș, dacă ți se spunea că se bizuiau pe sosirea ta devreme acasă?
88. Ar mai fi dormit instalatorul când au venit ei, dacă ar fi bănuir că-l vor depozeda de toate uneltele?
89. Mai jucai fotbal în loc să-l ajuți pe avocat, dacă ți-ar fi spus că se așteaptă să fii devotat prietenilor tăi?
90. L-ar fi jelit multă vreme ciuperca pe cerb, dacă murea de pneumonie?

91. Cine spune că rezultatul acesta diferă de al tău?
92. Cine cufundă copilul în apă?
93. Cine n-a fost de acord cu tine?
94. Cine zicea că va dispărea el din oraș?
95. Cine a dezaprobat ideea ta?
96. Cine ți-a spus că trebuie să ne lipsim de cadouri Crăciunul acesta?
97. Cine o să împartă pâinea în șapte părți egale?
98. Cine o să descopere de ce a fost războinicul depozat de toată gloria când a ieșit la pensie?
99. Cine ar trimite la închisoare un om cinstit?
100. Cine s-ar fi prăpădit cu firea după un motan fără coadă?
101. Când visezi să te duci în Congo?
102. De ce se laudă cameleonul că e înzestrat cu ureche muzicală?
103. Cum ar dezvolta oare veverița un subiect cum ar fi politica internațională?
104. Unde se duce un castor când evadează din pușcărie?
105. La ce excelează nurca?
106. Ce va lua cămila în schimbul cărții aceleia?
107. Cu ce se hrănește calul?
108. În cine trage soldatul?
109. În geamul cui arunci cu piatra aceea?
110. Ce plutește pe râu, lângă ascunzătoarea șopârlei?
111. Pentru ce anume se agită șarpele?
112. Ce contemplă lupul de când sunt eu plecat în oraș?

113. De ce i-a aruncat iepurele de casă o privire grădinarului atunci când mânca morcovii pe care acesta îi plantase în grădină cu o săptămână în urmă?
114. Pe cine deplânge capra de când a venit la fermă?
115. La cine rânjește iapa de când am intrat în odaie?
116. Despre ce subiect vorbește liliacul fără încetare de la ora șapte?
117. De cine a ascuns băcanul cântarul?
118. De ce e canarul privit țință de când a început să vorbească în chineză?
119. La ce tot face aluzie iepurele de câmp de când a început să discute cu iapa?
120. Ce ai sperat până acum?
121. De ce tânjea cărțița să-l zărească, dacă știa că el nu vrea s-o vadă?
122. În ce a fost implicat șeful ei?
123. Câte reguli ți s-au impus?
124. De ce nu se dormise niciodată în patul din bucătărie?
125. La ce se gândea salamandra atunci când s-a pornit furtuna?
126. Ce deduci din povestea pe care tocmai ne-a spus-o nevăstuica?
127. Ce căuta zebra atunci când s-a împiedicat de un buștean?
128. Când a solicitat nevăstuica slujba aceea?
129. Cât de des l-ai informat pe aligator despre ceea ce se petrece?
130. De câte ori și-a cerut crocodilul scuze marinarului?
131. De ce insistaseși să mă duc acasă înainte să spună că vrea să plec?
132. Pe povestea cui se baza cartea lui Anthony Burgess?
133. Cine i-a spus vulpii că ne întrebăm cu toții cui îi aparține cartea de pe masa ei?
134. Cu ce ziceai că se laudă elefantul?

135. Ce l-a determinat pe cangur să se apuce de engleză?
136. De câte ori își vârâse pisica nasul în ce făceau șoarecii de un an?
137. Cu cine i se făcuse cunoștință renului?
138. Când o să-l înveți să nu deranjeze pe nimeni dacă nu e invitat?
139. Câtă vreme fusese izolat de compatrioții lui?
140. De ce se amestecase în discuție, dacă-i detesta pe cei doi tinerei?
141. Când o să sară câinele la omul care a dat în el cu piciorul?
142. De ce bate pantera la ușă când poate suna la sonerie?
143. De cine râde foca de jumătate de oră încoace?
144. O să se sprijine veverița de brațul tău mâine, când o să vină de la doctor, după ce și-a rupt piciorul?
145. De ce se sprijinea morsa de perete de cinci ore?
146. În ce țară pleacă balena?
147. Cu ce țări se învecinează Ungaria?
148. Ce concert asculta elanul când a sunat telefonul?
149. O să trăiască gorila cu ceai și pâine timp de doi ani?
150. În ce va fi preschimbat prințul?
151. La ce ai vrea să mă uit?
152. De ce crimă a fost acuzată girafa după ce a fost găsită în deșert?
153. De ce anume ziceai că se plânge?
154. Cu cine l-ai confunda, dacă n-ai ști cine e?
155. De care dintre arici ți-ai bate joc, dacă nu ți-ar fi teamă că o să te înțepe?
156. Dacă ai înmulți șapte cu șapte, mi-ai spune rezultatul?

157. L-ai mai sâcâi acum, dacă te-ar fi lăsat în pace?
158. Unde ai negocia cu hiena, dacă n-ar cunoaște Londra și n-ar reuși să găsească locul de întâlnire?
159. Al cui discurs l-ai mai nota acum, dacă ar fi surdo-mut și n-ar putea scoate un cuvânt?
160. La ce ai mai obiecta, dacă șacalii nu ți-ar mai cere părerea și ar face exact ce vor?
161. De ce mi-ar fi trecut prin cap că erai ocupat?
162. De ce ar mai fi fost operat, dacă ar fi fost sănătos?
163. Pentru ce anume ne felicitase jderul?
164. De cine te despărțeau ieri, dacă vidra se hotăra să mai rămână o lună?
165. La ce spectacol ai fi participat, dacă berbecul închidea teatrul?
166. Câte jucării ai fi putut plăti, dacă te ruga furnica să le cumperi pe toate?
167. Din ce temniță vor evada albinele de miercuri într-o săptămână?
168. Pe ce ar fi stat cățărat corbul, dacă scena era goală?
169. La ce ziceai că poate să spere un fluture?
170. De ce anume ziceai că a fost pedepsit vițelul?

18. Întrebări indirecte

1. Pe cine a zis Rhoda că o să întrebe unde și-a pierdut fratele ei ghiozdanul?
2. Cine voia să știe unde o să mă duc când o să se termine școala?
3. Richard m-a întrebat la ce m-am referit în scrisoare și dacă am de gând să-i spun adevărul.
4. Robert m-a întrebat de cine îmi amintește fața lui și am zis că nu țin minte pe nimeni care să semene cu el.
5. Roger se întreba în ce e bogat ținutul, fiindcă el vedea doar pietre.
6. Ronald vru să știe ce tot spune cimpanzeul.
7. Se întreba la ce se holbează bătrânul de șaptezeci de ani cu barbă albă.
8. Rosemary voia să știe de ce suferă unchiul meu și i-am răspuns că habar n-am.
9. Rupert m-a întrebat pentru care din faptele lui îi mulțumesc.
10. Ruth tocmai a aflat în ce limbi a fost tradusă Biblia.
11. Cu ce ziceai că s-a obișnuit Samuel?
12. Sebastian a afirmat că habar n-are pe cine așteptam când l-am întâlnit.
13. Shirley habar n-avea la ce mă gândesc.
14. Silvia descoperise ce caut de două zile și jumătate.
15. Spune-i lui Simon cu cine stai de vorbă și n-o să te mai întrebe.
16. Sofia m-a întrebat ce filme am mai văzut.
17. Toma a încercat să afle ce locuri am mai vizitat.

18. Timothy m-a întrebat câte trabucuri am fumat.
19. Veronica m-a întrebat câți bani am cheltuit și cine o să plătească bicicleta care a fost furată pe când eu făceam cumpărături.
20. Victor habar n-avea cum a fost vremea.
21. Victoria nu-și putea aduce aminte câte vacanțe a petrecut în străinătate în ultimii șase ani.
22. Vincențiu se întreba de când locuiesc în actuala mea casă.
23. Habar n-aveam cum să ajung acolo.
24. Violeta nu știa pe care s-o cumpere.
25. Nu văd cum îl pot opri.
26. Virginia nu știa dacă să meargă mai departe ori să se întoarcă.
27. N-o să mă creadă nimeni ce lung e romanul lui David Lodge.
28. Mă întreb de ce n-a venit condorul.
29. Te rog, spune-mi unde vrei să mergi.
30. Nu știe nimeni a cui e.
31. Nu înțeleg de ce a plecat fără să-și ia rămas bun.
32. Mă întreb ce este obiectul acesta.
33. Trebuie să decidă tribunalul cui îi aparține moștenirea.
34. Ne întrebam dacă să ne ducem.
35. Îmi poți da o idee unde să pun pensula?
36. Puțini știu ce mult muncește.
37. Nu știu câți sunt.
38. Când pleacă trenul am să întreb unde e racul.
39. Poți să-mi spui ce-i obiectul acesta caraghios?

40. Întreabă-l unde a pus-o.
41. Vincențiu l-a întrebat pe fratele lui când se va întoarce.
42. Ții minte ce înălțime are?
43. Violeta m-a întrebat cine sunt și de unde am atâția bani.
44. Virginia se întreba când o să vină poștașul și dacă o să-i aducă vreo scrisoare.
45. Walter a vrut să știe unde e hotelul și de unde vorbesc.
46. Wilfred întreabă când am să mă întorc și cum îl cheamă pe fratele meu mai mare.
47. Wiliam întreabă de ce n-am cerut trei pantaloni și cine o să poarte rochia pe care am cumpărat-o.
48. Democratul întreabă ce mai face regina și dacă am dori o ceașcă de ceai.
49. Pictorul se întreba cât va petrece pe drum și cine o să vină să-l întâmpine la gară.
50. Dermatologul întreabă unde locuiesc, câți ani am, ce studiez, ce sunt părinții mei, ce slujbă voi avea și cât voi câștiga.
51. Proiectantul m-a întrebat de ce va trebui să plece în Anglia dacă nu știe englezește.
52. Detectivul mă întreabă dacă am aflat unde e foarfeca și ce știu despre croitorul care a furat-o.
53. Ambasadorul se întreba pe cine am invitat la el acasă și când o să încetez să invit oaspeți.
54. Diplomatul întreabă cum se simte sora medicală și dacă va fi dusă la spital.
55. Directorul întreabă când am să plec și dacă n-aș vrea să-l ajut.
56. Discipolul lui se întreba unde locuiesc, câți ani am, cine sunt, ce studiez și ce prieteni am.
57. Dulgherul întreabă dacă i-aș fi citit sau nu romanul, dacă mi-l aducea.
58. Scafandrul întreabă ce ai văzut la grădina zoologică și cu cine erai când te-ai

întâlnit cu mine.

- 59. Donatorul de sânge întrebă unde e casa, când va fi dăruită și dacă o voi reconstrui
- 60. La ce ziceai că se uită când te-ai dus să-i înapoiezi banii?
- 61. Cine ai zis că era de două ore cu ea când v-ați întâlnit aseară?
- 62. Despre cine crezuseși că vorbesc când te-am întrebat când o să-l revezi?
- 63. Unde i-ai spus că locuiesc când te-a întrebat unde să-mi aducă maimuța?
- 64. Cu ce ziceai că o să te duci la gară, dacă n-o să vină niciun autobuz până o să se facă vremea să plece trenul?
- 65. Cu cine credeai că vorbește când i-ai telefonat și suna ocupat?
- 66. De cine-ți închipuiai că ai să-ți bați joc când piticul o să se facă marinar și o să plece pe mare?
- 67. La ce-ți închipuiai că se gândește când te-a întrebat dacă ai să te întorci și a adăugat că vrea să te revadă?
- 68. L-am întrebat la cât s-ar ridica suma, dacă aș plăti-o pe loc.
- 69. Ce a spus că-l interesează?
- 70. De ce zicea că insistă să accepți banii pe care ți-i oferea?
- 71. Unde credea că insistăm să se ducă după ce va termina liceul?
- 72. A insistat să i se spună când o să cumpăr foarfeca și de ce nu am cumpărat încă pantalonul.
- 73. Aș fi vrut să aflu la ce se gândește când lucrează la piesa pe care tocmai o începuse.
- 74. Ești bun să-mi spui unde este cântarul pe care l-am căutat toată ziua și pe care încă nu l-am găsit?
- 75. I-aș fi spus cum îl cheamă pe ucigașul de care se teme, dacă știam.
- 76. Mă credeai, dacă-ți spuneam că habar n-am cine o să vină să te întâmpine la aeroport?

77. Ai să mai vorbești cu el după ce o să te întrebe câți ani ai și câți bani câștigi?
78. Tocmai m-a întrebat la ce mă uit.
79. Vrea să știe când am să vin.
80. Mă întreabă unde mă duc.
81. Vru să știe ce am cumpărat.
82. Mă întreabă de ce nu scriu tot.
83. Mă întreabă ce știu despre universitatea din Torino.
84. Am întrebat când o să revină.
85. Vru să știe când am terminat.
86. Nu știa unde vreau să mă duc.
87. Se întreba de ce n-am înțeles lecția.
88. Habar n-avea cine sunt, câți ani am și unde locuiesc.
89. Mă întreabă ce vreau să cumpăr.
90. Nu-și amintea unde a pus cartea.
91. Nu înțelegeam ce caută.
92. Se întreba când va fi operat.
93. Ce ai de gând să faci când o să se întoarcă și o să te întrebe cui ai dat banii?
94. Cine a zis că astronautul s-a dus la mare?
95. Pe cine credeai că ai să găsești acolo?
96. Nu știam unde ai să te duci după ce el te va sfătui să renunți la excursia pe care o plănuiești de un an.
97. Nu se gândise cum va reacționa el când va afla cu cine și-a petrecut ea vacanța.
98. Nu-i spuneam ce m-ai întrebat, dacă îmi spuneai că nu vrei să știe de ce pui

Lidia Vianu: English for Everyone.

tuturor aceeași întrebare.

99. Câți ani ziceai că are?

100. Pe cine a zis directorul că va promova după alegeri?

19. Diateza pasivă

1. Un bun împlânzitor de animale este întotdeauna lăudat pentru munca lui susținută.
2. Arhitectul este împiedicat să părăsească spitalul, fiindcă încă nu s-a însănătoșit.
3. Albina este apărută de vrăjitoare de către un robot.
4. Taurul are de toate, nu e nevoie să-ți faci griji.
5. Magazinul acesta e bine aprovizionat cu unelte, în caz că vrei să cumperi vreuna.
6. Un borfaș este întotdeauna pedepsit, mai devreme sau mai târziu.
7. Se recurge la forță atunci când cioara nu poate fi convinsă să-și facă temele.
8. Un delfin curajos este de obicei răsplătit pentru vitejia lui.
9. Dacă măgarul va fi despărțit de prietenii lui, va studia mai mult.
10. În astfel de cazuri se trimite după doctor.
11. Ferestrele se spală când nu este zidarul acasă.
12. Se curăță camera, fiindcă se așteaptă musafiri.
13. Se mătură străzile, fiindcă n-a plouat de o bună bucată de vreme.
14. Se deschid ușile, ca să intre vizitatorii.
15. Toți rățoii mai mari de zece ani sunt trimiși la mare.
16. Ți se oferă o înghețată; de ce n-o iei?
17. I se arată șoimului o tapiserie foarte interesantă.

18. Se Țes covoare pentru palatul care tocmai a fost construit.
19. Se scriu scrisori tuturor participanților la congres.
20. Se trimit bani tuturor broaștelor din lume.
21. Când s-a tras în gâscă?
22. I s-a zâmbit barmanului și asta nu i-a plăcut.
23. Elefantul a fost adulmecat de câine.
24. Nu ți-am putut face semne cu mâna fiindcă mi se vorbea.
25. I-ai spus ieri vulturului că e urmărit?
26. Știi cumva de ce era musca privită fix?
27. De ce era bănuită găina?
28. Pentru ce i s-a mulțumit hipopotamului?
29. Pe scândura aceea s-a călcat ieri și n-a pățit nimeni nimic.
30. Bufnița a fost așteptată două ore aseară.
31. Spălătoria se încuia, ca nu cumva să fure șoarecii ceva în timpul nopții.
32. I se făcea ursului o injecție care avea să-l adoarmă.
33. Pivnița era în curs de a fi decorată cu tablouri pentru expoziție.
34. Se distrugea vechiul gard.
35. Se dărâmau case sărăcicioase și se construiau grajduri pe același loc.
36. I se puneau profesorului întrebări de către elevi când s-a deschis ușa și a intrat Țanțoș un struț.
37. Mi se arăta casa când s-a stins lumina.
38. Se făcea focul în timp ce Cenușăreasa stătea acolo în picioare și tremura.
39. Dirijorul nu știa ce se putea face în legătură cu șoarecii.

40. Se gătea gâsca, așa că gânsacul a trebui să aducă poliția.
41. Nu pot să înțeleg de ce a fost acuzat leopardul.
42. Îmi poți spune la banii cui a fost adăugată această sumă?
43. Habar n-am de când îi cunoști pe acești scriitori.
44. A fost ochită o pasăre, dar a fost împușcat un urs.
45. Tocmai s-a făcut aluzie la scrisoarea mea către coaforul tău.
46. Încă nu i s-a dat o bucată de zahăr, de aceea a ieșit trântind ușa după el.
47. Acea chestiune mărunță a fost deja rezolvată.
48. Romanul vizitiului a fost atribuit unui romancier.
49. I s-a făcut adesea semn să plece antrenorului de când lucrează aici, fiindcă apare întotdeauna când nu trebuie.
50. Niciun negustor cinstit nu a fost niciodată lipsit de marfa lui, dacă n-a încercat s-o vândă la negru.
51. Albatrosul e văzut zburând de trei zile și trei nopți.
52. Barza a fost trimisă de aici de proprietăreasă, care nu vrea ca ea să se întoarcă la cuibul de pe acoperișul casei ei.
53. Bufnița a fost prinsă dând târcoale stejarului la miezul nopții.
54. Cinteziului i s-a promis o răsplată, dacă o să cânte la petrecere toată noaptea.
55. Cioara a fost gonită, dar precis se va întoarce.
56. Ciocănitorea a fost prevenită să nu deranjeze oamenii noaptea.
57. Ciocârlia a fost fotografiată pe când se înălța spre soare.
58. Cloștii i s-a spus de către cocoș să nu zică hop până n-a sărit.
59. Cocorul a fost primit în odaie, fiindcă stăpânul casei iubește păsările.
60. Codobatura a fost amenințată că se va trage în ea, dacă va mai veni aici.

61. Am crezut că a fost de mult hrănit corbul, dar îngrijitorul uitase și mi-a spus că va trebui s-o fac eu, dacă nu vreau să moară corbul de foame.
62. Coțofana era sigură că a fost înșelată, dar nu voia să dezvăluie faptul înainte de miezul nopții.
63. Știam că a fost invitat cucul la bal mascat, dar credeam că se va costuma în stafie, nu în zână.
64. Curcanul fusese ales spre a fi vândut, iar curca era atât de tristă încât fermierul a hotărât până la urmă să-i păstreze pe amândoi.
65. L-am întrebat pe jucătorul de bridge de ce a fost învinuit și mi-a răspuns că i-a fost pus în cârcă ceva ce n-a făcut niciodată.
66. Cartea pe care o citeai fusese împrumutată de la o bibliotecă vestită, care nu dădea cărți cu împrumut mai mult de zece zile.
67. Pacientul fusese bine îngrijit, dar se plângea că nu-i place salonul și vrea să plece din spital cât mai curând, chiar înainte să se însănătoșească.
68. Nu-mi puteam aduce aminte în ce a fost preschimbata veverița.
69. Ți-a spus de ce a fost învinuit înainte să te cunoască?
70. Nuvela fusese pe larg comentată de mulți critici literari, care o citiseră și o găsiseră a fi cea mai slabă pe care o scrisese vreodată autorul ei.
71. Cu cine va fi comparat când părinții lui vor afla că a spart cu mingea de fotbal fereastra unui vecin și a furat batistele unei bătrâne?
72. De cine va mai fi ascuns adevărul după ce ea se va întoarce de la birou și îți va spune că știe totul de la prietenii tăi?
73. Nimeni nu știa de fapt la câți ani de temniță a fost condamnat, așa că i s-a spus că își va petrece acolo tot restul vieții, dacă n-o să-și amintească de ce crimă a fost acuzat.
74. Îți vor fi confiscate puștile, dacă ai să încerci să le vinzi poliției.
75. Cu cine vei mai fi confundat după ce frizerul o să-ți radă barba și o să te tundă?
76. Nu știu cu cine va fi confruntată, dar cel puțin o pot sfătui să nu sufle o vorbă înainte să-și consulte avocatul.

77. Mă întreb de ce vei fi felicitat, întrucât toată lumea știe că n-ai primit premiul pe care te așteptai să-l primești.
78. Va fi consultat doctorul în această chestiune și sper că va ști ce este.
79. Dacă nu încetezi să furi, vei fi în curând întemnițat pentru furt.
80. O să se vindece judecătorul în scurt timp de oreion ori va trebui să stea mai multe săptămâni în casă?
81. Poemul va fi fost discutat în această revistă literară înainte să trebuiască să-l analizezi pentru examen.
82. Pedepsa va fi fost hotărâtă până vin martorii să depună mărturie.
83. Va fi fost dedicată o carte amintirii lui înainte să se scurgă zece ani de la plecarea lui în insulele Hebride.
84. Va fi fost apărat de toți dușmanii înainte să ceară ajutor.
85. Va fi fost predat poliției cu mult înainte să reușească să-ți fure inelul cu diamant.
86. Zâna va fi fost salvată din ghearele vrăjitorului până când ajunge acolo Făt-Frumos.
87. Zarzavagiul va fi fost șantajat de ani de zile atunci când se hotărăște să meargă la poliție.
88. Păpușa va fi fost muiată în apă înainte să aibă fetița timp să-și cheme mama.
89. Prada va fi fost împărțită în șase părți înainte să apară al șaptelea borfaș să-și ceară partea.
90. Împăratul va fi fost deposedat de toată gloria până să iasă la pensie.
91. Familia ta a spus că ideea ta va fi dezaprobată, așa că mai bine te-ai răzgândi.
92. Judecătorul a prezis că asasinul va fi sortit temniței, dacă nu se îndreaptă.
93. Eram sigur că toți vor visa o reușită până nu le spui de eșecul tău.
94. Speram că subiectul va fi tratat pe larg când va veni lectorul străin, după ce-l vei schița tu mai întâi.

95. Era sigur profesorul că manualul minerului va fi schimbat pe un pachet de ciocolată, dar nu-l putea împiedica pe miner să facă ce-i place.
96. Fermierul se temea că-i va fi hrănit calul cu pâine de secară.
97. Vânătorul prezise că se va trage în vulpe și nu va fi nimerită.
98. Hamalul se temea că se va arunca cu pietre în el, dacă nu va căra valizele tuturor pictorilor.
99. L-a asigurat pe văduv că nevasta lui va fi jelită cum se cuvine.
100. M-au avertizat că lumea va rânji la mine, dacă voi intra în odaia aceea fără să bat la ușă.
101. Dacă am avea multe prăjituri, toate ar fi ascunse, fiindcă moașa trebuie să slăbească și mănâncă tot timpul dulciuri.
102. Dacă n-ai fi lăsat să-ți faci temele, muzicianul care face acest lucru ar fi pedepsit.
103. Nu s-ar face aluzie la vorbele tale, dacă le-ai spune prietenilor că nu vrei să ți se menționeze numele.
104. S-ar spera la un succes în cazul tău, dacă nu cumva ai face tot ce poți să nu reușești.
105. Le-ar fi impusă regula aceea, dacă ar fi fost inventată.
106. Nu i s-ar spune că e leneș, dacă n-ar amâna mereu să-și pună hotărârile în practică.
107. S-ar deduce o mânie întemeiată din vorbele lui, dacă l-ai auzi vorbind după ce-i spui că nu a câștigat meciul.
108. Aerul ar fi infestat de mirosul de gunoi, dacă gunoierii n-ar veni să-l ridice din două în două zile.
109. Ar fi răniți mulți oameni nevinovați, dacă li s-ar permite psihologilor să aibă la ei puști încărcate.
110. Ar fi el informat despre ce se petrece, dacă directorul ar vrea ca el să nu știe nimic?
111. Ar fi fost instigat la acțiune, dacă era considerat capabil să se ridice și să lupte pentru drepturile lui.

- 112.** Nu i s-ar fi făcut cunoștință cu tine, dacă se gândea cineva că ai să te cerți cu ea.
- 113.** Ai fi fost luat în râs de toți chirurgii care locuiesc la periferia orașului, dacă ziceai că orașul se limitează la străzile lui centrale.
- 114.** Profesorul ar fi fost ascultat, dacă pe elevi îi interesa despre ce vorbește.
- 115.** Fratele tău vitreg ar fi fost considerat laș, dacă n-am ști ce curajos a fost când a trebuit salvat un arici din prăpastie.
- 116.** Ai fi oare batjocorit de toți cei care te aud, dacă ai declara că înveți engleza de mai mult de o zi?
- 117.** Ar fi fost spionat zi și noapte, dacă se însura cu femeia de care s-a îndrăgostit înainte să te cunoască pe tine.
- 118.** Ar fi fost el operat, dacă nu-l cunoștea chirurgul?
- 119.** Casa era de mult plătită, dacă omului care a cumpărat-o îi trecea prin cap că vrei toți banii cât mai curând.
- 120.** Ar fi fost convinsă de sinceritatea mea, dacă îi explicam că n-am putut să-mi amintesc data, fiindcă eram somnoros când am discutat-o.

20. Aspectul continuu

1. Nu pot părăsi tufișul acesta, fiindcă urmăresc o vulpe cum se strecoară în vizuină.
2. Dacă într-adevăr vrei să știi ce face, păi tocmai alunecă pe scări, fiindcă s-a lovit la cot și i-a scăpat bastonul.
3. Așteaptă o clipă, trage haina pe el și vine cu tine.
4. Exploratorul pe care l-ai întâlnit acum mai multe săptămâni înaintează cu greu prin zăpada adâncă și nebătută.
5. E în vacanță și colindă toată țara pe jos.
6. Străinul pe care l-ai invitat în casă aseară urcă apăsând scările, așa că mai bine te-ai duce după el și i-ai spune că ți se întorc părinții și nu-l mai poți adăposti.
7. Oaspeții pe care-i aștepți vin mâine dis-de-dimineață, dar acum presupun că înaintează cu greu prin deșert.
8. De cinci minute încoace încerc să-l opresc, dar vorbește la telefon și nu mă aude.
9. Mașina răsturnată s-a târât pe stradă cât s-a târât, iar acum se oprește în fața unui polițist uluit.
10. Îl urmăresc de ceva vreme încoace: precis e orb, fiindcă bâjbâie cu mâna după mânerul ușii.
11. E absent de la biserică fiindcă i se înmânează un premiu pentru patinaj.
12. Se redactilografiază cartea pe care ai cumpărat-o acum o săptămână.
13. În general sunt obișnuit să citesc până noaptea târziu, dar astă seară sunt trimis devreme la culcare, fiindcă mâine mă duc la pescuit cu străbunicul meu, care se scoală cu noaptea-n cap.
14. Dacă n-a folosit niciodată până acum patinele pe care i le-ai dăruit de ziua lui, motivul este că abia acum i se arată cum să patineze.

15. Se spală cearșafurile și se șterge mobila de praf.
16. Ce anume se face pentru cei bolnavi și săraci?
17. Se trimit cărți tuturor celor care sunt dispuși să citească.
18. Se curăță covoarele cu aspiratorul.
19. Se repară televizorul fiindcă bancherul vrea să vadă un film diseară.
20. Banii lui sunt cheltuiți de prieteni, care se opun cu toții dorinței lui de a economisi cât poate de mult.
21. L-a speriat pe acrobat intenția ta de a vinde casa, fiindcă locuia în ea și nu voia să i se mărească chiria.
22. Zicea mereu că le-a luat-o înainte colegilor și că în curând va fi cel mai bun dintre toți.
23. Individul care era rudă cu ea își târșâia picioarele în vreme ce aștepta.
24. Își târșâia papucii pe podea și nu voia să înceteze cu zgomotul acela, deși i se spusese că toți dorm.
25. Peștii se zbăteau neputincioși pe mal, uitați acolo de pescarul care-i prinsese cu năvodul.
26. Se trântise în hamac fără o vorbă și sforăia tare, în vreme ce veverițele îi mâncau toate alunele.
27. Se luau la întrecere pentru cupă doar șapte cai, deși prietenul meu îmi spusese că va paria pe al optulea.
28. O fetiță se lua la întrecere cu un băiețel până la un copac de la capătul aleii, în vreme ce părinții lor așteptau să vadă cine va câștiga.
29. Pilotul mergea cu mașina în viteză prin oraș, sperând că o să fie amendat.
30. Comandase o mașină și se grăbea către sat, ca să-l găsească pe chelner și să-l facă să-i înapoieze revistele.
31. Se deschideau prăvălioare în tot lungul străzii înguste.
32. Se scriau, se publicau și se vindeau multe cărți noi pentru papagali.

33. Se lustruiau cizmele stăpânului, întrucât avea să meargă la vânătoare a doua zi.
34. Se vindeau ziare în tot orașul și erau comentate în toate cârciumile.
35. Se cumpărau cărți de istorie și geografie de către toate bufnițele care nu învățaseră niciodată să citească.
36. Se construia un teatru nou, pentru ca actorii să-și interpreteze rolurile pe o scenă modernă.
37. Se transmitea un concert de Mozart, așa că închise radioul și adormi.
38. Se trimiteau flori doamnelor mai în vârstă din sat.
39. Portarul era certat pentru ce a făcut, iar tatăl lui îi spunea că e supărat pe el că a fugit cu bucătăreasa.
40. Se retipăreau cărți care fuseseră scrise odată cu cartea ei, așa că aștepta cu nerăbdare să-și vadă iar trilogia în librării.
41. Merg cu viteză de câțeva vreme, recunosc, dar am să încetinesc de îndată ce voi vedea o mașină a poliției.
42. De două zile încoace mă întreb de ce a luat-o chiriașul tău la fugă în sus pe scări câte două trepte deodată când te-a văzut.
43. Mă tot poticneam prin holul întunecos de jumătate de oră și credeam că n-am să mai pot găsi drumul să ies, când mi-a venit coșarul în ajutor.
44. Curăț pivnița de ore întregi; sunt murdar, fiindcă m-am împiedicat, am zăcut o clipă întins pe jos, iar apoi m-am ridicat și am venit direct aici.
45. Automobilistul acela beat tot iese clătinându-se din mașină de zece minute încoace, iar polițistul îl așteaptă răbdător.
46. Ultimii dansatori istoviți stau de o oră de vorbă în fața clădirii, în vreme ce portarul a adormit, așa că acum n-are cine să încuie ușa.
47. Mingea se rostogolește pe podea de când ți-a scăpat.
48. Câinele se tăvălește în noroi de când ai dat în el cu piciorul.
49. Bețivul se clatină pe stradă din zorii zilei.

50. Vasul se leagăna de când s-a pornit furtuna.
51. Când sosi, își dădu seama că servitorii intrau și ieșeau de ore întregi, îngrămădind mâncare pe masă.
52. De când deschiseseră poarta, japonezii năvăleau înăuntru.
53. Avionul zbura deasupra insulei de ore întregi.
54. Câinele zburda de când plecaseră dentiștii de acasă.
55. Ploua. Ploua cu găleata de ore întregi când a venit brutarul acasă, unde-l aștepta nevasta lui încă din zori.
56. Fazanul zbura de zile întregi peste vârfuri de munți când a reperat gaița într-un copac.
57. Gâștele îl urmaseră toată ziua pe gânsac, când o gâscă s-a oprit brusc și a hotărât că mai departe nici că o să meargă.
58. Lebăda înota din zori și nu găsisese ce căuta.
59. Canarul ciripea de o bună bucată de vreme, când a sărit pisica la colivie și l-a scos din minți de frică.
60. Mierla recunoscuse că de o săptămână întreagă zboară și se simte puțin obosită.
61. Pajura se va roti deasupra casei câtă vreme ai să-ți ții pușca ascunsă.
62. În curând papagalul o să te imite, dacă o să te audă atât de des.
63. Păunul o să doarmă toată ziua, dacă ai azi oaspeți.
64. Păunița o să clocească ouă luna viitoare pe vremea asta.
65. Pelicanul va pleca în curând spre Polul Nord.
66. Pescărușul va zbura în larg de îndată ce se va face vremea bună.
67. Pitulicea va mânca firimituri de pâine de secară la ora când ai să treci pe aici mâine dimineață.
68. Pițigoiul va pleca în curând de la tine din grădină, dacă te apuci să dobori copacii.

69. Porumbelul va duce diseară mesajul tău, așa că n-o să poți avea un răspuns până nu se va întoarce.
70. Porumbița va mânca semințe mâine toată ziua, fiindcă e aici cumnata ta și ea îi dă semințe întotdeauna.
71. Luna viitoare pe vremea asta, prepelița va fi trăit pe acest câmp de peste doi ani.
72. Privighetoarea va fi cântat de cinci ani la tine în grădină până să te muți tu în altă casă.
73. Pupăza va fi clocit ouă de două săptămâni până să-i găsești cuibul.
74. Rândunica va fi călătorit timp de o lună când va ajunge aici la primăvară.
75. Vrabia se va lăfăi la soare de mai multe ore când va veni pisica.
76. Rața va alerga prin curte multă vreme până să înceteze câinele s-o fugărească.
77. Rățoiul va fi căutat rața o săptămână încheiată înainte să afle ce s-a întâmplat.
78. Sitarul va dormi de două ore când ai să te trezești tu.
79. Struțul se va juca de o jumătate de oră cu copiii atunci când va veni îngrijitorul să-i izgonească pe copii.
80. Șoimul își va fi așteptat de opt zile stăpânul mâine pe vremea asta.
81. Vulturul ar zbura în jurul crestei, dacă acolo n-ar fi un vânător.
82. Bibilica s-ar grăbi spre casă, dacă n-ar ploua așa de rău.
83. Cioara ar vorbi englezește, dacă ar avea creier de om.
84. Potârnichea ar fugi din locul acesta, dacă ar ști ce ai de gând să faci.
85. Sturzul ar locui acum aici, dacă nu-i distrugeai anul trecut cuibul.
86. N-ar zbura uliul de aici, dacă nu l-ai fi amenințat tu cu pușca.
87. Turtureaua ar face ouă, dacă ar fi destul de cald.
88. Soțul surorii tale nu s-ar plânge la toată lumea că ea nu-i dă niciodată nimic de mâncare, dacă ea învăța să gătească.

89. Și-ar drege vocea acum, dacă-l rugai să-ți cânte.
90. Balaurul ar izbucni în lacrimi, dacă vrăjitorul l-ar preschimba în șoarece.
91. Dramaturgul ar fi scris ieri toată ziua, dacă nu i se spunea să vină să-l întâmpine pe regizor la aeroport.
92. Negustorul de stofe și-ar fi numărat banii până noaptea târziu, dacă nu-l întrerupeai.
93. Croitoreasa ar fi cusut toată noaptea, dacă nu s-ar teme că s-ar putea să orbească.
94. Farmacistul ar fi băut până-și cheltuia toți banii, dacă nevasta lui nu l-ar fi târât acasă.
95. Șoferul de autobuz ar fi așteptat în garaj până noaptea târziu, dacă mecanicul nu-i repara mai curând autobuzul.
96. Toboșarul ar fi bătut toba tot drumul, dacă prietenii lui nu-i legau cu înțelepciune mâinile dinainte.
97. Ducele și-ar fi călărit calul din zori și până-n seară, dacă n-ar fi refuzat calul să-l ducă.
98. Expertul ar fi ținut o prelegere despre Shakespeare când ai sosit, dacă n-ar fi fost rugat să-și aleagă alt subiect.
99. Dacă nu-l prindea poliția la vreme, delapidatorul ne-ar fi cheltuit toți banii atunci când așteptai tu să ni-i înapoieze.
100. Emisarul ar fi dormit atunci când l-ai căutat, dacă nu pleca cu cinci zile în urmă, cum îi spuseseși.
101. De obicei e un copil bun, dar acum e zgomotos, fiindcă se uită toți la el.
102. Se știe că împăratul e foarte vorbăreț, dar acum tace, fiindcă încă nu vrea să-i afle măscăriciul toate secretele.
103. Gravorul e un om harnic și, dacă e leneș în acest moment, înseamnă că și-a terminat treaba pentru azi.
104. Biologul știe să răspundă la orice întrebare, însă acum e în curs de a fi examinat de un coleg biolog, care e hotărât să arate că e incompetent.

- 105.** Cavalerul rătăcitor e viteaz întotdeauna, dar în clipa aceasta e fugărit de albine și fuge mâncând pământul.
- 106.** Nu poți vorbi cu directorul, fiindcă acordă o audiență cuiva important.
- 107.** Străinul se gândea la o modalitate de a ajunge la gară mai curând, întrucât nu voia să piardă trenul care avea să-l ducă la Londra.
- 108.** Examinatorul pune mereu întrebări la care studenții lui nu pot să răspundă, indiferent cât de mult ar fi lucrat pentru examen.
- 109.** Călăul se spală pe mâini tot timpul și cere oamenilor să-i împrumute bani.
- 110.** Băiatul băcanului mănâncă tot timpul dulciuri dis-de-diminează, motiv pentru care s-a și îngrășat.

21. Subjonctivul

1. E ciudat că arhiepiscopul cumpără doar lucruri ieftine, când știe că scumpul mai mult păgubește.
2. E ciudat că-și drege glasul tocmai când sora lui trebuie să vorbească publicului.
3. E firesc că a făcut carieră, întrucât știm cu toții că e foarte ambițios.
4. E de necrezut că citea când trebuia să lucreze la teza de doctorat.
5. E firesc că încearcă să meargă la Universitate, fiindcă altfel nu i-ar fi dat nimeni o slujbă.
6. Pare puțin probabil ca ea să ceară luna de pe cer, când știe că nu i-ar putea-o nimeni da.
7. Era normal că i-a ajuns cuțitul la os după ce a muncit luni de zile douăsprezece ore pe zi și a avut câte o zi liberă doar din două în două săptămâni.
8. E de necrezut că vindea vin când i-ai făcut o vizită la cinci dimineața.
9. E recomandabil să treci la subiect, fiindcă toți așteaptă să audă ce crezi despre ce s-a întâmplat aici deunăzi.
10. E de necrezut că plânge, când știe că nu se mai poate schimba nimic, întrucât greșeala pe care a făcut-o a ajuns cunoscută tuturor.
11. Pare puțin probabil s-o fi luat la goană; e mult prea deștept să facă așa ceva, dacă nu e încolțit.
12. E interesant că se plimbau când te-ai întâlnit cu ei, fiindcă au zis că niciodată nu vor merge la plimbare pe vreme ploioasă.
13. E de dorit să nu întinzi coarda prea tare; e o persoană nervoasă și s-ar putea să te bată, dacă-l iriți.
14. Nu ți se pare anormal că patinează când e vreme frumoasă și patinoarul e închis?

15. Nu era ciudat că vasul a ieșit din port când nu trecuseră nici două zile de când a ancorat?
16. E remarcabil că ei lucrau de două ore și terminaseră treaba când ai sosit.
17. Zise că i se pare cât se poate de normal să meargă cu trenul, cu avionul, cu autobuzul, cu tramvaiul ori cu taxiul atunci când nu poate merge pe jos.
18. Am recunoscut că mi se părea neașteptat ca potârnichea să se joace în prezența mea, după ce i-am spus clar să se ducă să-și facă temele.
19. Mi s-a părut cam ciudat că s-a dus călare la petrecerea de la castel.
20. N-aveam idee dacă ei i se părea alarmant că umblam în patru labe atunci când ne-am întâlnit.
21. Nu ți-ai dat seama că o să pară ciudat că majordomul a fost concediat?
22. Nu ți-ai dat seama că-i normal să-i slăbească vederea la optzeci de ani?
23. De ce ți s-a părut neașteptat că bancherul a refuzat să trăiască despărțit de familia lui?
24. Lăsând la o parte ce am auzit, mi se pare puțin probabil ca pescarul să se fi luat la întrecere până la poartă cu un băiat tânăr, când știu că a împlinit de mult nouăzeci de ani.
25. Nu ți se pare greu de crezut că această carte a fost scrisă în Evul Mediu?
26. Mă așteptam de la el să aleagă să stea în Monte Carlo, chiar dacă știm cu toții că s-a născut în Grecia.
27. Presupun că ți s-a părut destul de neobișnuit că a orbit deodată, exact când te-a văzut traversând drumul spre el, să-i ceri să-ți înapoieze banii pe care i-a împrumutat de la tine cu trei săptămâni înainte.
28. E surprinzător că fiul chelnerului dormea pe un scaun în vreme ce tu așteptai să-ți aducă cineva supa.
29. Mi se pare o nerușinare să-mi spui că banca poate da oricând faliment, când știi că toți banii mei sunt depuși acolo și, dacă-i pierd, trebuie să mă mut din casa aceasta costisitoare și să ți-o las ție.
30. Nu e înspăimântător că se joacă cu un schelet pe care l-a găsit în curtea din spate și care trebuie că a fost îngropat acolo acum o mie de ani?

31. E firesc că arcașul a fost dus la închisoare dacă a omorât șapte urși într-o singură zi.
32. E foarte trist că actrița a țipat tot timpul cât ai așteptat tu acolo, dar trebuie s-o ierți, fiindcă se vede că avea motivele ei să se poarte așa.
33. Nu ți se pare de necrezut că s-a stricat untul așa de curând?
34. I-am spus că e normal să doarmă când o să vin eu, fiindcă aveam de gând să mă întorc foarte târziu și nu-i cazul să stea trează să mă aștepte.
35. I-am explicat că e firesc să se sperie când o să vadă vrăjitoarea, dar vrăjitoarea aceea nu avea mătură fermecată, așa că nu putea să-i facă niciun rău.
36. Nu e ciudat că vasul trăgea la mal când l-ai văzut? Credeam că e în Oceanul Pacific și nu trebuia să se întoarcă decât după o lună.
37. Presupun că pare imposibil să nu mă țin de cuvânt, dar am s-o fac: nu-i pot cumpăra toate jucăriile pe care i le-am promis.
38. Nu ti se pare ciudat că îngenunchează în fața ei, când, oricum, precis că o să-l refuze?
39. Pot să-ți spun că e puțin probabil să fi umblat zvonul că a fugit cu un marinăr, fiindcă s-a măritat luna trecută cu un funcționar de la bancă.
40. Oricui în afară de tine i se pare firesc că profesorul vorbește despre gramatică de o oră și jumătate.
41. Propun ca barza să studieze aritmetica și atunci o să știe că șapte și cu șapte face paisprezece.
42. Insist să te dai la o parte, fiindcă stai în drum.
43. Detectivul a cerut ca melcul pe nume Jackson să fie urmărit de poliție, fiindcă fugise cu cheile mașinii senatorului.
44. Zarzavagiul ne îndemnă să mâncăm mai multe legume, fiindcă era clar pentru toată lumea că sunt foarte sănătoase.
45. Brutarul ceru ca toate broaștele țestoase apte pentru sport să mănânce o chiflă înainte de cursă.
46. Căpitanul ordonă ca soldații lui să-și poarte uniforme și să nu le fie niciodată

rușine să fie văzuți cu pușca.

47. Directorul școlii ceru ca maimuțele să fie trimise într-o excursie la Mediterana.
48. Întrucât stridia era departe de casă, ea ceru să i se trimită bani din care să trăiască.
49. Avarul îndemnă ca toți cei care sunt înclinați să cheltuie bani să i-i dea lui.
50. Generalul a insistat ca toți cei care nu-i văd defectele să vină la o petrecere pe care o dădea, unde aveau să aibă toți mâncare și băutură din belșug.
51. Corabia care pleacă în Turcia va porni azi, ca să poată să se întoarcă până la sfârșitul lui iunie.
52. Croitorul e ocupat cu munca lui, dar vine ca să-i dai materialul, fiindcă ai zis că vrei să-ți faci un costum.
53. Adolescentul e incapabil de crimă și vor fi aduși martori, ca să depună mărturie pentru nevinovăția lui.
54. Dansatorul e sigur de reușită și are de gând să danseze ca să vadă toți ce bun e el.
55. Homarul se pricepe la toate jocurile, așa că va juca orice îi ceri.
56. Leul era fermecat de zebra și a invitat-o să vină la râu, ca să stea de vorbă.
57. Casa era aproape de parc și viperele s-au dus la plimbare, pentru ca portarul să se sperie și s-o ia la sănătoasa; întotdeauna vruseseră să fie singure într-un parc.
58. Psihologul a explicat că el cunoaște o mulțime de avocați care munceau ca să poată nevestele lor să-și cumpere haine de nură.
59. Porumbița se trezi în zorii zilei, ca să-i facă porumbelului pe plac.
60. I-am spus înotătorului că am vrut dintodeauna să văd Monaco, pentru ca el să-mi spună tot ce știa despre acel loc.
61. Sirena a dormit pe plajă, ca nu cumva s-o urmeze marinarul în larg și să se înece.
62. Am să-l avertizez că sunt conștient de toate implicațiile hotărârii lui, ca nu cumva să se aștepte să-l urmez în încercarea pe care a pus-o la cale.

63. Lingvistul ținuse o prelegere ieșită din comun prin originalitatea ei, ca nu cumva studenții lui să creadă că nu știe mare lucru despre materia pe care o predă de o viață.
64. Lăcusta înțelese că trebuie să ridice o casă, ca nu cumva s-o atace furnicile pe când doarme.
65. Castorul a recunoscut că a fost contemporan cu Chaplin, ca să nu ne închipuim că încercă să ne facă să-l credem mai tânăr.
66. Râsul a replicat că e mulțumit cu soarta lui, ca să nu încerce fratele lui mai mare să-l facă să-și schimbe casa.
67. Nu i-am ascuns modistei că hotărârea ei îmi contrazice așteptările, ca să nu se ducă să spună că a avut încuviințarea mea.
68. Cârtița l-a prevenit că o să fie foarte costisitor pentru el să stea peste o lună sub pământ, ca să nu se aștepte să-l găzduiască ea.
69. Caracatița începu prin a mărturisi că nu e familiarizată cu acea perioadă anume a literaturii engleze, ca nu cumva să descopere profesorul și s-o trimită acasă, în ocean.
70. Ți-am spus că pinguinului îi place foarte tare muzica, tocmai ca nu cumva să-i aduci de ziua lui cărți în loc de compact discuri.
71. Scorpionul se poartă cu sora lui vitregă de parcă i-ar fi dușman.
72. Melcul fără casă îmi zâmbește, ca și cum n-aș ști că detestă matematica.
73. Lebăda este încântată de ideea de a merge la mare, de parcă n-ar ști că-i prea frig acolo.
74. Polițistul îl apăra pe borfașul condamnat, ca și cum acesta tocmai primise Premiul Nobel.
75. Electricianul se uita la noi de parcă nu pricepea ce îi cerem să facă.
76. Zarzavagiul se uită la tabloul cu roșii de parcă ar vrea să le mănânce.
77. Vânătorul se poartă ca și cum ar vrea să ne convingă să-l ajutăm să vâneze ursul polar.
78. Chitaristul îl ascultă pe violonist de parcă ar auzi concertul acela pentru prima oară.

79. Îmi spunea că satul e foarte departe de mare, de parcă nu știa că am hotărât să plec dis-de-dimineață.
80. Băcanul amuți, de parcă nu avea atâta încredere în mine încât să-mi spună cine este.
81. Ziaristul își ceru scuze, de parcă greșise pur și simplu fiindcă se grăbise prea tare.
82. Inventatorul era dornic de prieteni noi și se purta de parcă nu l-ar fi dezamăgit nimeni niciodată.
83. Tocmai a venit la cină, de parcă nu i-aș fi spus că nu-mi plac cei care vin prea devreme și mă deranjează din somnul de după-amiază.
84. Munții se află la nord de orașul meu, iar el se uita la sud și se prefăcea că-i vede, de parcă nu i-am fi spus că nu-i poate vedea în direcția aceea.
85. Dacă ar fi ușor pentru tine să rezolvi acest exercițiu, n-ai plânge de parcă ai fi încercat și n-ai fi reușit.
86. Dacă bibliotecarul și nevasta lui ar fi așa de săraci cum zic ei că sunt, nu s-ar ascunde de parcă ar fi încercat cineva să-i șantajeze.
87. Era absorbit în muncă de parcă ar fi promis să termine eseul până la sfârșitul săptămânii.
88. Când s-a logodit cu el, era așa de fericită de parcă nu mai fusese logodită, ceea ce nu era cazul.
89. A recunoscut că fusese entuziasmat de idee, dar se purtase de parcă nu i s-ar fi spus nimic.
90. Ești invidios pe norocul ei, de parcă ar fi câștigat o mulțime de bani și ar fi refuzat să-ți dea și ție.
91. Magicianul ar vrea să fie cunoscut în toată lumea.
92. Ar vrea să-i plătești o sumă echivalentă cu aceea pe care a cheltuit-o el pe dicționarul pe care l-a cumpărat.
93. Aș fi vrut să-i pot spune că va fi primit în curând de Regina Angliei, dar nu puteam.
94. Filozoful ar fi vrut să știe cine îl va întâmpina la Monaco, dar nu știa.

95. Aș vrea ca pediatrul să nu-și mai trateze câinele ca și cum acesta ar fi retardat.
96. Aș vrea ca mecanicul să știe că nevasta lui în vârstă de nouăzeci de ani i-a fost întotdeauna credincioasă.
97. Aș fi vrut să nu aflî că moașa și-a mințit prietenii, dar se pare că știi.
98. Aș fi vrut să nu încerce să mă întrebe industriașul dacă îmi surâde ideea să trăiesc o lună cu banane.
99. N-ai vrea să n-ai de a face cu fratele giuvaergiuului, care e vestit pentru șotiile lui?
100. N-ai vrea să nu fie casa așa de departe de brutărie?
101. Hangiul ar da orice să ocolești prăpastia aceea, fiindcă a fost fatală multora.
102. Zidarii ar fi vrut foarte mult ca primarul să primească favorabil inițiativa lor de a tăia toți copacii din pădure și de a construi un aeroport.
103. Ce n-ar fi dat magistratul să nu mai spunem tuturor că nu-i bun de nimic.
104. Ce n-ar da romancierul să nu mai bea cacao pisica lui, fiindcă e prea grasă și tare-i place să mănânce.
105. Medicul ar da orice ca vărul lui de-al doilea să studieze mai mult, fiindcă nu-i deloc bun la fizică, deși e fizician.
106. Ce n-ar da ortopedul ca socrul lui să fie mai recunoscător pompierilor că l-au ajutat când era la ananghie.
107. Călugărița ar da orice să nu-l mai cerți pe fratele ei, fiindcă de obicei ești prea sever cu el.
108. Fotografii ar vrea foarte tare să priceapă doamna din fața lui că n-o poate face să arate ca Albă ca Zăpada câtă vreme poartă salopetă.
109. Ce n-ar fi dat ca meteorologul să-i spună adevărul, fiindcă fusese învățat să fie cinstit în toate.
110. Ce n-aș da să-l lași în pace pe lăptar, dar nu înțelegi de ce, nu-i așa?
111. N-ai vrea ca păpușa ta să fi fost identică cu a ei?

- 112.** N-ar vrea ca părinții lui să fi ignorat împrejurările?
- 113.** Ar fi vrut să se fi dus acolo mai devreme, întrucât era absolut necesar ca cineva să se ducă să-l ajute pe elefant.
- 114.** Aș vrea ca morarul să nu-și fi dat seama cât de puțin m-au impresionat cunoștințele lui.
- 115.** Vrăjitoarea din Salem ar fi vrut ca tu să nu fi încercat să vizitezi castelul acela, întrucât știa că e inaccesibil călătorilor.
- 116.** Am vrea ca tu să te fi simțit mai îndatorat îngrijitorului de la grădina zoologică atunci când te-a salvat de leul care era în libertate.
- 117.** El ar vrea ca tu să nu fi fost atât de indignat de știrea că s-a însurat cu logodnica ta tocmai când te așteptai mai puțin.
- 118.** Aș vrea ca tu să nu-l fi chemat pe instalatorul acela, fiindcă nu este la fel de bun ca omul pe care-l chem de obicei când am nevoie de un instalator în casă.
- 119.** Aș fi vrut ca porumbeii să fi venit pe rând, dar erau întodeauna nedespărțiți.
- 120.** N-ai vrea să nu fi spus călugărul nimănui că îl urăști fiindcă a studiat mai multe limbi decât tine?
- 121.** Aș prefera să-i spui despre prelegere; îl interesează foarte tare astronomia.
- 122.** Aș prefera ca fizicianul să nu mai descopere nimic; a făcut destul rău și așa.
- 123.** Ursul polar ar prefera să cumperi mănușile acelea groase, cu un deget, indiferent de preț.
- 124.** Ai prefera să nu mai fie gelos pe tine, nu-i așa?
- 125.** Chirurgul plastician ar prefera ca pacienta lui să nu se fi dus la alt doctor, nu-i așa?
- 126.** Dramaturgul ar prefera să nu fi câștigat tu atâția bani și să nu te fi însurat cu fata de care era îndrăgostit.
- 127.** Detectivul particular ar prefera ca tu să nu fi avut atâta noroc la cărți ieri, când i-ai lăsat pe toți fără o para.
- 128.** Psihiatrul ar prefera să nu fi spus nimănui că tot aude o soprană care-i spune să se spele pe mâini.

- 129.** Aș prefera ca împăratul să fi avut milă de prizonieri.
- 130.** Radiologul ar prefera să-i fi cerut o radiografie mai degrabă decât o ecografie, nu?
- 131.** Măcar de-ar fi casa reporterului mai aproape de stația de autobuz!
- 132.** Măcar dacă ochelarii mei nu le-ar fi necesari hoților și mi i-ar înapoia!
- 133.** Măcar dacă n-ai sta lângă un borfaș!
- 134.** Măcar dacă ar respecta regulile!
- 135.** Măcar dacă își dădea seama cercetătorul că așteaptă avionul la gară!
- 136.** Măcar dacă îi era clar marinarului că trebuie să cumpere o casă!
- 137.** Măcar dacă nu se opunea oricărei schimbări!
- 138.** Măcar dacă nu stătea față-n față cu tine în tren!
- 139.** Măcar dacă ciobanul nu intra în panică atunci când a auzit toate minciunile tale!
- 140.** Măcar dacă aveai mai multă răbdare cu ea pe când trăia!
- 141.** Dacă cumva nu vine acasă atunci când a zis că o să vină?
- 142.** Dacă cumva uită cu totul de subjonctiv înainte să-și ia examenul?
- 143.** Dacă am lăsa-o cu toții singură când are mai mare nevoie de noi?
- 144.** Dacă cumva croitorul refuză să-i facă un costum?
- 145.** Dacă cumva vine târziu și lasă ușa descuiată?
- 146.** Dacă cumva șoferul de taxi avea un accident?
- 147.** Dacă refuza antropologul să se întoarcă din Africa?
- 148.** Dacă făcea ucenicul o haină mai bună decât croitorul însuși?
- 149.** Dacă juca și nu câștiga nimic?
- 150.** Dacă atletul nu era în stare să completeze formularul?

- 151.** E vremea să termini de citit cartea.
- 152.** E vremea să înțelegi de ce au oamenii prejudecăți împotriva jefuitorilor de bancă.
- 153.** E vremea ca brutarul să se hotărască să slăbească.
- 154.** E vremea să angajezi pe cineva calificat.
- 155.** Era timpul ca frizerul să emigreze la Haga.
- 156.** E vremea să fi făcut ce ți-a spus să faci, indiferent de consecințe.
- 157.** E timpul ca apicultorul să-și fi dus stupii în munții Himalaia.
- 158.** Era vremea să fi fost tras la răspundere pentru toate greșelile tale.
- 159.** Ar cam fi vremea să i se fi spus că ținutul e bogat în vânat, dar nu are voie să-și folosească pușca.
- 160.** Era vremea să-ți fi spus cineva că erai nepoliticos cu cerșetorul care încerca să-ți explice de ce n-ai dreptate.
- 161.** Trăiască burlacii!
- 162.** Să trăiești mult și să fii fericit!
- 163.** Fie ce-o fi, am să am grijă ca el să fie la adăpost de urmăritorii lui.
- 164.** Atunci așa să fie!
- 165.** Am să spun doar că episcopul s-a mâniat.
- 166.** Să trăiești până la vârsta străbunicii tale.
- 167.** Orice-ar fi, trebuie să afle adevărul.
- 168.** Departe de mine gândul să-ți stric plăcerea, dar n-ar trebui să-ți bați joc de un pălărier.
- 169.** Trăiască cei ce sunt sătui de dulciuri și le dau copiilor!
- 170.** Orice s-ar întâmpla, motelul acesta va trebui dăruit.

171. Oricine ar fi la poartă, spune-i că-mi pare rău că am întârziat și că, dacă mă primește, promit că n-o să se mai întâmple.

172. Oricine ai spune, în lucrarea ta e loc și de mai bine.

173. Oricând ai veni, sunt sigură că nu va avea nimic împotriva să stea de vorbă cu tine.

174. Oricine ar face în clipa aceasta, trebuie să se oprească și să meargă la culcare.

175. Oriunde ar aștepta, nu uita că nu-i obișnuit să stea prea multă vreme în picioare.

176. Oricine ți-ar fi spus, pentru noi e vital să ne ducem.

177. Oricine te-ar fi înjurat, trebuie să mă crezi că ești binevenit aici.

178. Oricând ar fi țipat la tine, trebuia să-i spui că greșește în legătură cu o mulțime de lucruri.

179. Oricine ar fi gătit măcelarul când ai sosit tu, trebuia să-ți dea o porție.

180. Oriunde s-ar fi dus, trebuia să se întoarcă acasă la sfârșitul lui august.

22. Verbele modale

1. E un ticălos destrăbălat și va trebui să meargă la închisoare, fie că-și recunoaște vinovăția sau nu.
2. N-ai să ai voie să te duci la Polul Sud, oricâte motive să te duci ai găsi.
3. Să scriu eu rezumatul sau îl scrii tu?
4. Să dau atenție cuvintelor lui ori vrei să mă prefac că n-am auzit?
5. Când s-o trimit la coafor?
6. Să-l spionez eu ori îl spionezi tu?
7. Să-i spun motivul real al hotărârii mele ori îi spui tu?
8. Să-ți ascult discursul ori pot pleca atunci când începi?
9. Să-l pedepsesc ori crezi că-și va recunoaște greșeala și-și va cere scuze?
10. Să-ți mai pun întrebări ori te exasperează?
11. M-a întrebat ce să facă s-o ajute.
12. Nu știa dacă să-l bată sau să-l laude pe boxer.
13. Vrăjitorul se întreba dacă să-i dea prințesei banii lui.
14. Savantul habar n-avea unde să-și țină următoarea prelegere.
15. Mecanicul de locomotivă habar n-avea unde să oprească.
16. Pianistului i-ar fi plăcut să i se spună ce să cânte.
17. Cântăreața de operă nu știa a cui ofertă s-o accepte.
18. Fotograful voia să știe dacă să facă una sau două fotografii.

19. Cercetătorul se întrebă dacă să-și ia o vacanță.
20. Proprietarul prăvăliei întrebă când s-o deschidă.
21. Ar trebui să păstrezi castanul acela, fiindcă e cel mai frumos pom din grădina ta.
22. Mahonul era lemnul lui preferat și zise că dulgherii ar trebui să-l folosească ori de câte ori au prilejul.
23. Căuta un afin și i-am spus că ar trebui să plece acasă, fiindcă se întunecă și în orice caz nu va găsi niciunul în zona aceea.
24. Ar trebui să fie un agriș pe aici, dar nu știu eu să-l găsesc.
25. Se gândi că ar trebui să se urce în nuc, dacă vine vreun urs.
26. Nu mi-a zis niciodată că n-ar trebui să caut un arbore de pâine în Franța.
27. Arinul ar trebui lăsat în pace, fiindcă e bătrân și ține umbră vara.
28. Înțelese că nu trebuie să distrugă arțari, dar nu se putea împiedica să dorească să-i taie.
29. Le-am spus că ar trebui să știe cum arată bambusul și mi-au răspuns că niciodată-n viața lor n-au văzut un astfel de copac.
30. Ar trebui să-i spui băiețelului acela dacă dai peste vreun bananier, fiindcă îi plac grozav bananele și, dacă s-ar urca în el, n-ar mai lăsa nici măcar o singură banană.
31. Veverița n-ar trebui să sară dintr-un brad în altul, fiindcă e primejdios.
32. Dacă stai în cais toată dimineața, bunica ta o să te găsească și o să-ți spună că n-ar trebui să mănânci atâtea caise înainte de prânz.
33. N-ar trebui să te holbezi la castanul acela de parcă ar fi cel mai mare pom din lume.
34. Ar trebui să cauți un castan comestibil, dacă vrei să-i mănânci fructele.
35. N-ar trebui să taie ramuri din castanul acela sălbatic, fiindcă la primăvară oamenii vor vedea ce a făcut și va fi pedepsit.
36. Ar trebui să-i spună fiicei ei o poveste despre un lăptar, dacă vrea ca ea să

adoarmă.

37. N-ar trebui să se uite la căpșun de parcă ar vrea să ia chiar acum toate căpșunele, fiindcă nu-i aparține și fermierul s-ar putea supăra.

38. Ar trebui mai bine să desenezi un crâng de cedri, decât să mâzgălești pe foaia aceea de hârtie.

39. Ar trebui să-ți laude chiparoșii lui; sunt absolut minunați.

40. N-ar trebui să mănânci atâtea cireșe într-o zi ca asta, chiar dacă cireșul tău e încărcat de fructe.

41. Trebuia să-ți faci temele când ai spus că ai să le faci și să le arăți profesorului de geografie, ca să-ți dea o notă bună.

42. Modista trebuia să renunțe la pălării, dacă hoțul a amenințat-o că o să-i dea foc prăvăliei, dacă nu-i dă tot ce a câștigat în ultimii șase ani.

43. Nu trebuia să-i spui să nu se lege la cap dacă nu-l doare, dacă într-adevăr voiai să faci tot ce poate să te ajute să ieși din încurcătura în care ai intrat.

44. Nu trebuia să-l minți, dacă chiar știai că ți-a fost totdeauna prieten bun și nu te-ar fi înșelat niciodată.

45. Trebuia s-o concediezi când ți-ai dat seama că nu se pricepe deloc, după ce ți-a spus că n-are atâta nevoie ca tine de banii aceia.

46. Trebuia să știi că mai devreme sau mai târziu o să spună că nu-și pierde averea, dacă erai de acord să fii cu ochii pe el.

47. Trebuia să scape de tine în doi timpi și trei mișcări, dacă într-adevăr a bănuit că ai mințit tot timpul, în vreme ce toți fuseseră convinși că ai spus adevărul despre sora ta, că s-a măritat cu un cavalier.

48. Trebuiau să-l lase să se lupte singur cu uriașul, fiindcă, atunci când fuseseră ei la ananghie, el zisese „Scapă cine poate” și nu mișcase un deget să ajute pe nimeni.

49. Trebuia să începi să lucrezi dis-de-dimineață, dacă ai fi vrut să termini până la amiază, fiindcă, după cum știi, cine se scoală devreme departe ajunge.

50. Nu trebuia să înțeleagă până acum că nu poate să împace și capra și varza?

51. Zarzavagiul trebuia să vândă legume în loc să se tocmească la preț, cum l-am găsit aseară, când o mulțime de oameni stăteau la coadă să cumpere conopidă.

52. Frizerul trebuia să-și bărbierească clientul când a bătut ceasul ora opt.
53. Mecanicul trebuia să-mi repare mașina aseară când am plecat, dar eram sigur că o să-și pună costumul și o să se ducă la cârciumă.
54. Care dintre voi zicea că gunoierul ar fi trebuit să muncească duminică toată ziua?
55. De ce a spus tuturor că coaforul trebuia să bea cafea când a intrat ea în odaie, când știe că șeful lui îl concedia, dacă-l găsea făcând așa ceva?
56. Ce crezi că trebuia să facă croitorul când ai sunat la ușă?
57. Croitoreasa trebuia să coasă când a intrat clienta ei, dacă ar fi vrut ca cea din urmă să creadă că nu are nicio clipă liberă.
58. Cusătoreasa știe că trebuia să doarmă la miezul nopții, când am găsit-o muncind de zor, deși își pierduse cu o zi înainte ochelarii și fără ei abia dacă putea să vadă.
59. Măcelarul ar fi trebuit să-și curețe podelele prăvăliei la opt seara, dacă nu închidea de la cinci.
60. Cizmarul trebuia să repare pantofi când ai intrat, dar era obosit și se întinsese o oră, sperând că o să se simtă mai bine după va trage un pui de somn.
61. Judecătorul aștepta cu nerăbdare vizita mamei lui, întrucât credea că aceasta ar trebui să vină cândva la sfârșitul săptămânii.
62. Cred că n-ar trebui să existe niciun motiv de îngrijorare, dacă nu faci în absența mea nimic nechibzuit.
63. Scuzele lui ar trebui să fie îndeajuns, deși n-ai să mai găsești niciodată un canar ca acela pe care l-a pierdut.
64. Fata în casă ar trebui să fie unde a zis că se duce, dacă nu cumva s-a răzgândit și s-a dus mai degrabă la teatru.
65. Năluca ar trebui să fie rezultatul imaginației lui bogate, fiindcă sunt convins, cum e toată lumea, că astfel de lucruri nici nu există.
66. Cererea ar trebui să fie unde ai zis că ai pus-o, doar dacă n-ai rătăcit-o, și în cazul acesta persoana care așteaptă la ușă va trebui s-o bată din nou la mașină.

67. Arestarea borfașului ar trebui să fie cunoscută tuturor în oraș.
68. Cearta lor vine probabil mai mult din încăpățănare.
69. Șiretenia lui cred că e vestită, întrucât a reușit să înșele pe toți escrocii din țară.
70. Cred că ingeniozitatea lui ar trebui să-l ajute grozav.
71. De ce să mă fac pictor, dacă n-am chef și n-am putut picta nimic de când sunt?
72. De ce să-l ajuți, dacă nu te roagă?
73. De ce să locuim tocmai la mansardă când parterul e mult mai comod?
74. De ce să-și țină prelegerea în sala cea mare, dacă nu-i nimeni acolo și el însuși a zis că mai bine s-ar duce acasă?
75. De ce să predic cumpătarea unei persoane care cheltuie banii tuturor și nu și-a câștigat traiul niciodată de când este?
76. „De ce mi-ar plăcea baladele?” l-am întrebat, știind că lui îi plac grozav.
77. De ce să cumpărăm doar o singură pânză de tablou, când ne trebuie mult mai mult?
78. De ce să mă spăl în lighean, în loc să folosesc cada?
79. De ce să-l împuște pe dansator, dacă acesta le dă din proprie inițiativă tot ce are?
80. De ce să schimb eu becul, când în această casă sunt cincisprezece chiriași?
81. Dacă s-ar întâmpla să-l găsesc pe cardiolog locuind într-o colibă, l-aș lua cu mine.
82. Dacă s-ar întâmpla să dea peste telegrama pe care i-ai trimis-o săptămâna trecută, ar fi grozav de amărât, așa că am ascuns-o de el și sper că n-o să afle niciodată ce s-a întâmplat cu adevărat.
83. Dacă s-ar întâmpla să se întâlnească într-o cafenea, i-ar vedea toată lumea împreună și oamenii ar începe să bârfească.
84. Dacă s-ar întâmpla să-mi pierd aparatul de fotografiat, ar trebui să-l iau cu împrumut pe al tău.

85. Dacă s-ar întâmpla să se strice bidonul, sergentul ar țipa la toți soldații lui.
86. Dacă s-ar întâmpla ca numele ei să fie scris cu litere mari, ai ști că interpretează un rol principal în piesă.
87. Dacă s-ar întâmpla să cumpere o rulotă, ar putea să meargă la munte și să doarmă în pădure.
88. Dacă s-ar întâmpla ca motocicleta lui să fie oprită, l-ar bate pe cel care-l împiedică să ajungă în sat la vreme.
89. Dacă s-ar întâmpla ca ea să aducă garoafe, el s-ar simți teribil de rușinat că primește, în loc să ofere flori.
90. Dacă s-ar întâmpla să mă uit la desene animate când vine, ar închide televizorul și m-ar trimite după chibrituri.
91. Pot să-ți promit că n-am să uit niciodată un vechi prieten!
92. Ești bun, te rog, să descrii personajele principale ale romanului?
93. Fii bun și cere-i mai puțin decât celorlalți clienți.
94. Fă bine și du-te chiar acum la farmacist!
95. Ușa camării nu se deschide și pace.
96. Dacă anestezistul ține să-și spargă toate porțelanurile, de ce să nu-l lași?
97. Dacă ții să fumezi trabuc, nu vād de ce m-aș opune eu.
98. Dacă arhitectul ține să se logodească cu o barză, nimeni nu-l poate împiedica s-o facă.
99. Fă bine și fii politicos cu cei mai în vârstă!
100. Dacă șopârla vrea să meargă la universitate, cred că ar trebui ajutată.
101. Presupun că fata de acolo o fi sora lui vitregă.
102. Dacă ține să facă naveta, habar n-am cum poate fi convinsă să n-o facă.
103. Dacă ții să cumperi o busolă, cel puțin ar trebui să alegi una bună.
104. Dacă vrei să te duci la lucru în starea aceasta, te privește.

- 105.** Îmi închipui că dirijorul o fi vărul ei, ori n-ar fi discutat ea astfel de chestiuni intime cu el.
- 106.** Zarva tot nu încetează, deși le-am spus tuturor că mă așteptam să petrec o după-amiază liniștită în casa lor.
- 107.** Motorul pur și simplu nu funcționează, fiindcă mecanicul a uitat să-l repare.
- 108.** Cârțița aceasta este singura ei mângâiere, așa că fă bine și nu mai spune că ai s-o dai afară din casă!
- 109.** Copiii tot copii rămân.
- 110.** Când pisica nu-i acasă, joacă șoarecii pe masă.
- 111.** Da, așa face el, cumpără toate mărfurile care i se oferă.
- 112.** Avea mare grijă de tenul ei când era tânără.
- 113.** Astrologul venea să ne viziteze numai când simțea că e calm.
- 114.** Mânca o mulțime de dulciuri când era copil.
- 115.** Îi ocolea pe burlacii înrăiți când locuia la noi în oraș.
- 116.** Ori de câte ori îl întâlnea pe vrăjitor, prezicătoarea invoca toate spiritele bune ale pământului.
- 117.** Funcționarul își uluia toți profesorii când era mic.
- 118.** Petrecea zile întregi în seră când era liberă.
- 119.** Când era primar, chibzuia totul cu mare seriozitate înainte să ia vreo hotărâre.
- 120.** Așa face el, e mereu grijuliu cu doamnele mai în vârstă.
- 121.** Nici n-a vrut să se gândească la ideea de a fi consecvent cu sine însuși.
- 122.** Nici n-a vrut să audă să ia lecții de la un pictor desăvârșit.
- 123.** I-am oferit un exemplar vechi, dar n-a vrut să-l ia.
- 124.** L-am întrebat dacă se pricepe la literatură universală și n-a vrut să recunoască faptul că n-a studiat-o niciodată.

- 125.** Caporalul n-a vrut să asculte de superiori, deși știa că va fi concediat.
- 126.** Sfatul ei era bun, dar dirijorul n-a vrut să asculte ce zice ea.
- 127.** I s-a spus să cumpere smântână, dar n-a vrut să se ducă la piață și a cumpărat în cele din urmă frișcă de la o cafenea.
- 128.** I-am spus coșarului că prietenul lui a fost obraznic, dar n-a vrut să mă creadă pe cuvânt.
- 129.** Contabilul n-a vrut să folosească valută, fiindcă se temea că i se va cere să plătească prea mult pentru ce voia el să cumpere.
- 130.** I-am arătat vidra, dar n-a vrut nici măcar să se uite la ea.
- 131.** N-am de unde să știu de ce e perdeaua ruptă; poate că este veche.
- 132.** Nu faci tu asta unui vechi prieten!
- 133.** Nu te duci tu la gară în miez de noapte!
- 134.** Nu mă minți tu pe mine, sunt sigur.
- 135.** Ai putea, dacă ai vrea.
- 136.** A zis că ar fi fericit dacă aș vrea să-l ajut.
- 137.** N-am de unde să știu ce poate aduce această nouă lege.
- 138.** Nu mergi tu atâta drum pentru o pâine!
- 139.** Nu-l refuzi tu tocmai pe tatăl tău!
- 140.** Dacă ai vrea să-mi împrumuți covorul tău fermecat, ți l-aș da înapoi.
- 141.** Ar trebui să-i spun că era exact ce merita.
- 142.** Ar trebui să mă duc într-un loc părăsit și să mă instalez acolo.
- 143.** Ar trebui să ajuți un om nevoiaș care-ți cere o felie de pâine de secară.
- 144.** Castelul lui Făt Frumos ar trebui să fie renovat și deschis pentru vizitatori.
- 145.** Cărțile de telefon n-ar trebui vândute celor care nu știu să numere.

- 146.** Ar trebui să te ocupi de chestiuni economice, în loc să rezolvi exercițiile fiului tău.
- 147.** Dacă ai fi înțelept, ar trebui mai degrabă să-ți economisești banii pentru o excursie în străinătate, decât să-i cheltui pe fleacuri.
- 148.** Redactorul n-ar trebui să facă corectură când are atâtea alte lucruri de făcut.
- 149.** Un raport minuțios asupra problemei ar trebui să se ocupe de incidentele care s-au petrecut aseară, după ce s-au închis porțile grădinii botanice.
- 150.** Ar trebui să vândă legume și fructe proaspete în acest magazin, dacă ar vrea să mai vină oamenii și să devină clienți obișnuiți.
- 151.** Ar fi trebuit ca cele două bufnițe să se logodească de mult, dar cameleonul nu a fost de acord cu căsătoria lor.
- 152.** Această fermecătoare barză ar fi trebuit să iasă Miss Univers anul trecut, dacă nu avea atâtea rivale.
- 153.** Molima ar fi trebuit sugrumată cu luni de zile în urmă, dacă ar fi fost destui doctori disponibili.
- 154.** Ar fi trebuit să-i mărturisești în cele din urmă că i-ai furat ceasul fiindcă nu știai niciodată ce oră este.
- 155.** Nu trebuia să se ducă la un profesor exigent să fie examinată, dacă știa că nu este bună la limba olandeză.
- 156.** Trebuia să te uiți la televizor când am intrat, dacă ți se părea așa de interesant.
- 157.** Ursul trebuia să alerge când m-am întâlnit aseară cu el, fiindcă doctorul îi spusese că are nevoie de mișcare.
- 158.** Nu trebuia să-i șoptești la ureche când erau oameni de față, fiindcă n-a putut niciodată să țină un secret.
- 159.** Liliicii ar fi trebuit să asculte prelegerea aseară.
- 160.** Nu trebuia să vorbească despre averea lui când era acolo polițistul și asculta fiecare vorbă care se rostea.
- 161.** Presupun că ar trebui să aibă un bilet în plus, dacă fosta lui nevastă nu poate veni.

- 162.** Zise că el crede că probabil sunt foarte risipitor, dacă-mi cheltuiesc toți banii pe daruri pentru prieteni.
- 163.** Mi-a explicat că presupune că polonicul e chiar ieftin, dar că nu vrea să-l cumpere câtă vreme nu are destui bani.
- 164.** Vulturul ar fi trebuit să-și cumpere casă în munții Himalaia.
- 165.** Am răspuns că eu cred că melcul ar trebui antrenat pentru jocurile olimpice.
- 166.** Li se spuse celor doi prinți că trebuie să pună capăt vrajbei.
- 167.** I-am explicat de ce trebuie să-l intereseze în primul rând proza.
- 168.** A replicat că trebuie să aibă grijă de silueta ei.
- 169.** I-am spus că nu trebuie să se hotărască pe loc.
- 170.** Nu știam că trebuie să plătesc amendă dacă-mi parchez mașina aici.
- 171.** Vino neapărat să-mi faci o vizită când ai să fii în Belgia!
- 172.** Nu se poate să nu rămâi la masă!
- 173.** Neapărat să-mi arăți cărțile de Tarot despre care a scris T.S. Eliot!
- 174.** Trebuie să te ajute ciocănitoea să-ți faci temele, sunt mult prea grele.
- 175.** Neapărat să-mi spui de unde ai cumpărat nuvela!
- 176.** Precis că nota aceea de plată este falsificată, dacă o folosește poliția ca dovadă împotriva lui.
- 177.** E precis la birou și completează formulare, cum face zilnic.
- 178.** Trebuie să i se spună greierului chiar azi că nu li se va face niciodată cunoștință în mod oficial.
- 179.** E precis foarte curajos, dacă a salvat o tânără din ghearele balaurului.
- 180.** Ce vezi acolo trebuie că e un spiriduș și n-o să-ți faci niciun rău, dacă-l lași în pace.
- 181.** Trebuie că șobolanul vorbește despre școala pe care tocmai a absolvit-o.

- 182.** Precis caută argumente în sprijinul teoriei lui și sunt sigur că le va găsi, dacă nu va fi deranjat de albina aceea.
- 183.** Precis încearcă să stea de vorbă cu redactorul șef, dacă așteaptă de atâta vreme în fața biroului lui.
- 184.** Precis cântă la muzicuță, dacă copiii au început deja să danseze în jurul lui.
- 185.** Nu-l văd pe aici, trebuie că joacă baschet pe undeva.
- 186.** Dacă a refuzat să vorbească cu tine, precis caută pe cineva mai omenos, care va fi dispus să-i adăpostească cei nouăsprezece câini și o pisică.
- 187.** Dacă l-a auzit pe critic zicând că nu i se poate acorda niciodată Premiul Nobel pentru Literatură, precis că turbează de mânie.
- 188.** Precis că se gândește să scrie un roman, dacă i-ai spus că nuvelele lui recente sunt proaste.
- 189.** Nu e acasă; precis colindă străzile în căutarea străbunicii lui.
- 190.** Precis minte, dacă ți-a spus că are oreion.
- 191.** Se vede că i s-a spus că va fi trimis la Varșovia.
- 192.** Se vede că a fost lăudat pentru ingeniozitate, altfel n-ar sta de vorbă cu socrii lui despre toate aparatele electrocasnice pe care le-a descoperit până în prezent.
- 193.** Se vede că elvețianul l-a călcat pe degetele de la picior; nu va putea merge pe jos, va trebui să fie dus în brațe acasă.
- 194.** Trebuie că cicatricea aceea a fost o rană gravă mai demult.
- 195.** Se vede că bursucul a fost dus la spital cu salvarea.
- 196.** Se vede că judecătorul l-a declarat vinovat, iar el a fugit din tribunal, sperând să scape nepedepsit.
- 197.** Se vede că a fost istovitor să citească o carte în limba finlandeză, așa că nu cred că ar fi dispus polonezul s-o ia de la început.
- 198.** Trebuie că s-a furat banca de la intrarea în parc, fiindcă n-o mai văd unde era de obicei.

- 199.** Se vede că a mâncat linte și acum încearcă să ne convingă să facem și noi la fel.
- 200.** Se vede că leprosul a fost izgonit din sat.
- 201.** Se vede că-și număra banii când am intrat și i-am spus că ar fi foarte generos din partea lui să mi-i împrumute mie.
- 202.** Se vede că spaniolul studia la bibliotecă atunci când îl căutai.
- 203.** Când ne-am întâlnit, se vede că danezul încerca să-și găsească permisul de conducere, pe care l-a pierdut acum mai multe săptămâni.
- 204.** Dacă regina s-a ridicat și a plecat brusc, bag mâna-n foc că suedezul îi recita Kipling.
- 205.** Trebuie că ai vorbit cu un portughez, dacă ți-a spus că, în Portugalia, luna strălucește ziua-n amiaza mare.
- 206.** Se vede că turcul ducea un trai îmbelșugat când v-ați împrietenit, altfel n-ar fi putut să-ți dea în dar un inel de aur.
- 207.** Arabul mânca, se vede, o pricomigdală, fiindcă prăjitura era făcută din nuci și părea gustoasă.
- 208.** Se vede că fierul de călcat era stricat, iar laponul făcea tot ce putea să repare ce se stricase.
- 209.** Se vede că directorul citea o revistă când a bătut ceasul ora douăsprezece, fiindcă a uitat să-și comande prânzul.
- 210.** Se vede că le scria părinților lui despre Laponia când ai intrat în odaie și el nu te-a auzit.
- 211.** Copiii nu trebuie să vorbească cu primarul când e ocupat.
- 212.** Nu trebuie să iei niciun medicament fără sfatul doctorului.
- 213.** Nu trebuie să vorbești despre propriile amintiri când oamenii-s plictisiți.
- 214.** Nu trebuie să înmulțești șase cu șapte, dacă nu te aștepți ca rezultatul să fie patruzeci și doi.
- 215.** Un orator bun nu trebuie să se bâlbâie.
- 216.** Ungurul va trebui să-și certe nașul că a venit acasă după miezul nopții, cu toate

că de fapt lui nici nu-i pasă.

217. M-am gândit că o să-l liniștesc dacă am să-i dau de știre că nu va trebui să predea statuia mai devreme decât se așteptase.

218. Dacă mi-ai impune regulile tale, presupun că ar trebui să le respect.

219. De două ore sunt silit să ascult poveștile lui interminabile, dar n-am de gând să mai tolerez acest lucru.

220. Olandezul a declarat că a trebuit să vorbească cu nevasta lui despre schimbarea slujbei, fiindcă întârziase de prea multe ori.

221. Urmează ca neamțul să se întoarcă în curând în țara lui.

222. Manualul urmează să iasă de sub tipar cât de curând posibil.

223. Cehul urmează să apară într-o clipă în fața publicului.

224. Acest rol urmează să fie jucat de un actor vestit, pe care-l cunoaște toată lumea.

225. E interzis să stai de vorbă în limba arabă cu vreunul dintre băieții care au spart fereastra aceea.

226. Urma să plătească drumul spre India pentru el și nevasta lui.

227. Spectacolul urma să aibă loc în ziua când se deschidea teatrul.

228. Urma să cumpere benzină înainte să plece la munte.

229. Expresia urma să fie explicată în clasă, dar profesorul pare să fi uitat cu totul de ea.

230. Doctorul urma să vină la șapte, dar se vede că a uitat.

231. Profesorul de istorie urma să fi vorbit despre ciumă, dacă nu s-ar fi răzgândit.

232. Urmau să se fi întâlnit pe peron, dacă n-ar fi fost așa de aglomerat.

233. Politica acelei țări urma să se fi schimbat înainte de sfârșitul lui mai, anul trecut.

234. Sunt convins că urma să te fi culcat devreme, dacă nu te-ar fi împiedicat finlandezul.

235. Închisoarea aceea urma să fi fost bombardată acum trei zile.

- 236.** De-ar fi ca irlandezul să se declare chinez, ar trebui să cunoască limba chineză.
- 237.** De-ar fi ca franțuzoaicele să mănânce-n fiecare seară sparanghel, n-ar mai avea nevoie să gătească.
- 238.** De-ar fi să se schimbe regulile acestei școli, majoritatea elevilor ar pleca în Islanda.
- 239.** De-ar fi să-i aducă sârbul un dar, cu siguranță că ea ar uita să-i mulțumească.
- 240.** De-ar fi să-ți fure hamalul bagajele, polițistul l-ar găsi imediat.
- 241.** Ziarul poate merge la tipar așa cum e acum.
- 242.** Poți încerca să nu-l deranjezi când doarme?
- 243.** Nimeni nu se poate purta ca o doamnă la fel de bine ca ea.
- 244.** Directorul de școală pur și simplu nu poate înțelege de ce nu vine nimeni la cursuri duminica.
- 245.** Pot să încerc să-ți citesc eseul, dar nu sunt sigur că o să-mi placă.
- 246.** Aceasta este o masă veche, pe care n-o poate nimeni ridica.
- 247.** Poți să-mi spui pe litere numele suedezului?
- 248.** Nu pot face un avion dintr-o hârtie mototolită.
- 249.** Portughezul nu știa să înoate, așa că, atunci când s-a scufundat vasul, s-a înecat.
- 250.** Dacă ai ști să aduni doi și cu douăzeci, n-ai mai fi fost înșelat de chelner.
- 251.** Nu ai dreptul să intri; clădirea aceasta este proprietate privată.
- 252.** Străinii nu au dreptul să intre în această zonă fără permis special.
- 253.** Cei care nu-s membri ai clubului n-au dreptul să intre.
- 254.** Nu ai dreptul să vinzi ce nu-ți aparține.
- 255.** Nu are dreptul să-i spună ceea ce au hotărât socrii lui că el nu trebuie să știe.
- 256.** Nu poate fi actor dacă nu-și poate învăța rolurile pe dinafară.

- 257.** Priveliștea de la fereastră nu poate fi frumoasă, fiindcă odaia aceea dă spre o mlaștină.
- 258.** Publicitatea nu poate fi bună pentru un hoț care nu vrea să fie prins de poliție.
- 259.** Nu-i cu putință să câștige vietnamezul cursa, fiindcă e de departe cel mai slab dintre concurenți.
- 260.** Nu-i cu putință ca această oglindă să fie nouă; este plină de zgârieturi.
- 261.** E cu putință să se joace când i-am spus să-și facă mai întâi temele?
- 262.** E cu putință să vorbească la telefon în vreme ce eu sun la ușă de jumătate de oră încoace?
- 263.** Nu-i cu putință să cumpere televizorul chiar acum când se închide magazinul.
- 264.** Nu se poate ca fratele ei să vorbească chiar acum cu ea.
- 265.** Nu-i cu putință ca chirurgul să-l opereze pe pacient chiar acum.
- 266.** Nu-i cu putință ca polonezul să fi fost dus la Köln fără un motiv întemeiat.
- 267.** Nu se poate să fi uitat cu totul rudele lui de el.
- 268.** Nu se poate ca japonezii să se fi bucurat să afle că ea și-a rupt un picior.
- 269.** Nu se poate să te fi hotărât să stai peste noapte la Bruxelles atunci când toată lumea te aștepta în Cipru.
- 270.** Nu se poate să se fi refugiat într-o prăvălie aglomerată din Belgrad.
- 271.** Nu se poate să fi dormit toată ziua când ai fost tu acolo.
- 272.** Nu putea să spună că are nevoie de odihnă când i-ai spus că vrei să vină cu tine la plimbare.
- 273.** Nu putea să se apuce iar să citească în vreme ce tu-l așteptai să te însoțească la dentist.
- 274.** Idila lui cu bufnița nu poate să fi durat mai mult de o lună.
- 275.** Nu-i cu putință să fi fost dărâmată cârciuma aceea, fiindcă arabul zice că se duce zilnic acolo.

- 276.** Era imposibil ca modista să fi cusut de cinci zile încheiate atunci când a fost arestată pentru crimă.
- 277.** Nu-i cu putință ca cizmarul să fi dormit în patul lui pe când sirenele îl căutau pe fundul lacului.
- 278.** Nu-i cu putință să fi cântat croitorul la miezul nopții, când știa că toți ceilalți dorm.
- 279.** Nu pot să cred că zarzavagiul mânca ridichi când ai intrat în prăvălie.
- 280.** Nu pot să cred că măcelarul se lupta cu taurul când îl așteptau clienții să le vândă carne de porc și de vacă.
- 281.** Îi vei putea afla planul, dacă ai s-o întrebi pe nevasta lui ce haine și-a luat cu el.
- 282.** Omul de știință a spus că știe să numere de foarte multă vreme.
- 283.** Rusul spuse că va putea să se împace cu dușmanul lui, dacă acesta va spune tuturor că rusul i-a salvat viața.
- 284.** Te vei putea stabili la Alger după ce vei învăța araba?
- 285.** Niciodată n-am fost în stare să țin minte fraze lungi.
- 286.** Zise că cerșetorul e o persoană foarte ocupată, dar poate încerca să vorbească cu el.
- 287.** Zise că-mi poate da vin, dacă mi-e sete.
- 288.** Credeam că poți cumpăra băuturi spirtoase oriunde în Noua Zeelandă.
- 289.** Olandezul își închipuia că poate schimba starea de spirit a surorii lui vitrege spunându-i glume.
- 290.** Am sperat că pot merge pe jos până la gară, dar m-am oprit la o stație de autobuz.
- 291.** Dacă ai vrea să vii cu mine la Varșovia, m-aș simți mult mai în siguranță.
- 292.** Ai putea citi ziarul acum, dacă ai avea abonament.
- 293.** Ar putea lucra ca profesor suplinitor azi, dacă și-ar fi terminat facultatea.

- 294.** Nu i-aş putea tolera purtarea nepoliticoasă, dacă n-ai fi tu la mijloc.
- 295.** Ai putea să scrii un rezumat, dacă nu ai vreme să rescrii tot textul.
- 296.** N-aş putea sprijini un om care a făcut o crimă şi nici ea n-ar putea.
- 297.** Te-ai putea plimba în Copenhaga acum, dacă ai fi venit ieri cu avionul.
- 298.** Incidentul care l-a indispus ar putea fi de maximă importanţă.
- 299.** Ai putea să te duci cu metroul, dacă te-ai grăbi, dar, dacă aş fi în locul tău, aş lua un taxi.
- 300.** L-ar putea ajuta un meditator, dacă nu înţelege deloc fizica.
- 301.** Această chestiune fundamentală ar fi putut să fie trecută cu vederea, dacă n-o menţionai.
- 302.** Ar fi putut să se așeze pe un scaun gol, dar a preferat să stea în picioare.
- 303.** Era vestit pentru vitejia lui şi ar fi putut s-o elibereze pe prinţesă din castelul vrăjitoarei, dacă ar fi fost implorat.
- 304.** Traducerea ta ar fi putut să fie corectă, dacă-ţi dădeai osteneala să cauţi cuvintele necunoscute.
- 305.** Ar fi putut pleca, dar a rămas acolo şi i-a ascultat discursul până la sfârşit.
- 306.** Când ei i s-au umplut ochii de lacrimi, el ar fi putut s-o consoleze, dar n-a făcut-o.
- 307.** Instalatorul ar fi putut să râdă în vreme ce ei îi şiroiau lacrimile pe obraji, fiindcă o prevenise că o să sfârşească rău, dar n-a făcut-o.
- 308.** Puteau să se holbeze oricât, tot n-ar fi putut să observe ce se petrece înăuntrul casei.
- 309.** Ar fi putut să-i facă doar cu ochiul şi ea îl urma oriunde.
- 310.** Puteai să te uiţi pe gaura cheii, dacă erai aşa de curios.
- 311.** Când o să te întrebe dacă are voie să intre, uită-te mai departe țină-n ochii lui şi nu spune nimic.
- 312.** Am voie să ridic din sprâncene când pun o întrebare?

- 313.** Vrea să știe dacă are voie să te lege la ochi cât aștepți.
- 314.** Pot să te ajut cu ceva?
- 315.** Îmi permiți să te ajut?
- 316.** Poate că o să pună ochelari cailor când o să se ducă mâine la târg, dar mă îndoiesc că o va face.
- 317.** O fi și hoț, eu habar n-am.
- 318.** Mâine, când o să te vadă, poate că o să ți se uite drept în ochi, dar nu trebuie să te sperii.
- 319.** Poate tu te miri de purtarea lui, eu, însă, cunosc motivul tristeții lui.
- 320.** Poate că e adevărat: poate că-l minte pe șoferul de taxi, dar ce pot eu să fac?
- 321.** Se poate să facă ochii mari când te va vedea, dar nu te sinchisi: întotdeauna se prefacă că nu știe nimic.
- 322.** Poate că ambasadorul se plimbă prin grădină; habar n-am unde e.
- 323.** Poate că spune adevărul; mai bine ai asculta ce are de spus.
- 324.** Poate că vorbește cu un client; n-o deranja înainte să termine.
- 325.** Poate că aleargă în jurul clădirii, așa că, dacă aștepți aici, poți să-l vezi din clipă în clipă.
- 326.** Poate că arheologii sapă ca să găsească comoara, întrucât nu știu că nu e nimic de găsit.
- 327.** Poate că tânărul de optsprezece ani citește un eseu; mai bine ai aștepta și i-ai da compasul după ce îl va termina.
- 328.** Poate că șoferul de autobuz merge la garaj; mai bine am coborî și am merge pe jos până la Podul Londrei.
- 329.** Poate că arhitectul face adunări și scăderi; n-ar trebui întrerupt.
- 330.** Poate că bijutierul se tocmește la prețul perlelor și, în cazul acesta, o să-i ia multă vreme să-și vândă colierul.

- 331.** Poate că actrița și-a lăsat ochii-n jos când te-ai holbat la ea, dar asta nu înseamnă că îi e câtuși de puțin rușine de ce a făcut.
- 332.** Poate că te-a privit drept în ochi, mai ales dacă se aștepta să lași ochii-n pământ și să-ți ceri iertare.
- 333.** Poate că te-a cercetat cu coada ochiului, fiindcă e prea timid să se uite ținută la cineva.
- 334.** Poate că i-a făcut vrabiei cu ochiul; vrabia e foarte drăguță și poate că a vrut s-o invite la o petrecere diseară.
- 335.** Poate că ariciul și-a șters ochii când i-ai promis că n-o să-l mai bați, dar se va teme întotdeauna de tine de acum înainte.
- 336.** Poate că bibliotecarul a citit toate cărțile din bibliotecă, însă n-a fost niciodată văzut citind de când a venit la Haga.
- 337.** Poate că și-o fi ațintit ochii asupra gulerului tău, dacă era murdar.
- 338.** Poate că-și umbrea ochii cu palma pe când te aștepta, fiindcă bătea soarele.
- 339.** Poate că și-a acoperit ochii cu palmele ca să nu vadă cum dai cu piciorul în pisică.
- 340.** Poate că dulgherul a căscat atunci când s-a terminat discursul, fiindcă fusese foarte lung și îl istovise.
- 341.** Poate că-și trăgea sufletul când v-ați întâlnit, fiindcă alerga de o oră după șopârla ei.
- 342.** Poate că-și ținea răsuflarea pe când asculta discuția voastră din odaia alăturată, ca nu cumva să descoperi că e acolo și să-l dai afară.
- 343.** Poate că, într-adevăr, chirurgul cânta în vreme ce-l opera pe balaur.
- 344.** Poate că-i fremătau buzele de emoție când a auzit că va avea voie să meargă cu balena la pescuit.
- 345.** Poate că brutarul făcea o prăjitură atunci când ai sunat tu și nu ți-a putut deschide ușa.
- 346.** Poate că broasca țestoasă era bosumflată ieri, fiindcă se dusesse fratele ei la cinema și refuzase s-o ia și pe ea.

- 347.** Poate că măcelarul rânjea pe când omul își tăia porcul, fiindcă se gândea la prețul bun pe care-l va obține de la clienții lui.
- 348.** Poate că rața plângea cu sughițuri când ai găsit-o singură în casă, fiindcă nu fusese niciodată lăsată singură și se temea de întuneric.
- 349.** Poate că sughița pe când vorbeai cu el, dar nu trebuia să te superi așa de tare, fiindcă nu era vina lui.
- 350.** Poate că steaua de mare în vârstă de șapte ani sufla greu pentru că urcase pe scări în ziua când fusese liftul defect.
- 351.** Poate că-mi voi fi terminat lucrarea până vii tu să mă ajuți.
- 352.** Poate că-mi voi fi cumpărat și eu o caracatiță înainte să te hotărăști să mi-o dai tu pe a ta.
- 353.** Poate că melcul fără casă s-a grăbit să ajungă la teatru, dar i-au trebuit cinci ore și, când chiar a ajuns, plecaseră deja toți actorii.
- 354.** Poate că iapa va fi absolvit până vei trece tu examenul de intrare.
- 355.** Poate că hoții vor fi plecat din casă până ce va chema rechinul poliția.
- 356.** A zis că pot să merg cu el, dacă mai vreau.
- 357.** M-am gândit că s-ar putea să plouă, așa că mi-am luat umbrela.
- 358.** I-am explicat că se poate duce la râu, dar n-are voie să înoate în el.
- 359.** S-au gândit că poate ninge în Laponia și au venit cu o sanie.
- 360.** I-am spus că n-are nimeni voie să intre-n camera mea când dorm.
- 361.** S-ar putea să tușească, dacă a răcit.
- 362.** S-ar putea să-ți trimită o zebra, dar nu sunt sigur că o va face.
- 363.** S-ar putea ca șoarecele cu coadă roșie să-ți scoată limba, dacă-l mai cerți.
- 364.** S-ar putea ca fluturele să-și muște limba, dacă vorbește când mănâncă.
- 365.** S-ar putea ca păianjenul să facă ce l-ai rugat, dar e posibil să ajungi să-ți pară rău că l-ai rugat.

- 366.** Dacă te duci la mare pentru o lună, mi-ai putea cumpăra o perlă.
- 367.** L-ai putea ajuta să-și ducă geanta, dacă-l vezi gâfâind.
- 368.** Ai putea s-o lași în pace, dacă vezi că vorbește-n șoaptă cu altcineva.
- 369.** Ai putea să-i dai un os câinelui, dacă se linge pe bot când mănânci.
- 370.** Ai putea să încetezi cu fluieratul, dacă îți dai seama că o irită.
- 371.** Puteai să-i împrumuți niște bani, dacă chiar știai că e sărac.
- 372.** Puteai să cumperi o pâine pentru girafa aceea care nu se poate duce la brutărie.
- 373.** Puteai să-i spui adevărul când ai văzut că e cât pe ce să pedepsească un șarpe care nu-i vinovat.
- 374.** Puteai să alegi o mașină mai bună; aceasta nu face doi bani.
- 375.** Putea să-l însoțească pe străin până la stația de autobuz, ca nu cumva să se rătăcească.
- 376.** E nevoie să vină azi la bibliotecă ori poate aștepta până mâine?
- 377.** Nu cred că e nevoie să cumpere pantalonii aceia scumpi; mai bine ar cumpăra un dicționar în locul lor.
- 378.** Mi-a spus că nu-i nevoie să mă duc la mare dacă nu vreau.
- 379.** Nu era nevoie să vină așa de curând; puteam aștepta.
- 380.** Nu era nevoie să cumpere ea pălăria; avea el de gând să i-o cumpere.
- 381.** Precis că morsa citește.
- 382.** Probabil că mielul citește, ori cel puțin așa cred.
- 383.** Nu e exclus ca crabul să citească.
- 384.** Poate că citește, habar n-am.
- 385.** S-ar putea să citească, cine știe?

Lidia Vianu: English for Everyone.

Contemporary Literature Press
Editura pentru Studiul Limbii Engleze prin Literatură

23. Verbe modale folosite pentru a traduce *Trebuia*

1. Nu trebuia s-o faci să se înroșească spunându-i că știi adevărul, fiindcă oricum avea de gând să ți-l mărturisească.
2. Nu trebuia să vii atâta drum numai ca să-i aduci o revistă pe care a citit-o deja.
3. Nu trebuia să-ți dai atâta osteneală; găsea poliția hoțul mai devreme ori mai târziu.
4. Nu trebuia să muncească atât; nu i-a cerut nimeni să aducă lucrarea mai curând decât i se spusese la început.
5. Nu trebuiau să alerge până aici; puteam să aștept oricât de mult.
6. Nu trebuia să facem atâtea prăjituri; cioara preferă țigările dulciurilor.
7. Nu trebuiau să cumpere flori; grădina noastră are o mulțime de trandafiri care puteau fi tăiați pentru a sărbători evenimentul.
8. Nu trebuia să-i ascundă adevărul; îl știa deja și nu-i păsa ce s-a întâmplat.
9. Nu trebuia să curețe singură apartamentul; puteam s-o ajut când mă întorc.
10. Nu trebuia să-i dai în vileag taina; nu-i păsa nimănui că judecătorul a fost criminal în adolescență.
11. Trebuia să înțelegi că e îmbujorată fiindcă te vede.
12. Trebuia să-și ascundă fața în fusta mamei și-l ierta.
13. Trebuia să-mi spui că aleargă broasca râioasă după tine de o oră.
14. Trebuiau să ceară scuze iepurelui de câmp atunci când au auzit ce i s-a întâmplat din cauza neglijenței lor.
15. Viespea trebuia să se înroșească până-n vârful urechilor când i-a spus că eseul ei a fost cel mai slab dintre toate.

16. Gorila trebuia să-l șteargă pe copil la nas înainte să intre cu el în odaie.
17. Trebuia să te prefaci că nu l-ai văzut pe pitic cum își sufla nasul.
18. Să-l fi auzit pe cangur țipând!
19. Nu trebuia să-l mângâie pe hipopotam în fața judecătorului.
20. Jaguarul nu trebuia să se scobească în dinți în oră.
21. Trebuia s-o ierți când ai văzut ce rău îi pare.
22. Trebuia să-mi arate drumul când i-am spus că nu știu pe unde s-o iau.
23. Trebuia să-i dea mai mulți bani țăntarului când acesta i-a spus că n-are haine și mâncare.
24. Milionarul trebuia să-l ajute pe cerșetor, dar n-a făcut-o.
25. Trebuia să știi că n-o să faci ce voiai tu.
26. Dat fiind că era așa de târziu, trebuiau să se grăbească.
27. Trebuia s-o ierte pe cârțiță.
28. Trebuia să-mi spui cine ești înainte să încep să mă laud cu strămoșii mei.
29. Trebuia să-i spună cât de târziu va veni, dacă chiar voia ca ea să nu se necăjească.
30. Trebuia să-mi explici mai curând ce vrei, în loc să mă faci să-mi pierd vremea.
31. Nu trebuia să-l indispui pe gânsac, fiindcă i s-a urcat sângele la cap și a început să înjure.
32. Trebuia s-o palmuiască atunci când a aflat despre ce e vorba.
33. Trebuiau să se spele zilnic pe dinți, dacă detestă să meargă la dentist.
34. Nu trebuia să-ți scoți dintele acela.
35. Jderul trebuia să termine la vreme de scris raportul.
36. Trebuia să cumpăr casa înainte s-o ia gândacul de bucătărie.

37. Nu trebuia să lași struțul singur în casă noaptea.
38. Trebuiau să traverseze râul înot înainte să înceapă furtuna.
39. Nu trebuia să cumpere atâtea dulciuri și să le mănânce.
40. Trebuia să aleagă inelul cu diamant; era mult mai frumos.
41. Zise că trebuie să-l duc într-o odaie caldă, fiindcă îi clănțăneau dinții.
42. Vrăjitoarea din Oz mi-a spus că nu trebuie să blestem pe nimeni.
43. Zise că trebuie să am grijă de urs, fiindcă îi curge sânge din nas.
44. Îmi zise că nu trebuie să mă fac că nu văd atunci când mă întâlnesc cu un măgar.
45. I-am zis curcanului că nu trebuie să vorbească pe nas.
46. Broasca zise că nu trebuie s-o mângâi sub bărbie, dacă nu vreau s-o enervez.
47. I-am spus nevăstuicii că trebuie să clatine din cap ori de câte ori nu e de acord cu ceva.
48. Mi-a explicat că trebuie să dau din cap că da de fiecare dată când sunt de acord cu ce spune.
49. I-am spus că nu trebuie să se scarpine în cap în fața clasei.
50. I-am spus că nu trebuie să-și plece capul, fiindcă n-a făcut nimic rău.

24. Verbe modale folosite pentru a traduce *Mai bine*

1. Mai bine și-ar ține soldatul capul sus și ar fi mândru de ce a făcut.
2. Mai bine ar descoperi alchimistul un mod de a preface apa în aur, altfel regele o să-l decapiteze în curând.
3. Mai bine l-ai trage de urechi când mai face așa data viitoare.
4. Mai bine ți-ai ciuli urechile și ai asculta cu atenție.
5. Mai bine ar lua bursucul de-o ureche și l-ar izgoni din odaie.
6. Mai bine nu i-ar șopti la ureche cardiologului atunci când nu sunt singuri.
7. Mai bine nu s-ar păruți când se ceartă.
8. Mai bine l-ai trage de păr, dacă nu se tunde azi.
9. Mai bine i-ai spune episcopului să nu-și mai treacă degetele prin păr când e nervos.
10. Portarul ar face mai bine să nu se mai încrunte atunci când vrea să audă mai bine.
11. Mai bine ai înota decât să dormi într-o zi așa de caldă.
12. Căprioarele ar face mai bine să alerge, dacă vor să le fie cald.
13. Diplomatul ar face mai bine să se uite la televizor, dacă a terminat de citit presa.
14. Mai bine ai pleca, dacă vrei să ajungi acolo la vreme.
15. Bucătarul șef ar face bine să scrie acum eseul, dacă vrea să ia examenul.
16. Casierul ar face mai bine să muncească în acest moment, altfel nu va termina la vreme.
17. Atletul ar face bine să exerseze la pian, fiindcă a mai rămas puțină vreme până

la ziua când va avea loc concertul.

- 18.** Mai bine ar dormi, e mult prea obosit să facă altceva.
- 19.** Mai bine ai studia olandeza, decât să pescuiești în lac.
- 20.** Mai bine ar pleca, altfel o să întârzie la spectacol.
- 21.** Era mai bine dacă redactorul alegea să se facă acrobat.
- 22.** Harpistul făcea mai bine dacă-și cumpăra o tobă.
- 23.** Egiptologul consideră că mai bine nu te-ai arunca de gâtul lui la ora patru dimineața.
- 24.** El consideră că ar fi mai bine dacă soprana nu și-ar drege vocea înainte să stea de vorbă cu cineva.
- 25.** Ea crede că mai bine nu l-aș apuca pe urs de beregată, fiindcă e mai puternic decât mine.
- 26.** Cred că mai bine nu ți-ai șterge mâinile pe șorț.
- 27.** Cred că mai bine n-ai mai aplauda.
- 28.** Ea consideră că ar fi bine să nu sâsâi când vorbești.
- 29.** Zarzavagiul se gândește că mai bine nu-i dădeai o trompetă fiului lui de cinci ani și jumătate.
- 30.** Guvernatorul se gândește că mai bine n-ai cânta la chitară în timpul discursului lui.
- 31.** Băcanul își spune că mai bine l-ar fi luat barza de braț când se plimbaseră împreună.
- 32.** Dacă e după mine, mai bine nu-i făceai semn să plece.
- 33.** Dacă e după mine, mai bine nu-i făceai semn băcanului să se dea deoparte.
- 34.** Dacă e după mine, mai bine nu te găsea plimbându-te cu mâinile la spate.
- 35.** Preotul se gândește că mai bine nu era găsit cu mâinile împreunate în rugăciune.

Lidia Vianu: English for Everyone.

36. Dacă e după mine, mai bine nu-ți făceai mâinile pâlnie la gură și nu urlai.
37. Chitaristul își spune că mai bine nu era niciodată trimis în Congo.
38. Sora medicală se gândește că mai bine nu-i făceai semn să se dea la o parte.
39. Doica crede că era mai bine să nu-l arate copilul pe pitic cu degetul.
40. După părerea polonezului, mai bine nu-l arătam noi cu degetul când am fost întrebați cine a furat inelul.
41. Mai bine ar învăța irlandezul să cânte la flaut.
42. Mai bine n-ar pocni spaniolul din degete, dând ordine fostei lui neveste în acest moment.
43. Pisica făcea mai bine dacă zgâria șobolanul care a furat brânza.
44. Mai bine te plimbai la ora cinci, cum ai zis că o să faci.
45. Mai bine nu ți-ai face griji în legătură cu avansarea lui.
46. Mai bine nu curăța camera; o fac eu mâine.
47. Mai bine nu te-ntorceai așa devreme.
48. Mai bine nu studiai când am venit; era mult prea târziu.

25. Traducerea timpurilor românești în limba engleză

- 1.** Laponul mă bate adesea pe umăr.
- 2.** Turcul citește și nu poate să vină chiar acum.
- 3.** Îl cunoști de mult pe elvețian?
- 4.** Îl aștepti de mult pe suedez?
- 5.** Spaniolul a zis că o să vină după ce o să termine.
- 6.** Arabul a zis că citește de mult.
- 7.** Rusul a zis că știe.
- 8.** Portughezul a zis că citește.
- 9.** Polonezul vine mâine.
- 10.** Norvegianul a zis că o să vină când o să aibă chef.
- 11.** Te duci și te culci.
- 12.** Așa fac copiii.
- 13.** E ciudat că japonezul pleacă azi.
- 14.** Irlandezul se aștepta să știi.
- 15.** Ungurul simțea că nu-i adevărat.
- 16.** Olandeza îmi strângea mâna cu putere.
- 17.** Grecul venea adesea să ne vadă mai demult.
- 18.** Neamțul se ducea acolo destul de des.
- 19.** Hai să ne jucăm. Tu erai tata și eu eram mama.

20. Franțuzaica nu știa ce am de gând să fac.
21. Finlandezul zise că citește de ore întregi.
22. Ploua. Ploua de zile întregi.
23. Dacă egipteanul era sărac, nu avea bani.
24. Dacă voia, danezul îi întindea mâna vărului lui de-al doilea.
25. Măcar dacă se ținea chinezul strâns de balustradă.
26. Mai bine stătea albanezul acasă.
27. Trebuia să faci cum a zis algerianul.
28. Urma ca argentinianul să vină azi.
29. Voiam să-ți cer o favoare.
30. Ai venit ieri?
31. Armeanul a zis că a uitat.
32. Ai citit ultima carte a australianului?
33. Am auzit că știi englezește.
34. Ei, gata, eu am plecat la bancă.
35. Austriacul n-a observat-o ani de zile.
36. E ciudat că a plecat belgianul așa de curând.
37. Se zice că brazilianul ar fi hoț.
38. Se zice că bulgăroaica lucrează azi până noaptea târziu.
39. Canadianul ar veni, dacă ar fi rugat.
40. Aș veni, dar nu pot.
41. Se zice că cehul ar pleca mâine.
42. Englezoaica vorbește de parcă ar ști tot.

43. N-ar trebui să-l privești pe eston cu coada ochiului.
44. Se zice că etiopianul ar ști ceva despre piramida aceea.
45. Se zice că finaldezu ar fi înșfăcat tot ce era pe masă.
46. Grecu știa, dar nu mi-ar fi spus, dacă n-aș fi insistat.
47. Dacă indianul ar fi știut, ți-ar fi mângâiat obrazul și în niciun caz nu te-ar fi lovit.
48. Italianul ar fi venit, dacă ar fi văzut că-ți freci mâinile.
49. Măcar dacă ar fi venit japonezul de ieri!
50. Nu trebuia să-ți mai frângi mâinile.
51. Se zice că ar fi luat-o de mână pe letonă.
52. Libanezul vine adesea să ne vadă, dar azi citește și nu cred că va veni.
53. Vine lituanianul mâine? A zis că vine, dar când l-am auzit, am fost sigur că o să se răzgândească.
54. Norvegianul a zis că habar n-are; citește și nu pleacă nicăieri.
55. E normal că sârbul a refuzat să muncească, dacă nu-i plătit ca lumea.
56. Algerianul citește de la ora patru și tocmai a terminat o carte pe care eu n-am văzut-o până acum.
57. Congolezul a zis că citește astrologie de foarte mulți ani.
58. E ciudat că etiopianul nu vrea să plece în Africa.
59. Credeam că libianul știe de mult engleza.
60. Marocanul a zis că scrie și nu vrea să fie deranjat.
61. „Plec zilnic de acasă la ora șapte.” „De ce pleci așa târziu azi?” „Azi nu lucrez.”
62. Nu știam că nigerianul o așteaptă de o oră și că ea n-are de gând să vină.
63. E neașteptat că-l cauți pe somalez după ce ți-a furat cartea de credit.

64. Știi că afganul are permis de conducere de o lună și își conduce singur mașina de o săptămână?
65. Nu mă așteptam să te necăjească vorbele mele, deși știam că nu trebuie să-ți spun asta, fiindcă nu am dreptate.
66. E de necrezut că mă rogi să te ajut când știi că sunt supărat pe tine.
67. Indonezianul se aștepta să știi de căsătorie.
68. Iranianul a propus să plecăm, fiindcă eram prea mulți.
69. Dacă știam cine ești, te dădeam afară.
70. Mereu vine coreeanul și-mi pune întrebări dis-de-dimineată.
71. Da, așa face mongolul: cumpără toate păpușile pe care le găsește.
72. Așa fac bărbații.
73. De obicei e un copil bun, dar acum e răutăcios fiindcă e lume în jur.
74. Cum o văzu, arabul o apucă de mână și duși au fost.
75. N-auzi că pierzi trenul?
76. Sirianul citea când l-am sunat.
77. Vietnamezul venea dimineața și pleca seara.
78. Albanezul citea deseori până-n zori și nu se putea duce la birou.
79. Veneai, dacă știi?
80. Armeanul citea de două ore când l-am chemat.
81. Leul se juca. Se juca de multă vreme când s-a pornit ploaia.
82. N-am fi așa de săraci, dacă n-ai cheltui tot ce câștigi.
83. Veneam cu tine, dacă știam ce aștepți pe peron atunci când m-am întâlnit cu tine.
84. De când lucra la garaj lituanianul atunci când l-ai chemat să vină cu tine la

cârciumă?

- 85. A știut cubanezul ce l-ai întrebat?
- 86. Mexicanul vedea că a greșit, dar nu voia să recunoască.
- 87. Înotătorul nu înțelegea ce am de gând să fac.
- 88. Ce făceai, dacă te acuzau de furt?
- 89. Supraveghetorul zicea că o să vină, dar era o minciună.
- 90. Agentul de bursă simțea că ceva nu e în ordine, dar n-avea idee ce.
- 91. Stenografa întreba pe cine întâlnea și nimeni nu-i putea răspunde.
- 92. Spionul mergea zilnic la pescuit vara.
- 93. Ce știa proorocul știam și eu, dar credeam că nu-i de ajuns.
- 94. Spadasinul vorbea de parcă știa engleza de când era copil, deși uitase mult de când fusese în Anglia.
- 95. Măcar dacă venea croitorul mai devreme!
- 96. Dacă pierdea tehnicianul trenul și petrecea o noapte în gară?
- 97. Mai bine veneai cu noi, nu-i așa?
- 98. Nu era nevoie să te grăbești, puteam aștepta.
- 99. Trebuia să te grăbești, dacă voiai să-l prinzi asupra faptului.
- 100. Se împlineau în curând cinci ani de la sosirea lui.
- 101. Am auzit că tocmai a terminat facultatea.
- 102. Chelnerul zicea că a uitat.
- 103. De ce ți-ai mușcat unghiile?
- 104. Citesc de ieri romanul lui Joseph Conrad, dar încă nu l-am terminat.
- 105. N-ai văzut niciodată un urs viu?

106. Ai veni, dacă ai găsi bilete?
107. „Ai văzut vreo sirenă?” „Or fi fiind ele multe, dar eu nu le văd”.
108. Dacă am pleca cu toții?
109. Mai bine ai veni și tu.
110. De-ar fi să fie adevărat, m-aș duce.
111. De-ar ști el, pariez că n-ar veni.
112. Se zice că războinicul ar fi scriind o piesă, dar eu îl tot văd plimbându-se prin parc.
113. Gimnastul vorbește de parcă ar ști tot, iar ea îl ascultă de parcă n-ar crede nicio vorbă.
114. Măcar dacă ai pleca mai curând!
115. Ce n-aș da să reușească!
116. N-ar trebui să-l contrazici.
117. Se zice că pleacă mâine la Köln.
118. Mai bine te-ai tunde.
119. Se zice că a terminat de construit coliba.
120. Măcar dacă nu-i ghiceai în palmă!
121. Urla de parcă-l mușcase un câine.
122. Ginecologul se lăuda că a ascuns comoara în grădina ta.
123. O fi știind el ceva, astfel nu-ți spunea.
124. Ziceai că menajera a scris o nuvelă anul trecut, nu-i așa?
125. Trebuia să-l înțelegi și să-l ajuți.
126. Să mă creadă prost sau mi se pare?
127. Să râd sau să plâng? Habar n-am.

128. Să plec ori pot rămâne?
129. M-a întrebat ce să-mi dea.
130. Să facă el una ca asta!
131. Să-l fi auzit cum țipa!
132. Orice-ai zice, nu vreau să cred.
133. Trebuia să-l înveți minte.
134. Să tot fie șapte ani de atunci.
135. Se vede că a uitat.

26. Accusative with Infinitive. Nominative with Infinitive

1. Aş vrea să-ţi tai unghiile.
2. I-am ordonat să dea mâna cu judecătorul.
3. Ştiu că regele e indulgent.
4. Îmi închipui că dădaca studiază.
5. Ştiu că a paznicul de noapte a dat cu pumnul în masă.
6. Presupun că sora medicală era la spital atunci când a plecat trenul.
7. Călugăriţa aşteaptă ca el s-o ceară de nevastă.
8. I-am văzut mâinile tremurând şi l-am auzit dând cu pumnul în tablă.
9. Am s-o pun să-ţi facă semn cu cotul când intră călugărul.
10. Nu-l lăsa pe oftalmolog să te facă să-l ajuţi să fure foarfeca soacrei lui.
11. I se permite să stea cu braţele încrucişate?
12. Se ştie că oratorul s-a întors azi.
13. Se zice că pictorul patinează, dar mă tem că de fapt înoată.
14. Se pare că cititorul în palmă a colindat străzile cu mâinile-n şolduri.
15. Din întâmplare filantropul se plimba braţ la braţ cu ea când ne-am întâlnit.
16. Filozoful a fost văzut că o îmbrăţişează, iar ea a fost auzită că plânge.
17. Fotograful a fost făcut să-şi suflece mânecile.
18. Se raportează că pilotul ducea dicţionarul sub braţ.

19. Se pare că i-a dat brațul piratului.
20. E puțin probabil ca polițista să-i fi întins brațele.
21. Se pare că l-a luat de braț pe instalator în cele din urmă.
22. Din întâmplare se sprijinea de brațul politicianului atunci când a apărut nevasta lui.
23. A ieșit la iveală că hamalul își făcea loc cu coatele afară din odaie atunci când l-a înșfăcat un polițist.
24. Din întâmplare poștașul se sprijinea în coate pe masă atunci când a năvălit ea în odaie.
25. E posibil s-o fi rugat până a zis da.
26. S-a dovedit că stătea culcat pe spate când a sunat telefonul.
27. Se pare că a pălmuit-o pe harpistă, ceea ce a înfuriat-o.
28. Se zice că s-a ridicat în capul oaselor când a auzit că o să intre un hipopotam în odaia lui.
29. Preotul a fost văzut cum fură batista unei bătrâne.
30. Se știe că prințesa a împlânzit o căprioară.
31. Se zicea că un fugar a dat foc hambarului.
32. Se pare că primului-ministru i s-a terminat zahărul.
33. Din întâmplare judecătorul a fost instalator în tinerețe.
34. S-a dovedit că hoțul a spus adevărul.
35. Știm cu toții că a fost campion mondial.
36. Ne așteptam ca psihiatrul să fi sosit aseară.
37. Îmi închipuiam că ai cumpărat demult casa aceea.
38. N-aș vrea ca psihanalistul să fi plecat singur de acasă.
39. N-am să permit nimănui să mă bată.

40. Îți ordon să pleci chiar acum.
41. Cred că radiologul s-a însurat de mult.
42. Îmi închipuiam că știi mai bine ungurește.
43. Știam că arbitrul încă n-a plecat.
44. N-am să tolerez să țiți la noi.
45. Nu-l lăsa pe reporter să te facă să mă vezi că citesc.
46. L-am auzit pe cercetător că aleargă și l-am văzut că-și aruncă șapca.
47. Ajută-mă să ridic masa.
48. Credeam că revoluționarul citește de mult, dar abia începuse.
49. Aștept să pleci.
50. Se zice că s-a întors alergătorul din străinătate.
51. Se știe că înțeleptul a cumpărat o mașină.
52. Marinarul a fost văzut cum culege ghiocei.
53. Sergentul fusese auzit că sparge pahare.
54. Omul de știință fost făcut să plece pe dată.
55. I s-a ordonat fizicianului să uite tot ce a văzut.
56. Se credea că doctorul a cumpărat un papagal.
57. Din întâmplare sculptorul încă n-a sosit.
58. Ai cumva vreo carte să-mi împrumuți?
59. E puțin probabil ca secretara să fi citit în timp ce îi vorbeai.
60. Senatorul pare să nu fi împlinit încă patruzeci de ani.
61. Cu cine se zice că seamănă ciobanul?

Lidia Vianu: English for Everyone.

62. Când se crede că s-a întors cântăreața?
63. De ce se zice că actorul e hoț?
64. Cui ai ordonat să cumpere ceasul?
65. Cine e mai des văzut că citește?

27. Substantivul

1. Pantaloul lui e pe pat și e foarte murdar.
2. Salopeta lui zăcea pe podea și era veche.
3. Compasul lui e roșu și e făcut din fier, pe când busola ta e verde.
4. Unde e cleștele și de ce nu l-ai adus?
5. Adu-mi trei foarfece și pune-le acolo.
6. Informațiile lui erau interesante.
7. L-am întrebat dacă banii mei sunt buni.
8. L-am întrebat dacă mobilele lui sunt scumpe.
9. M-a întrebat ce cunoștințe de greacă am.
10. Dă-mi un sfat!
11. Am trei vești pentru tine.
12. Câte feluri de unt cunoști?
13. Oreionul e o boală și pojarul e o boală, dar popicele sunt un joc.
14. Echipajul lucrează de la ora patru.
15. Din câți membri constă echipa ta?
16. Îl caută poliția de un an.
17. Bogații nu sunt așa de muncitori ca săracii.
18. Câți pești ai?
19. Câte feluri de pește ai cumpărat?

20. Am trei crape, un păstrăv, două căprioare și o oaie cu păduchi.
21. Am cumpărat două specii de plante, fiindcă o specie n-ar fi fost de ajuns.
22. Familia lui locuiește aici de douăzeci de ani.
23. Pojarul e o boală primejdioasă, dar oreionul e și mai rău.
24. Pantaloul lui e mult mai vechi decât al tău.
25. Cumpăram cinci compasuri, dacă știam că le vrei.
26. O busolă nu e la fel de bună ca un compas, dar e mai bună decât nimic.
27. A zis că șortul lui nu e destul de lung și n-o să-l poarte.
28. După ce va termina de examinat specia aceea de insecte, am să-i mai aduc două specii de la muzeu.
29. Dacă vedeam seria aceea de filme, n-aș fi uitat-o.
30. Cunoștințele lui de japoneză sunt destul de bune, dar ale tale sunt cam slabe.
31. M-a întrebat unde sunt bagajele mele.
32. Dacă arunca zarurile, câștiga o foarfecă.
33. Dacă ai să te târăști pe podea căutând doi clești, ai să găsești doar șoareci.
34. M-a întrebat când mi-am vândut boii.
35. Dacă cunoștințele lui de finlandeză sunt destul de bune, le va putea folosi când se va duce acolo.
36. Știam că ai să-l cerți atunci când ai să descoperi că ți-a împușcat căprioarele și oile.
37. Nu cumpăra compasul, dacă nu-i spuneai că e mai bun decât o busolă.
38. Câte specii de animale sunt pe lume?
39. Ți-am spus că n-ai să poți folosi cleștele, fiindcă e stricat.
40. Zise că i s-a arătat un mijloc de a face bani.

41. Ar fi vrut să cumperi un pantalon, dacă aveai bani.
42. A fost văzut folosind cinci foarfece și apoi ascunzându-le în geantă.
43. Dacă e posibil ca informațiile tale să fie corecte, le va folosi.
44. Bagajele lor erau atât de grele, încât nu le putu duce niciun hamal.
45. Apele Tamisei erau foarte murdare după furtuna aceea.
46. Oreionul e o boală gravă și mai frecventă decât rahitismul.
47. Familia mea e de un an în oraș.
48. Zise că o să picteze cinci oi sau cinci căprioare, dar sunt numai crapi pe pânza lui.
49. Nicio veste înseamnă vești bune.
50. Dacă-ți ascundeai foarfeca sub covor, n-ar mai fi trebuit s-o împrumuți nimănui.
51. Cleștele pe care-l cumpărase cu o zi înainte era unde îl lăsase.
52. M-a întrebat dacă turca e limba mea maternă.
53. Ținea morțiș să afle unde e familia mea în acel moment.
54. Știam că poliția caută un spărgător, dar nu mi-aș fi închipuit că tu ești acela.
55. Un sfat e întotdeauna binevenit.
56. Familia mea cumpără de zece ani pâine de la brutărie.
57. A spus că salopeta lui e prea murdară și n-o poate purta.
58. Am auzit că bagajele lui sunt la vamă, așa că informațiile tale sunt corecte.
59. Unde e cleștele? L-am căutat prin toată casa și nu l-am putut găsi.
60. Sfaturile lui erau de mult uitate, deși știam cu toții că ne sunt folositoare.
61. Cunoștințele lui de spaniolă erau excelente și a spus că le va folosi cât de curând posibil.

62. A insistat să-i aduc câteva feluri de brânză, ca să-și aleagă.
63. De când lucrează echipajul pe punte?
64. Ți-am spus că temele lui sunt pline de greșeli, dar n-ai vrut să mă crezi.
65. Ai văzut vreodată păstrăvi? Eu am văzut un păstrăv anul trecut.
66. Cincizeci de ani e vreme lungă.
67. Doi ori doisprezece fac douăzeci și patru.
68. Personalul era dispus să muncească.
69. Clerul nu e întotdeauna îmbrăcat în negru.
70. Ale cui haine le purtai când ne-am întâlnit și ai zis că o să te schimbi de îndată ce ai să ajungi acasă?
71. Ochelarii lui de soare erau franțuzești și-i purta doar când era la mare.
72. Stătea acolo în picioare de ore întregi, vorbind despre păduchi, șoareci și tot felul de lucruri dezgustătoare.
73. Croitorul se întreba ce s-a întâmplat cu pantalonul pe care l-a cusut și m-a rugat, dacă vreau, să mă duc să-l aduc de pe unde o fi, dar i-am spus că n-am văzut decât un sort în camera de alături.
74. Instalatorul a dat peste salopeta ta, a scos-o din cutia aceea și a îmbrăcat-o, dar nu era mărimea lui.
75. Pe când curățam debaraua am dat peste două compasuri; cel mai mic era verde și mi-am adus aminte că l-am cumpărat când am fost prima oară la școală.
76. Frizerului i s-au luat toate uneltele în afară de clește, cântar și o foarfecă.
77. Poliția îl asculta pe martor, dar nimeni nu-și putea da seama unde vrea să ajungă.
78. Ținutul era bântuit de secetă și arăta de parcă se făcuse scrum.
79. Fierarul era așa de distrat că a uitat să-și încuie atelierul și i-au fost furate foalele de către cerșetorul satului, care știa că acestea fuseseră cumpărate nu demult de la târg, împreună cu un cântar.

80. Oamenilor în vârstă li s-au dat câte două binocluri fiecăruia.
81. În clipa când și-a găsit penseta unde a lăsat-o, și-a uitat pe dată mâhnirea și a fost iar bine dispus.
82. Am avut o experiență neplăcută deunăzi, când am încercat să cumpăr un cântar; cântarul meu e stricat și aș fi vrut ca vânzătorul să-mi dea altul, dar el mi-a spus că e foarte bun cântarul meu și n-am niciun drept să vreau mai mult.
83. Bretelele lui erau colorate roșu cu verde și i-am spus să le vopsească, fiindcă nu se face ca un gunoier să poarte aceleași bretele ca și superiorii lui.
84. Dansatorul a găsit un pantalon zăcând în fața unei pisici care, văzând omul, a zbughit-o pe o fundătură.
85. S-au dus la arhivă, care nu era prea departe, ziua în amiaza mare și au găsit-o într-o asemenea dezordine că s-au rătăcit și au ieșit la miezul nopții plini de praf.
86. Cuprinsul noii lui cărți despre Laponia e variat: de la sentimente la punctele cardinale.
87. Era un individ laș, așa că i-am spus că vama e un loc fioros, unde o să-l dezbrace în pielea goală și o să-i taie degetele de la picioare, dacă o să mintă, așa că mai bine ne dă nouă comoara lui și o să i-o păstrăm noi.
88. Burlacul înrăit se uită la zațul cafelei, suspină adânc, mi-l arată și se plânse că-i prezice o căsătorie pripită.
89. Periferia orașului era atent supravegheată, dar melcul a reușit să plece.
90. A murit prematur, alunecând pe scări, după ce menajera le frecase cu săpun și ceară; nevasta lui repetă mereu de atunci că o scară e o amenințare directă a tuturor vieților omenești și de aceea locuiește ea la parter.

28. Adjectivul

- 1.** Fratele meu mai mare e mai mare ca mine.
- 2.** E mult mai simplu să pleci acum.
- 3.** E mult mai complicat să citești tot.
- 4.** E la fel de greu să scrii ori să citești.
- 5.** E mai puțin interesant să vii cu mine.
- 6.** Romanul tău nu e la fel de scump ca al meu.
- 7.** Ești din ce în ce mai gras.
- 8.** E din ce în ce mai înalt.
- 9.** Cu cât o citești mai mult, cu atât vei ști poezia mai bine.
- 10.** Drumul acesta e mult mai lung decât celălalt.
- 11.** Cel mai lung roman este cel de pe raft.
- 12.** Romanul meu e mai slab decât al tău, dar al lui e cel mai slab dintre toate.
- 13.** Am nevoie de informații suplimentare înainte să plec mai departe.
- 14.** Care e mai mare dintre cei doi frați?
- 15.** Am doi prieteni, Jack și Jim: cel dintâi e pilot, cel de-al doilea e șofer.
- 16.** Tocmai mi-a dat ultima lui carte.
- 17.** Ultimul lui cuvânt nu s-a auzit.
- 18.** Următorul, vă rog.

19. Cu cât înveți mai mult, cu atât știi mai mult. Cu cât știi mai mult, cu atât uiți mai mult. Cu cât uiți mai mult, cu atât știi mai puțin. Cu cât știi mai puțin, cu atât uiți mai puțin. Cu cât uiți mai puțin, cu atât știi mai mult. La ce bun să înveți?
20. Cei mai în vârstă ca tine știu mai bine.
21. Fratele meu mai mare e înalt, dar tu ești și mai înalt decât noi.
22. Nu merg mai departe.
23. Cu cât veți fi mai mulți, cu atât va fi mai interesant.
24. E din ce în ce mai frig aici.
25. Ar fi mult mai rău dacă te-ar lăsa singur.
26. Casa mea e la fel de mare ca a lui.
27. Ce-l face să ceară informații suplimentare?
28. Cel dintâi e elvețian, dar cel de-al doilea e olandez.
29. Data viitoare vino mai devreme.
30. Cei vârstnici au de obicei dreptate.
31. Cel mai lung pod nu este și cel mai frumos din lume.
32. Filmul nu e la fel de interesant cum era romanul.
33. Are mai mult orez și mai puțin lapte decât el.
34. Ultima lui carte nu-i interesantă, dar sunt sigur că va scrie una mai bună.
35. Era din ce în ce mai speriat că șeful lui va observa că n-a terminat scrisoarea.
36. Cu cât vom avea mai mulți oaspeți după ce o să te întorci de la Anvers, cu atât vei avea mai mult de povestit.
37. Portarul era și mai somnoros decât crezusem că o să fie.
38. Sora lui mai mare a afirmat că cei mai în vârstă trebuie respectați.
39. Fratele meu mai mare e cu un an mai mare ca noi.

40. Vru să știe care e cea mai veche bibliotecă din oraș și i-am răspuns că nu știu și n-o să afle acest lucru de la mine.
41. A venit târziu acasă și a spus că a cumpărat ultima carte de John Fowles.
42. Aș paria pe calul cel dintâi, deși al doilea pare mai sănătos.
43. L-ai văzut în ultima vreme?
44. M-a întrebat cât de târziu poate sta la petrecere.
45. Dacă aș avea mai puțin lapte, ți-aș da și ție un pic, dar am prea mult și m-am hotărât să-l vând pe tot.
46. Căsuța din pădure avea puțină apă, dar și mai puțină mâncare.
47. A cerut explicații suplimentare fiindcă nu înțelesese.
48. Nu voia să meargă mai departe, fiindcă se temea că va fi jefuit.
49. Câți bani a zis că o să dea săracilor, dacă o să câștige o mașină?
50. Câți ani zicea că are?
51. Dacă erai ultimul, primeai un sfeșnic.
52. M-a întrebat până unde merg și i-am răspuns că merg mai departe decât se așteaptă.
53. Vru să știe titlul ultimului meu roman despre animale.
54. Cea de-a doua e mai scumpă, dar merită cumpărată.
55. Cu cât se face mai curând, cu atât mai bine.
56. Cu cât încerca mai sânguincios, cu atât părea să progreseze mai puțin.
57. Calul alerga mereu mai repede.
58. Pacientul era din ce în ce mai bine.
59. Copilul lui cel mare e cel mai vechi prieten al meu.
60. În cel mai rău caz, tot putem merge la Haga.

Lidia Vianu: English for Everyone.

61. Următoarea lui grijă fu să afle drumul cel mai scurt până la gara următoare.
62. A doua jumătate a lui iulie a fost foarte caldă.
63. Cu cât sunt mai lungi zilele, cu atât se fac mai calde.

29. Diferențe de folosire: *It* și *There*

1. E un porc mistreț la ușă: așteaptă să iasă cineva.
2. Au fost aici mai mulți care au vrut să vândă catări azi.
3. Părea să fie o greșeală la mijloc, dar nu-și dădea nimeni seama de unde vine.
4. Trăia odată un cimpanzeu care știa să se îmbrace ca o ființă umană.
5. Vine o vreme când trebuie să lupți și să obții ce vrei.
6. Ușa se deschise și intră o hienă, după care toți musafirii, care crezuseră că petrecerea va fi reușită, o luară la goană și trântiră poarta în urma lor.
7. S-a lucrat puțin în ziua când clownul a adus la birou maimuța, sperând că o să-l amuze pe șef, care era prost dispus de săptămâni de zile.
8. Nu era vânt când au fost schimbate găștele cu dinți uriași pe boii vânduți de copiii aceia.
9. Dacă vrei să știi totul despre viței, mai e și cartea aceea de Johnson despre acest subiect.
10. S-a auzit un ciocănit înainte ca taurul să împingă ușa cu coarnele și să intre în odaia piticului, așteptând să i se dea de mâncare.
11. Sunt și lucruri mai rele decât dromaderii, așa că nu era nevoie să te plângi surorii tale că am cumpărat unul doar ca să te enervez.
12. Era un loc îngrozitor, plin de arici. Chiar că era.
13. Ninge de ore întregi când a reușit fermierul în cele din urmă să-și vândă porcul și scroafa la târg.
14. Era cam pe la miezul nopții când a început liliacul să zboare prin jur, în căutarea

hranei.

15. Este foarte puțin probabil să fie toate caprele tăiate anul acesta.
16. E plăcut când vezi o capră neagră.
17. Ar fi păcat dacă s-ar rătăci iedul.
18. Dacă ai vrea să știi cine aduce girafa, ți-aș spune că e chiar fratele tău.
19. Cârtița a întrebat-o pe fetița cine bate și fetița a răspuns pe dată: „Eu”.
20. Renul e cel care a spart geamul.
21. Acolo se duc vara elanii.
22. Chiar astăzi a fugit castorul.
23. Nu-i nicio oaie acolo pe care pot s-o vând, nu-i așa?
24. Uite-l că vine, cu șapte berbeci după el!
25. Nu-i nicio îndoială că mielul a fost furat de prietenul tău la cataramă.
26. E fân pentru vite în căruța de acolo.
27. Cât era ceasul când mopsul i-a mușcat pe cei doi profesori de la universitate și a fugit în clădirea școlii?
28. Sunt trei mile până la locul unde și-a făcut casă salamandra.
29. E drum lung până la locul unde poți vedea rinoceri.
30. Sunt trei săptămâni de când am găsit foca zăcând bolnavă pe plajă.
31. Se pare că ursul cenușiu vrea să ucidă un animal, așa că mai bine ai evita să-ți trimiți câinele înainte.
32. S-a întâmplat că vidra s-a rătăcit și a ajuns pe strada principală a celui mai apropiat oraș.
33. Gazela a plecat de la grădina zoologică și nu știe nimeni unde e, dar n-are importanță, nu poate face rău nimănui.
34. Albatrosul zbura de foarte multă vreme și era epuizat; era aproape miezul

noptii.

- 35.** Dacă nu-i prea greu, ai putea îngădui berzei să-și facă cuibul pe acoperișul casei tale?
- 36.** I-a trebuit bufniței o noapte întreagă să găsească rămurele și pene pentru cuib.
- 37.** Când va fi cu putință ca privighetoarea să iasă din colivie?
- 38.** Cioarei i se părea de nesuportat să fie silită să-și vopsească penele în alb.
- 39.** A fost îngheț în noaptea în care ciocănitorea a plecat din pădure în căutarea unei case mai calde.
- 40.** Omul cu corbul s-a urcat în cel mai rapid tren care mergea în Sahara.
- 41.** Când l-am întrebat despre ciocârlii, mi-a dat cea mai bună carte care exista despre acest subiect.
- 42.** Găina și cocoșul erau în coteț și doar o găscă mai era în ploaie.
- 43.** Cocorul zbura foarte jos și, deși eram cinci în pădure, nici unul dintre noi n-a țintit în el, fiindcă era mult prea frumos.
- 44.** Din cauza codobaturilor, era mare zgomot afară.
- 45.** Am să vând coțofana, dacă e târg săptămâna care vine.
- 46.** Zice aici că struțul n-are grijă de ouăle lui.
- 47.** E ușor să vorbești despre cum gătești un curcan; aș vrea să te văd cum o faci.
- 48.** Nu tu ai să primești curca, fiindcă nu știi s-o îngrijești.
- 49.** Când fazanul s-a apropiat, fu limpede că ne-am înșelat cu toții: nu era așa de mare cum ne închipuiserăm și, în mod sigur, era păcat să tragi în el.
- 50.** N-are niciun rost să vânezi gaițe.
- 51.** E oare adevărat că gânsacul merge întotdeauna înaintea găștelor?
- 52.** Sunt șapte ani de când am văzut o lebădă ultima oară.
- 53.** Uite cum pleacă ultimul autobuz și noi ne-am uitat canarii în el!

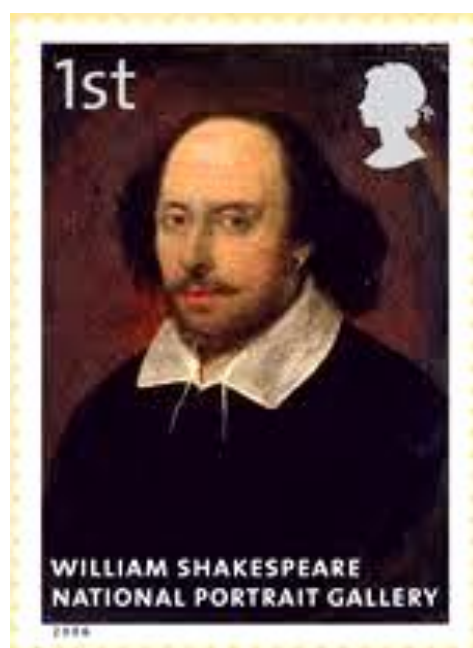
- 54. Nu-i nicio îndoială că a furat mierla.
- 55. Nu vreau să existe certuri între stăpânii celor două pajuri.
- 56. Nu vreau să fie încăierări între papagali.
- 57. N-aș mai vrea să fie război între broaștele țestoase și cele râioase.
- 58. Nu poate fi oprit păunul să arate tuturor coada lui multicoloră.
- 59. Părea că nu-i nimeni să aibă grijă de păunițe.
- 60. Nu iese fum fără foc.
- 61. Nu se prea iubesc.
- 62. Nu se știe de ce a zburat de aici pelicanul.
- 63. N-are nicio rațiune să împuști un pescăruș.
- 64. Pitulicea n-are nimic, decât că-i e frică.
- 65. Nu se face să țințești într-un pițigoi.
- 66. E de la sine înțeles că porumbelul se va întoarce aici după ce va duce mesajul.
- 67. Dacă vrei să cumperi o porumbiță, am una de vânzare, așa că e ca și făcut.
- 68. Locul unde am găsit prepelița aceasta e foarte departe; e la mile întregi depărtare de orice localitate.
- 69. Când vine vorba de ucis privighetori, e mai ușor să spui decât s-o faci.
- 70. Nu te privește dacă e sau nu e o pupăză în dormitorul ei.
- 71. Nu merită să numeri vrăbiile din livadă.
- 72. Cine se scoală de dimineață departe ajunge.
- 73. A fost ultima picătură.
- 74. E vremea să aduci rațele înapoi.
- 75. E destulă vreme să cumperi un rățoi, nu te necăji.

Lidia Vianu: English for Everyone.

76. Mai e mult până la locul unde poți vedea un sitar.

77. Nu e nimic neobișnuit la struțul lui.

30. Causative Have

1. Dacă m-aș tunde în fiecare zi, ar trebui să plătesc o groază de bani coafezei.
2. Aș fi chemat ieri să-mi acordeze pianul, dacă puteam găsi pe cineva în stare să o facă.
3. Dacă nu faci cum vreau eu, am să plătesc să mi se trimită rochiile de la Paris și o să te coste mult mai mult decât dacă făceai ce te-am rugat.
4. E ciudat că nu ți-ai vopsit încă poarta.
5. E neașteptat că și-a reparat mașina, în loc să o vândă după un accident așa de grav.
6. Trebuia să-ți reperi de mult cântarul, fiindcă e stricat de un an încoace și toți clienții tăi se plâng de luni de zile că-i înșeli.
7. Nu se poate să-și fi spoit camera înainte ca nevasta lui să termine de scos mobilele din ea.
8. Se vede că și-a dat azi pantofii la reparat, fiindcă, atunci când ne-am despărțit, pierduse un toc, iar acum văd că are amândouă tocurile, ca de obicei.
9. Puteai pune să fie antrenat calul acela, dacă ai fi vrut să câștige cursa.
10. Poate și-au dat deșteptătorul la reparat, fiindcă toți trebuie să se scoale devreme dimineața și mereu întârzie la școală.
11. Am să-l pun pe hamal să-ți care sus bagajele.
12. L-am pus pe lăptar să bea tot laptele, fiindcă mereu îi este sete când ajunge la ușa mea.
13. Trebuie să o pun pe secretară să stea mai târziu azi, fiindcă trebuie să bată din nou raportul.
14. Nu-l puneam să-ți scoată dinții din față, dacă nu te plângeai de durere de dinți.
15. Dacă-l puneam pe instalator să repare chiuveta, cerea să fie plătit în bani de

aur.

- 16.** Am să pun îngrijitorul să măture aleile de îndată ce a stat ploaia.
- 17.** Dacă mai pui bursucul să învețe toată ziua, am să mă supăr rău pe tine.
- 18.** E normal că directorul ne-a pus să muncim zdravăn; e treaba lui să ne pună să ne facem datoria cum trebuie.
- 19.** Pune-o să vină înainte să se pornească ploaia că, dacă nu, o să te pună să vii s-o iei cu umbrela.
- 20.** N-am să-ți permit să-mi vorbești așa.
- 21.** N-are să tolereze să ție graurul la ea.
- 22.** N-am să îngădui să fumezi la vârsta ta.

31. Traducerea lui *de temporal* în limba engleză

1. Stătea de jumătate de oră întins pe spate când s-a plictisit și a ieșit din cabinet.
2. Își face loc cu umerii de o jumătate de oră să iasă din sala aglomerată.
3. Se plimba prin Veneția de o bună bucată de vreme atunci când s-au întâlnit.
4. De când șade el pe scaunul acela?
5. Rățoiul plânge de ore întregi, de când l-a lovit măgarul cu piciorul.
6. Ședea de o oră pe marginea patului, bălăbănindu-și picioarele, când se deschise ușa și intra pupăza.
7. Stătea de zece minute în picioare în fața ușii lui, mutându-se de pe un picior pe altul.
8. Piticul stătea de zile întregi în vârful picioarelor, când doctorul i-a explicat că nu e deloc sănătos.
9. Maimuța se târăște de-a bușilea de zece minute încoace.
10. Dacă nu ședeai picior peste picior de jumătate de oră încoace, directorul nu zicea că ești leneș.
11. Cârțița își târa picioarele de la ora opt, de când plecase de acasă.
12. O călca pe picior de când începuse să vorbească despre planurile ei.
13. Ține bursucul pe genunchi de când ai ieșit din odaie.
14. Fata dansează pe poante de când s-a ridicat cortina.
15. Catârul zăcea în pat de când își scrântise glezna.
16. Liliacul era beat și se chinuia să se ridice-n picioare de când căzuse în fața tejghelei.

- 17.** Îi amorțise piciorul de când se așezase caracatița pe el.
- 18.** Își ținea un picior adunat sub el de când se așezase în fotoliu.
- 19.** Fluturile se întinde de când s-a trezit.
- 20.** Capra dă din umeri de când ai început să vorbești cu ea.
- 21.** Lebăda s-a zvârcolit în pat până nu demult.
- 22.** Curcanul dansa din buric pentru public de mult, de când plecase libelula din sală.
- 23.** Trebuia să te dai de mult de-a berbeleacul.
- 24.** A venit de aseară.
- 25.** Mi-a dat de veste de ieri.

32. Traducerea adverbului *mai* în limba engleză

1. E actorul cel mai cunoscut.
2. E cartea lui cea mai recentă.
3. Cine mai vine?
4. Am nevoie de altceva.
5. Aș vrea să mai merg undeva.
6. Mai vine cineva?
7. Mai vrei ceva?
8. Mai mergi undeva?
9. Nu mai știe nimeni de asta.
10. N-am să mai spun nimic.
11. Nu mai pot citi nimic altceva.
12. Cine altcineva ar mai fi știut?
13. Mai toți plecaseră.
14. Când mai pot veni?
15. Ce să-ți mai aduc?
16. Cine mai e acolo?
17. Unde mă mai pot duce?
18. Aș mai vrea o carte.

19. Mai vreau cinci pâini.
20. Mai e aici?
21. Nu mai e aici.
22. Mai stai puțin.
23. Mai vino.
24. Ai mai văzut-o?
25. Ai mai citit-o vreodată?
26. Ce mai om!
27. Mai apoi a plecat.
28. Mai târziu s-a întors.
29. Mai bine ai citi în loc să câști.
30. Mai bine ai veni acum.
31. Mai bine plecai de ieri.
32. Mai bine citeai când a venit el.
33. Mai deunăzi era singur.
34. Uită-te la temele lui mai întâi.
35. E mai mult sau mai puțin interesant.
36. Fii cât mai tăcut.
37. Cu atât mai bine.
38. Cu atât mai mult.
39. Ce mai e nou?
40. Mai citește lecția o dată.

Lidia Vianu: English for Everyone.

- 41.** Mai demult era o vrăjitoare.
- 42.** Mai e mult până la vară.
- 43.** Mai las-o baltă.
- 44.** Mai slăbește-mă.
- 45.** Mai că era să-l omori!

IV. Traduceri literare

33. Mircea Eliade: fragmente din *In curte la Dionis*, 1977

1. Încă din adolescență mi-a plăcut să scriu nuvele, povestiri și chiar „romane” fantastice [...]. M-am apucat să scriu într-o duminică; aveam toată ziua și noaptea libere în fața mea. Îmi amintesc încă începutul și sfârșitul povestirii: mă aflam în laborator (în acel an eram pasionat de chimie și îmi alcătuisem un mic laborator în pod) și nu știu datorită cărei împrejurări am adormit – dar, evident, cititorul nu știa asta; nu i-o spuseseam.

2. Păcat. Nici eu nu prea știu mare lucru. Dacă s-ar fi urcat în tramvaiul ăsta, l-aș fi întrebat. Îmi place să intru în vorbă cu oameni culți. Tinerii aceștia, domnul meu, erau, desigur, studenți. Studențieminenți. Așteptam cu ei în stație și i-am ascultat. Vorbeau despre un anume colonel Lawrence și de aventurile lui în Arabia. Și ce memorie! Recitau pe dinafară pagini întregi din cartea colonelului!

3. – Sunt nuci bătrâni, continuă Gavrilesco, de aceea e atâta umbră și răcoare. Am auzit că nukul începe să dea umbră abia după treizeci-patruzeci de ani. O fi adevărat? Dar bătrânul se prefăcu că nu aude. Gavrilesco se întoarse către unul din vecini care

privise îngândurat pe fereastră [...].

– Așa am auzit și eu, continuă Gavrilesco. Umblu cu tramvaiul ăsta de trei ori pe săptămână. Și, vă dau cuvântul meu de onoare, nu s-a întâmplat o singură dată să nu aud vorbindu-se de ele, de țișănci. Le cunoaște cineva? Mă întreb: de unde au venit?

– Au venit demult, spuse vecinul.

– Sunt aici de douăzeci și unu de ani, îl întrerupse cineva. Când am venit eu întâi și întâi în București, țișăncile astea erau tot aici. Dar grădina era mult mai mare. Nu se clădise încă liceul...

4. – Sunt emoționat, spuse, nu-mi dau seama de ce...

– Să nu bei prea multă cafea, șopti fata deschizând ușa și împingându-l înăuntru. Era o încăpere ale cărei margini nu le putea vedea, căci perdelele erau trase [...]. Începu să înainteze călcând pe covoare din ce în ce mai groase și mai moi, ca și cum ar fi călcat pe saltele, și cu fiecare pas bătaia inimii i se accelera, până ce îi fu frică să mai înainteze și se opri. În acea clipă se simți deodată fericit, de parcă ar fi fost din nou tânăr, și toată lumea ar fi fost a lui, și Hildegard ar fi fost de asemenea a lui.

– Hildegard! exclamă el adresându-se fetei. Nu m-am mai gândit la ea de douăzeci de ani. A fost marea mea dragoste. A fost femeia vieții mele!.. Dar, întorcând capul, își dădu seama că fata plecase. [...] Odaia începu să se lumineze într-un chip misterios, ca și cum perdelele ar fi fost trase încet, foarte încet.

5. – Când eram în dragoste cu Hildegard [...] nu visam decât la asta: să facem împreună o călătorie în Grecia.

– Ai fost un prost, îl întrerupse fata. Nu trebuia să visezi, trebuia s-o iubești...

– Aveam douăzeci de ani și ea nu împlinise încă optsprezece. Era frumoasă. Eram amândoi frumoși, adăugă. În acea clipă își dădu seama că era îmbrăcat într-un costum ciudat. [...] Se privi mirat în oglindă, parcă i-ar fi fost greu să se recunoască.

6. Câteva clipe în urmă îl ajunse tânărul din tramvai.

– Ce coincidență, exclamă Gavrilescu, văzându-l că se oprește lângă el. Ușa se deschise brusc și în prag apărură o femeie încă tânără, dar cu obrazul palid [...]. Dând cu ochii de Gavrilescu, se încruntă.

– Ce poftiți? întrebă.

– Mi-am uitat servieta, începu Gavrilescu intimidat. M-am luat cu vorba și am uitat-o. Am avut treburi [...] și n-am putut veni mai devreme.

– Nu înțeleg. Ce fel de servietă?

– Dacă s-a așezat la masă, n-o deranjați, continuă pripit Gavrilescu. Știu unde am lăsat-o. E lângă pian. Și dădu să intre, dar femeia nu se clinti din prag.

– Pe cine căutați dumneavoastră, domnule?

– Pe doamna Voitinovici. Eu sunt Gavrilescu, profesorul de pian al Otiliei. N-am avut plăcerea să vă întâlnesc, adăugă politicoș.

– Ați greșit adresa, spuse femeia. Aici e numărul 18.

– Dați-mi voie, începu din nou Gavrilescu zâmbind. Cunosc apartamentul acesta de cinci ani. Pot spune că fac parte din familie. Vin aici de trei ori pe săptămână...

Tânărul ascultase conversația rezemat de perete.

– Cum spuneți că o cheamă? îl întrebă.

7. – Ah, ce-a mai fost și cu dânsa, îl întrerupse cârciumarul, nici până în ziua de azi nu se știe ce s-a întâmplat. L-a căutat poliția câteva luni și n-a putut să dea de el, nici viu, nici mort... Parcă ar fi intrat în pământ... Biata Madame Elsa, l-a așteptat ce l-a așteptat, și pe urmă a plecat la familia ei în Germania. Și-a vândut lucrurile și a plecat. Nu aveau cine știe ce, erau săraci. Mă bătea gândul să cumpăr eu pianul.

– Va să zică a plecat în Germania, spuse Gavrilescu visător. A plecat demult?

– De mult, de mult. La câteva luni după ce a dispărut Gavrilescu. La toamnă se împlinesc 12 ani. A scris și în ziare...

– Curios, șopti Gavrilescu. [...] Și eu dacă ți-aș spune dumitale, dacă ți-aș spune

că azi-dimineață, și-ți dau cuvântul meu de onoare că nu exagerez, azi-dimineață am stat de vorbă... Ceva mai mult. La prânz am mâncat împreună. Pot să-ți spun și ce-am mâncat...

– S-o fi întors, vorbi cârciumarul, privindu-l nedumerit.

– Nu, nu s-a întors. N-a plecat deloc. E la mijloc o confuzie. Acum sunt cam obosit, dar mâine dimineață am să-i dau eu de rost...

8. – Hildegard! exclamă, lăsând să-i cadă pălăria din mână.

– De când te-aștept, spuse fata apropiindu-se. Te-am căutat peste tot.

– Am fost la berărie, șopti Gavrilesco. Dacă n-aș fi fost cu ea la berărie, nu s-ar fi întâmplat nimic. Sau dacă aș fi avut ceva bani la mine... Dar așa a plătit ea, Elsa, și înțelege, m-am simțit obligat... și acum e târziu, nu e așa? E foarte târziu...

– Ce importanță poate să aibă, spuse fata. Hai să mergem...

– Dar nu mai am nici casă, nu mai am nimic. A fost o zi teribilă...

9. – Uite, bunăoară, când mă plimbam azi dimineață, m-a impresionat la capătul plajei figura unei femei tinere. Era singura care tăcea într-un grup vesel și vorbăreț, tăcea cu ochii peste mare, și la răstimpuri întorcea capul și privea pe furiș o familie vecină, privea spre copii. M-am învârtit pe-acolo mai bine de un ceas, până ce-am văzut-o că se ridică și pleacă singură. Și atunci m-am apropiat de locul ei și l-am cercetat. Simțeam că ceilalți din grup mă privesc curioși, că unii din ei râd [...] și-și fac semne, dar la vârsta mea m-am învățat cu multe. Și deodată am înțeles, parcă aș fi citit într-o carte. Femeia aceea tânără era căsătorită de câțiva ani, nu avea copii. Voia să aibă, dar nu-i avea. Și de curând, cineva, poate vreun doctor, îi spusese că s-ar putea să nu aibă niciodată copii. Dar se înșelau amândoi, și ea și doctorul. Are să aibă copii. Nu unul, nici doi. Patru... Așa că, vedeți, mai aflu câteodată și vești bune.

– N-ați alergat după ea să-i spuneți? îl întreabă Emanuel. Beldiman clătină din cap, zâmbind.

– Nu. Asta nu se cade. Nu sunt ghicitor de meserie. Nu am dreptul să mă

amestec în viața altuia, necunoscut; și să-i dau o veste pe care nu mi-a cerut-o. De altfel, s-ar putea să mă înșel. Știu bine că m-am înșelat odată. E drept, era pe munte [...]. Stânci care nu s-au mișcat din loc de sute de ani. Dar și acolo credeam că după felul cum se așază omul, cu fața sau cu spatele la cutare sau cutare stâncă, credeam că și acolo aș putea vedea ceva. Am văzut, e drept, mai multe lucruri, dar pe cel mai însemnat n-am știut cum să-l citesc, pot spune, deci, că nu l-am văzut. Eram cu un grup întreg. Nu erau prietenii mei. I-am întâlnit pe drum...

Dacă l-ar fi privit, și-ar fi dat seama că Emanuel nu-l mai asculta.

10. – Să vedeți, începu Emanuel după ce-și aprinse o nouă țigară. Acum vreo două, trei ceasuri, după ce-am venit la plajă și am început să citesc romanul acesta, m-am trezit deodată că nu mai urmăream ce citeam. Nu știu dacă mi-era somn, dar m-am întins pe nisip și am închis ochii. Și deodată m-am văzut pe o stradă pe care o știu eu la București, în plină iarnă, și am văzut o fată căzând. Era o femeie tânără, cu un palton albastru-închis și un beret, și când a căzut, i s-a desprins beretul și a alunecat pe trotuar. Am traversat strada s-o ajut, dar dintr-o curte ieșise, tocmai atunci, o fată și o ajută ea să se ridice. Mă gândeam să-i spun, așa, în glumă: „Iată o femeie căzută” când aud pe fată spunându-i exact aceleași cuvinte. Am rămas o clipă dezorientat, apoi am început să râd în neștire... Și cu râsul acesta a luat sfârșit vedenia.

– O fi fost vedenie, spuse Beldiman, dar o să trăiți și o s-o vedeți aieva. Și e păcat, căci fetele astea nu vă poartă noroc. Emanuel îl privi lung, dar cu o expresie ciudată, ca și cum nu l-ar fi înțeles.

– Este extraordinar, spuse. Ați izbutit să vedeți ce mi-am imaginat eu cu două, trei ceasuri înainte. Prin ce minune ați putut vedea toate astea, nu înțeleg. Dar nu pot să cred că le-ați văzut în nisip și pietricele... Beldiman tăcu câțva timp, căutând parcă cu ochii alte semne.

– Să dea Dumnezeu să mă fi înșelat, spuse el târziu. În orice caz, dacă veți întâlni, curând de tot, două fete, una ajutând-o pe cealaltă să se ridice, să vă depărtați cât veți putea mai repede. Nu vă poartă noroc. Se ridică încet și se duse să-și ia haina.

– Cum spuneți că vă cheamă? îl întrebă.

11. Dacă vrei să știi cum arată cineva, să întrebi întotdeauna și un bărbat. Eu, bunăoară, dacă te-aș fi întrebat pe dumneata, în loc s-o ascult pe Adina, l-aș fi recunoscut imediat. Alessandrini apucă brațul lui Emanuel și-i șopti, arătând spre Botgros:

– Dacă am înțeles bine, Adina e logodnica lui.

– Oh, nu! făcu Botgros zâmbind amar. Știu că se spune asta, dar nu e adevărat. Poate că dacă n-ar fi intervenit un anume eveniment în viața noastră... Dar, în sfârșit, ce-a fost a fost. Să nu mai vorbim de trecut... A plecat să te caute, adăugă el după o scurtă pauză, întorcându-se spre Emanuel. Spunea ca nu v-ați văzut de mult. Se întreba dacă ai s-o mai recunoști, după atâția ani... Emanuel asculta atent, silindu-se să înțeleagă. Își trecu mâna pe obraz, parcă ar fi încercat să se pipăie și să se regăsească, apoi izbucni din nou în râs.

– Cred că e o confuzie la mijloc, rosti el în cele din urmă, încercând să pară indiferent.

12. – Dacă ar fi fost și Adina de față, Împărăteasa n-ar fi îndrăznit. Adina pretinde că dumnealui înoată foarte bine. Pentru un bun înotător un kilometru, doi, e o nimica toată. Dacă era și Adina de față, Împărăteasa n-ar fi putut spune că, numai după un kilometru, a obosit și a strigat după ajutor.

– Îmi dați voie, îl întrerupse Alessandrini. Adriana ne-a explicat că era foarte obosit, și avea dreptate. Uitați-vă la el cum arată acum, și nu e încă șase. Dar în câteva ceasuri? Aduceți-vă aminte cum ni l-a descris Adriana, plimbându-se [...] în ploaie, și apoi aici, [...] fumând țigară de la țigară. Era extrem de obosit.

Emanuel îi ascultase încercând să pară absent, dar se îmbujorase de-a binelea.

– Despre cine vorbiți? întrebă el cu o voce uscată, tăioasă.

– Ei, parcă n-ai fi înțeles! exclamă Alessandrini. De cine altul am putea vorbi?

– Ne-a povestit azi noapte Împărăteasa ce se va întâmpla, îi explică Botgros.

Cum ai să te întorci aici, ai să ne găsești și în cele din urmă ai să te lași convins să vii

cu noi [...].

– Imposibil! îl întrerupse Emanuel. Alessandrini vă poate asigura că în niciun caz nu m-aș fi lăsat convins...

– Se vede că n-o cunoști! exclamă Alessandrini.

– Evident, n-o cunoaște, întări Ioniță.

13. Ar fi putut prinde autobuzul de 8 dimineața, dar apropiindu-se de stație, zări o femeie tânără și i se păru că-l așteaptă pe el, așezată pe o bancă, prefăcându-se că citește. O văzu cum ridică mereu ochii din revistă și cercetează curios în jurul ei, întorcând uneori capul spre mesele de pe trotuar. Emanuel apucă pe prima străduță care-i ieși în cale, și pentru că foarte curând dădu cu ochii de o frizerie, intră înăuntru. Când reveni, pe la 8 jumătate, femeia era tot acolo pe bancă, răsfoind plictisită revista. Emanuel șovăi câteva clipe, apoi se reîntoarse și căută o cafenea. Ceru un ceai și-l bău pe îndelete, gânditor. Cerul începea să se limpezească și se vestea o dimineață caldă. După vreo jumătate de ceas, se ridică și porni agale spre stația de autobuz. Fata se plimba enervată pe trotuar. Emanuel simți cum inima începe să i se zbată, dar își continuă drumul și, privind fix înaintea lui, se îndreptă spre autobuz. Găsi un loc chiar în spatele șoferului și se așeză răsuflând ușurat.

14. Pe Cucoaneș îl cunoscusem încă din primele clase de liceu, dar nu ne împrietenisem niciodată. În universitate îi pierdusem urma. [...] Nu l-am mai văzut de atunci. Care nu mi-a fost deci mirarea când, într-un amurg peste măsură de trist din iulie 1933, mă trezesc cu el intrând în camera mea de lucru. Firește, l-am recunoscut îndată, dar mi s-a părut schimbat; chiar acei cinci, șase ani, care trecuseră de la ultima noastră întâlnire, nu dădeau cu totul seama de neașteptata schimbare a înfățișării lui.

– Știi că am început să cresc! îmi mărturisi el brusc, înainte de a fi avut timpul de a-i pune vreo întrebare. Întâi nu mi-a venit să cred, dar m-am măsurat și m-am convins că așa e: de vreo săptămână, am crescut enorm. Poate șase-șapte centimetri... Eram cu Lenora pe stradă și am observat deodată amândoi. Și azi-dimineață, diferența

era și mai mare... Străbătea în glasul lui o ușoară neliniște. Și nu-și găsea locul; când așezându-se [...], când pornind de la un capăt la altul al biroului, plimbându-se nervos, cu mâinile la spate. Am observat că nu știa cum să-și mai ascundă mâinile și am înțeles: manșetele îi ieșeau exagerat în afară, oricât se trudea el să-și tragă neconținut mâneca hainei.

– Trebuie să le trimit pe toate la croitor, să le dea drumul, vorbi el, surprinzându-mi privirile. Încercai să-l liniștesc, amintindu-i că în liceu se tot plângea că va rămâne scund. Mă întrerupse din nou.

– Dacă aș fi crescut și eu ca oamenii, într-un an, doi... Dar așa, în câteva zile!... Ce să-ți spun, a început să-mi fie frică. Tare mi-e teamă să nu fie o boală a oaselor... Și, pentru că vedea că nu știu ce să-i spun, schimbă vorba:

– Am trecut pe la tine așa, într-o doară, să văd dacă n-ai plecat cumva în vacanță...

15. De-abia după ce am ajuns acasă mi-am dat seama că mă gândisem la toate, afară de lucrul cel mai important: locul unde se va adăposti prietenul meu. Îmi vorbise de o cabană în munți, dar trebuia găsită această cabană și trebuia să ajungem la ea înainte de a se lumina bine de ziuă, ca să nu atragem atenția. Planul nostru părea copilăresc: [...] să începem a urca în munte cu o duzină de pături în spinare, cu merinde, fără să știm încotro ne îndreptăm, riscând ca prietenul meu să se oprească după câteva sute de metri, pentru că era nemâncat de o săptămână și, mai ales, pentru că va trebui să urce, aproape sigur, în ciorapi, neștiind dacă îi voi putea găsi o pereche de ghete pe măsura lui în cele șase ore cât aveam timp să caut...

Și cu toate acestea fuga nu mai putea fi amânată. Trebuia, cu orice risc, să plecăm a doua zi seara. Numai că, știind că nu puteam spera în găsirea imediată a unei cabane goale, care ne-ar fi așteptat acolo, în munte, ferită de oameni, parcă înadins pregătită pentru noi, trebuia să ne mulțumim cu mai puțin. Bunăoară cu un cort pe care Cucoaneș l-ar fi putut așeza [...] departe de orice cărare. Acolo își va putea adăposti păturile și alimentele, până când va avea uneltele cu care să-și ridice singur o cabană măsura lui și unde va voi el. [...] O noapte, două, prietenul meu va fi silit să

doarmă pe o saltea improvizată, și acoperit doar cu pături, sub cort. Uneltele și tot ce va mai fi nevoie, le voi aduce eu după câteva zile.

Lucrurile s-au întâmplat întocmai. Când m-am dus să-l iau, la ora fixată, Cucoaneș era atât de agitat, încât nici n-am avut timp să-i explic de ce am fost silit să modific planul alcătuit cu o seară înainte. Mă aștepta cu creștetul aproape de tavan, frângându-și mâinile [...]. Inutil să-l mai fi întrebat „cum se mai simte”. Arăta, poate, de trei metri.

16. – Ești fantastic! exclamă Agripina [...]. Credeam că singura ta aventură, de care îți vei aduce aminte toată viața, va fi întâlnirea cu mine. De mult voiam să-ți fac surpriza asta: să te smulgi din masa indivizilor de duzină, să evadezi din cotidian și banalitate întâlnindu-te cu Agripina.

De două săptămâni te urmăream de departe, te adulmecam și te reconstituam, descosându-l în fiecare seară pe Valentin, îți dam târcoale fără să mă vezi, ca să te înțeleg, să înțeleg de ce nu vrei să te aperi la box, de ce te lași bătut în fiecare seară de Valentin și apoi plătit de căpitan. Aveai un secret, și nu-l știam, nu-l înțelegeam. Ascundeai o taină, așa cum ascund și eu. De aceea mă interesai: erai un personaj. Meritai s-o întâlnești pe Agripina, să ai și tu o aventură fantastică. [...] Și deodată, aseară, i-ai spus lui Valentin. Și asta mă exasperează, că nu pot înțelege cum ai ghicit tu că am rămas repetentă. Spune drept, ți-a scris cineva din Buzău?

17. – Nu înțeleg ce vrei să spui, continuă fata. Noi nu ținem seama de cortină. Asta e de altfel marea noutate a piesei: că jucăm ca și când n-ar exista o cortină. Autorul a păstrat împărțirea pe scene și în acte, dar a suprimat cortina. Și e limpede de ce-a recurs la acest procedeu. E mai aproape de realitate, de viață. Viața cunoaște scene, și se poate spune că e împărțită în acte, dar cortina se lasă o singură dată. Dacă nu înțelegeți nici măcar atâta...

Ridică din umeri și nu mai adăugă nimic.

– Și totuși, reîncepu tânărul, prinzând din nou curaj, totuși cineva a lăsat

cortina. Adineauri. Cortina pe care o aveți în spatele dumneavoastră. Și nu putea s-o lase decât cel care o ridicase, camaradul dumneavoastră!

18. – E foarte greu să vă explic, începu ea, încercând să zâmbească, să vă spun cum îl pronunț. Pentru că ar trebui să cunoașteți în prealabil, starea mea sufletească. Dar ca să înțelegeți starea mea sufletească, ar trebui să cunoașteți trecutul meu, originea mea socială, problemele care mă frământă din fragedă copilărie. Căci din copilărie m-am simțit atrasă de tot ce-mi era necunoscut. Până ce într-o bună zi, da, îmi aduc foarte bine aminte, nu e mult de atunci, o zi de vară, de fapt, în vara aceasta. Treceam pe stradă, și am văzut că se anunță o piesă, Adio! Am fost profund emoționată. Am înțeles. Cineva, pe care nu-l cunoșteam, dar pe care-l așteptam, pe care-l iubeam deja poate fără să-mi dau seama, cineva care ar fi putut juca un rol hotărâtor în viața mea, care m-ar fi putut face fericită... Ah! Mă exprim prost, nu era vorba de fericire, de ceea ce numim noi fericire, era ceva mai nobil și mult mai profund... În sfârșit, acel cineva pe care încă nu apucasem să-l cunosc, deși îl așteptam, și poate chiar îl căutam, omul acela îmi spunea mie, o necunoscută care se oprise în fața afișului, cu ochii în lacrimi (căci titlul era tipărit cu litere enorme, care-ți făceau rău, care te sugrumau), îmi spunea: Adio!... Am înțeles și am început să plâng, chiar acolo, în fața afișului. Am înțeles că nu mai e nicio speranță, că nu-l voi mai întâlni niciodată, căci și-a luat rămas bun de la noi. A avut doar timpul să ne spună, să-mi spună, în primul rând mie, să-mi spună: Adio! Plângeam în fața afișului, când s-a apropiat de mine. L-am recunoscut imediat: era directorul. M-a întrebat dacă nu vreau să joc rolul Melaniei, și mi l-a arătat pe afiș; îl juca, într-adevăr, Melania, căci așa o chema, Melania. Șovăiam. [...] „De felul meu sunt dansatoare, i-am spus. Mă exprim prin dans”. M-a privit cu surprindere și, mi s-a părut, decepționat. „Atunci va fi greu, a adăugat. Va fi greu din cauza profesorului...” Dar, evident, eu nu știam nimic. Și acum, că stau și mă gândesc, mă întreb cine știa. Dumneavoastră știți? Spuneți cinstit, știți? În sală se făcu deodată tăcere. Dar era o tăcere [...] stingherită, aproape vinovată.

– Ce trebuia să știm? se auzi, târziu, o voce timidă.

– Că va fi greu din cauza profesorului.

- Nu știam, au recunoscut foarte mulți (dar aproape nimeni nu îndrăznește să-și ridice privirile).
- Evident! În afară de director, nu știa nimeni...
- Dar el, directorul, de unde știa? întrebă domnul din rândul 1.

19. Se întâmplă tot felul de lucruri. Îmi amintesc de un motociclist. Stam în fața cabanei și-l urmăream cu privirea. Voiam să văd când se va plictisi. Urca pentru a patra oară coasta abruptă și, îndată ce ajungea în vârful dealului, întorcea motocicleta și cobora lin, fără zgomot, în vale. A cincea oară, era inevitabil, s-a întâmplat; accidentul, vreau să spun. L-am adus pe brațe în cabană, plin de sânge, inconștient. L-am stropit cu apă. S-a deșteptat și, spre mirarea mea, mă recunoaște. „Credeam că n-ai să mai vii,” îmi spune. „Te-am așteptat și anul trecut, tot cam pe timpul ăsta”. Nu înțelegeam. „Cred că mă confunzi cu altcineva,” îi spun. „Cabana asta nu e a mea. Mi-a cedat-o, pentru o săptămână, un prieten”. Zâmbea. „Știu că așa e regula jocului: să te prefaci că nu mă cunoști. Dar sunt eu, Emanuel.” Și începu să-mi povestească. Tot felul de întâmplări stranii, cu totul neverosimile. L-am întrerupt de mai multe ori. „Dar toate astea nu sunt adevărate. Știi foarte bine că nu pot fi adevărate. Le-ai inventat dumneata.” „Și accidentul?” mă întrebă zâmbind. „Tot eu am inventat și accidentul?” Își apăsa batista pe buza de sus, însângerată și mă privea cu candoare, dar și cu o imperceptibilă ironie. Șovăiam. Îmi venea greu să-i spun adevărul, să-i spun că e amnezic. În cele din urmă a trebuit să mă hotărâsc. Dacă ar fi leșinat din nou, aș fi fost obligat să-l duc la spital și s-ar fi ivit atâtea complicații, atâtea complicații. „E o eroare la mijloc,” i-am spus cu blândețe. „Te afli aici printr-o eroare. Mă confunzi cu altcineva. Dumneata aparții altei lumi, altei societăți. Poate ești scriitor, poate aventurier, în orice caz ești cineva plin de taine, cu întâmplări fabuloase în trecutul și înaintea dumitale. Eu mă mișc într-o lume modestă, cuminte, neinteresantă. Nu aveai cum să mă cunoști. Îți repet, cabana asta nu e a mea; e a unui prieten. Vin aici pentru întâia oară...” Continua să mă privească, tamponându-și buza cu batista. L-am lăsat să plece, deși știam bine că se va pierde. Era amnezic. Ce șanse ar fi avut să-i regăsească pe cei care-l așteptau, care-l așteptaseră și anul trecut? Era

amnezic, și regula jocului – cred că așa înțelegeam de la el – cerea să nu fie recunoscut de la început. Ar fi trebuit, deci, să revină, a doua sau chiar a treia oară, dar cum să știe la cine fusese deja și la cine nu fusese, dacă era amnezic? A plecat, și știam bine că se va pierde. Începuse parcă să-mi pară rău că-l lăsasem să plece. Era un om interesant. Răbdarea pe care o avusese să urce de atâtea ori dealul cu motocicleta și să coboare până jos în vale în dreptul podului...

20. Se opri brusc și mă privi fără să mă vadă, cu ochii sticloși. Cât a durat asta? Cât a durat? Dar l-am văzut că se ridică și își caută servieta.

– Aș vrea să mai pot adăuga ceva, spuse. Dar, așa cum mă așteptam, nu se mai poate adăuga nimic. Căci, iertați-mă dacă îmi permit să fiu sincer, ce-ați putea înțelege mai mult acum decât ați înțelege acum o jumătate de ceas, când vă spuneam că, pentru mine, misterul este incognoscibil? Probabil că unii dintre dumneavoastră ați privit pe fereastră și ați văzut-o. Dunărea, vreau să spun. Ați văzut Dunărea în timp ce o treceam, ați văzut Podul, și o să vedeți via de la Gorgani. Într-un anumit sens, vă invidiez, dar pe de altă parte... Ce-aș mai putea adăuga altceva? Acum că am început să vă cunosc, nu vă pot spune decât atât, că ni se întâmplă, fiecăruia dintre noi, fel de fel de întâmplări, dar din nefericire, le uităm. Iar când nu le uităm, nu știm să le recunoaștem. Cu puțină imaginație, aș fi putut să vă recunosc, și atunci mi-aș fi amintit și eu tot ce-ar fi trebuit să-mi amintesc... Își luă servieta, ne strânse mâna cu căldură și ieși [...]. Nu îndrăzneam să mai adăugăm ceva. Dar îl priveam toți depărtându-se. Și ca din întâmplare [...] trenul s-a oprit și a coborât. Nu bănuisem că mai există o gară atât de aproape de Pod. Niciodată n-am reușit să-mi amintesc numele ei.

21. – Tot nu-ți aduci aminte? Strada Mântuleasa? Când îți făceai școala primară pe strada Mântuleasa și în recreații te cățărai în vișini, și odată ți-ai spart capul căzând, și te-a luat în brațe directorul școlii și te-a dus în cancelarie și te-a pansat? Și a doua zi era serbarea de Zece Mai, și erai foarte mândru că veniseși cu capul bandajat? Și te-a întrebat directorul: „Cum îți mai merge capul, mă Borza?” Și dumneata ai răspuns:

„Mi-e teamă de poezii, domnule director,” că nu-ți plăcea deloc memorizarea, adăugă bătrânul zâmbind. „Mi-e teamă că n-o să le mai pot învăța pe dinafară...” Ei bine, directorul eu sunt. Învățătorul Fărâma, Zaharia Fărâma, cincisprezece ani directorul Școlii Mântuleasa, și apoi inspector școlar [...] până am ieșit la pensie... Tot nu-ți aduci aminte?!

Maiorul îl ascultase atent, încruntându-se.

– Dumneata îți bați joc de mine, începu el [...]. Dacă n-ai fi om bătrân, te-aș aresta pe loc. Te-ai introdus în casa mea spunând că ești inspector...

– N-am spus asta.

– Nu mă întrerupe când îți vorbesc eu! făcu maiorul înaintând amenințător spre el. Te-ai introdus în casa mea prin fraudă. Dar trebuie să fi avut dumneata vreun scop. Acum spune repede, până nu mă supăr, spune: de ce ai venit? Cu ce scop?

22. Darvari Pătru, asta pot spune că era în miezul lucrurilor. Băiatul ăsta avea un spirit foarte inventiv. L-am urmărit până târziu în viață, până a dispărut cu avionul lui între Insula Șerpilor și Odessa, a dispărut fără urmă. Darvari ăsta, de care vă vorbesc, a descoperit că un prieten de-al lui, Aldea, de la altă școală, de pe Calea Moșilor, cunoscuse cu un an mai înainte, la Tekirghiol, un băiat de tătar care-și câștiga viața intrând din vilă în vilă și exterminând muștele. Da, pot spune că ăsta e cuvântul potrivit: le extermina. Dacă nu l-aș fi văzut, n-aș fi crezut. Pentru că trebuie să vă spun că în anul următor am fost și eu la Tekirghiol și l-am cunoscut. Puiul ăsta de tătar era extraordinar. Parcă-l văd și acum: un băiat frumos, ras în cap [...], cu ochii ca două mărgele de oțel. Parcă-l aud: „Aveți muște multe în casă?” Vorbea perfect românește, că făcuse școala la Constanța, dar vorbea cu accent tătarăsc. „Aveți muște în casă?” întreba. Bătea întâi la ușă, ca să atragă atenția, și apoi întreba, de pe coridor, fără să intre: „Aveți muște multe?” Așa întreba, cu un ton puțin ironic, parcă ar fi vrut să le cumpere, dar așa, pe nimica toată, chilipir. Să vă spun ce mi s-a întâmplat mie. Auzisem de el, dar nu-l văzusem încă. Îl așteptam. Vila în care găsisem eu cameră în vara aceea era tocmai pe deal, era ultima vilă din sat. Vila „Cornelia”, așa-i spunea. De aceea tătarul a ajuns mai târziu la noi. Dar tot a ajuns, că asta îi era meseria, așa își

câștiga el viața, exterminând muștele. Era după-masă pe la două. Dormeam. Și deodată ce-l aud bătând în ușă: „Aveți muște?” întrebă. Am sărit din pat căci eram dornic să-l cunosc. Aveam și eu muște ca toată lumea în Tekirghiol, dar mai mult mă interesa să-l cunosc pe el. „Am destule,” i-am răspuns, „ce vrei să faci cu ele?” „Le gonesc, și una nu mai vine timp de o săptămână. Dacă mai vine una, nu-mi dați niciun ban”. „Câte parale?” l-am întrebat.

23. – Te-ai oprit să te odihnești chiar aici, la câțiva metri de locul unde...

– Cât să fie ceasul? îl întrerupse Zalomit, întorcând brusc capul către el. Mi-am lăsat ceasornicul pe măsuta de noapte...

– Nu poate fi mai mult de trei. Într-un ceas răsare soarele.

– Deci n-au trecut decât vreo douăsprezece, treisprezece ore... Mi-e peste putință să înțeleg cum s-a întâmplat, reluă după câteva clipe. [...]

– Nici eu nu înțeleg.[...] Când v-am auzit strigând și am sosit în goană, doar două, trei minute mai târziu, nu-mi venea să-mi cred ochilor. Numai un copil de la oraș, care ar fi urcat pentru prima oară muntele, sau cineva care și-ar fi pierdut brusc cunoștința, ar fi putut aluneca și ar fi căzut, rostogolindu-se, douăzeci, douăzeci și cinci de metri, fără să încerce să se apuce de vreo rădăcină, [...] sau chiar de pietre...

– Poate și-a pierdut cunoștința... Sau poate o fi avut o criză cardiacă, sau altceva... Cred că asta se va putea afla...

– S-ar putea afla, îl întrerupse Nicoleanu, dacă autopsia va fi făcută la timp și de cine trebuie...

– Îl cunoșteai de mult? întrebă Zalomit întorcând din nou capul către el.

– Bine, nu l-am cunoscut decât în ultimii trei, patru ani. Evident, îl întâlnisem de câteva ori, mai înainte. Cum, însă, nu aveam aceeași specialitate, sau, mai precis, el nu o mai avea, nu am avut nici prilejul atunci, prin anii 1960-65, să ne întâlnim mai des și să ne cunoaștem.

– De ce spuneai că nu mai avea aceeași specialitate? întrebă Zalomit. Nicoleanu prelungea încurcat tăcerea [...].

– De când nu v-ați mai văzut? întrebă într-un târziu.

Lidia Vianu: English for Everyone.

– În ultima vreme ne întâlneam destul de rar, la câțiva ani o dată. Dar păstram legătura, prin prieteni comuni, prin colegi; ne scriam mai rar, căci eram amândoi foarte prinși fiecare cu treburile și răspunderile noastre. Și, totuși, când a aflat de la Hagi Pavel că voi veni în a doua jumătate a lui iunie la Poiana-Dornei, mi-a scris, propunându-mi să petrecem câteva zile împreună, toți trei, aici, la cabană... Dar de ce întrebi?

Nicoleanu își freca încurcat mâinile.

Contemporary Literature Press

Editura pentru Studiul Limbii Engleze prin Literatură

34. Camil Petrescu: fragmente din *Ultima noapte de dragoste, întâia noapte de război*, 1930

1. Eram însurat de doi ani și jumătate cu o colegă de la Universitate și bănuiam că mă înșală.

Din cauza asta, nici nu puteam să-mi dau examenele la vreme. Îmi petreceam timpul spionându-i prietenii, urmărind-o, făcând probleme insolubile din interpretarea unui gest, din nuanța unei rochii și din informarea lăaturalnică despre cine știe ce vizită la vreuna dintre mătușile ei. Era o suferință de neînchipuit, care se hrănea din propria ei substanță. Ne luasem din dragoste, săraci amândoi, după rendez-vous-uri din ce în ce mai dese pe sălile Universității și după lungi plimbări pe jos, prin toate cartierele pavate cu asfalt ale capitalei, care erau și cele mai singuratice, pe atunci. După nunta noastră, care a fost într-un anumit fel tăinuită, mi-a murit un unchi considerabil bogat, a cărui avere împărțită în cinci părți [...] a putut să însemne pentru fiecare o adevărată răsturnare socială.

Când zic „tăinuită” e un fel de a vorbi, căci eram major și din familia noastră nimeni nu m-ar fi putut opri. Mama trăia destul de greu, din pensia rămasă de pe urma tatălui meu, dimpreună cu surorile mele, dar cred că nu m-ar fi împiedicat niciodată să mă însor după voia inimii, deși, în general, cei care s-au căsătorit din dragoste împiedică pe copiii lor să facă același lucru. Rude apropiate nu aveam decât doi unchi, frați ai tatei.

2. De aceea, tăinuită însemna că amânasem, deși căsătoriți civil, să întemeiem o gospodărie, până ce și eu și ea ne vom fi luat licența, căci cei o sută cincizeci de lei, pe care-i primeam ca funcționar la Senat, unde mă numise un fost prieten al tatei, nu ne-ar fi ajuns să trăim. Până atunci nu aveam decât situația mărturisită de logodnă.

Situație prea delicată într-adevăr, dar la care ajunsesem datorită felului pasionat al nevastei mele. Ea locuia încă la mătușa ei, unde mai locuia de asemeni, în pensiune, o colegă de universitate, prin care o cunoscusem și care-mi plăcuse mult mai mult, căci era oacheșă, iar mie nu-mi plăceau deloc blondele. Și totuși ajunsesem aici, soluție care de altfel pe prietenă o lăsa destul de indiferentă. [...] Lungile convorbiri, acasă, în salonașul cu divane acoperit cu [...] mormane de perne deveniseră și pentru mine – e drept, mult mai târziu – o nevoie sufletească. De altminteri era această fată un continuu prilej de uimire.

Mai întâi prin neistovita bunătate pe care o risipea în jurul ei. [...] Prăpădea puținii bani în cadouri pentru prietene, iar pe colega ei bolnavă a îngrijit-o luni de zile ca o soră de caritate, cu o abnegație fără margini, de adolescentă. Pe când eu căutam să ascund oarecum dragostea noastră, ea ținea s-o afișeze cu ostentație, cu mândrie; încât, deși nu-mi plăcea, începusem să fiu totuși măgulit de admirația pe care o avea toată lumea pentru mine, fiindcă eram atât de pățimaș iubit de una dintre cele mai frumoase studente și cred că acest orgoliu a constituit baza viitoarei mele iubiri.

3. După Valea Călugărească, una dintre mașini a avut o pană și ne-am oprit cu toții pentru ca stăpânii și conducătorii să repare răul în grabă. Am întârziat totuși aproape un ceas. Nevastă-mea a vrut să aibă ramuri dintr-un măr înflorit, puțin mai devală de unde eram noi, iar el s-a oferit să i le rupă. S-au dus amândoi și ea și-a umplut brațele cu ramuri, de părea, blondă și cu ochii albaștri, o icoană împodobită. Plăcerea lor trecea nepăsătoare peste faptul crud de a sluți un pom. S-a lăsat fotografiată apoi, căci el era „asortat” cu tot soiul de nimicuri, ca un snob la curse, și firește „aparatul” nu lipsea.

N-am putut să nu bag de seamă, de sus de unde eram, plăcerea cu care ea se lăsa sprijinită toată de el, când au urcat râpa iar, până la șosea, după ce mașina a fost reparată. După Buzău, am înțeles că nu mai putem fi la ora mesei la Odobești și ne-am hotărât să prânzim la Râmnicu Sărat. Și aici, după ce ne-am așezat cu toții, nevastă-mea a găsit că ar fi mult mai bună altă masă, așezată mai în fundul grădinii. Și ne-am sculat toată lumea, ca să ne mutăm lângă ea, căci din pricină că întârziase puțin să se

spele pe mâini și să se pudreze, locul lângă G. i-l luase alta. Firește că eu îi rezervasem locul lângă mine, dar a trebuit să fac la fel cu ceilalți. Acum erau amândoi alături, iar eu, cam la colț, între un domn bătrân și o doamnă urâtă. Fiecare credem că femeia care ne iubește are, păstrate pentru noi, anumite gesturi de mângâiere și frumusețe, gesturi cărora noi le dăm un anume înțeles și ne e o suferință crâncenă să vedem că le are și pentru altul. E stupid, dar faptul că ea a gustat din felul lui de mâncare cu poftă – și ea știa ce vie plăcere îmi face mie acest gest, căci îmi dădea poftă de mâncare chiar dacă eram bolnav – m-a abătut cu totul. Am surâs în dreapta și în stânga însă, făcând dureroase eforturi, ca să nu se bage de seamă că dau importanță unor asemenea nimicuri, căci ar fi atras atenția și comentariile tuturor. De altfel, cred că lumea le dă importanță numai atunci când observă că și bărbatul le dă, fiindcă pe ea numai „drama” o interesează.

La sfârșit au cerut singuri clătite și acest gest, făcut în comun, era la ei [...] tendința de a se distinge ca adevărată pereche [...].

4. După ce ea și-a tot sucit gâtul, uitându-se înapoi, a venit și el, într-adevăr, cu o femeiușcă vie și neastâmpărată, și li s-a făcut numaidecât, prin înghesuirea celorlalți, un loc de favoare oarecum, căci alți întârziați trebuiau să se mulțumească să stea tocmai la coada mesei. El a continuat să-și învâluie vecina în griji mângâietoare și „tandre”, iar spectacolul acesta părea insuportabil nevestei mele. Nu putea mânca nimic și avea o figură de animal rănit. Mă întrebam: ea nu-și dă seama că și eu sufăr tot atât de mult? Cum e cu puțină atâta insensibilitate? Vecina fără lucru de vizavi a întrebat-o ironic, și evident destul de tare, dacă „suferă”, și mi se părea că în viața mea nu mi s-a adus o insultă mai mare, decât să fie întrebată nevastă-mea, față de mine, dacă suferă din cauza altuia. M-am gândit să las furculița în farfurie și să mă scol neîntârziat de la masă, plecând apoi de-a dreptul la gară.

5. – Ascultă, dragă fată, sper că niciodată în viața mea nu voi mai trece prin clipele prin care am trecut ieri și azi.

– Nu înțeleg, ce vrei să spui?

Eram uluit, am rămas cu haina în mână, am râs ca un cadavru.

– Sincer? Nu înțelegi ce vreau să spun?

Și ea, afectat:

– Absolut sincer...

Tremuram, aprins și indignat de atâta crasă prefăcătorie.

– Ei bine, atunci poate ai să înțelegi altă frază ceva mai simplă. Să ne despărțim.

La București începem numaidecât, cum ajungem, divorțul. Dacă vrei să rămâi cu amantul dumitale, n-am nimic de spus. Cu toate că nu-mi pot face iluzii, după cele ce am văzut de ieri până azi, te rog totuși un lucru. Acum, când ai certitudinea că vei rămâne toată viața cu el, să evităm spectacolul și să nu ne oferim comentariilor adunării publice de aici.

N-am văzut niciodată o privire de înger atât de obosit și de mirat.

– Dar despre ce e vorba, pentru Dumnezeu?

– După cele ce ai făcut azi, mi se pare uluitor să mai întrebi despre ce e vorba.

Și, ca un bolnav care nu știe ce s-a petrecut cu el în timpul delirului:

– Dar te rog... te rog, spune-mi ce-am făcut?

Indignat și revoltat de atâta îndrăzneală, am întors capul cu dinții încleștați.

– Nimic.

Simțindu-se tare, stăruia ea acum.

– Te rog, spune-mi ce-am făcut? Te rog.

Mi-era silă atâta, că simțeam că orice vorbă aș fi spus, ar fi căzut alături.

– Nimic... Vreau să ne despărțim.

Ne-am dezbrăcat, dar în pat, cum eu evitam chiar să o privesc, a început din nou.

– Ștefane, te văd așa supărat... și-ți jur că nu înțeleg de ce.

Am început să fierb de mânie:

– Îmi juri?

– Îți jur pe ce vrei.

Dar o clipă m-am oprit mirat, întrebându-mă dacă nu cumva greșesc, și m-am hotărât să-i explic ceea ce se prefăcea că nu pricepe. Dar când să caut, cu uimire, văd

că nici eu nu am nimic de spus. Ce să-i reproșez? Că pe drum a stat lipită de mine și de el? Că s-au coborât să culeagă flori? Că s-a sprijinit de brațul lui? Că au făcut un mic grup aparte?

– Ai fost tot timpul împreună cu acel domn, ai dansat aproape numai cu el.

A râs indulgentă (ea).

– Ei bine, dragul meu, dar asta e firesc atunci când vii cu cineva pe drum, într-o excursie ca asta... Toate femeile au făcut grupuri. Se creează inevitabil izolări. Nu poți fi familiară cu toată lumea și atunci se pare că ești numai cu unii. Pe urmă, el e un bun dansator... toate femeile din lume dansează, cred.

– Da... însă nu numai cu un singur partener.

– Dar bine, aici nu e bal. Am venit împreună pe drum.

– Nu... nu... a fost un adevărat scandal. Toată lumea v-a privit.

– Ce scandal? Ți s-a părut ție. Nu ai văzut că – ți-am spus – toate femeile fac la fel? Așa sunt petrecerile astea. Odată acasă, niciuna nu se mai gândește apoi la cunoștințele și întâmplările de aici. Ai să vezi că nici tu nu ai să te recunoști cu toată lumea de aci... Ești de o sensibilitate imposibilă.

6. – Cu ce plăcere te-aș fi înșelat pentru această continuă neliniște și bănuială a dumitale. [...]

– Deci... nu m-ai fi părăsit?

– Poate că atunci da, dar aș fi regretat-o toată viața. Suntem atât de toante când suntem tinere.

Surâdea îndepărtat și frumos, cu părul ei argintiu... Și eu o admiram atât de pasionat, că toată lumea părea intrigată ca de o scenă de dragoste.

Va fi nevasta mea, peste un sfert de veac, ca femeia aceasta de lângă mine? Și ce înțeles adânc ar fi avut lucrurile... Va fi fost această femeie la fel ca nevasta mea? Și – imposibilă întrebare – vor mai fi altele acum? Și – încă mai fără sens întrebare – de ce mi se pare posibil numai în trecut, de ce regret că am pierdut, venind cu douăzeci de ani mai târziu, trupul cald, cu zâmbetul bun și melancolic al acestei femei? Dar nu, toate sufletele acestea de carne și mătase devin prea târziu, și de prisos, bune.

7. Primele trei-patru zile, dospind de mânie, nu mi-a fost greu să îndur absența nevesti-mi. Pe urmă însă, am început o serie de ipoteze, în toate sensurile, ca să văd ce gândește și ce simte acum. Cum știam că iubește pe altul, nu-mi închipuiam că îndură prea greu purtarea mea și-mi recunoșteam dreptul, și mă felicitam chiar, pentru ideea bună de a-mi cere ultimul cuvântul. Mă întrebam vag dacă ne vom mai vedea, dacă ne vom revedea, vreau să spun, în continuarea liniei trecute, așa cum când te deștepți după un vis atroce, reiei viața ta întreruptă seara. Și simțeam că nu, adică nu mai aveam reprezentarea unei viitoare împăcări, cum nu-mi pot închipui azi în ce fel aș putea deveni președinte de republică în America Centrală.

După o săptămână am simțit neapărat nevoia s-o văd, dar mi-am refuzat cu încăpățănare orice prilej. Am căutat însă pe o prietenă a ei, ca să aflu, prin ocol, ce gândește, ce face, dacă întâmplările acestea de răsturnare și evenimentul egal cu mișcarea planetelor pentru mine aveau pentru ea vreo importanță. Nu mi-a fost cu putință să aflu ceva. Fiindcă pe stradă n-o întâlneam ca să-i cunosc noul surâs, am început să colind restaurantele, cu bătaie de inimă încă din stradă, cu examinări ușoare ale tuturor femeilor la început, cu reveniri insistente apoi, de teamă să nu mă fi înșelat din cauza pălăriilor mari și cu o tristețe de moarte, cu impresia că totul e gol, când trebuia să constat că ea nu e acolo. Aș fi vrut să văd capul acela mic de statuie greacă, blond, cu ochii albaștri, cum e acum în formă nouă, să văd dacă mă privește cu ură, cu indiferență. Printr-o fatalitate de neînțeles, n-am întâlnit-o nicăieri. Am reluat legăturile cu toate prietenele ei, mi-am făcut dintr-una amantă ca să-mi dea de știre despre ea, dar cum venea vorba despre ea, totuși, de teamă că „nu se știe cum se întorc lucrurile,” nu-mi spuneau o vorbă, evitau orice discuție, iar detaliile pe care eu le ceream, de altfel cu un ton vag indiferent, căci altfel n-aș fi avut nicio șansă să le am, mi-erău totuși, firesc parcă, refuzate. Am căutat să știe că petrec, că mă simt foarte bine, dar aceste gesturi ostentative erau ca niște scrisori încredințate unei poște lamentabile. Nu știam nici dacă le-a primit și mai puțin puteam ști ceea ce gândește aceea care le-a primit.

Să mă duc acasă la mătușa ei, nu putea fi vorba. Nu mi-aș fi iertat niciodată

slăbiciunea asta și nici n-ar fi fost posibil, atât eram de definitiv în gândul meu. Am început să caut invitații în casele în care știam că ar putea să meargă, dar am nimerit-o mereu prost.

8. Era acum o realitate care nu-mi încăpea în simțuri; casa era goală ca un mormânt gol, fără nevastă-mea. S-a făcut în mine un pustiu imens [...]. Servitoarea n-a fost în stare să-mi explice unde mi-e femeia: la teatru... la mătușa ei... lucruri vagi și imposibile pentru unu și jumătate cât era când sosisem eu. Nu știam ce se va mai întâmpla cu mine până dimineața. Îmi repetam neconținut, ca idiotizat: N-aș fi crezut-o niciodată în stare să facă asta... Am stat o bună bucată de timp trântit într-un fotoliu [...]. Știam că acum totul e sfârșit pentru totdeauna, că e sfârșit într-un mod cum nu merita loialitatea mea. Niciodată n-aș fi crezut o femeie atât de crudă, în stare să-mi facă, fără folos, atâta rău. Până a doua zi, care mi se părea la capătul unui lung, interminabil tunel, simțeam că voi înnebuni.

Știam că iubirile sunt trecătoare, dar îmi spuneam că sfârșiturile trebuie să fie cinstite, între oameni care, după ce au făcut o călătorie plăcută împreună, se despart elegant, se salută cu cordialitate și, la nevoie, cu părere de rău că totul a durat atât de puțin, iar sfârșitul acesta mi se părea o nemerită infamie. Mi-e cu neputință să notez toate încercările prin care am trecut, haosul de gânduri pe care le-am confruntat, întreagă această noapte cumplită, cum nu mai întâlnisem alta până atunci, și poate nici n-am întâlnit de atunci încoace. Ars tot trecutul, arsă casa, murdărit și dizolvat ca personalitate, iată ce găsisem după patru ore de drum cu automobilul.

Aș fi vrut să fie vis, ca să fie deșteptarea posibilă, dar nu era decât încrustată realitate. După ce am fost în stare să mă ridic din fotoliu, am alergat așa, în necunoscut și probabil, pe la casele rudelor ei. La „tanti Lucia” nu era, la surorile mele nu era, și n-aș fi dorit nici celui mai cumplit dușman al meu să caute în zorii zilei, și să sufere cum sufeream eu, întrebând dacă nevastă-sa, plecată de acasă: „... e la domnia-voastră cumva?”

Misterul imens al fiecărei case, cu ferestrele în întuneric, speranța stupidă că e acolo și că totul, dacă n-a fost vis, a trecut ca un vis, nedumerirea celor întrebați și

impresia că, față de cei cu viață sigură în casa lor, ești un lepros care merge, ferit de lume, numai noaptea, mă năucea. În orice caz, un accident, o întâmplare neprevăzută nu mi se păreau de presupus.

Pe urmă, am înțeles că totul e pierdut, că trebuie s-o părăsesc cu totul nopții și aventurii ei, întorcându-mă acasă. Aș fi vrut să alerg, să strâng sticlă spartă în pumni, să încerc orice, numai să pot fărâmița din noaptea care mă despărțea de zorii zilei. Când eram mic, în ajunul unei călătorii, nu puteam dormi și mi-era teamă, singur în noapte, că „a doua zi”, în mod excepțional, nu va mai veni. Iată, la fel, aveam impresia că întunericul se va dilata la infinit, dar nu o plecare în necunoscut frumos era acum, după noapte, ci plecarea pe alt drum, pur și simplu, decât cele de până acum. Credeam că niciodată nu voi mai fi în fața acelei femei, ca s-o pot zdrobi. Mi-era teamă că voi înnebuni până în zori. Aveam impresia că nu mai sunt stăpân pe destinele mele, ca și când aș fi fost într-o trăsură ai cărei cai sperioși [...] aleargă, neînduplecabil, ca mine, peste gropile și neprevăzutul câmp. Dacă adunam toată suferința din trecut, nu izbuteam să egalez pe cea de azi, care-mi părea și de o natură diferită [...]. Cum a putut să facă asta? Meritam trivialitatea acestui procedeu care mă murdărea de prisos... când fusesem atât de loial? ...

A venit a doua zi abia, pe la opt dimineața. N-aș putea spune cum îi arăta obrazul, cum i s-au împletit intențiile de gesturi și explicații, pentru că eram așa de sfârșit, atât de departe de lume, că, întocmai ca un bolnav istovit de procedeele unei prea lungi operații fără anestezie, nu așteptam decât să vie ea, ca să pot adormi. Depindeam de venirea ei ca de o idee fixă, ca de un semnal că s-a sfârșit, pentru ca să închid ochii numai.

I-am șoptit, făcând [...] o sforțare:

– N-aș mai vrea să te văd niciodată...

M-a privit cu o ură ștearsă, de rând.

– Atunci mă gonești?

– Nu știu... nu mai pot vorbi...

Nu mai puteam cere nimic voinței mele...

– Așadar mă gonești?

– Nu pot să-mi dau seama de nimic, și nu pot alege din mine nimic... înțelege ce

vrei... Spune-mi dacă ai ceva de lămurit... [...]

– N-am nimic de lămurit...

– Nu, n-ai să poți lămuri nimic. Poți să mai rămâi puțin dacă dorești, dar dacă vrei să știi, sincer, sentimentele mele, atunci pleacă neîntârziat și-ți voi trimite eu absolut tot ce e de trimis.

Iar m-a privit cu alți ochi, răi, apăruți de din dosul ochilor ei știuți.

– Așadar, mă gonești?

Peste vreo câteva zile, i-am scris neted și convenabil, întrebând-o dacă nu preferă să divorțăm [...] fără explicații multe, și a acceptat.

Am suferit din nou mistuitor. Ziua și noaptea [...], nu puteam gândi decât la ea. Toate explicațiile, pe care i le refuzasem oarecum, mi le furnizam acum singur, construind o infinitate de ipoteze, ca un judecător [...] maniac, bolnav [...].

Tot trecutul îmi apărea cu alt înțeles decât cel cu care eram obișnuit, iar una dintre cele mai dureroase operații erau aceste concluzii pe care trebuia să le trag pentru ceea ce fusese. Niciodată femeia aceasta nu mă iubise. Reluam tot ce a fost la Odobesti, la țară, și acum simțeam că acolo am avut dreptate, că atunci văzusem limpede [...]. Nu mai exista acum pentru mine nicio plăcere. Era ca un doliu adânc și dureros. Dacă vedeam o pereche sărutându-se, eram ca acele mame care au pierdut un copil și văd, jucându-se în drum, frumoși copii străini. Piese de teatru și filmele cu dragoste, care îndură orice și până la capăt tot biruie, îmi dădeau o înlăcrimată și stupidă melancolie.

Căutam din nou, în toate localurile, ca s-o văd, dar dacă o găseam, plecam numaidecât, cu un cuțit înfipt și rămas în piept. De zeci de ori pe zi deveneam alb ca varul, din cauza unui amănunt, care ar fi putut fi în legătură cu ea, în cea mai banală dintre convorbiri. De altminteri, toată suferința asta monstruoasă din nimic.

35. Camil Petrescu: fragmente din *Patul lui Procust*, 1933

9. E de prisos să-ți mai spun că D. era mai toată ziua la noi. Știam de la o soră a lui – erau două – cât mă iubește, și poate că iubirea lor pentru mine venea din faptul că era alimentată de pasiunea importantă a fratelui pentru mine. Ceea ce am știut mai târziu, – după ce m-am măritat am aflat de la un coleg al lui, – e că D. era invidiat de tot liceul, că avea un fel de nevăzută și emoțională aureolă, pentru că toți colegii lui îl vedeau pe stradă, la tenis, [...] în apropierea și tovărășia mea și a lor. Ele erau însă urâte. E adevărat că plătea destul de scump această distincție. Îl puneam să-mi scrie lecțiile, să-mi rețină bilete la teatru, să ducă scrisorile direct la gară și să ia răspunderea tuturor lucrurilor sparte prin casă, căci mama era cu mine foarte severă.

Mai târziu a venit în orașelul nostru, întors din Germania, un tânăr inginer cu care după câteva luni m-am măritat. Aveam optsprezece ani și D. nouăsprezece. Când a auzit că s-a hotărât logodna mea, a venit și mi-a spus întâia oară ceea ce știam de la sora lui, că mă iubește și că are să se omoare. Am fost mirată când am aflat că făcusem până atunci fără să știu, m-a mișcat durerea lui, am plâns amândoi, dar m-am măritat cu celălalt care, după cum îmi explica mama, avea o frumoasă carieră. D. însă nu s-a omorât și deși mi-a trimis în ajunul zilei de nuntă o poezie tradusă din nemțește de Iosif – ah, nu mai stau acum să-mi amintesc autorul, Heine, nu? – n-a venit la nuntă în giulgiu de strigoi, ci într-un smoking nou, din garderoba pe care ai lui i-o dăduseră și cadou, și pentru că îi era necesară la terminarea liceului. N-aș fi vrut să se omoare, o, deloc, dar m-am gândit uneori ce impresie ar fi făcut în orașelul nostru sinuciderea lui din cauza mea.

Eu am plecat cu soțul meu în Germania. D. s-a dus să-și facă dreptul la București. Din când în când mama îmi trimitea în postscriptumuri de scrisori, ecouri din necazurile familiei D. Fetele s-au măritat prost și vechiul meu tovarăș [...] nu-și dădea

examenelor la Universitate, își petrecea timpul prin cafenele și lucra noaptea la o gazetă. Acasă, în timpul acesta bătrânul D. își părăsise nevasta și avea o amantă tânără, cu care își cheltuia în escapade amoroase la București tot ce câștiga, ba chiar rupea și din mica avere pe care o agonisise până atunci, din care însă apucase să dea zestre fetelor. A urmat o afacere nelămurită, bătrânul a murit, dar să trecem peste asta.

10. Veneam în ziua aceea cu brațul plin cu flori... Nu mă așteptase... Nu dorisem decât să re trăiesc o clipă... ceva din trecut și mă supuneam acestui demers cum primești un singur pahar de vin, știind că mai multe nu ai putea suporta... Dar servitorul mi-a remis un bilet când am sunat. Un plic odios, de un albastru pal, aproape alb. Parcă un gând otrăvit mi s-a împrăștiat în sânge și mi-a uscat pielea. Nu știam ce să răspund, nici n-am citit biletul, pentru că acum conținutul lui mi-era indiferent.

Altădată mă adânceam în cercetarea motivelor, cum ai căuta izvorul apei [...] subterane, într-o grotă. Mi-era acum o milă imensă de bucuria mea și de florile pe care le aveam în brațe. Am regretat pe urmă brusc că am dat drumul trăsurii – din superstiție – căci eram atât de obosită că nu mai puteam merge pe jos, și parcă din senin am început să sufăr în tot corpul, cum revin durerile dacă a trecut prea repede anestezicul. Mă strângeau pantofii [...]. Nu știu de ce mi-a fost rușine să mă vadă servitoarea că aduc flori neprimite acasă și asta era fără temei, pentru că de obicei îmi cumpăr singură flori pe care le aduc și le risipesc în vase smălțuite. Dar gândirea mi-era atât de dezorientată, și mă puteam folosi de o logică jignită tot atât de puțin cât te poți sprijini pe un picior bandajat. Încruntasem sprâncenele ca să nu-mi dea lacrimile și regretam stupid pe un singur ton, cum, îți aduci aminte când ai fost la noi la vie, cânta neîntrerupt din fluier aceeași măsură nebunul care se întorcea cu vacile. De ce a făcut asta? Singur m-a chemat și eu am venit să fac un lucru drăguț nerefuzând să re trăim o oră dintr-un trecut atât de plin de bucurii [...].

Acasă l-am găsit pe D. stând pe divan și citind. Socot însă că a luat cartea în mână numai când mi-a auzit pașii în vestibul. M-a scos din sărite și cred că în privire îmi apăruse, ca un câine la poarta ogrăzii, toată indignarea de care eram capabilă. Mi-

a fost însă milă de el... Era palid, mai urât ca de obicei, cu ochii tulburi și gura informă, uscată ca o smochină. Aș fi vrut să-i pun din nou în vedere că nu trebuie să intre și să rămână la mine când nu sunt acasă, dar mi s-a părut că mânia mea i-ar sfărâma nervii, că l-ar deprima ca o insultă nemeritată. De aceea am zâmbit [...] și i-am dat mâna... Mi-a sărutat-o intimidat și a căutat să-mi definească parfumul. Întâia oară mă parfumasem din nou – tot din superstiție – cu parfumul care făcea parte din vechea mea dragoste, ca mirosul dintr-o grădină.

Pe urmă a întrebat stângaci [...]: „Te superi că te-am așteptat?” Întrebarea lui, care nu avea decât un răspuns, [...] m-a enervat mai mult decât așteptarea însăși și n-am răspuns. Firește că oricare altul ar fi plecat imediat, jignit, el însă a rămas umilit și cu sufletul ghemuit. Într-o clipă mi-a părut rău de brutalitatea mea și am căutat acum, după ce mi se părea că pusesem lucrurile la punct și stabilisem o înțelegere tăcută între noi, că nu trebuie să mai vie altădată – să repar puțin din răul pe care-l făcusem acestui trup cu nervii roși de suferință [...] – Și am chemat servitoarea, spunând să prepare de ceai. Din tot corpul i s-a ridicat în privire o strălucire, ca untdelemnul care se înalță din fundul apei. Și-am fost mulțumită de mine.

11. – Nu, dacă mi-o povestești, nu mi-e de niciun folos. Subiecte mi se oferă toată ziua. Nu e scriitor căruia să nu i se ofere aproape cotidian subiecte. „Extraordinar. Am să-ți povestesc cazul meu!... Să vezi!... Ai putea să scoți un roman!...” Dacă vrei să-mi fii cu adevărat de folos, povestește-mi totul în scris. Mai mult decât întâmplarea însăși, care nu poate fi mai extraordinară, orice ai spune, decât un război, m-ar interesa amănuntele, mai ales cadrul, atmosfera și materialul întâmplării... Firește că nu-ți cer decât o redactare, însă e nevoie să fie cât mai amănunțită... Pe urmă eu voi preface totul într-un roman. (Și spunând asta mințeam, căci nu mă gândeam chiar să scriu un roman.)

Era mereu frământat de vederea lui dinăuntru.

– Ai să fii foarte surprins...

– Nu știu, să vedem... Vrei să-mi faci acest mare serviciu? Povestește [...], la întâmplare, totul [...]. (Căci, cu adevărat, bănuiam mai interesante decât întâmplarea

însăși, digresiile.)

A surâs pe gânduri, descurajat, dar era atât de prins de împrejurare că, pe urmă m-a luat de braț.

– Ascultă, am să fac și asta... Deși mă întreb dacă nu ai să arunci ce scriu eu la gunoi.

– Îmi vei fi de folos numai dacă îmi vei da material, cât mai mult, chiar când ți-ar pare încărcat, ori de prisos [...]. Folosește, când vrei să te explici, comparația. Încolo nimic.

– Bine, într-o săptămână am să-ți aduc un caiet întreg.

Nu mi l-a adus peste o săptămână, nici peste două, ci abia peste o lună... Ceea ce nădăjduiam, s-a realizat. Fred Vasilescu s-a „ambalat” și întâmplarea a luat proporții. Mărturisesc că n-am avut nevoie de prea multe modificări, abia ici, colo de am simțit obligația unor deslușiri, a câtorva întăriri de imagini, de corijat unele lipsuri (căci multe altele or mai fi rămas) și mai ales am schimbat câteva nume și date, complicând puțin lucrurile nude, pe care bănuiesc că el însuși le mai complicase de asemenea, ca să evit indiscrețiile.

Abia când l-am cunoscut mai de aproape, am înțeles de ce doamna T. l-a iubit atât, de ce a suferit așa de mult din cauza lui. Nu numai datorită frumuseții lui bărbătești, sportive, cât mai ales pentru un soi de loialitate și delicatețe, un mod de sinceritate a vieții, care nu seducea numai femeile, ci câștiga și prietenia bărbaților lor, căci puteau să sufere din pricina lui, ca și ele, dar nu-l urau. Nu jignea niciodată, nici măcar pe cel căruia îi lua nevasta. Cam prea echilibrat, vorbind rar, dar nu fără o privire stăpână pe sine și ades ironică.

12. Mi-e cu neputință să cred că scrisoarea lui Ladima e sinceră, că toate acele însușiri erau cu adevărat descoperite. E prea mare deosebirea dintre ele și ceea ce arată Emilia, ca să fie posibil ca un îndrăgostit, fie el și Ladima, să le și creadă, scriindu-le. Socot că el se amăgea, cu oarecare luciditate. Seamănă, într-un anume fel, cu bătrânul care stă de vreo câțiva ani la noi la țară. E fiul unui fost ministru de prin preajma Războiului pentru Independență. A moștenit o avere frumoasă pe care a

pierdut-o la cărți, toată. Chinuit [...] de acest vițiu, după ce a stors de unde a putut și cât a putut, făcând datorii rușinoase, a rămas muritor de foame, prin cafenele, la bătrânețe. Acum vreo zece ani tata, făcându-i-se milă de el, i-a spus să vie la una din moșiile noastre și să rămâie acolo. Are cel puțin casă și masă, fără grijă. Ca întotdeauna, și acum simte nevoia să joace, dar [...] n-are parale. Cum face însă rost de bani, de la mine sau de la prieteni, întâmplător, aleargă să-și caute parteneri. Aceștia, știindu-i patima, se lasă greu spunându-i acum că ei nu au parale. Până în cele din urmă tot el le împrumută banii de joc, numai și numai să poată juca. Dar la sfârșit rămâne fără nimic, căci ei dacă pierd îi împrumută din nou întruna, dacă dimpotrivă câștigă, nu-i dau înapoi decât datoria, dar lui nu-i împrumută niciodată nimic. Multă vreme am crezut că experiența asta, măcar în zilele când o încearcă, trebuie să-l dezguste definitiv de asemenea tovarăși de joc. Totuși nu... Mi-a spus-o singur. E mulțumit că a jucat chiar și așa.

13. Am înțeles aseară, dintr-un gest al Valeriei, că o duceți puțin mai greu, că boala asta cade prost. Sunt sărac, Emy, și sufăr îngrozitor că, la vârsta mea, nu sunt în stare să fiu de niciun folos femeii iubite care suferă atât cât suferi... Ieri, după ce a plecat doctorul, a cărui privire am pândit-o, ca un câine ochii stăpânului, încercând să ghicesc în ei, am rămas multă vreme, sfârșit de oboseală, și pustiu sufletește, în sufragerie... Mi-era silă de mine, Emy... Să văd cât de greu izbutește Valeria să facă față pentru medicamente, pentru hrana zilnică și să nu pot nimic! Mai ales că am și eu neazuri... Am fost recunoscător ieri proprietarului care n-a mai insistat... Ce să fac?

14. – Zău, săracu avea inima bună și noi râdeam ca proastele. Tot Valeria a avut dreptate. Într-o seară, mai demult, când avea și el bani, Gina ar fi vrut să mergem undeva să supăm, și aștepta ca el să ne invite, că fusesem împreună la cinematograful. El însă nu ne-a invitat și atunci Gina ne-a spus nouă că zgârcit trebuie să mai fie. Dar Valeria ne-a certat rău: „Ia mai tăceți din gură cu asta. Fiecare își știe mai bine socotelile lui decât i le știu ceilalți... Nu e bine să judeci pe nimeni.”

Și ai să vezi că săracu tot a găsit bani.

15. După divorț [...] D-na T. a trecut prin clipe foarte grele. Când mai târziu i se spunea, în glumă firește, că este o excelentă negustoriță, răspundea ades pe gânduri: „De câte josnicii mă scutește asta”.

Mie mi-a povestit cât de silă i-a fost de ea însăși, când la vreun an după divorț, locuia la o prietenă, și nu se hrănea decât cu câte două ouă pe zi: „[...] Nu puteam să mă spăl în fiecare zi ca lumea, ca să nu deranjez prea mult pe prietena care mă găzduise. Devenisem acră [...] de umilințe înghițite și neajunsuri.” Pe vremea aceea a încercat să intre dactilografă la birourile din Capitală ale fabricii noastre (am aflat mai târziu), dar după trei luni Gheorghidiu a dat-o afară... probabil înșelat în așteptări. Mi-a spus cineva că era urâtă pe vremea aceea și prost îmbrăcată. După ce a încercat vreo două bănci, ca dactilografă, i-a venit ideea care a salvat-o. Pe Calea Victoriei, o doamnă bătrână, dar de familie bună, ținea un magazin de mobilier și obiecte naționale...

16. De obicei nu era nicio femeie care să nu-mi dea senzația că pierd timpul cu ea; în sensul că mi se părea că puteam să fiu, când eram cu ea, mai bine cu alta mai interesantă, într-un loc, acasă la ea, sau aiurea... Mă plictiseam în mod stupid, râvnind mereu fără sens, ca să zic așa, la vrabia de pe gard... [...] Era ca un fel de grabă plictisită, fără jenă, să plec numaidecât de acasă... Acum, dimpotrivă, nu vedeam ce ar fi putut să fie într-altă parte mai interesant decât ceea ce aveam; mi se părea că la ora asta aci trebuie să fiu, că nicaieri nu ar putea fi mai bine... dar mi-am explicat atunci că e din pricina locuinței.

17. Mă gândeam... Mă gândeam la bietul Ladima acesta... Ceea ce calculasem cu grijă să nu mărturisesc, mi se pare îngăduit să afirm mereu acum când pentru întâia dată, încurajată, Emilia are o vorbă afectuoasă pentru el.

– Era băiat bun săracu... Mă mai necăjea el câteodată... Dar îi părea grozav de

rău... Venea pe urmă să-și ceară iertare... Ce puteam să fac?.. Mi-era milă de el... Dar... Înțelegea și el că nu se poate altfel.

Privesc uimit:

– Crezi că înțelegea?

– Daa... mai ales la urmă... sigur că înțelegea... Uite, așa, cam o săptămână după ce m-am făcut bine... a fost, aici la noi, o scenă grozavă. Iar îl apucaseră aiurelile.

Ascultă, nu știi dacă tu îți aduci aminte... Ai venit tu odată la mine. [...] Nu... nu te-ai urcat sus. A venit singură Gina să-mi spuie să mă îmbrac și să viu jos la mașină, ca să mergem la masă...

E adevărat... dar nu pricep absolut deloc... în ce mod sunt amestecat eu în această întâmplare...

– Să vezi... El era la noi... Abia mă făcusem bine și săracul era foarte bucuros... Adusesse prăjituri și hotărâse să stăm, împreună cu Valeria, toată seara, toți trei. Vorbea vesel, râdea, povestea... Când a venit Gina, a văzut situația încurcată și nu știa ce să facă. Mi-a făcut semn, și mi se pare că el a văzut, că are să-mi spuie ceva... Am trecut amândouă în dormitor și mi-a spus că tu ești cu mașina jos, că mergeți la masă și că ea a venit să mă ia și pe mine, că tot n-am mai ieșit de atâta vreme... Drept să-ți spun, mi-a făcut mare plăcere asta... De o lună și mai bine nu mâncasem în oraș... și am și început să mă îmbrac numaidecât... Ea a coborât jos, zicea că ai zis că ți-e urât să aștepți singur în mașină. I-am spus că vin numaidecât, dar să mă așteptați după colț, căci mi-era frică să nu vie Ladima... Când m-a văzut îmbrăcată... el, care amuțise, m-a privit galben.

– Unde te duci?

Vorba aia, deși mă plictisea... i-am spus:

– Fac doi pași cu Gina pe jos și mă întorc.

– Ce mai e și asta?... Ziceai că rămâi acasă?... Spune-i Ginei să rămâie și ea.

– Dacă-ți spun că facem doi pași pe jos și ne întoarcem... ?

Era foarte abătut și-și frângea mâinile... Nu știa ce să spuie... Parcă nu mai putea respira.

– Ascultă Emilia, te rog nu pleca... Rămâi aici... rămâi cu noi astă seară.

Avea și el hazul lui, ce să-i faci?

18. Că scrisorile acestea nu trebuie să mai rămâie în mâna Emiliei, pentru mine e o poruncă. [...] ... Dacă m-aș găsi într-o expediție periculoasă și un camarad al meu ar cădea [...], aș căuta cel puțin să-l îngrop. [...] Mi se pare de prisos orice negociere cu ea. Cred că ar deveni cu atât mai calculată, cu atât mai prudentă, cu cât aș oferi mai mult. Aș vrea să-i cer scrisorile sub pretextul că doresc să le copiez și eu. Și pe urmă să nu i le mai înapoiez. Dar chiar faptul că aș manifesta intenția de a le avea în copie, i-ar sugera ei bănuiala că e cine știe ce valoare la mijloc... Mai mult, aș face-o foarte circumspectă și n-aș izbuti să le fur. Căci astă seară le voi fura.

19. Am căutat a doua zi toate ziarele și revistele din săptămâna morții lui Ladima. Nu mi-era greu, căci faptul intra chiar în colecțiile din anul acesta... Gândul acesta singur și îmi da o tristețe grea ca un doliu.

Peste sinucidere însăși se trecea cu oarecare discreție. Ziarele [...] nu aminteau decât „moartea” unui poet. Era ca un soi de ciudată pudoare, sau ca o întâmplare nenorocită în familie, care nu trebuie comentată. Altfel aceste articolașe-necroloage erau surprinzător de elogioase, contrastând cu ostentația cu care era trecut sub tăcere în viață. Dar era un fel de laudă gratuită, ca și când cuvintele ar fi fost tocite de sens și trebuiau umflate: „G.D. Ladima un strălucit talent” sau „a fost unul dintre cei mai lăudați (?) poeți de azi.” Una vorbea chiar de „o mare pierdere pentru literatura românească.” Era în toate acestea un soi de publicitate indiferentă în ceea ce privește însuși obiectul, dar binevoitoare și amabilă fiind vorba despre un confrate.

20. Ceea ce unora li s-ar putea părea de o grotescă absurditate, anume ca un om ca Ladima să se sinucidă din pricina unei femei atât de vulgare ca Emilia, mie mi se părea destul de explicabil. N-aș putea spune cum... Din capete de experiență proprie, din cercetarea cu oarecare atenție a reportagiilor de gazetă, din ceea ce știu din jurul meu, am ajuns la convingerea că numai femeile vulgare provoacă „drame

din amor”, sinucideri sau crime. Neîndoios că din pricina femeilor superioare se suferă mult mai mult, mult mai adânc și subtile forme care țin de un desființator sadism psihologic. Dar când auzi despre vreo sinucidere sau crimă, aproape întotdeauna constăți uimirea celor ce au cunoscut pe eroină: Cum, pentru asta? Dar nu e nici măcar frumoasă, e vulgară, are o inteligență de vânzătoare.

21. L-am rugat să-mi povestească amănunte și mai ales ce crede despre cauza acestei sinucideri.

– Îți spun drept... Am rămas trăsnet când mi s-a telefonat știrea... Eu îl socoteam drept unul dintre cei mai de seamă poeți ai noștri de la Eminescu încolo, deși era aproape necunoscut marelui public. Asta a fost însă totdeauna soarta genilor. Pe la prânz, servitoarea, – locuia într-o curte lungă de pe 13 Septembrie – văzând că e ușă închisă, împotriva obiceiului, căci spunea ea, nu închidea niciodată, a bătut în geam, a strigat și cum asta era a doua zi, a chemat pe proprietăreașă... În sfârșit, când m-am dus eu, zăcea într-un pat îngust de tablă, cu capul căzut de pe perină pe umăr. Își trăsese un glonte în inimă, lipind țeava de piept și înăbușind cu pătura zgomotul... Nu s-a putut afla de unde și-a procurat revolverul... [...]

– Credeți că s-a sinucis din cauza mizeriei?

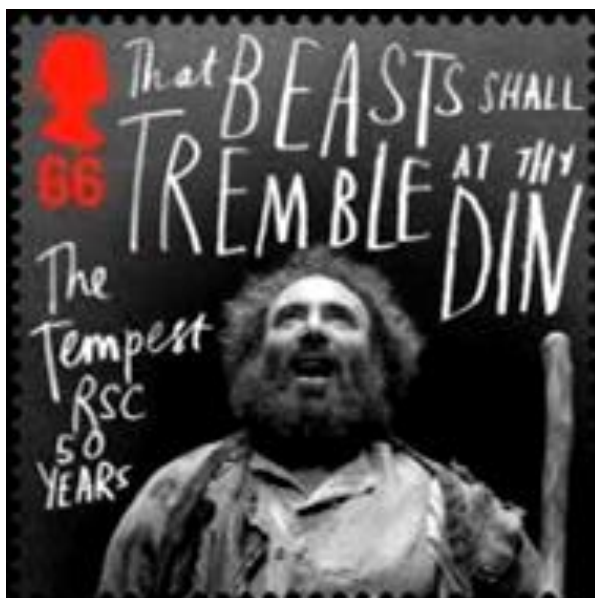
– Fie că se sinucid sau nu, mizeria e mai totdeauna cauza adevărată a morții poezilor români, domnule Vasilescu. Cam toți evoluează între spital și ospiciu.

22. – Domnule Vasilescu, prietenul nostru, din pricina acelei iubiri înjositoare era un om pierdut. Și-a dat seama de asta singur. Mai ales în ultimele săptămâni de viață, ți-era milă să-l privești. Parcă se rupseseră în el resorturi, parcă organele nu-i mai funcționau. Era cu mult mai rău decât bolnav. Se jurase că, după o ultimă întâmplare umilitoare, pentru nimic în lume nu se va mai duce la ea. Era el însuși uimit că a putut să iubească o asemenea femeie, îmi spunea chiar că i-ar fi rușine dacă ar afla și altcineva, afară de noi, prietenii. Își dădea seama și de aceea i-a și cerut scrisorile înapoi... „Mi-e silă de mine însumi, Nicolae, mi-e silă, de parcă am păduchi în suflet.

Lidia Vianu: English for Everyone.

[...] Dacă nu-mi fac seama singur e că m-aş răsuca de dezgust în sicriu, dacă aş bănuia că lumea crede că m-am sinucis din pricina acelei femei... sau poate că din cauza foamei... O asemenea moarte singură ar întrece în ruşine urâciunea suferinţelor mele..."

Contemporary Literature Press

Editura pentru Studiul Limbii Engleze prin Literatură

36. Marin Preda: fragmente din *Cel mai iubit dintre pământeni*, 1980

1. Deci și ea era o cetate care trebuia cucerită, am gândit, dar una mai grea, căci îmi sugera legătura ei strânsă cu moartea. Atât, alte ziduri nu avea, dar ăsta, singurul cum să-l escaladezi? Am început să ieșim, să ne plimbăm împreună prin oraș. Nineta era bine îmbrăcată, chiar elegantă și strada o schimba, devenea gravă, aproape străină, tăcută și veselia îi pierdea de pe chip. Avea chiar un ochi cercetător imobil când se uita la ceva. Se uita cu o lăcomie pe care n-o descifram, oricum strada o schimba, aveam chiar impresia că nu mai era cu mine și nu știam încotro îi zburau gândurile și ce fel de gânduri. Apoi acasă la ea devenea altă ființă... Aceste plimbări au adus ruptura, neașteptată pentru mine, incredibilă. Ieșirea în lume e plină de surprize, da, e bine între noi doi, dar împreună cu alții privirea ei nu-ți mai aparține, surâsul nu-i mai înflorește pe chip când o privești, râde pe neașteptate de ceea ce spune altul și ești stupefiat să descoperi că deși e aceeași nu-ți mai aparține, aici e drama, e aceeași... Dar asta avea să mă chinuie mult mai târziu. Ruptura mea cu Nineta a fost mai simplă, dar nu inexplicabilă, fiindcă fusesem avertizat.

S-a oprit într-o zi în dreptul unei străzi, s-a uitat de-a lungul ei cu o expresie preocupată, impenetrabilă și mi-a șoptit: „O luăm pe aici!” Era o stadă laterală, rău pavată, fără trotuar și n-am înțeles de ce trebuia s-o luăm pe acolo. Am răspuns „Nu!” „Dacă nu vrei, am auzit-o spunând, atunci n-ai ce mai căuta pe la mine.” Chiar așa? Ce putea fi atât de important? „Nu!” am repetat. Atunci ea s-a răsucit pe călcâie, s-a uitat în jos liniștită, s-a uitat chiar la mine, dar fără să mă vadă și mi-a spus: „Singur ți-ai dat foc la valiză!” Și s-a îndepărtat. Dar nu s-a dus pe strada aceea. Am rămas pe loc clipe lungi nedumerit: de ce nu voisem să merg pe-acolo pe unde dorise ea? Nu-

mi era indiferent pe unde ne-am fi dus? Pe de altă parte, simțeam în mod obscur că dacă ea, fără s-o spună, ar fi luat-o pur și simplu pe strada aceea aș fi urmat-o fără să observ ciudățenia de a ne fi plimbat pe o anumită stradă. Dar chiar și așa, ce-mi păsa mie că e anumită? Eram totuși senin. Cu această seninătate am rămas apoi totdeauna în fața rupturilor, dar numai atunci, în clipele când primeam lovitura, dezastrul începea mult mai târziu. Câteva zile la rând am intrat apoi în curtea ei, dar n-am găsit-o decât pe bunica, iar odaia era încuiată. Am revenit după o săptămână, crezând că era plecată din oraș. Zadarnic.

2. Dacă am rămâne la această seninătate care ne atinge ca o aripă dulce sufletul! E cel dintâi adevăr, cel adânc, care nu doare. Dacă am trăi, ne-am ghida viața după el! Dar nu facem așa, fiindcă apare curiozitatea, așa-zisa luciditate care ne îndeamnă să aflăm de ce... „Câtă luciditate, atâta suferință!” Da, așa e! Dar cine dracu te pune? De ce nu ne mai iubește. Ce stupid, când totul ar fi atât de simplu dacă am păstra în noi revelația acelor clipe sublime, acea seninătate izbăvitoare. Trebuie să spun că iubeam frumusețea acestei fete, atât, capul ei frumos, nu sufletul ei amorf și nici corpul și atât mai puțin mintea, și mi-ar fi fost de-ajuns pentru toată viața, cu condiția, ei da, ca ea să accepte să fie iubită. Nimic mai mult. Refuzul ei, după ce mă lăsase să cred că ar accepta, începu după câteva zile să mă chinuie. Ispita lucidității care te îndeamnă să afli de ce nu te mai iubește cineva constă în faptul că ai sentimentul acut, irezistibil că, după ce vei afla, vei înceta să suferi. Poate, îți spui, ai făcut vreo greșală care se poate repara. Poate la mijloc e o neînțelegere. Poate că iubește pe altcineva. Ei da, e un pahar care trebuie băut...

3. „Și unde stai dumneata, domnule Petrini?” mă întrebă ea la plecare, în timp ce își ținea, cu tandrețe, soțul de braț, care soț mă privea parcă de sus, nu știu de ce, ca și când ar fi obținut asupra mea o victorie. „În orice caz, doamnă, i-am răspuns, nu într-o casă așa de frumoasă ca a dumneavoastră.” „Și puteți fi vizitat?” N-am înțeles sau n-am auzit bine întrebarea, sau eram brusc plictisit și disprețuitor față de

acest cuplu bizar ca să mai fiu atent la ceea ce mi se spunea, dacă era vorba de o vizită a lor împreună, banalitate, sau numai a ei, ceea ce mi s-a părut din capul locului absurd... Am uitat să-i răspund.

4. Și totuși acest lucru absurd avu loc: într-o după-amiază, cam la o lună după vizita mea la ei, mă pomenii cu ea în ușă. „Bună ziua, domnule Petrini, mi-a spus soțul că te-a invitat la noi de câteva ori și ne-ai refuzat, începu ea chiar din prag. E adevărat?!” mă interogă în timp ce îi țineam blana, cu care mă lăsă în mână și intră în biroul meu cu pași fermi, ca și când ar mai fi fost pe la mine și era familiarizată cu casa. Se așează chiar pe scaunul meu și își ridică fruntea să-i văd chipul fascinant, cu întrebarea în frumoșii ei ochi verzi neclintiți [...].

Uitai să-i răspund, prins de o tulburare care mă indigna și din care nu-mi reveneam; deschisei gura să vorbesc, dar glasul îmi pierise. Și totuși în același timp, [...] eram stăpân pe mine, deși îmi dădeam seama că sunt paralizat. Simțeam în clipele acelea, într-un mod aproape fizic, diferența de vârstă dintre noi...

5. Numai că n-o dădeam afară prin tăcerea mea mohorâtă, fără să-mi pese însă că purtarea mea putea fi jignitoare. Ei și? „Să nu spui că te-am deranjat, cu toate că ai aerul,” reluă ea și izbucni într-un hohot de râs de o sinceritate cuceritoare. Părea să spună că știe că sunt turburat și că de aceea nu pot vorbi și se uită deodată la mine cu o intensă afecțiune, care mă eliberă brusc din paralizia mea. Da, iată, afecțiunea, sentimentele pot sări ușor barierele dacă oamenii nu-și poartă sufletul într-o carapace. Știam că și eu o aveam pe a mea și desigur tulburarea venea de-acolo că această femeie voia s-o ridice. Sinceritatea râsului ei și afecțiunea cu care mă privi mă îmblânziră: nu, nici vorbă, nu venise cu această intenție, ci din pură simpatie. „Nu, doamnă, îi răspunsei, n-am refuzat invitația. Am așteptat doar ca Petrică să precizeze ziua. Vino pe la noi, mi-a spus, dar cum să vii dacă nu spui când și la ce oră?” „Dar ce rost are formalismul ăsta? zise ea. Vino când vrei, sunteți doar prieteni. Dai un telefon să vezi dacă suntem acasă și poți veni imediat. Petrică era nedumerit, ține mult la dumneata

și mi-a spus: du-te tu pe la el și invită-l.” „Da doamnă, o să vin cu plăcere... Nu știam... Doriți o cafea?...”

Și mă ridicai și intrai în bucătărie. Ceva nu era în regulă în toată chestia asta. După două săptămâni de înstrăinare, Petrică mă abordase din nou și plimbările noastre împreună, după terminarea orelor, reîncepură. Nici vorbă de armonie între el și Matilda, cum îmi sugera ea acum. Permanente jigniri, atitudine de dispreț sub masca acelei generozități care numai el știa ce ascunde. Era, povestindu-mi scenele care aveau loc între ei doi (și pe care le ascultam ca și când aș fi citit un roman pasionant), de la o zi la alta tot mai îndârjit împotriva ei. Sensibilitatea lui era zilnic rănită și n-ar fi fost nimic, ar suporta totul dacă ar putea scrie. Dacă ar fi un om obișnuit ar cuceri [...] nepăsarea, ar lăsa să apară în sufletul lui cinismul și disprețul și ar trăi ca oricare altul. Dar el e poet, vrea să scrie și cum poți să scrii cu nepăsare, cinism și dispreț? Foaia de hârtie rămâne veșnic albă în fața ta, seară de seară, când te retragi și împins de dorința de a scrie, vrei să scrii. Volumul de versuri pe care le-a publicat fusese scris înainte de căsătorie. De când trăiește cu ea, adică de trei ani, n-a scris un rând...

„Petrică, i-am spus, asta e grav,” în timp ce îmi era din ce în ce mai limpede că nu femeia era cauza, ci el însuși. Femeia era așa cum era, dar el de ce era așa cum era și nu altul [...]. De ce nu se despărțea de ea? „Bineînțeles că o să mă despart, răspunse el, dar iată cum s-au dus dracului trei ani din viața mea, în care timp n-am putut nici să citesc ca lumea. Ar fi fost o compensație.” „Bine, i-am răspuns, dar n-o mai lungi și încetează să mai vorbești în șoaptă în propria ta casă, cum ai făcut atunci când ai uitat imediat tot ceea ce îți făcuse, ceea ce îmi povestiseși și altele pe care nu mi le-ai povestit, dar care probabil că durează de mult, și asta numai la simpla ei apariție.”

6. Într-o seară, de bine de rău, am scris o poezie și m-am dus la ea să i-o citesc. A ascultat, dar pe urmă a pufnit-o râsul. Râdea în hohote fără nicio jenă și nicio rușine. De acord, poezia era proastă, dar nu asta era important, ci faptul că scrisesem totuși. Am aruncat-o furios la coș și am ieșit de la ea înjurând. „Bine, zic, dar de ce trebuia să i-o citești ei?” „De unde să bănuiesc cum va reacționa? Orice om de bun-

simț mi-ar fi spus că poezia e bună și că trebuie să continui, pe ideea că pe urmă, scriind altele mai bune, singur mi-aș fi dat seama că aceea pe care i-o citisem era tâmpită.” „Bine, Petrică, nu e o muză, dar...” „Dar bun-simț poate să aibă? mă întrerupse el. Citesc o carte care mă entuziasmează, o ia s-o citească și ea, cască și se miră ce mi-o fi plăcut mie, ceva așa de idiot n-a mai citit de mult... Adică mă face pe mine idiot?! Bunul-simț ar trebui s-o îndemne să spună că n-a înțeles sau nu e pe gustul ei. De ce trebuie să treci la insulte?” „Rupe, ca să zic așa, relațiile culturale și trăiți mai simplu, ca bărbat și femeie: un profesor, o arhitectă, fiecare cu profesia lui.”

El tăcu în ziua aceea, dar a doua zi relua: „... Simplu, ca bărbat și femeie... asta înseamnă să fac eu totul și ea nimic... Am făcut și asta, nu mi-e rușine, dar mi-a spus cu ironie că ea a luat un bărbat, nu o fată în casă.” „Divorțul, Petrică, rezolvă totul. I-ai pus problema?” „Un divorț e un eșec!”, murmură el și își ridică privirea spre nori și tăcu vreme îndelungată. Aha! Așadar el spera în îndreptarea ei, nu suporta gândul unui eșec?

7. Reveni în hol cu un pachet de țigări în mână, se reaseză și își aprinse una. „Asta e, zise foarte liniștită, nu corespund visului tău de fericire. Ce să fac? Să mă prefac că n-am cinci ani mai mult decât tine? Aș fi ridicolă! Sunt bătrână, dragă, am trecut de treizeci de ani, și adio, Matilda, cochetăria cu un bărbat mai tânăr... Încă puțin și mi-ai fi spus-o în față: sângele meu bate altfel decât al tău, ce te miri că m-am îndrăgostit de alta? Ce-aș fi putut face auzind asta? Aș fi înghițit sau ar fi trebuit să tac, să nu te întreb unde te duci de îți pui cel mai frumos costum și cea mai frumoasă cravată la cea mai frumoasă cămașă, spălată și apretată de mine și unde întârzii sau îți petreci nopțile, în timp ce eu te-aș aștepta încercând zadarnic să dorm?...”

Ai fi zis, auzind-o, că își desvăluie în sfârșit secretul comportării ei, dar nu mă lăsa înșelat: „Atunci, îi spusei, de ce te-ai mai măritat cu mine și mai ales de ce ai păstrat copilul?” „De ce? Asta e alt secret, pe care însă nu ți-l spun și n-o să-l afli niciodată. Și încă un lucru: nu te înșela pe tine însuși crezând că m-ai iubit foarte tare. Nu m-ai iubit nici măcar atât cât poți tu să iubești, adică așa, cu toată ființa ta, cum s-a întâmplat pe vremea când îți dădeam telefoane la facultate... probabil că o s-o faci

de-aici înainte, dar eu nu voi fi aia care se va bucura de această iubire. Atunci, da, în anul acela m-ai iubit, când ți-era frică să nu mă pierzi, nu știai sigur dacă într-o zi n-o să-ți spun că renunț la divorț și mă întorc la Petrică, după ce te-ai convins că nu [...], adio, iubire!” Vorbea ca să nu spună nimic sau să-mi turbure sufletul cu false desvăluiri. „Și încă un lucru, continuă, nu uita că tu ai fost primul care ai îndrăznit să lovești femeia pe care zici că o iubeai atât de tare. Pe loc, atunci, am crezut și eu, ca și tine, că eram vinovată, pe urmă mi-am revenit: ia uite, mi-am spus, el nu mă iubește, altfel cum s-ar fi putut să uite că eram eu, Matilda, care sta în fața lui și care venisem să-i spun că-mi pare rău că i-am spart biroul... N-am mai avut timp să-ți spun, m-am pomenit pe jos, năucită. Te miri că am îndrăznit și eu? În orice caz, n-ai dreptul să-mi spui că ți-am deschis perspectiva unei vieți ticăloase. Perspectiva asta ai deschis-o tu! În ce privește prima perspectivă pe care ți-aș fi oferit-o, a unei vieți moarte, adică fără iubire, pardon, și eu am avut aceeași revelație: aceeași perspectivă mi-o ofereai și tu.” „Mai demult, zisei, sau începând din a doua zi după ce m-am mutat la tine?” „Ehe, făcu ea, din clipa când te-am cunoscut!” „Da, și mai ții minte clipa aceea?” „Cum să nu, asta nu se uită!” „Oare coincid clipele?! zisei eu cu falsă nostalgie. Ia să vedem, și eu păstrez în amintire clipa fatală.” „Pe stradă, domnule, zise ea cu un glas ca și când ar fi mărturisit o infamie. Ninge, și tu erai cu Petrică, care pesemne îți povestea ceva despre mine, mă ponegre, și tu ascultai rânjind, drama lui era pentru tine un spectacol vesel, pe care el ți-l dădea căutând, ca un naiv, înțelegerea unui om pe care nu-l ghicea cât e de brutal și insensibil. De departe v-am văzut”...

8. Se lăsa o tăcere. Fetița deschise ușa și fără ezitare o luă încet spre maică-sa. Matilda se ridică și dispăru în bucătărie. Copilul veni atunci la mine și se așeză, cuminte, în fotoliu. Prezicerile lui Ben Alexandru nu se adeveriseră, cu toate că Matilda se predase cu totul fetei. Silvia își vedea cuminte de mica ei viață și era aproape în mod egal atașată de maică-sa și de mine, deși Matilda nu se bucura câtuși de puțin când o vedea că mi se urcă veselă în brațe: se predase, dar și pusese stăpânire pe ea și nu-și ascundea iritarea că Silvia descoperise o a doua ființă în viața ei, căreia îi spunea „tata” și care o lua aproape zilnic la plimbare în oraș. Încerca s-o oprească,

„acum trebuie să te culci”, „afară e frig și n-am chef să te văd că începi să tușești.” O lăsam să meargă pe jos, până o auzeam că-mi spune foarte curând că o dor picioarele și atunci o luam în brațe. Era o șmecherie, nu vedea nimic de jos, n-o dureau picioarele, voia în brațe, sus, și atunci ghiceam că era stăpânită de o curiozitate avidă și tăcută.

9. O luam atunci înapoi spre casă și, ducând în brațe minunata povară, aveam sentimentul că în realitate sunt un om fericit și că suferința mea e o iluzie, o himeră pe care ar trebui s-o alung; puteam trăi astfel o mie de ani și muri liniștit. Altceva, o bucurie mai mare nu există pe pământ, restul e nerozie. Acasă, însă, ne întâmpina mama ei, care mi-o smulgea literalmente din brațe și pune stăpânire pe ea: că n-am văzut că fetița a obosit? Ce, am de gând s-o omor, așa cum i-am spus când am auzit că e însărcinată cu ea? Cred eu că a uitat sau că o să uite vreodată aceste cuvinte? O să i le spună fetiței când s-o face mare, să știe și ea ce fel de tată a avut și cât de mult a dorit el să vie ea pe lume. Aveam atunci sentimentul net că ea ghicea că sunt fericit și voia să nu fiu și avea și puterea s-o facă. De ce? mă întrebam. Ce rău îi făcusem? Totul se întuneca, nimic nu mai avea înțeles și valul de singurătate urca iarăși în mine cu o putere parcă mai mare.

10. „Ți-a trimis lucrurile la noi, zise mama, hainele și cărțile. Taică-tău s-a bucurat că ai scăpat de muierea asta pe care nimeni n-o înțelege. Ce-o fi vrut de s-a măritat cu tine, dacă n-a vrut să faceți casă împreună.” Dar eu știam și îi spusei mamei: „E bătrână... A îmbătrânit foarte repede!” „Nu e ea așa bătrână, zise mama, ți se pare ție, care ești mai tânăr, dar la treizeci și ceva de ani nicio femeie nu e bătrână...” Aș fi vrut să-i răspund că Matilda e bătrână în sufletul ei și că foarte curând va îmbătrâni și la trup și n-a putut suferi gândul că tocmai atunci eu voi fi mult prea tânăr pentru ea, dar nu aveam glas să-i pot spune atât de multe cuvinte. „A fost Tasia pe la noi, continuă mama (să știi că femeia asta ține la tine), și ne-a spus un secret. Vrea să nu-ți pară rău după ea, cică în ai trei ani cât ai lipsit tu, o vizita unul Mircea, un șef mare care acum e și mai mare și că după divorț se duce după el la București și se mărită cu

el. Că ar trebui să-ți iei un avocat și să încerci să obții fetița, dar tot ea spune că nu poți să te lupți cu Mircea ăsta, tot n-ai să reușești... Lasă, mamă, adăugă ea ca și când știrea m-ar fi lovit, o să-ți faci tu copiii tăi, nu te necăji..."

Mama se apropie și mă mângâie ca pe vremuri. „Te-ai făcut galben, îmi spuse, nu te mai gândești... gândește-te mai bine să te faci sănătos mai repede... Pe Silvia o să poți s-o vezi când vrei, i-a spus Tasiei că oricând poți să te duci la București, s-o iei cu tine și s-o ții o săptămână... N-a fost să fie, mamă, mută-ți și tu gândul în altă parte!” Surâsei și îi sărutai mâna. „Mi l-am mutat demult, îmi pare rău numai de fetiță, care începuse să se lege de mine,” îi spusei, uimit că vocea parcă îmi revenise. „Nicio grijă, zise mama, o să rămână legată. Niciun copil nu-și uită părinții, orice-ar fi...” Și abia acum își aduse aminte că venise la mine cu sacoșa plină, o puse pe pat și scoase din ea o mulțime de pachete... Pui fripți, ouă, plăcinte, prăjituri mici făcute de ea, pâine de casă tot din cuptorul ei și o sticlă de vin roșu. În mod curios mi se făcu foame și începui să mănânc flămând, trezit parcă la viață și, ca și când știrile aduse de ea ar fi trebuit sărbătorite, desfăcui și sticla de vin pe care o băui toată simțind că aș mai fi băut una dacă aș mai fi avut...

11. Clipe de fericire! Și simții o sfâșiere la gândul că s-ar fi putut ca aceste clipe să se repete pentru mine zilnic, dacă am fi rămas toți trei împreună... Desigur, Matilda era astfel fericită, fiindcă un copil, până la o anumită vârstă, e o veșnică surpriză. Iar soarta făcea ca surprizele Silviei să fie aproape toate miraculoase, și doar puține rele. Matilda intuit starea mea de spirit. „Dacă te-ai hotărî, îmi spuse în franțuzește, ai fi la București și n-ar fi o problemă s-o iei pe Silvia oricând ai vrea. Dacă n-aș fi avut-o, îți spun sincer că mă sinucideam. Eu mă plâng de ea, [...] dar e un copil extraordinar de bun, o minune. Numai la asta mă gândesc când zic să accepți numirea, să fii aproape de ea, și, de ce să nu-ți mărturisesc, și ea de tine!” „Mai vedem! spusei, nu pentru că aveam vreo îndoială, ci ca să n-o contrazic, să se poată repeta venirea Silviei la mine, aceste trei zile... Mai vedem, repetai de astă dată cu mai multă hotărâre, mai am ceva de scris, să termin și atunci o să iau o hotărâre.”

12. Mi-am recitit acest lung manuscris și, dincolo de ceea ce el conține, m-a uimit barbaria concretului, pe larg etalat și cu plăcere vizibilă, și pe care nu l-am putut ocoli fiind încredințat că altfel m-aș fi chinuit îndelung, fără să obțin, spiritualmente, eliberarea totală a conștiinței mele de ceea ce am trăit. Am fost ispitit, o clipă, să-l arunc pe foc. Și totuși, mi-am spus, trebuie să-i dau drumul să meargă. Mulți dintre semenii mei au gândit poate la fel, au jubilat ca și mine, au suferit și au fost fericiți în același fel. Mitul acesta al fericirii prin iubire, al acestei iubiri descrise aici [...], n-a încetat și nu va înceta să existe pe pământul nostru, să moară adică și să renască perpetuu. Și atâta timp cât aceste trepte urcate și coborâte de mine, vor mai fi urcate și coborâte de nenumărați alții, această carte va mărturisi oricând: ... dacă dragoste nu e, nimic nu e!

...

Partea a Doua

CHEIA Exercițiilor

I. TIMPURILE VERBALE

1. The Present

1. I often begin a book and then leave it unfinished, because I have to work a lot in English and I am very tired in the evening, when I start reading a novel, or a book of short stories, or whatever else I may lay hands on.
2. My neighbour seldom bets on horses, so I do not think he ever wastes much money, although he works hard and earns a lot.
3. The shepherd I know ties his horse to that tree once in a while, and he comes to knock at my door, because I almost always invite him in and offer him a glass of lemonade.
4. The grocer's bitch hardly ever bites those who draw near the shop, because the grocer always needs customers and chains the bitch early in the morning everyday.
5. The dwarf breaks a glass every day, just to make sure he is still fierce enough to scare those who ever enter his room, and the glasses he breaks are more often than not more expensive than most other people can afford buying.
6. One usually bleeds when one cuts one's finger, and, if your friend's step-sister does not bleed at all, then she must be an alien, and you had better look into the matter before it is too late.
7. I know a beggar who every now and again pretends he is blind and cannot see a thing, although you can often see him watching a film, and then begging for money, because he is a war veteran and limps badly.
8. Whenever my cat burns the tomcat's lunch, she is not upset; she just asks him if he has got enough money to take her out, and if he refuses, she goes alone and lets him starve. It always works. It teaches him a lesson. Next time she burns his lunch, she can be sure he will take her out without being asked.
9. Whoever has new boots repaired must be crazy. But the shoemaker has a sense

of humour: he merely bursts out laughing and charges the fellow a price he will remember for as long as he lives.

10. Wherever a caterpillar goes, it eats all kinds of leaves and makes huge holes, which you can recognize by inserting your ring finger and making sure the hole is no bigger than that.

11. He usually builds houses in winter, but this January he is travelling abroad and he has no idea how long it will take him to come back and build the cabin you expect him to build.

12. He means to ask you whether you want anything to eat, and I am going to tell him that a true hunter never eats anything but game, which I am sure he has not got and will not be able to produce, even if you tell him you are starving.

13. Don't talk so loud: I am just catching the biggest fish in the river, and I do not want you to scare it away, so try reading or watching the sky until I am through, and then you can even sing, although I for one do not think you can sing so well.

14. I am telling you you are missing your plane to Australia, so tear away unless you want to be left waiting here for another three weeks, before the next plane leaves.

15. If the kitten is clinging to your leg, it is merely being naughty, because there are too many visitors in the house, and it wants all of us to pay attention to it and play with it while we are here.

16. At this time of night he usually sleeps sound and has sweet dreams, but, if you say he is dancing wildly, I do not want to contradict you, although I can swear by everything I hold dear that he is not making any noise and does not disturb anyone.

17. Take care, you are forgetting about the trip to the mountains, which means you are not going there at all, but are driving to the seaside instead, where you know your friends cannot accompany you because they are not allowed to bask in the sun.

18. The headmaster is seeing that impudent teenager right now, and I hope he is punishing him severely for breaking all the windows of his classroom.

19. Your sister-in-law is always coming to my place early in the morning and asking me to repair her refrigerator, although she knows perfectly well I am no expert at such things and all I can do is have it repaired by someone who is really good at it.

20. Our great-grandfather is always drawing portraits of his dead friends, telling us the stories of their lives, after which he expects us to look happy and grateful, which I am afraid we cannot do, especially that he does so when we come home after eight hours of hard work.

- 21.** When you are shown a new book by your future father-in-law, you must look intellectual and not imagine you are being offered a new car and required to drive it to the Danube Delta, where you can be alone and do not have to please anybody.
- 22.** Whenever she is promised a ring by her new fiancé, she shows him her ring finger and makes sure he gets the right size, and then she tells him it is a pity if the ring is returned after it has been bought.
- 23.** A mother-in-law is usually denied the love of her son's wife if she is unable to get on well with her, so do not force your son to get married unless he feels he has to.
- 24.** In this office castles are being drawn for the benefit of those who are interested in buying one and living in it with their children, parents, parents-in-law, grandsons, granddaughters and all their other relatives.
- 25.** Ditches are being dug all over this field in order to find the remains of an old city, and you are going to be shown every discovery if anything is found.
- 26.** At this very moment an actress is being chosen for Ophelia's part, and she is to be offered a large sum of money to play it, but she must make her own costume.
- 27.** New pencils are being brought to this town today, and they are all bought by schoolchildren who are sent by their schoolmasters to buy whatever they can find at the stationery.
- 28.** The patient is being operated on by a famous surgeon, whose name can be found in the directory, because his telephone number is listed there.
- 29.** The monkey is being looked at by all the architects who are visiting the Zoo, trying to relax after a week of hard work on the building site of a castle for the Wizard of Oz, which they are erecting.
- 30.** The doctor is sent for every night, but today he is determined to get some sleep before he goes to have his usual chat with the old lady who is bored by her loneliness when it gets dark and sends for him as soon as the sun goes down.
- 31.** When do your step parents usually bring their bottles to be refilled?
- 32.** What are you doing with the horse which I usually ride to the fair?
- 33.** Why do you think I am drawing this dog if not to scare her?
- 34.** I do not know how often he cleaves the trees in the forest, but I expect he does so more often than he tells you, so you had better keep an eye on him before it is too late.

- 35.** What is burning there that smells so bad?
- 36.** Why am I, of all people, always being sent to dig for worms in the garden when we are going fishing and nobody else is willing to do that?
- 37.** What do you imagine he can charge for an extra ticket when you know its price amounts in fact to very little, or is he a scoundrel, really, and will resort to anything in order to make money?
- 38.** I am highly interested in finding out when exactly you bend bars at the circus, how old you are, what your name is, how much you are paid, who your friends are and what the manager thinks of you.
- 39.** He is always eating when I go to talk business to him, so I am staying at home today; he can creep at my feet before I go to see him in her house again, or don't you believe me?
- 40.** The bread is just being sliced, so, if you ask your godfather why he is always throwing the stale bread away, also tell him that our hens starve unless we feed them.

2. The Present Perfect

- 1.** I have rarely drunk anything worse than what you have just given me, and I really think you are sure to poison someone with that stuff some day.
- 2.** Never in my life have I driven a bus so fast, so you must not wonder if I fail to obey the traffic signs.
- 3.** Her stepsister has just fallen off a cliff and has hurt her elbow, but a doctor has already arrived to take care of her.
- 4.** Hardly ever have I dwelt in such a luxurious flat, with running water and central heating, and which has already been paid for by somebody I have never heard of.
- 5.** I have never eaten coconuts, as far as I can remember, so, as you have just asked me about my likes and dislikes, I can tell you I do not know if I like coconuts, since I have not tried them yet.
- 6.** I have not fed the deer because I have been too busy today.
- 7.** I have never felt any regret for giving up chemistry. I have studied physics and I have become a good physicist, or at least I hope so.
- 8.** Those who have fought many battles in their lives have already understood what I mean when I say that I have been lucky to lead a sheltered life, devoid of both envy and pride.
- 9.** I have not yet found the compass, the ruler and the compasses, and, as I have never lost all of them before, I am afraid to tell my cousin that I should like to borrow his till I can buy others out of my salary, which has gone up of late.
- 10.** Do not worry, the witch has just fled to another forest, and, as she has left no one here to menace us, we can safely hunt wolves, without the fear of meeting her.
- 11.** The hunchback has been flinging ashtrays at the bank-robber for two hours now, but the bank-robber has stood still, staring him in the eye all this while.
- 12.** The swallow has been flying for the last two days, and has not arrived at its nest yet, although it knows that its mate has been waiting for it all this while.

13. The baker has been forgetting a lot of late, and he has begun walking about with a pencil and a notebook, to write down everything that I must remind him to do.

14. The nurse has been crying again, because she has been too tired for a few weeks now, and the doctor has just refused to give her a week's medical leave.

15. The doorman has been freezing for such a long time that he has decided to change his job and work as a mechanic for the central heating, so he has just applied for that job, but he has been denied the salary rise, which he has also recently asked for.

16. For several hours now the housewife has been selling the librarian books which he has been cramming in his bag, and she merely wonders who has sent him to her and if he is ever going to stop asking for more.

17. The chemist's raincoat has been hanging behind the door for two days now, but he has not come to take it, which means he has not used it these two days, although it has been raining cats and dogs.

18. The housewife has been hiding a lot of secrets from her husband, who is a dustman, and who has badly disappointed her, although he has not realized it yet.

19. The child has been holding the bar of chocolate in his hand for half an hour now; no wonder it has melted and now the child is crying he no longer has what he has just bought.

20. Your friend the linguist has been keeping your secret for too long; I do not know why he has done it, but I am sure it has been very hard for him to do so, knowing what a talkative nature he is.

21. Soft and strong drinks have been drunk in this pub since the year of the dustmen's strike, for about as long as you have avoided it, saying that you have given up going out in the evenings.

22. The businessman's message has been received today, and the manager is now seeing the businessman's partner, who has been in town for a while, ever since the hottest day in July.

23. The milliner's car has not been driven for an unbelievably long time, as she has been afraid to get into it since the night when she found a lion sleeping in the back seat.

24. The greengrocer's house has not been dwelt in since the earthquake, for such a long time that most people have already forgotten it is a castle, and go picnicking there.

25. The cook's pudding has already been eaten; it has been incredibly tasty, and all the guests have stated that they have not eaten such a good pudding in years, maybe for as long as they can remember.

26. The seamstress' needle has just been found where it has been since the day of the flood, and, as she has been able to move back to her house, she has recently said she is immensely happy she can use it again.

27. The tailor's fortune has been foretold by the fortune teller, and he has learnt that the butcher's wife has found a treasure which she is going to share with him, because she thinks he has been too poor for too long a time.

28. This shoemaker has never been forgotten by his customers, because he has always made wonderful slippers, and has never charged much for them, although many people have thought him too expensive.

29. The charwoman has just been forsaken by her fifth husband, who has sworn he is never going to marry again, as he has had a very sad experience with the charwoman and has had enough of marriage altogether.

30. Our maid has been given almonds, and, as she has never seen such a thing before, she has just come to grandfather to find out what they are.

31. How long has the book-keeper been freezing, and why has he not yet been given the coat which his daughter-in-law has bought for him?

32. I have no idea why the miller has ground so much flour; I suppose he has been given more wheat than usual, and maybe he has heard that you want to take it away from him in order to sow it.

33. I have often asked the conductor why his sons have grown so tall, but he has always avoided answering my question, so I have inferred he is not very proud of their unnatural height.

34. Do not ask me why your new lamp has been hanging from the ceiling all this time, since I have never even touched it, and I am sure it has been there so far only because the landlady has not noticed it yet; anyway, it is too ugly to be kept in any decent house, if I may say so.

35. Where has the conductor hidden his wig, and how long has he been keeping the audience waiting?

36. I can imagine why the goldsmith has hit the burglar today, and, if you have ever stolen anything from him yourself, you had better hide in the cellar and bolt the door before he comes to hit you, too.

37. Why has the lawyer been kept in this cell for such a long time, and why has his grandson been made to kneel down to the gaoler and ask for their freedom, when we all know they have done nothing wrong, and no one has ever deserved more than these two to be free?

38. This thick pullover and these mittens have been knit for the soldiers who, for two weeks, have been fighting against the grasshoppers that have invaded all our crops.

39. I have not got the faintest idea why the lieutenant has just been asked to lay the table, as everyone can see that the table has already been laid and his soldiers have even been marched there to have supper.

40. Why has the judge been left alone if not to decide whether the sergeant is guilty or not, and to ask the man whether he has been lying all along or he has really been telling the truth?

3. The Past Tense

1. The bus driver, the taxi driver and the truck driver borrowed money from a usurer and they never returned it, but that was long ago, and since then the usurer has left them alone, although they were afraid of the debtors' prison in the beginning.

2. The editor-in-chief lent the visitor his own copy of last week's magazine, saying he expected the visitor to return it when he no longer needed it, but the editor-in-chief has so far been waiting in vain, since that particular visitor left and has never come back.

3. The elderly typist lit a candle and started typing her friend's short story about a bank-robber; the latter lay in bed till ten every morning, then he got up and phoned the police in order to make sure they knew he was at home.

4. The milkman usually lost half the bottles he took from the farm, so the farmer made up his mind to fire him, because he was afraid that he would go bankrupt at this rate.

5. The surgeon meant to say that the patient did not need to be operated on, because he was perfectly healthy, but the patient's relatives were so determined to have the surgeon operate on the poor man that the surgeon gave up saying anything and merely left the room.

6. He said he was a physician, a G. P. (General Practitioner) as a matter of fact, and he could not cure an aged person from rheumatism, that the most he could do was to prescribe some medicine to alleviate his pain.

7. The policeman mislaid his gun and started looking for it in his car, but, as he was unable to find it, he admitted he was guilty: he did not know where it was, and he deserved to be punished.

8. The waiter was misled by his customer's rich clothes, and allowed him to leave and return with the money for the bill later on, as the latter explained to him that his wallet was in his hotel room; the customer left, and, to this day, the waiter has never seen him again.

9. The headmaster mistook the doorman for the dustman, gave him the wastepaper basket and asked him to empty it, but the doorman was so hurt by the mistake that he handed in his resignation at once.

10. When the headmistress misunderstood the pupil she found in the garden, and she felt sure he wanted to play truant, the gardener assured her it was not true, the pupil was his nephew, and he wanted to teach him gardening.

11. The schoolmaster was mowing in the field when his pupils came and said he was really overdoing it, working from dawn till dark, so the schoolmaster sat down to rest while his pupils mowed for him.

12. The landlady overheard what her tenant was telling his mother-in-law, who was already packing, determined to leave the house and never come back again, which she eventually did, to her son-in-law's great amazement.

13. The engine-driver paid a teenager to wash his engine and make it shine, while he was drinking beer and talking about horses at the pub, but the teenager started the engine in his absence, was unable to stop it, and left the station.

14. The librarian was putting some order among his books when someone came in and asked for Napoleon's life, which the librarian could not give him, because the town mayor was just reading it.

15. The playwright was always retelling old jokes, which bored all his friends to death and made them avoid him whenever they could.

16. The manager of the factory was ringing the bell, but nobody opened the door, as there was nobody at home, and, while he kept on ringing, a neighbour came and told him there was nobody in.

17. As the clerk was running to catch the bus, a boy on a bicycle cut his way, they collided and both of them fell down, were taken to hospital, and have just been allowed to go home today.

18. The pedlar was selling shells to a little girl when a dog rushed up, barked at both of them and scared them away, upon which the dog started eating the salami in the pedlar's bag.

19. The doctor sent for the nurse while you were buying the medicine, because he said that nobody could give a shot as well as his nurse.

20. The mason was buying bricks when I met him, and he told me he needed them in order to build a little country house, where he hoped to move with his family for the summer.

21. The plumber's coat was sewn by the cook while the former was repairing the sink; after that, the plumber put it on and had something to eat, while the cook was complaining that he was eating too much.

22. The fisherman saw his boat was shaken by the wind, so he went into his hut and stayed there, waiting for the storm to abate, only his boat was pushed by the wind into the sea and was sunk.

23. The pilot's plane was damaged while he was trying to take off, so he had to walk for two days till he reached the nearest village, and from there he phoned his family to tell them that he was all right.

24. The seeds bought by the shepherd were sown in his garden last autumn, and ever since he has hoped to see plants grow, but the seeds were not good, so his son-in-law sowed them in vain.

25. The dentist was waited for at the station the other day, when a surgeon came in his place and announced that the dentist was detained at the clinic, where he had more patients than he could handle.

26. When the stage manager was spoken to, the actors fell silent, and the audience did not understand what was happening, who was addressing the stage manager in the middle of the performance and why.

27. The film producer was mistaken for an actor, and he was given a red costume to dress up as a fool, which he refused to do since he knew that was not his part.

28. The literary critic was laughed at when he made a grammar mistake in his essay, and he was very angry, because the mistake was in fact a misprint, and the editor did not want to admit it.

29. The novelist was slapped by the red-bearded man whose life story he told in his novel, because the latter was a famous gangster who hated publicity.

30. The scholar was allowed to sweep the library floor, because he said he needed exercise, and he could not work in a dirty room, and the librarian was too busy to clean it himself.

31. The windows were being washed and the blackboard was being wiped, because the headmaster was expected to inspect the classroom, and the schoolmaster wanted to get a rise.

32. New theatres were being built, and many actors were being called to act there, as the town was to become an important cultural centre, the best place for a playwright to live in.

33. All the doors were being opened, and people flooded into the street to watch the elephant which was being led back to the circus.

- 34.** The park gates were being locked and all the visitors were being driven away, because it was late at night, and the gatekeeper was frozen, hungry, sleepy and wanted to go home.
- 35.** All the curtains were being drawn aside, because everyone wanted to see the carpenters filing across the street, each holding a chair in his hands, then dumping it into a heap of junk.
- 36.** When the cashier arrived at the bank, the floor was being scrubbed with soap and water, the doors were being unlocked, and the windows were being opened.
- 37.** The prompter was blowing his nose just as the curtain was being raised, and the audience started laughing at hearing the noise and seeing nobody on stage.
- 38.** The engraver was being marched off to prison together with his apprentice, who was shouting for all he was worth that they were being taken to prison just as they were finishing the Emperor's wardrobe.
- 39.** The painter's paintings were being carefully looked at by the visitors, who were being guided about the museum by a blue-eyed elderly scholar, and who were being told that those were the best paintings in the whole world.
- 40.** The announcer said that all the chimneys were being swept, and the chimney sweepers were contemplating the idea of a general strike, because they claimed there was too much work to be done.
- 41.** Why was the secretary shedding tears when the boss told her she must type the whole text all over again, although the sun was shining and she knew he was going fishing?
- 42.** Why did the T-shirt shrink so much when she washed it, and where did you buy it? She is going to take it back there and take her money back, as she has always done.
- 43.** What were you shooting at the other day, when I was walking in the forest, and you nearly killed me with your gun?
- 44.** When was the escaped prisoner slain, and why did the police not send dogs to smell his traces weeks ago, when he started plundering country houses and scaring the children?
- 45.** What sleeping pills did you take, and why did you not sleep at all last night, although you were dead tired?
- 46.** Whose car was speeding towards the village last week, until it hit a cow and

started spinning like a top?

47. Why did you always spell *house* with a capital “H” when we studied English together?

48. Why did he spill his milk every other day, and why did he throw away the cheese every two weeks when he was a farmer?

49. What book do you expect me to bring on Friday week, and why did you not tell me earlier that you wanted me to come to school on a day when I expected to be free?

50. Whose labels were you sticking when I had to sting you to make you realize I was there, and meant to ask you a few private questions which I was afraid you might not answer?

4. The Past Perfect

- 1.** The king and the queen had been married for a long time when the boy whom you see over there was born and baptized.
- 2.** The minister had hardly struck the dog when its owner turned up, and the minister felt obliged to apologise and tear away.
- 3.** No sooner had the president sworn he had been telling the truth and nothing but the truth than a beggar strode into the meeting hall, and accused him of having lied all along.
- 4.** The watchmaker had no sooner seen the swollen balloon than he started drawing a clock on it, until he stung the rubber, and the balloon burst.
- 5.** Hardly had the millionaire run out of sugar when he took off his clothes, and swam across the river to order more.
- 6.** The businessman had been taught Chinese in his childhood, but he had forgotten the language and was learning it again.
- 7.** The anthropologist had undergone an operation which had made him look like an ape, and now he was looking forward to studying himself.
- 8.** The scientist had worn a gray shirt long before it had become fashionable, and he was upset when everybody began wearing one, and he had to change it in order to look different.
- 9.** The physicist had already won the Nobel Prize when he withdrew from your group, because you were working on something that took too long.
- 10.** The mathematician had just wound his watch, and was ready to go out when he found a football player running about his garden and trampling down his flower beds.
- 11.** The caretaker was sleeping. He had been sleeping for several hours when the manager came, and stated he was determined to fire him, because he never did anything and was a lazybones.

- 12.** The night watchman had been scouring the yard since he had heard strange noises in the attic.
- 13.** The sailor had been away from home for two years, and he had sailed all the seas and oceans of the earth.
- 14.** The postman had been delivering letters for a whole day when an old gentleman came to ask him why he had not received his paper yet, and the tired postman flew into a rage.
- 15.** He had been sweeping chimneys since the age of seven, and he always told himself that he had been had, because he had wanted to become a policeman.
- 16.** The thief had been stealing gold watches for over a year when he was caught and sentenced to two years in jail.
- 17.** The burglar had long been telling us that his ex-wife was hand in glove with the grocer, who was cheating his customers when they bought cigars, and that is why he had been stealing from the grocer's house since his wife had left him.
- 18.** The pirate had been sailing the oceans for a year when he met the priest, to whom he confessed he had always been hard up and had hoped to make a fortune.
- 19.** The bishop stated that he had been visiting the country for a month when his friend let him know that he was in hot water, he had neglected his duties, and was going to be punished for it.
- 20.** The conjurer was really sorry he had been saying that it was in the bag, since he was certain he could not produce pigeons out of his top hat unless they had not been introduced there beforehand; he had made a mistake boasting he was a magician.
- 21.** The alligator had been seen in the river long before we arrived.
- 22.** The she-bear had been hunted for its splendid fur.
- 23.** The bear had been spotted ten kilometres south of the village, but nobody had been brave enough to go and hunt it.
- 24.** The polar bear was covered in snow when it had been sleeping for a day and a night.
- 25.** The wolf had been chased out of the woods while it was trying to kill a deer which it had caught.

Lidia Vianu: English for Everyone.

- 26.** The she-wolf had been given ten cubs, and it was taking care of them all as if they were its own.
- 27.** The fox had been sent to the Zoo after it had been caught trying to steal chickens from the villagers' coops.
- 28.** The vixen had been brought from its den in order to be shown to the children, who had never seen one before.
- 29.** The lynx had never been afraid of any animal until it saw a puma just a short distance away from it.
- 30.** The leopard had never been forced to jump over a hut before, but, during a safari, it crossed a village of natives, and jumped over everything that came its way.

**5. The Present. The Present Perfect.
The Past Tense. The Past Perfect (1)**

1. If he has lost the manager's hat, I do not want to be in his boots, because the hat had been lying on the chair for years before he found it, and the manager has not yet discovered that it is missing.

2. If you think that he is not himself today, ask him what has happened, as he was in a very good mood before he saw your stepsister, who had been waiting for him for two hours before they met.

3. I have had no idea about your tomcat's troubles so far, but, when your parents-in-law told me he had been lying in bed for weeks and you were leaving for Australia to have him operated on there, I decided at once I must come to see you both, so here I am.

4. I am always left to hold the sack, that is why I am refusing to help you rob the bank, in spite of the fact that you asked me to do it a long time ago, and I know I had promised to do so, but I have changed my mind.

5. He was taken aback when he found out his father-in-law was buying sheep, and he shouted he had never taken care of any animals, which is true and has remained true to this day, although his family have a huge flock now.

6. He said he was through with working, he had been mowing the grass since early childhood, he wanted to see the world, so he has gone on a trip round the world and is visiting France right now.

7. I was sure he was up to no good, so I tried to reason with him, but he left yesterday slamming the door open and saying he had never been so fed up with everything.

8. He made a big mistake when he confessed he had been stealing pens for years and he had been caught by the police every two months or so, but now his wife has forgiven him, and has made him promise to stop stealing and behave himself.

9. When we discovered his prank, he was at a loss, because he had been preparing

Lidia Vianu: English for Everyone.

it for days, and even now he can hardly believe we have prevented him from setting fire to that heap of papers which he did not need, but we needed badly.

10. It was the last straw that broke the camel's back: when he said he had been walking for five hours while we had been doing his homework, his father started beating him, and now he is convinced we have never been on his side.

Contemporary Literature Press

Editura pentru Studiul Limbii Engleze prin Literatură

6. The Future

- 1.** The panther from the Zoo is now at large, and I am sure it will be very difficult to catch it again.
- 2.** I shall buy a zebra for your stepbrother's daughter, who asked for one a few days ago; I have just promised to bring her a very small one.
- 3.** Will the tiger and the tigress allow anyone to come near their cubs?
- 4.** The lion and the lioness will not stay at the Zoo; it is a pity to take them there, because they need freedom more than anything else.
- 5.** Tomorrow by this time the elephant will be walking along the streets of London, and will be admired by both children and grown-ups.
- 6.** Will you be staying with us for a long time?
- 7.** I shall be leaving soon if that polecat is safely locked somewhere.
- 8.** I shall not be disturbing you again, but I must first find the weasel, because it belongs to my cousin, who will be very unhappy if I tell him I have lost it.
- 9.** I shall be playing with a hamster when I go to see my grandparents.
- 10.** The ground squirrel will be jumping all over the place if you do not take it away from here.
- 11.** The hare will be sold at the fair, because the hunter needs money to buy himself bullets and a new gun.
- 12.** You will be given a rabbit as a reward for good behaviour.
- 13.** The rat will one day be bought by a cat.
- 14.** Will this ratter actually be sent to Japan?
- 15.** Whose puppy will be brought in to be examined first?

- 16.** Where will the kitten which has run away be found?
- 17.** When will a sheepdog be bought for the farm?
- 18.** What kind of mastiff will be allowed into the yard while I am there? I am usually afraid of dogs, and I think I shall run away as soon as it turns up.
- 19.** When will the watchdog be let loose?
- 20.** Will you ever buy setters and teach me how to hunt?

7. The Future Perfect

- 1.** By the time you tell him that you would like him to call a spade a spade, he will already have told you everything he has done, and you will realize he had better not have told you anything.
- 2.** Before you call it a day, your ex-husband will have typed all the letters and will have taken down in shorthand the speech which you have just refused to listen to.
- 3.** By your next appointment he will have revealed your secret to every one who knows you; they will all be laughing at you, and you will no longer be able to say you are the best.
- 4.** He will have finished doing his homework, I suppose, and he must have gone out, as he wanted to see a film, and had even asked me if I knew what was on.
- 5.** Do not carry coal to Newcastle: he will have learnt everything there is to know before you have any chance of trying to hide the truth from him, so you had better be honest and tell him that you have sold his favourite parrot.
- 6.** Before you get to know me, he will have told you that I carry fire in one hand and water in the other; I am warning you that he always does that, and I do not want there to be any misunderstanding.
- 7.** Until he tells me that I am carrying it too far, I shall have asked him to lend me a large sum of money, and, if I am lucky, he will give it to me on the spot.
- 8.** Before he tells you that you can use the phrase “don't cast pearls before the swine,” I shall already have used it in my essay.
- 9.** Do not tell him not to cast sheep's eyes at her, because he will have forgotten your advice by the time he sees her.
- 10.** He has left, so I suppose he will have understood that she does not want him to keep her company.
- 11.** Next week by this time he will have been lying in hospital for a month, since he got it in the neck for disobeying the headmaster's orders not to play football during classes.

- 12.** I have caught him off his guard: I have just explained to him that I shall have been working in this office for twenty years next month, so he had better not teach me how to do things.
- 13.** I shall have been washing the dishes for an hour at a quarter to ten, and, as I am in a hurry, I should like you to come and finish the job for me, if you do not mind.
- 14.** Next year by this time I shall have been studying three foreign languages at once for two years, but I must confess I shall not have mastered any.
- 15.** I shall have been chasing the wild goose for weeks before he tells me I am on the wrong track.
- 16.** He will have been caught red-handed before you can warn him that he must not join that group, because they are going to rob a jeweller's shop.
- 17.** The tomcat will have been sold on the black market before you have time to find it, if you let it go out all alone at night.
- 18.** The bitch will have been kicked by the policeman by the time you cross the street and take it, because it always scratches the policemen's boots.
- 19.** By the time you buy the mouse trap, the mouse will have been eaten by the cat, so you had better wait and see.
- 20.** The frog will have been replaced by a toad by tomorrow, unless you bring a turtle to the Zoo night watchman; his pets have always been turtles, but, unfortunately, he has lost them all in the course of time.

8. The Future-in-the-Past

- 1.** He warned me that I should make a big mistake if I bought that expensive broom, but I would not listen to him, and I have just bought it at today's auction.
- 2.** He menaced he would let the cat out of the bag unless I paid him a large sum of money, but unfortunately it amounted to more than I could afford.
- 3.** I was told it would be cheap as dirt, but they were all wrong; a golden watch is awfully expensive, so I have bought a bracelet instead.
- 4.** I did not think you would dare tell him that cheapest is the dearest, because he has bought cheap things all his life, and he has never realized that he has spent more money this way.
- 5.** I imagined he would clear his throat before he announced everyone that he had been appointed manager.
- 6.** He was sure his daughter would climb up the ladder, because she was hardworking and ambitious.
- 7.** Did I not tell you that the general would hide under the chair when you told him he had made several mistakes in his report?
- 8.** I was sure the scissors would come in handy sooner or later, because he was a tailor and was bound to need them.
- 9.** He confessed he would give it up in no time at all if I kept finding fault with him.
- 10.** His stepmother promised she would come to the point as soon as everybody had arrived, but not before, because she did not want to have to say the same things twice.
- 11.** The physician decided he would be living in France for the next five weeks.
- 12.** The archaeologist stated he would be working as a professor for the rest of his life.

- 13.** The sailor swore he would be sailing for Spain during the typhoon.
- 14.** The butcher declared he would be selling pork chops all next day, so he would be too busy to come to the party.
- 15.** The greengrocer hoped he would be digging in his garden all day on Sunday.
- 16.** I thought the snake would be sent to the Zoo as they had promised, but they took it to the mountains, and it has been free ever since.
- 17.** I feared the boa would be cut into pieces by the teeth of the crocodile, and I have been trying to keep them apart ever since.
- 18.** His great-grandparents once foretold that the snake would be banished from Paradise because it had done nobody any good.
- 19.** I had imagined the rattle snake would be filmed by those researchers, but now I see I was wrong, they only wanted to have a look at it.
- 20.** I expected the cobra would be caught before I came into the room, and I can say I was scared to find it alive and free, waiting for me.

9. The Present. The Present Perfect. The Past Tense. The Past Perfect (2)

- 1.** I think he is reading, because I know he reads every evening at this time, and I do not want to disturb him till he finishes the page and calls me.
- 2.** I finished reading the novel yesterday, while you were swimming because it was very hot outside, and I waited till you came back from the swimming pool to give it back to you.
- 3.** What were you doing when I called you up and you did not want to talk to me?
- 4.** I have been listening to this concert ever since it started snowing, since seven o'clock, and I am sure that the musical broadcast started long ago, but I have not had time to turn on the radio till now, because I must practice the piano daily.
- 5.** If you have not seen that play yet, go as soon as possible. George saw it the day before yesterday, and he says there were a lot of people there, and he has never seen such a good play before.
- 6.** When did you come back from the station? I have been waiting here for more than an hour, and I have not seen you coming. Do you often come back home so late when you go there?
- 7.** What do you know about the playwright who arrived from London last night, and who, as far as I know, has written more plays than all the playwrights in the world?
- 8.** Have you heard the weather forecast? If it is going to rain today, I must take my umbrella, but I am always forgetting it, so, please, remind me.
- 9.** Have you met the actor I was talking to, and who acted Hamlet yesterday, together with the actress who is acting Ophelia today?
- 10.** You are always borrowing money from people! Have you never worked so far, or have you spent all your relatives' fortune, and you are looking for another source now?
- 11.** I have already forgotten what you asked me to remember, so please remind me

what you told me yesterday, when you asked me not to forget, and I do not remember what it was.

12. What you did yesterday must never happen again. Your sister has never done such things, and she has been brought up by the same parents as you.

13. You are looking in vain; the burglar stole all the papers yesterday, when you left the door unlocked, so you can only find what he has forgotten to take.

14. We had been diving for two hours and a half when he came and forbade us to plunge again, because it was too late and he wanted us to go home.

15. I have been eating since you left, and I had been eating for quite a while even before you left, so I suppose the doctor is right to say I shall never be able to lose weight unless you leave less often and keep an eye on me.

16. He has been drawing houses since he was a boy; he is always drawing, in fact, even when you talk to him. When I met him, he had been working as an architect since the day he graduated from high school.

17. Her niece was shopping when they met; she herself confessed she had spent all her money, but now I am afraid they have started shoplifting, because neither has any money left, and yet they go on shopping.

18. Do you know the plumber who has mended our bathtub? He left for London last night, because he had been called there a long time before that, and he has not come back yet.

19. The children were playing. They had been playing since they had come out of the house, and were not going to stop until dark.

20. He had been skating since the sun had risen; the ice melted and he fell into the icy water. He came straight home, but he has had pneumonia ever since, and all I can hope is that now he feels a little bit better.

10. The Past Tense. The Past Perfect. The Future-in-the-Past

- 1.** I arrived last week, when he was swimming, and you had just lost your bag, and you were looking for it, because the gatekeeper had told you that you would find it.
- 2.** I did not know you would come back, because I had thought you had left for good and all.
- 3.** She was playing the piano. She had been playing for two hours, and did not stop, although she had said she was tired and would go to bed if I waited up for you.
- 4.** I understood you had bought the castle, and you would fight the ghost which had built it a century before, and which had haunted it every winter ever since.
- 5.** Two years ago I sold the car which you wanted, and the person who bought it does not know I had promised it to you, and I understood he would never give it to you.
- 6.** Ever since I came they have been saying on the radio that it had been snowing for a month on the day when the strike began, and the dustmen were told that they would be fired.
- 7.** Why were you smiling when I explained to you that I had run out of sugar and I had come to ask you to give me the honey you had bought?
- 8.** He had been asked who he was, and he had answered he did not remember, he had forgotten how long he had been in hospital, and he would leave when he had recovered.
- 9.** I was sent to the baker's and I was told I would be shown the biggest loaf of bread in the world if I promised to eat it.
- 10.** He had been promised the big prize, but he had refused it, because he was rich and went abroad all the time, so he had no time to come and collect it.
- 11.** You explained to me that you had been paying for a long time for the house you would move into, but I did not believe you when you said you had spent all your savings and you would go begging.

Lidia Vianu: English for Everyone.

12. He was watching TV. He had been sitting there for two days, he had not even gone to his office, because he was positive he would see the match, but he was wrong.

13. He stated he had been working for a month and he had had enough, he wanted to leave, and would even leave town without asking anyone, which he did.

14. I did not think you would do what you said you wanted to do, but I have never seen anyone so determined to give away everything he owned.

15. I was walking when you rang the bell. I did not know you would come so soon, that is why I did not meet you at the station as I had promised.

16. When you sent for me, I was just driving a nail, and I had been driving it in vain for two hours; I did not manage to finish the job, because the telephone kept ringing.

17. Where did you see her, and whom was she walking with last night? Why did you not tell her that I had been waiting for her for an hour, and I had left because she had not come?

18. I did not know he was at the end of his tether when he asked for my help, so I said I should not lend him money, because I was sure he would never return it.

19. He cracked the bell when he revealed his secrets to the policeman, as he did not know that policeman had been after him for two years, and he would send him to jail in no time at all.

20. I told the waiter he had doctored the bill, and he said he had never done such a thing in his life, and would never do it, either, because he was afraid the customers would beat him.

11. The Conditional Present

- 1.** Their great-grandmother would look younger if she did not wear glasses.
- 2.** Your mother-in-law would help you more if you invited her to your house more often.
- 3.** Her step-mother would behave more kindly if she did not work so hard.
- 4.** Our great-grandfather would leave for Africa if you asked him to bring you bananas.
- 5.** Their father-in-law would be less lonely if they kept him company more often.
- 6.** His brother-in-law would not avoid you if you had not quarrelled with the whole family.
- 7.** Who would help your step-sister if it were not for me?
- 8.** I could give you octopus if you were accustomed to eating it.
- 9.** The crawfish would not go backwards if it could go forward.
- 10.** Would you eat lobster if I ordered a helping?
- 11.** She would not be crying for the moon if you did not always give her whatever she wanted.
- 12.** He would be cooking his own goose if he admitted that it was his fault.
- 13.** You would be walking in Paris now if you had left by plane yesterday.
- 14.** It would not help you at all if you began complaining to the boss that you had made typing mistakes.
- 15.** If you asked him too many private questions, I am sure he would soon be telling you that curiosity had killed the cat.
- 16.** I should be lying to you if I told you that your trick had cut no ice.

17. He would not be dancing attendance on her now if he had not married her in spite of everybody's advice.
18. The tigress would now be dancing the wolf off his legs if the wolf had come to the party with her.
19. He would be reading the essay now if you had written it yesterday, as you promised you would.
20. Who would be sweeping the streets now if all the dustmen had given up their jobs?
21. The crab would be photographed if it were necessary.
22. The starfish would be left alone in the aquarium if the teacher asked the pupils not to upset it.
23. The whale would be cooked for supper if the ship-owner ordered his crew to catch it.
24. The shark would be arrested by the sea police if it menaced anybody's life.
25. The lizard would be followed by the Zoo gatekeeper if it ran away.
26. The snail would be left behind if the rabbit raced it to that tree over there.
27. The slug would be crushed if the ball fell on it.
28. The shells would be sold at the market if you made up your mind to part with them.
29. The medusa would be taken out of the seawater if it were stupid enough to swim when the beach was full of children.
30. Oysters would be eaten in this restaurant if there were any customers.

12. The Conditional Past

- 1.** The dolphin would have swum a longer distance if it had not been prevented by the fishermen's boats.
- 2.** The penguin would have frozen if the winter had been too hard.
- 3.** Where would the seal have gone if it had been driven away from the beach?
- 4.** Why would the walrus have travelled such a long way if not to find food?
- 5.** What would the mink have done if it had not been for the fisherman who fed it?
- 6.** Would you have used leeches if you had not been able to find a doctor soon enough?
- 7.** What would the crocodile have done if the fishermen had tried to sell it to a circus?
- 8.** Where would the guinea-pig have gone if it had been free?
- 9.** The adder would have bitten you if you had touched it.
- 10.** How would the camel have crossed the desert if it had not been for the Arab?
- 11.** The kangaroo would have been eating all day yesterday if it had had enough food.
- 12.** The antelope would have been running all night if the lion had not got tired of chasing it.
- 13.** The badger would have been hiding under the bed all day long yesterday unless the owl had promised to take care of it.
- 14.** The squirrel would have been eating nuts while you were looking for it unless it had been afraid you might hear it.
- 15.** The deer would have been sleeping all night if the cricket had not woken it up.

Lidia Vianu: English for Everyone.

16. The reindeer would have been sent to Finland if it had been caught lying.
17. The stag would have been photographed if it had stood still.
18. The wild boar would have been hunted yesterday if the hunter had had a gun.
19. The horse would have been accompanied by the mare to the fair if the farmer had made up his mind to sell them.
20. The stallion would have been eaten by the dragon unless Prince Charming had rescued it.

II. CORESPONDENȚA TIMPURILOR

13. Consecințele folosirii unui timp trecut în propoziția principală

1. He admitted he always made tea or coffee when he had nothing else to do.
2. He told the judges that the witch never did good, but she never did harm either, so he did not see why she should be driven away.
3. He protested that he had no idea what he had done wrong, and, if we did not believe him, he said he would never try to do right again.
4. The teenager objected that he always did his duty, but, as it was not his duty to make the beds, he simply would not do that, whatever his biology teacher might say.
5. Snow White said again that she never did her homework in the morning, but her grandfather would not let her drink her milk if she did not do it first.
6. The soldier confessed that he expected no one to do him any favour.
7. When the maid was told to do the room, she remonstrated that she was far too busy as it was.
8. He declared he would enjoy making the fire, and he usually made no noise while doing that, so we could sleep peacefully, and he would take care of everything.
9. He addressed me saying he wanted to make friends, since he had understood I had not eaten his pudding, and, anyway, he wanted to be on good terms with everyone.

- 10.** He claimed he had never made enemies because he was kind to all the stags who asked him for advice, and he always lent badgers whatever they requested of him.
- 11.** She admitted she was doing her hair and could not open the door, and she let us know that we had better wait outside till she had finished and could receive us.
- 12.** The schoolboy confessed he was hiding in the pantry, because he had got a bad mark and was afraid his mother would learn about it.
- 13.** He announced that the king was making laws for his subjects, and must not be disturbed till he had finished.
- 14.** Someone stated that the audience were making fun of the actors, and the stage manager was not doing anything about it.
- 15.** A friend of mine claimed she was working, and would not go home until the wizard who did wonders turned up to show if he could do more than her.
- 16.** The bachelor disclosed that he was doing business with the spinster, and he hoped to make much money, which would enable him to get married sooner or later.
- 17.** The queen revealed that a plumber was doing repairs in the royal bathroom, and she would not be able to attend the parade until he had left.
- 18.** The witness testified that the accused was making a trip to London on that day, which did not mean at all that he was guilty.
- 19.** The speaker admitted that it had been a mistake to address that crowd, but he had been cornered by the mayor, and had not been able to refuse.
- 20.** The barber exclaimed that he was not making a speech, he had merely told his customer he had better grow a moustache.
- 21.** The opera-singer shouted that she had made a living singing national anthems for quite a while, and she did not feel like giving it up.
- 22.** The waiter screamed that he had already made several attempts at pleasing that gentleman, but he had not managed to do so, and he was willing to retire.
- 23.** The gatekeeper yelled that he had not yet made arrangements for children to play in the park, and, as he had been instructed to keep the alleys clean, he would not allow anyone to bring either dogs or bicycles.
- 24.** The football player yelled that the referee had made faces at him, and he was

not going to play in that team again unless someone apologized first.

25. The homeopath shrieked that he had done his best, and, if he had not managed to cure his patient from tonsillitis, that was because the man had refused to undergo the operation.

26. The undertaker ended his speech by saying that the deceased had done credit to his family, which was partly true, because, although the old man had been the black sheep of the family, he had won a big prize for insolence.

27. The storyteller concluded that he had done credit to his fellow writers when he had published his autobiography, where he had described the literary life of the 1930s, and had retold all his friends' lives.

28. The spaceman explained to the aliens he had decided to retire, and he would now wait for the aliens to visit him.

29. The soprano confirmed that she had made her choice, she was leaving for Cairo, and had already packed her things, so it would be useless if anyone tried to prevent her from leaving.

30. The sorcerer confessed that he had made a blunder when he had turned soot into sugar, and was eager to make amends, but the Happy Prince had already eaten it.

31. The magician mused that the mice had been making fun of him when they had started filing out of their holes, and, looking at his watch, he realized that they had been eating his cheese for an hour, which made him fear they would leave nothing for him to eat that evening or the next morning.

32. The lawyer's client realized that he had been making a fool of himself for three hours, since he had entered the lawyer's office and had started telling him that he had made up his mind, he had already made too many mistakes, he was determined to get a divorce, even if his wife was a mermaid.

33. The miner suspected that he had been walking for about two hours and a half, but, although he really felt like taking a bus, he decided that he had not lost enough weight yet, and walked all the way home.

34. The coachman realized that he had been alone on the platform since the train had left.

35. My colleague understood that I had been walking down the streets for such a long time because I did not want to come to work, and he shouted from afar, when he saw me, that he would do all my work for me if I entered the building at least.

36. The stamp-collector wailed that his stepsisters had been filing out of the post-office for three minutes, and were being marched off to prison, because all six of them had tried to steal precious stamps for his famous collection, and had, of course, been caught red handed.

37. The commander complained that a suspicious fellow had been pacing up and down the pavement in front of the police station for quite a while, so several armed policemen went out to see what the matter was.

38. His compatriot stammered that he had been treading lightly on the clean carpet since he had entered the room, because he was afraid he might leave traces.

39. The competitor mumbled that someone had been driving nails into the ceiling next door all night, and he had not been able to rest, so he had decided not to take part in the competition that was to take place the next day.

40. The plaintiff muttered that the ostrich had been strutting about the yard since he had come back home, and the noise the bird made prevented him from writing the letter he had begun two days before.

41. The composer murmured that he had been asked how long he had played the piano in his life, because the conductor had said that the music he composed was no good at all.

42. The spy repeated that his grand-daughters had been sent to school in his absence, just as his daughter-in-law had said.

43. The warrior whimpered that he had been forced to attack the village, and he would never have conquered it unless the villagers had all been sowing wheat in the fields at the time.

44. The smuggler whispered that the golden watches he had been trying to smuggle for weeks had been found out at the customs.

45. The sick man let the nurse know that he had been operated on, and he had almost fully recovered, so he could go home very soon.

46. The convict admitted that he had been imprisoned because he had been caught robbing a bank, and he had been given a fair trial first.

47. The victim acknowledged that she had been beaten by two thieves, and had been left without any money at all.

48. The cop agreed that he had been cheated by the baker, who had sold him stale buns instead of fresh bread, and he knew the baker had been selling stale bread for

two hours, but he had not been able to do anything about it.

49. The corporal claimed that he had been kept under arrest for two days, because he had been mistaken for a tramp.

50. The sergeant confessed that he had been offered two icecreams if he promised to keep silent about what he had just seen.

51. The newspaperman told the authorities that no one would retrace their steps after they had reached the Promised Land.

52. The messenger promised he would tiptoe to the old man's armchair, and would whisper the message into his ear.

53. The doctor swore he would wait till dawn, and would wake everybody up as soon as he had heard the cock crow.

54. The courtiers stated that they would all steal into the gardener's room, and would congratulate him on his sixtieth birthday.

55. The creditor threatened the soprano that she would trip over the threshold and break her neck if she did not return his money, which would have happened unless she had been careful.

56. The archer threatened he would stamp all the children's toys if the children kept making faces at him.

57. The drunkard warned them that his daughter, whom he had left alone at home, would unlock the kitchen door, strike a match and set fire to the whole building.

58. The customer foretold that the shop assistant's two-year-old son would crawl up to the counter and spoil the china she had just bought, so the shop assistant promised she would send her child to the kindergarten.

59. The murderer stated that, when he reached the river, he would paddle barefoot in it, remembering his childhood, so his accomplices would have nothing to fear if they accompanied him there.

60. The cyclist declared that he would have to walk to the stadium, since he had forgotten his bicycle at home, and he would by no means go back to take it.

61. The cynic foretold that we would be hiking for a long time.

62. The Albanian mentioned that he would be living in Paris for a year.

63. The Australian was afraid that they would have to run for two more hours.
64. The Austrian maintained that the sportsmen would be allowed to drink wine for the next few days.
65. The Belgian told himself that the enemy would soon be crossing the lake, and he took out his sword.
66. The Brazilian answered that he would not be riding a bus the next morning.
67. The Bulgarians claimed that their rivals would be driving their own car.
68. The Canadian announced that he would be driving an engine for the next two weeks.
69. The Chinese retorted that he would be sailing to China as soon as he had a ship ready.
70. The Chinese were saying that they would be flying to the capital if they could find tickets.
71. The Dane answered that he would be received by the Prime Minister.
72. The Egyptian declared that his friend would be sent home by carriage.
73. The Englishman and the Englishwoman stated that they would be forgiven if they got married.
74. The Finn claimed that he would be fired if he did anything foolish.
75. The Frenchman hoped that he would be taught English.
76. The German was positive that he would be offered a large sum of money if he went away on that day.
77. The Greek wondered who would be awarded the Nobel Prize that year.
78. The Dutchman concluded that the Dutch would leave the town if they were menaced.
79. The Hungarian decided that all his countrymen would be allowed to buy as many currants as they wanted.
80. The Italian inferred that he would be offered a job if he behaved himself.

14. Subordonatele temporale

- 1.** The Indian will tour his country when he earns enough money.
- 2.** The Japanese will go sightseeing when he reaches London.
- 3.** The Mexican will set out when he finds his basket.
- 4.** The Norwegian will go on a journey when he can leave his son alone.
- 5.** The Pole will go on a safari when he knows the way to Africa.
- 6.** The Portuguese will go on a pilgrimage when he is old enough.
- 7.** The Spaniard will settle down in his native village when he retires.
- 8.** The Swede will hitchhike to Stockholm when he is in a hurry.
- 9.** The Swiss will cross the street when she sees the traffic lights turn green.
- 10.** The Turk will go round the house when the rain stops.
- 11.** I shall go scouting when you have returned.
- 12.** He will prowl around the house when he has bought the binoculars.
- 13.** He will call up his parrot when you have seen everything there is to see.
- 14.** I shall pause when you have bought what you said you had been looking for and had not found.
- 15.** They will stroll arm in arm when it has stopped snowing.
- 16.** She will saunter down Oxford Street when she has finished typing those letters.
- 17.** The children will tear away when they have been allowed to go home.
- 18.** I shall take my monkey out for a walk when I have learned how to find my way about the city.

19. The hare will take a nap when it has driven away all the seven dwarfs and Sleeping Beauty.
20. The stork will go skating when it has done its homework.
21. He said the queen would sail into the room when she was ready.
22. The mule thought it would steal into the stable when the farmer left the farm.
23. The chimpanzee complained it would have to crawl when the caretaker hid its food in the cellar.
24. The hyena was sure it would be able to slip into the laundry when its fur got too dirty.
25. The hippopotamus feared it would be shameful to skulk out of the jungle when the river went dry.
26. The monkey boasted it would go to a concert when the sun went down.
27. The bear decided it would sleep in the refrigerator when summer came.
28. The ox knew for certain that the cow and the calf would snoop around the garden till they found a way to get in.
29. The bull was afraid it would lose the wagon when it went to the field.
30. The buffalo hoped it would reach the swamp when the day broke.
31. The dromedary stated it would not close an eye till it had stolen the golden crown which was lying in the sand.
32. The jackal replied it would not leave the jungle till the deer had all run away.
33. The hedgehog promised it would not come out of its den till the pig and sow had left the place.
34. The bat was hoping it would not have to sleep in the tree till the night fell.
35. The he-goat was sure that the she-goat would not hide in the barn till the farmer's sister-in-law had locked the gate.
36. The chamois hoped it would not start limping till the hunter had left the forest.

37. The kid understood the giraffe would not walk on all fours till it had reached the oasis.
38. The mole mused it would not climb to the top of the hill till the hedgehog had left it.
39. The reindeer was afraid the elk would not stumble over the log till it had drunk a bottle of whiskey.
40. The puma was positive the beaver would not stagger out of the house till it had drunk all the lemonade.
41. The sheep were wondering when the shepherd would start making cheese.
42. The ram did not know when its owner would sell it at the fair, as he had said he would do as soon as the ram was fat enough, and when he found a customer.
43. The lamb had no idea when the dog would bite the stranger who had been prowling about the farm for two hours.
44. The bulldog would like to know when its friends will come to visit it.
45. The salamander was trying to find out when it would rain, because the weather had been dry for two months, and it could find nothing to eat.
46. The rhinoceros was curious when the smaller animals would stop being afraid of it, as it thought itself to be a very gentle creature, which had always been kind to everyone.
47. The seal was wondering when the waters of the sea would get warmer, as it had caught cold, and it did not want to develop pneumonia.
48. The grizzly bear did not understand when the snow would melt, because it had been summer for a long time, but the top of the mountain was still covered with snow and ice.
49. The otter wanted to ask when the animals of the forest would reach an agreement, as it was always afraid some bigger animal would attack it.
50. The gazelle wanted to know how long it would have to run.
51. When will the merchant sell all his goods and retire?
52. When will the dean punish the students who have skipped classes today?

Lidia Vianu: English for Everyone.

- 53. When will the decorator arrange the window display?
- 54. When will the defeated go back to their country?
- 55. When will the slave be freed from slavery?
- 56. When will the rich and the poor make peace?
- 57. When will the mentally retarded be helped to do their homework?
- 58. When will the delegate return from the meeting he was told to attend?
- 59. When will the delinquent behave better?
- 60. When will the dwarf free the princess from the dragon?

15. Subordonatele condiționale

- 1.** Adam will help you if you ask him, and if he is not busy tomorrow.
- 2.** Adrian will stop lying if you explain to him that his parents never lied when they were his age.
- 3.** Agatha will eat strawberries if you bring her any, and, if she likes them, she will ask for more.
- 4.** Agnes will type the letters all over again if you stop nagging her.
- 5.** If Alan goes abroad for the weekend, who will take care of the cat?
- 6.** What will Albert do if they take away his driving licence, and he can no longer drive to the seaside, as he had hoped he would?
- 7.** Where will Aldous hide his jewels if the thieves learn about them, and decide to rob him?
- 8.** Will Alexander accompany me to the post office if I tell him that I do not know the way and I do not want to get lost?
- 9.** If Alfred gives you his Sunday best, take the coat only, and give him a pair of trousers instead.
- 10.** If Alice comes home late from the party, I shall show her I am angry, and I shall do what so far I have never done: I shall not speak to her unless she asks to be forgiven first.
- 11.** Amelia complained that she would lose weight if she ran so fast.
- 12.** Amy stated that she would count to a million if the plumber gave her a bar of chocolate.

- 13.** Andrew let us know that he would never go back to a place unless he was forced to.
- 14.** Angela did not understand that she would not pass her exam if she did not work very hard, which she was not prepared to do.
- 15.** Ann was afraid she would drop the pails if she started running downhill, so she walked as slowly as she could, in order to avoid what had happened to her brother, who had fallen dozens of times.
- 16.** Annabella's opinion was that she would not be able to learn Japanese if she did not have books and a teacher.
- 17.** Anthony hoped he would be promoted if he worked hard enough.
- 18.** Archibald imagined he would be told the truth if he behaved himself.
- 19.** Arnold stated that he would become a doctor if he managed to pass the other exams as well as he had passed the first.
- 20.** Arthur wanted to say that he would become world champion if he trained regularly.
- 21.** Audrey would grope her way back to the yard if she were not afraid she might fall.
- 22.** Barbara would feel her way to the door if she thought she could open it with her key.
- 23.** Basil would ford across the river if he were in a hurry.
- 24.** Beatrice would climb upstairs if she expected to find anything interesting up there.
- 25.** Benjamin would climb that mountain if the producer offered him a large sum of money.
- 26.** Bernard would race you to the stationery if you wanted to buy pen and paper to write letters to your uncle.
- 27.** Bertram would not go to the hairdresser's for anything in the world if he knew that his wife was waiting for him there.
- 28.** Elizabeth would tear away if she found out that the waiter was going to bring

her veal instead of pork.

29. If Brian were aware of what his stepmother was doing, he would scold her and lock her up in her room.

30. If Caroline had any idea whom she was talking to, she would quicken her step and leave you behind.

31. Catherine would have scoured the town in search of seven white roses if she had known it was your birthday and you liked white roses so much.

32. If Cecil had not hurried when I told him it was time to go, he would have missed the plane to China, and he would have had to stay here.

33. Charles would have entered the pub if it had started raining and he had had no umbrella.

34. If Christopher had not been running down that blind alley in pursuit of a stray cat, the Police would not have caught and imprisoned him.

35. Clare would not have dashed out of the attic without uttering a word if she had not heard strange noises in the cellar, and had not been afraid that some burglar would steal the squirrel she had hidden there.

36. If Clarence had not dashed into the drawing-room with a gun in his hand, the guests would not have been scared to death, and no one would have run away.

37. Clive would have swept across the room to grab the trousers lying on the bed if he had been sure they were the right size, and he could wear them.

38. If Conrad had bolted out of the classroom with a piece of chalk in his hand, I should have thought he was trying to find another blackboard.

39. Constance would not have packed away so unexpectedly if anyone had tried hard enough to calm her down, and explain to her there was nothing wrong with her nose, it merely needed an operation to be shortened.

40. If Daniel had not bundled off like that, his friends would never have thought he might be guilty of having stolen the huge diamond which had been exhibited at the museum a few days before, and which had disappeared nobody knew how or when.

41. Should I see David floating in the air at the other end of the room, I should think it was a ghost and hurry out of the house.

42. Should Richard object to being called Dick, his friends would not realize the reason of his objection was that his great-grandfather had been called the same, and had lived to be a hundred and five.
43. Should Donald fail to pay attention while you were speaking, it would be easy to understand that he did not like your lecture and expected you to speak about something else.
44. Should Doris cut and run after the ballet had finished, her fiancé would be quite upset at being left alone, and would never go out with her again.
45. If Dorothy saw her dog tear away, she would know it was her fault, as the poor animal cannot stand the sight of the tomcat which always prowls about the house when they go for their evening walk.
46. Should Douglas run like mad across the road, all the cars would have to stop and the policeman would fine him for not minding the traffic-lights.
47. Should Edgar leave at the beginning of the first act of the opera, I should know for certain that he was going to the pub, and if you followed him there, you would find him talking about horse races.
48. If Edith vanished as soon as she saw the conductor, I should be sure she did not like concerts, and, if I were you, I should never buy tickets for her again.
49. Should Edward spin like a top in the middle of the concert hall, he would be thrown out of the building, and advised to see a doctor.
50. Should Ella jump over that fence, she would win the big prize, which was once offered, but has never been won ever since, because nobody has ever been able to jump that high.
51. Had Emily leapt over the ditch, she would have been congratulated by all the sportsmen who have tried, but have not managed to do it.
52. Had Emma sprung to her feet when he entered the room, he would have been very surprised, and would have despised her.
53. Had Eric danced all the way home, his parents would have been worried, and would have sent for the psychiatrist.
54. Had Ernest headed for the garage, he would have been prevented from going in by his wife, who was cleaning it, and had been working there for a few hours.
55. Had Esther driven her new car across a field, she would have been noticed from

afar, and all the children would have run to meet her.

56. Had Ethel made a fire in the bathtub, the landlady would have been very upset, and would have told her she must move.

57. Had Eugene not gone to sleep so late, he would have woken up at dawn, and he would have reached the museum, where the painter had been waiting for him for two hours.

58. Had Eve hidden in the wardrobe, the photographer would not have been able to take a photo of her, and she would not now be on the first page of all the newspapers.

59. Had Evelyn stolen among the people gathered in front of the grocer's, she would have seen her dog eating the butcher's meat.

60. Had Fanny forced her way into her sister's room, she would have found it empty, because her sister had eloped with a sailor.

61. Ferdinand would not refuse to go to school if the teacher had not made faces at him.

62. Florence would be shooting her way into the library now if you had brought her a gun yesterday, as she asked you when you met her the other day.

63. Geoffrey would not be elbowing his way out of the school yard now if you had not scolded him when he least expected it.

64. George would be fumbling about his bedroom now if you had switched off the light.

65. He would be roaming the seas if he had not bought this farm.

66. Gerald would be rolling in the snow now if his parents had not forbidden him to go out.

67. Gertrude would now be reading the Bible if it had occurred to the priest to give it to her when she had told him she no longer believed in anything.

68. Gilbert would walk it if he had missed the train.

69. Godfrey would already be at the door if you had called him.

70. Grace would be looking for you all day if you had not told her you would leave for a fortnight.

- 71.** Gregory would not have stumbled on the right way at last if he were not a lucky dwarf.
- 72.** Harold would have raced his bicycle against a car if his brother did not have more sense than him, and had not prevented him from doing it.
- 73.** Harriet would have shouted at us that she did not like to be rushed if she were not afraid that the prince might get angry.
- 74.** Henry would have shaved the tail of the tomcat that had shot out of the bathroom if he did not know that it belonged to you.
- 75.** Harry would have told you everything if he did not think that you could suspect he had hidden James Joyce's manuscript.
- 76.** Helen would have ridden the donkey to her office if you did not prefer walking.
- 77.** Herbert would have learnt how to walk when he was a baby if mothers did not always take too much care of their children, and if fathers did not forbid them to do all kinds of things.
- 78.** Hugh would have gone to the station long ago if you did not tell him daily that it was his fault the mouse in the attic took the train, because he yelled at it that it had eaten his last piece of cheese.
- 79.** Humphrey would have stepped into the boat if he were brave enough to do it.
- 80.** Ida would have gone to the opera with a neighbour if the children could be left alone.
- 81.** Irene would eat grilled lamb if you explained to her that in this way she would win the prize she wanted.
- 82.** Jack would march thirty miles if he knew who ordered him to do that.
- 83.** Jacob and his army would scare all policemen to death if they knew where the town they had been looking for for two months on end was.
- 84.** James would be taken straight to prison if he did not say who he was, what he had done and who had told him to do so.
- 85.** Jane would be waiting on the platform day and night, hoping he would come, if she did not know he no longer wanted to see her.

- 86.** Jennifer would go for a ride before lunch if she were told when the family expected her to be back.
- 87.** Jeremy would be playing hide-and-seek now if they did not always tell him he was too big for that.
- 88.** Jerome would not ride the circus bus if you explained to him where he could take the subway.
- 89.** Jessie would give her car away if she knew how many accidents took place here daily.
- 90.** Joan would drive right up to the front door if she did not know that you did not like her to do that.
- 91.** John would have travelled round the world last year if his driver had told him that he wanted to take a year off.
- 92.** Jonathan would know that light travelled faster than sound unless his English teacher had told him it was not true.
- 93.** Joseph's ship would have sailed into harbour if the captain had not thought it had been damaged after it had collided with a rock.
- 94.** Joseph's ship would have sailed on the day he went on board if the crew had not decided that they would go on strike as soon as the ship left the coast behind.
- 95.** Jude would have sailed for New York if a sailor had not frightened him that he would be robbed wherever he was going.
- 96.** Judith would have driven her motorcycle if her father had not been told that all the highways were watched by chimpanzees.
- 97.** Laura would have been wearing boy's clothes if she had been warned that there would be a full moon on the night she was going to the party.
- 98.** Lawrence would have seen the duchess sail into the room if he had known she was going to come, and if he had waited for her arrival.
- 99.** Leonard would have been flown to Paris if he had not told the pilot he had a machine gun on him.
- 100.** Lewis would have gone to see the shop windows in Oxford Street if he had not been told he would be sold as a slave to the beggar at the street corner when the shops opened.

101. Lillian was wondering whether the sailor would have settled down in her town after years of roaming, if she had told him she had sold her parrot at the fair.

102. Lionel was not sure whether his brother would have stayed in the woods till supper time if he had known the bear had not had lunch yet.

103. Louise would have liked to know whether her dog would have lost his way if she had asked him to take a letter to the Hague.

104. Lucy wants to know whether we would have had money enough for a trip to the Moon if we had been born in a billionaire's family.

105. Mabel does not know whether I should have studied alchemy if she had asked me, because I have never told her how fond of her I am.

106. Margaret wishes to know whether the ducks would still be swimming on the lake if a rocket exploded in the neighbourhood.

107. Martha asked whether I should jump into the river if I saw a silver fish swimming in it.

108. Martin is wondering whether the turtle would try to fly if it saw gulls gliding in the blue sky.

109. Mary has no idea whether she would be happy to cook all morning if she had guests on a day when she wanted to rest.

110. Matthew was wondering whether his godfather would mind if he decided to change his name into Isaiah.

111. Maud would have left the room as quickly as she had entered if she had not been prevented from going out.

112. Maurice would have kept running until he was out of sight if he had not come across a bag full of gold coins.

113. Michael would not have pulled the house down if he had not been nagged by his wife.

114. Miranda would have been scared to death if she had seen shadows slide along the huge wooden table.

115. Muriel would have enjoyed herself a lot if she had slid all day downhill on a toboggan.

- 116.** Nancy would have felt sorry for her cousin the soldier if she had known he always began his advance by sliding forward on his stomach.
- 117.** Nancy would have committed suicide if she had had to play the violin to eagles every other day.
- 118.** Nelly would have explained to the hamster how to tumble head over heels, if the latter had wanted to learn.
- 119.** If Nicholas had shown her the clouds sailing across the sky, she would have asked him to buy them for her collection.
- 120.** If Norman had not dragged her back, she would have spent all night drinking on the sea shore.
- 121.** If Oliver really knew the truth, he should not have hidden it from his relatives.
- 122.** If Pamela actually wanted to be an actress, she would have read more theatre plays by now.
- 123.** If Patrick really stole out of the room when he saw you, that means that he was truly embarrassed.
- 124.** If Paul stole upon you at supper as you say he did, there is only one explanation for it, namely that he was hungry.
- 125.** If Penelope was caught watching the foxes creeping into their den, then she will have to admit she has been to the woods again.
- 126.** If you saw Percy again, creeping like a snail yesterday, hoping someone else would clean the pantry before he got home, you should have slapped him and told him he was a lazybones.
- 127.** If Peter actually stated that he felt age creeping upon him, it was no use contradicting him; he would not have believed you anyway.
- 128.** If Philip was caught by the police, you should have helped him, because he would not have stolen the tramway in the first place if it had not been for you.
- 129.** If Ralph was right, then the snake was really crawling on the floor of our kitchen, and it could have bitten any of us.
- 130.** If Rebecca saw no one when she peeped out, she must have thought herself secure and slipped out into the road.

16. Recapitulare

- 1.** He rejoined that he did not know, he was working hard, and he was not going to allow anyone to interrupt him.
- 2.** He replied he had forgotten whom he had been waiting for for two hours.
- 3.** He answered he would never ask for our help again, and even without it, he would be walking in Rome the next day.
- 4.** The colt will run to the forest when you set it free.
- 5.** The donkey will carry your luggage when you have bought a saddle.
- 6.** He confessed he would change his mind as soon as he was paid.
- 7.** He was told that he would graduate when he had passed all his exams.
- 8.** He is asking when I shall return the magazines he lent me two years ago.
- 9.** He is wondering when you will stop borrowing money from everyone.
- 10.** He took the liberty of asking when we should visit London Bridge.
- 11.** He asked when the otter would start studying for its exams.
- 12.** When will the jeweller forget what happened two weeks ago?
- 13.** I shall buy the drake if I go to the fair on Thursday.
- 14.** He admitted he would steal the knight's jewels if he ever needed money.
- 15.** I should feed the donkey if it were mine.
- 16.** The clown would have kicked the ass if he had not been so short.
- 17.** I should be writing the essay now if you had brought me pen and ink yesterday.
- 18.** He would not have betrayed you if you did not always threaten to send him to

China for life.

19. He would help you if you explained to him as soon as he came in who you were, what you wanted, and what you expected him to do for you.

20. The badger would have run away if it had known you wanted to give it an injection.

21. The accountant wants to know whether you would go if he gave you a ticket, and I do not know what to tell him.

22. The dustman asked whether we should have joined him if we had known he was going to a party, and your stepsister retorted she would not have gone with him anywhere, even if he had put on his Sunday best.

23. If you really knew he was in trouble, why did you not help him?

III. General Usage

17. Întrebări directe

1. Does this forest abound in game?
2. Did he abstain from drinking while the doctor was in the room?
3. Have you ever accounted for your behaviour to anyone?
4. Had the snail really been accused of robbery before it left the country?
5. Will you ever tell me if you are acquainted with T.S. Eliot's work?
6. Will he have paid for the furniture before tonight, or will he wait for you to add your savings to that sum?
7. Would you agree with me if I told you that you were wrong?
8. Would she have agreed to my idea if I had suggested that we should go hunting?
9. Are you aiming at those nests because you have nothing better to do, or do you really want to kill that poor bird sitting on its eggs?
10. Were you listening to what he said when he alluded to my parents' having been bank robbers in their youth?
11. Have you been watching TV for a long time? News usually alternates with concerts, so, if you have been here long enough, you will have noticed that.
12. Had he been telling you for a long time that the sum amounted to very much when I came to contradict him?

- 13.** Will you be following me when I go and apologize to him for breaking the vase?
- 14.** Will you have been reading my novel for quite a while when my enemy comes to say that the idea of reading it does not appeal to him, and will you be able to persuade him to read it?
- 15.** Would you still be working here if you had applied to your manager for a rise and he had refused you?
- 16.** Would you have been helping him all day when he robbed the bank if he had asked you in advance whether you approved of his plan?
- 17.** Do you often argue with merchants for prices?
- 18.** Is he still walking, or has he arrived at the the baker's?
- 19.** Do you ever ask for sugar when you run out of it?
- 20.** Are you still thinking of that day when he admitted to you that he aspired to the title of count?
- 21.** Do you assent to what the dressmaker suggests or do you want me to fire her?
- 22.** Is he still complaining that his sons associate with thieves?
- 23.** Are you trying to say that you can assure me of your good intentions after you have broken into my house and stolen my safe?
- 24.** How does anyone ever atone for a crime like that?
- 25.** Is he psychiatrist attending on you or is he attending to somebody else's problems?
- 26.** Does anyone attribute this play to a beginner?
- 27.** Is the dog barking at anyone, or am I wrong?
- 28.** Does he often beckon to you to go away?
- 29.** Is the cat basking in the sun or is it talking about fashion to a rat?
- 30.** Do you usually begin by saying who you are?
- 31.** Has this book ever belonged to any of your relatives?

- 32.** Have you ever been bereft of your money?
- 33.** Has the millionaire actually bestowed his fortune on that beggar at the corner of the street?
- 34.** Have you ever blamed your wife for something you had done?
- 35.** Has it ever occurred to you to blame the failure on your own carelessness?
- 36.** Have you been blinking at me all this time, or am I seeing things?
- 37.** Has he been listening on the radio for the last two hours to that play in which the Prince blushes at Sleeping Beauty's words, and she does not feel ashamed in the least?
- 38.** Have the ants been boasting of their ancestors lately?
- 39.** Has the pig been learning of late what countries England borders on?
- 40.** Have you been talking about borrowing money from him for the last two minutes?
- 41.** Had he brooded on her sudden departure, and had he managed to find any reason at all?
- 42.** Had he cared for his friends, although they had all left him when he needed them most?
- 43.** Had he been changed into a dwarf in early childhood, and had he not grown taller ever since?
- 44.** Had they been charged with murder when they pleaded not guilty, and the judge was uncertain whether he should send them to prison?
- 45.** Had the cook been chatting with the maid while I had been away, and had she prevented her from doing the housework?
- 46.** Had the monkey been cheering me up for more than several hours when the postman came and said I had a telegram?
- 47.** Had the grocer been laughing at you or at the news that his birthday coincided with mine?
- 48.** Had he been collaborating with you for a long time when he was promoted?

49. Had he really been drinking all day, and had he really missed the plane which collided with another plane?
50. Had he been commenting on the news for a long time when you arrived there?
51. Shall I compare you to a rose?
52. Will you compete with me?
53. Will you complain of the lizards to their teacher?
54. Shall I conceal the incident from her?
55. Will you concentrate on your homework when you see the spider dance on the ceiling?
56. Will he conclude with a few Japanese words?
57. Will you be defending them in Court next week?
58. Will the seagull ever confide in the pigeon again?
59. Shall we be leaving early next morning?
60. Will the police be confiscating watches from smugglers all next morning?
61. Will anyone ever conform to the rules of this house before he is told to?
62. Will you have mistaken him for somebody else before you have time to see him?
63. Will you confront the thief with the policeman before the two have had time to reach an agreement?
64. Will you have been living here for twenty years when I congratulate you on your twenty-first birthday?
65. Will you have consented to their marriage before they come to ask you?
66. Will he have been reading the short story for a long time when I come to tell him what it consists in?
67. Will he have been counting the pages for more than an hour before I tell him how many chapters the book consists of?

68. Will they have been conspiring against the queen for less than a year next month by this time?
69. Will he have been consulting you on various matters before he learns you are not an expert on anything?
70. Will he have been wearing the scarlet tie for a long time before he realizes it does not match his coat?
71. Would a pagan be converted to Catholicism if he lived in England?
72. Would you contribute to the sum if I asked you to?
73. Would the butcher be convicted if he stole your clock?
74. Would you still be convinced of the soprano's guilt if she swore to you she had never sung on a stage?
75. Would you collaborate with him in writing a thriller if he paid you a large sum of money?
76. Would I be repeating myself if I told you I could not cope with this situation?
77. Would you be laughing at me if I told you that the party had culminated in a quarrel?
78. Would you still be saying you are the best doctor ever if I told you you could not even cure a child of measles?
79. Would you still be sitting there, doing nothing, if I told you the dog had dashed at the door and was lost?
80. Would you be looking at me if I started telling you what the novel dealt with?
81. Would it have dawned on you that the dragon fly had been here before?
82. Would you have decided on a punishment if the watchmaker had been guilty?
83. Would this novel have been dedicated to the memory of your French bulldog if you had written it?
84. Would you have defended him from his enemies if he had been alone?
85. Would you have deferred him to the police if you had caught him red handed?

86. Would you have been reading peacefully all night if you had known the princess must be delivered from the wizard?
87. Would you have been wasting your time out if you had been told that they depended on your coming home early?
88. Would the plumber have been sleeping when they came if he had suspected they would deprive him of all his tools?
89. Would you have been playing football instead of helping the lawyer if he had told you he expected you to be devoted to your friends?
90. Would the mushroom have been mourning for the stag for a long time if the latter had died of pneumonia?
91. Who says this result differs from yours?
92. Who is dipping the child into water?
93. Who disagreed with you?
94. Who was saying he would disappear from town?
95. Who has disapproved of your idea?
96. Who told you we must dispense with gifts this Christmas?
97. Who will divide the loaf of bread into seven equal shares?
98. Who will find out why the warrior was divested of all his glory when he retired?
99. Who would send an honest man to prison?
100. Who would have doted on a tailless tomcat?
101. When do you dream of going to the Congo?
102. Why does the chameleon boast that he is endowed with a musical ear?
103. How would the squirrel enlarge on a subject such as international politics?
104. Where does a beaver go when it escapes from jail?

- 105.** What does the mink excel in?
- 106.** What will the camel be exchanging that book for?
- 107.** What does a horse feed on?
- 108.** Whom is the soldier firing at?
- 109.** Whose window are you flinging that stone at?
- 110.** What is floating on the river, close to the lizard's hiding place?
- 111.** What is the snake fussing about?
- 112.** What has the wolf been gazing at all the while I have been out?
- 113.** Why did the rabbit glance at the gardener when it was eating the carrots the latter had planted in the garden a week before?
- 114.** Whom has the goat been grieving for since it came to the farm?
- 115.** Whom has the mare been grinning at since I entered the room?
- 116.** What subject has the bat been harping on since seven o'clock?
- 117.** Whom has the grocer hidden the scales from?
- 118.** Why has the canary been stared at since it started speaking Chinese?
- 119.** What has the hare been hinting at since it started talking to the mare?
- 120.** What have you hoped for so far?
- 121.** Why did the mole hunger for his sight when it knew he did not want to not see it?
- 122.** What was her boss implicated in?
- 123.** How many rules were imposed on you?
- 124.** Why had the bed in the kitchen never been slept in?
- 125.** What was the salamander thinking of when the storm began?
- 126.** What do you infer from the story the weasel has just told us?

- 127.** What was the zebra looking for when it stumbled over a log?
- 128.** When did the weasel apply for that job?
- 129.** How often did you inform the alligator of what was going on?
- 130.** How many times did the crocodile apologize to the sailor?
- 131.** Why had you insisted on my going home before she said she wanted me to leave?
- 132.** Whose story was Anthony Burgess's book based on?
- 133.** Who told the fox we were all wondering whom the book on its table belonged to?
- 134.** What did you say the elephant was boasting about?
- 135.** What made the kangaroo take up English?
- 136.** How often had the cat pried into what the mice had been doing for a year?
- 137.** Whom had the reindeer been introduced to?
- 138.** When will you teach him not to intrude on anyone when he is not invited?
- 139.** How long had he been isolated from his countrymen?
- 140.** Why had he joined in the talk if he hated those two youngsters?
- 141.** When will the dog jump at the man who kicked it?
- 142.** Why is the panther knocking at the door when it can ring the bell?
- 143.** Whom has the seal been laughing at for the last half hour?
- 144.** Will the squirrel be leaning on your arm tomorrow, when it comes from the doctor, after having broken its leg?
- 145.** Why had the walrus been leaning against the wall for five hours?
- 146.** What country is the whale leaving for?
- 147.** What countries does Hungary border on?

- 148.** What concert was the elk listening to when the phone rang?
- 149.** Will the gorilla be living on tea and bread for two years?
- 150.** What will the Prince be changed into?
- 151.** What would you like me to look at?
- 152.** What crime was the giraffe charged with after it had been found in the desert?
- 153.** What did you say he was complaining about?
- 154.** Whom would you mistake him for if you did not know who he was?
- 155.** Which of the hedgehogs would you be mocking at if you were not afraid it would prick you?
- 156.** If you multiplied seven by seven, would you tell me the result?
- 157.** Would you be nagging at him now if he had left you alone?
- 158.** Where would you negotiate with the hyena if it did not know its way about London, and it did not manage to find the place of the appointment?
- 159.** Whose speech would you be jotting down now if he were deaf and dumb, and could not say a word?
- 160.** What would you object to if the jackals stopped asking about your opinion, and did exactly as they pleased?
- 161.** Why would it have occurred to me that you were busy?
- 162.** Why would he have been operated on if he had been healthy?
- 163.** What exactly had the marten congratulated us on?
- 164.** Whom would you have parted from yesterday if the otter had decided to stay for another month?
- 165.** What show would you have participated in if the ram had closed the theatre down?
- 166.** How many toys would you have been able to pay for if the ant had asked you to buy all of them?

167. What jail will the bees escape from on Wednesday week?
168. What would the raven have been perched on if the stage had been empty?
169. What did you say a butterfly could hope for?
170. What did you say the calf had been punished for?

18. Întrebări indirecte

- 1.** Whom did Rhoda say she would ask where her brother had lost his schoolbag?
- 2.** Who wanted to know where I should go when I finished school?
- 3.** Richard asked me what I had referred to in my letter, and if I was going to tell him the truth.
- 4.** Robert asked me whom his face reminded me of, and I said I did not remember anyone who resembled him.
- 5.** Roger was wondering what the country was rich in, as he could only see rocks.
- 6.** Ronald wanted to know what the chimpanzee was talking about.
- 7.** He was wondering what the white-bearded seventy-year-old man was staring at.
- 8.** Rosemary wanted to know what my uncle suffered from, and I answered her I had no idea.
- 9.** Rupert asked me which of his deeds I was thanking him for.
- 10.** Ruth has just found out what languages the Bible had been translated into.
- 11.** What did you say Samuel had got used to?
- 12.** Sebastian stated he had no idea whom I had been waiting for when I had met him.
- 13.** Shirley had no idea what I was thinking of.
- 14.** Sylvia had found out what I had been looking for for two days and a half.
- 15.** Tell Simon whom you are talking to, and he will not ask you again.
- 16.** Sophia asked me what other films I had seen.

17. Thomas tried to find out what other places I had visited.
18. Timothy asked me how many cigars I had smoked.
19. Veronica asked me how much money I had spent, and who would pay for the bicycle that had been stolen while I had been shopping.
20. Victor had no idea what the weather had been like.
21. Victoria could not remember how many holidays she had spent abroad in the last six years.
22. Vincent was wondering how long I had lived in my present house.
23. I was at a loss how to get there.
24. Violet did not know which one she should buy.
25. I do not see how I can stop him.
26. Virginia did not know whether she should go any farther or go back.
27. Nobody will believe me how long David Lodge's novel is.
28. I wonder why the condor has not come.
29. Please tell me where you want to go.
30. Nobody knows whose it is.
31. I do not understand why he left without saying goodbye.
32. I wonder what this object is.
33. The court must decide whom the inheritance belongs to.
34. We were wondering whether we should go.
35. Can you suggest where I should put the brush?
36. Few know how hard he works.
37. I do not know how many they are.
38. I shall ask where the crab is when the train leaves.

39. Can you tell me what this funny thing is?
40. Ask him where he has put it.
41. Vincent asked his brother when he would come back.
42. Do you remember how tall he is?
43. Violet asked me who I was, and where I had so much money from.
44. Virginia was wondering when the postman would come, and if he would bring her any letters.
45. Walter wanted to know where the hotel was, and where I was talking from.
46. Wilfred asked when I should come back, and what my elder brother's name was.
47. William asked why I had not asked for three pairs of trousers, and who would wear the dress I had bought.
48. The democrat asked how the queen was, and if we would like a cup of tea.
49. The painter was wondering how long he would spend travelling, and who would come to meet him at the station.
50. The dermatologist asked where I lived, how old I was, what I was studying, what my parents were, what job I would have, and how much I should earn.
51. The designer asked me why he would have to go to England if he did not know English.
52. The detective asked me if I had found out where the scissors were, and what I knew about the tailor who had stolen them.
53. The ambassador was wondering whom I had called to his house, and when I should stop inviting guests.
54. The diplomat asked how the nurse was, and if she would be taken to hospital.
55. The director asked when I should leave, and if I would help him.
56. His disciple wondered where I lived, how old I was, who I was, what I was studying and what friends I had.

57. The carpenter asked whether I should have read his book if he had brought it to me.
58. The diver asked what you had seen at the zoo, and whom you had been with when you had met me.
59. The blood-donor asked where the house was, when it would be pulled down, and if I should build it up again.
60. What did you say he was looking at when you went to return his money?
61. Who did you say had been with her for two hours when you met last night?
62. Whom had you thought I was talking about when I asked you when you would see him again?
63. Where did you tell her I was living when she asked you where she should bring me the monkey?
64. What did you say you would go to the station by if no bus came till it was time for the train to leave?
65. Whom did you think she was talking to when you called her up, and the line was engaged?
66. Whom did you imagine you would be mocking at when the dwarf became a sailor and went to sea?
67. What did you imagine he was thinking of when he asked you if you would come back, and he added that he wanted to see you again?
68. I asked him what the sum would amount to if I paid it on the spot.
69. What did he say he was interested in?
70. Why was he saying he insisted that you should accept the money he was offering?
71. Where did he think we insisted that he should go after he had graduated from high school?
72. He insisted to be told when I should buy the scissors, and why I had not bought the trousers yet.

73. I should have liked to find out what he was thinking of when he was working on the play he had just begun.
74. Would you please tell me where the scales which I have been looking for all day and which I have not found yet are?
75. I should have told him what the name of the murderer he was afraid of was, if I had known it.
76. Would you have believed me if I had told you that I had no idea who would come to meet you at the airport?
77. Will you talk to him again when he has asked you how old you are, and how much money you earn?
78. He has just asked me what I am looking at.
79. He wants to know when I shall come.
80. He asked me where I was going.
81. He wanted to know what I had bought.
82. He asked me why I was not writing everything.
83. He asked me what I knew about the university in Turin.
84. I inquired when he would come back.
85. He wanted to know when I had finished.
86. He did not know where I wanted to go.
87. He was wondering why I had not understood the lesson.
88. He had no idea who I was, how old I was, and where I lived.
89. He asked me what I wanted to buy.
90. He did not remember where he had put the book.
91. I did not understand what he was looking for.
92. He was wondering when he would be operated on.

Lidia Vianu: English for Everyone.

93. What are you going to do when he comes back, and asks you whom you have given the money to?
94. Who said the astronaut had gone to the seaside?
95. Whom did you think you would find there?
96. I did not know where you would go when he had advised you to give up the trip you had been planning for a year.
97. She had not thought how he would react when he found out whom she had spent her holiday with.
98. I should not have told him what you had asked me if you had told me that you did not want him to know why you asked everyone the same question.
99. How old did you say he was?
100. Whom did the manager say he would promote after the elections?

19. Diateza pasivă

- 1.** A good animal tamer is always praised for his hard work.
- 2.** The architect is prevented from leaving the hospital, because he has not recovered yet.
- 3.** The bee is protected from the witch by a robot.
- 4.** The bull is well provided for, you need not worry about that.
- 5.** This shop is well provided with tools, in case you want to buy any.
- 6.** A burglar is always punished, sooner or later.
- 7.** Force is resorted to when the crow cannot be persuaded to do its homework.
- 8.** A brave dolphin is usually rewarded for its courage.
- 9.** If the donkey is separated from its friends, it will study more.
- 10.** In such cases a doctor is sent for.
- 11.** The windows are being washed when the bricklayer is not at home.
- 12.** The room is being cleaned, because guests are expected.
- 13.** The streets are being swept, because it has not rained for quite some time.
- 14.** The doors are being opened for the visitors to come in.
- 15.** All drakes above the age of ten are being sent to the seaside.
- 16.** You are being offered an icecream; why don't you take it?
- 17.** The falcon is being shown a very interesting tapestry.
- 18.** Carpets are being woven for the palace which has just been built.

19. Letters are being written to all the participants to the congress.
20. Money is being sent to all the frogs in the world.
21. When was the goose shot at?
22. The bartender was smiled at and he did not like it.
23. The elephant was sniffed at by the dog.
24. I could not wave to you because I was being spoken to.
25. Did you tell the eagle yesterday that it was spied on?
26. Do you happen to know why the fly was being stared at?
27. What was the hen suspected of?
28. What was the hippopotamus thanked for?
29. That plank was trodden on yesterday, and nobody got hurt.
30. The owl was waited for for two hours last night.
31. The laundry was being locked, lest the mice should steal anything during the night.
32. The bear was being given an injection which would put it to sleep.
33. The cellar was being decorated with paintings for the exhibition.
34. The old fence was being destroyed.
35. Shabby houses were being pulled down, and stables were being built on the same spot.
36. The teacher was being asked questions by his pupils when the door opened, and an ostrich strode in.
37. I was being shown around the house when the light went out.
38. The fire was being made while Cinderella stood there and shivered.
39. The conductor did not know what was to be done about the mice.

40. The goose was being cooked, so the gander had to bring in the police.
41. I cannot understand what the leopard has been accused of.
42. Can you tell me whose money this sum has been added to?
43. I have no idea how long you have been acquainted with these writers.
44. A bird had been aimed at, but a bear was shot.
45. My letter to your hairdresser has just been alluded to.
46. He has not yet been given a lump of sugar, that is why he slammed the door shut behind him.
47. That minor problem has already been attended to.
48. The coachman's novel has been attributed to a novelist.
49. The coach has often been beckoned to go away since he has been working here, because he always turns up at the wrong time.
50. No honest merchant has ever been bereft of his goods unless he tried to sell them on the black market.
51. The albatross has been seen flying for three days and three nights.
52. The stork has been sent away by the landlady, who does not want it to come back to its nest on the roof of her house.
53. The owl has been caught prowling about the oak tree at midnight.
54. The chaffinch has been promised a reward if it sings at the party all night.
55. The crow has been chased away, but it is sure to come back.
56. The woodpecker has been warned not to disturb people at night.
57. The skylark has been photographed while it was soaring to the sun.
58. The hatching hen has been told by the cock not to count its chickens before they are hatched.
59. The crane has been received into the room, because the master of the house is a lover of birds.

60. The wagtail has been menaced it will be shot at if it ever comes here again.
61. I thought the raven had been fed long before, but the caretaker had forgotten, and told me I would have to do that myself if I did not want the raven to starve.
62. The magpie was positive it had been cheated, but it did not want to reveal the fact before midnight.
63. I knew the cuckoo had been invited to the fancy dress ball, but I thought it would dress up as a ghost, not as a fairy.
64. The turkey had been chosen to be sold, and the turkey hen was so sad that the farmer decided he would keep them both, after all.
65. I asked the bridge player what he had been blamed for, and he replied that something he had never done had been blamed on him.
66. The book you were reading had been borrowed from a famous library, which did not lend books for more than ten days.
67. The patient had been taken good care of, but he complained that he disliked the ward, and wanted to leave the hospital as soon as possible, even before he had recovered completely.
68. I could not remember what the squirrel had been changed into.
69. Did he tell you what he had been charged with before he met you?
70. The short story had amply been commented on by many literary critics, who had read it, and found it the worst its author had ever written.
71. Whom will he be compared to when his parents find out he has broken a neighbour's window with the football, and has stolen an old woman's handkerchiefs?
72. Whom will the truth be concealed from when she has returned from the office, and tells you she knows everything from your friends?
73. Nobody really knew how many years in jail he had been condemned to, so he was told he would spend there the rest of his life if he did not remember what crime he had been accused of.
74. Your guns will be confiscated from you if you try to sell them to the police.
75. Whom will you be confounded with when the barber has shaved your beard

and cut your hair?

76. I do not know whom she will be confronted with, but I can at least advise her not to utter a word before she has consulted her lawyer.

77. I wonder what you will be congratulated on, since everyone knows you have not received the prize you expected to get.

78. The doctor will be consulted on this matter, and I hope he will know what it is.

79. If you do not stop stealing, you will soon be convicted of theft.

80. Will the judge be cured of mumps in a short time, or will he have to stay indoors for many weeks?

81. The poem will have been dealt with in this literary review before you have to analyse it for your exam.

82. The punishment will have been decided on by the time the witnesses come to testify.

83. A book will have been dedicated to his memory before ten years have elapsed from the day he left for the Hebrides.

84. He will have been defended from all his enemies before he asks for help.

85. He will have been deferred to the police long before he manages to steal your diamond ring.

86. The fairy will have been delivered from the wizard by the time Prince Charming reaches the place.

87. The greengrocer will have been blackmailed for years by the time he makes up his mind to go to the Police.

88. The doll will have been dipped into water before the little girl has time to call her mother.

89. The loot will have been divided into six shares before the seventh burglar turns up to claim his share.

90. The emperor will have been divested of all his glory by the time he retires.

91. Your family said that your idea would be disapproved of, so you had better change your mind.

- 92.** The judge foretold the murderer would be doomed to prison if he did not mend his ways.
- 93.** I was sure success would be dreamt of until you had told everyone about your failure.
- 94.** I hoped the subject would be enlarged on when the foreign lecturer came, after you had outlined it first.
- 95.** The teacher was sure the miner's handbook would be exchanged for a bar of chocolate, but he could not prevent the miner from doing as he pleased.
- 96.** The farmer was afraid his horse would be fed rye bread.
- 97.** The hunter predicted the fox would be fired at and missed.
- 98.** The porter was afraid he would be flung stones at if he did not carry all the painters' suitcases.
- 99.** He assured the widower that his wife would be properly grieved for.
- 100.** They warned me I should be grinned at if I entered that room without knocking at the door.
- 101.** If we had many cakes, they would all be hidden, because the midwife must lose weight, and she is always eating sweets.
- 102.** If you were hindered from doing your homework, the musician who did that would be punished.
- 103.** Your words would not be hinted at if you told your friends that you did not want your name mentioned.
- 104.** Success would be hoped for in your case, unless you did your best to fail.
- 105.** That rule would be imposed on them if it had been invented.
- 106.** He would not be told he is a lazybones if he did not always postpone to carry out his decisions.
- 107.** Rightful anger would be inferred from his words if you heard him speak after you had told him he had not won the match.
- 108.** The air would be infested with the smell of garbage if the dustmen did not come

every other day to take it away.

109. Injuries would be inflicted on many innocent people if psychologists were allowed to carry loaded guns.

110. Would he be informed of what was going on if the manager did not want him to know anything?

111. He would have been instigated to action if he had been considered capable to stand up and fight for his own rights.

112. She would not have been introduced to you if anyone had imagined that you would argue with her.

113. You would have been laughed at by all the surgeons who lived at the outskirts of the town if you had said the town was confined to its central streets.

114. The teacher would have been listened to if the students had been interested in what he was talking about.

115. Your step brother would have been taken for a coward if we did not know how brave he had been when a hedgehog had had to be rescued from a precipice.

116. Would you be mocked at by everybody who heard you if you declared that you had been studying English for more than a day?

117. He would have been spied on day and night if he had married the woman he had fallen in love with before he met you.

118. Would he have been operated on if the surgeon had not known him?

119. The house would have been paid for long ago if the man who bought it had had any idea that you wanted all the money as soon as possible.

120. She would have been persuaded of my sincerity if I had explained to her I had not been able to remember the date, because I had been sleepy when we had talked about it.

20. Aspectul continuu

- 1.** I can't leave this bush because I am watching a fox creeping into its den.
- 2.** If you really want to know what he is doing, well, he is slipping downstairs, because he hurt his elbow and dropped his stick.
- 3.** Wait a minute, he is slipping into his coat and coming with you.
- 4.** The explorer you met weeks ago is now trudging through deep, untrodden snow.
- 5.** He is on holiday, and he is tramping all over the country.
- 6.** The stranger you invited into the house last night is tramping upstairs, so you had better go after him and tell him your parents are coming back, and you cannot shelter him any longer.
- 7.** The guests you are waiting for are coming early next morning, but I suppose right now they are plodding across the desert.
- 8.** I have been trying to stop him for five minutes now, but he is speaking on the phone, and cannot hear me.
- 9.** The overturned car has dragged along the street for a while, and it is now stopping in front of a bewildered policeman.
- 10.** I have been watching him for some time now: he must be blind, because his hand is fumbling for the door-knob.
- 11.** He is absent from church because he is being handed a prize for skating.
- 12.** The book you bought a week ago is being retyped.
- 13.** I am usually accustomed to reading till late at night, but tonight I am being sent to bed early, since tomorrow I am going fishing with my great-grandfather, who is an early riser.
- 14.** If he has never used the skates you gave him for his birthday, the reason is that

he is only now being taught how to skate.

15. The sheets are being washed and the furniture is being dusted.
16. What is being done for the sick and the poor?
17. Books are being sent to all those who are willing to read.
18. The carpets are being cleaned with the vacuum cleaner.
19. The TV set is being repaired because the banker wants to see a film tonight.
20. His money is being spent by his friends, who are all adverse to his desire to save as much as he can.
21. The acrobat was scared by your intention to sell the house, because he was living in it, and did not want his rent to be raised.
22. He was always saying that he was ahead of his fellows, and would soon be the best of all.
23. The fellow who was akin to her was shuffling his feet as he waited.
24. He was shuffling his slippers on the floor, and would not stop making that noise, although he had been told everyone was asleep.
25. The fish were flopping helplessly on the bank, forgotten there by the fisherman who had caught them in the net.
26. He had flopped into the hammock without another word, and was snoring loudly, while the squirrels were eating all his peanuts.
27. Only seven horses were racing for the cup, although my friend had told me he would bet on the eighth.
28. A little girl was racing a little boy to a tree at the end of the alley, while their parents were waiting to see who would win.
29. The pilot was racing his car across the town, hoping he would be fined.
30. He had ordered a car and was hurrying to the village in order to find the waiter, and make him return his magazines.
31. Small shops were being opened all along the narrow street.

32. Many new books for the parrots were being written, published and sold.
33. The master's boots were being polished, as he would go hunting the next day.
34. Papers were being sold all over the town, and they were being commented on in all the pubs.
35. History and geography books were being bought by all the owls that had never learned how to read.
36. A new theatre was being built, so that the actors could act their parts on a modern stage.
37. A Mozart concert was being broadcast, so he turned off the radio and went to sleep.
38. The elderly ladies in the village were being sent flowers.
39. The doorman was being scolded for what he had done, and his father was telling him he was angry with him for running away with the cook.
40. Books that had been written at the same time as hers were being reprinted, so she was looking forward to seeing her trilogy in the bookshops again.
41. I have been speeding for a while, I admit, but I shall slow down as soon as I see a police car.
42. I have been wondering for the last two days why your tenant tore upstairs two steps at a time when he saw you.
43. I had been stumbling in the dark hallway for half an hour, and I was thinking I would never be able to find my way out when the chimney sweeper came to my rescue.
44. I have been cleaning the cellar for hours; and I am dirty, because I stumbled, lay on the floor for a moment, and then got up, and came straight here.
45. That intoxicated motorist has been staggering from his car for ten minutes now, and the policeman has been waiting for him patiently all along.
46. The last weary dancers have been talking outside the building for an hour, while the doorman has fallen asleep, so there is no one to lock the door now.
47. The ball has been rolling along the floor since you dropped it.

48. The dog has been rolling in the mud since you kicked it.
49. That drunkard has been reeling down the street since dawn.
50. The ship has been reeling since the storm started.
51. When she arrived, she realized that the servants had been going in and out for hours, piling up food on the table.
52. The Japanese had been rushing in since they had opened the gate.
53. The plane had been flying over the island for hours.
54. The dog had been frisking about since the dentists had left the house.
55. It was raining. It had been raining cats and dogs for hours when the baker came home, where his wife had been waiting for him since dawn.
56. The pheasant had been flying over mountain peaks for days when it spotted the jay up a tree.
57. The geese had been following the gander all day when a goose stopped short, and decided it would not go any farther.
58. The swan had been swimming since the break of day, and had not found what it was looking for.
59. The canary had been chirping for quite a while when the cat jumped at the cage and scared it do death.
60. The blackbird admitted that it had been flying for a whole week, and if felt a little tired.
61. The golden eagle will be hovering above the house as long as you keep your gun out of sight.
62. The parrot will soon be imitating you if it hears you so very often.
63. The peacock will be sleeping all day if you have guests today.
64. The peahen will be hatching eggs this time next month.
65. The pelican will soon be travelling to the North Pole.
66. The seagull will be flying out at sea as soon as the weather is fine.

67. The wren will be eating rye bread crumbs when you pass by tomorrow morning.
68. The titmouse will soon be leaving your garden if you start felling trees.
69. The pigeon will be carrying your message tonight, so you will not have an answer till he returns.
70. The dove will be eating seeds all day tomorrow, because your sister-in-law is here, and she always feeds it seeds.
71. The quail will have been living in this field for more than two years next month by this time.
72. The nightingale will have been singing in your garden for five years by the time you move to another house.
73. The hoopoe will have been hatching eggs for two weeks when you find its nest.
74. The swallow will have been travelling for a month when it arrives here in spring.
75. The sparrow will have been basking in the sun for hours when the cat comes along.
76. The duck will have been running across the yard for a long time before the dog stops chasing it.
77. The drake will have been looking for the duck for a week before it finds out what has happened.
78. The woodcock will have been sleeping for two hours by the time you wake up.
79. The ostrich will have been playing with the children for half an hour by the time the caretaker comes to drive the children away.
80. The falcon will have been waiting for its master for eight days tomorrow by this time.
81. The eagle would be flying round the peak if there were not a hunter there.
82. The guinea hen would be hurrying home if it did not rain so heavily.
83. The crow would be speaking English if it had human brains.

84. The partridge would be running away from this place if it knew what you were going to do.
85. The thrush would be living here now if you had not destroyed its nest last year.
86. The hawk would not be flying away if you had not menaced it with your gun.
87. The turtle dove would be laying eggs if it were warm enough.
88. Your sister's husband would not be complaining to everybody that she never fed him anything if she had learned how to cook.
89. He would be clearing his throat now if you had asked him to sing for you.
90. The dragon would burst into tears if the wizard turned him into a mouse.
91. The dramatist would have been writing all day yesterday, if he had not been told to come and meet the stage manager at the airport.
92. The draper would have been counting his money till late at night if you had not interrupted him.
93. The dressmaker would have been sewing all night if she were not afraid she might go blind.
94. The chemist would have been drinking till he had spent all his money if his wife had not dragged him home.
95. The bus driver would have been waiting in the garage till late at night if the mechanic had not repaired his bus sooner.
96. The drummer would have been playing his drum all the way if his friends had not wisely tied his hands beforehand.
97. The duke would have been riding his horse from morning till night if the horse had not refused to carry him.
98. The expert would have been delivering a lecture on Shakespeare when you arrived if he had not been asked to choose another subject.
99. The embezzler would have been spending all our money while you were waiting for him to return it, if the Police had not caught him in time.
100. The emissary would have been sleeping when you looked for him if he had not

left five days before, as you had told him.

101. He is usually a good child, but now he is being noisy, because everybody is looking at him.

102. The emperor is known to be very talkative, but now he is keeping silent, because he does not want his fool to learn all his secrets yet.

103. The engraver is a hardworking man and, if he is being lazy right now, that means he has finished his work for today.

104. The biologist can answer any question, but right now he is being examined by a fellow biologist, who is determined to show the former is incompetent.

105. The knight-errant is always very brave, but at this moment he is being chased by bees, and he is running as fast as he can.

106. You cannot talk to the manager, because he is seeing someone important.

107. The stranger was thinking of a way to reach the station sooner, as he did not want to miss the train which would take him to London.

108. The examiner is always asking questions which his students cannot answer, no matter how hard they may have worked for the exam.

109. The executioner is always washing his hands and asking people to lend him money.

110. The grocer's boy is always eating sweets early in the morning, which is the reason why he has grown so fat.

21. Subjonctivul

- 1.** It is strange that the archbishop should only buy cheap things, when he knows that cheapest is dearest.
- 2.** It is strange that he should be clearing his throat precisely when his sister has to speak to the audience.
- 3.** It is natural that he should have climbed up the ladder, as we all know him to be very ambitious.
- 4.** It is unbelievable that he should have been reading when he should have been working on his dissertation.
- 5.** It is natural that he should try to go to the University, because nobody would have given him a job otherwise.
- 6.** It seems unlikely that she should be crying for the moon, when she knows nobody could give it to her.
- 7.** It was natural that he should have come to the end of his tether after he had worked twelve hours a day for months, and had only had a day off every two weeks.
- 8.** It is unbelievable that he should have been selling wine when you called on him at five in the morning.
- 9.** It is advisable that you should come to the point, as everybody is waiting to hear what you think of what happened here the other day.
- 10.** It is incredible that he should be crying, since he knows nothing can be changed, as the mistake he has made has become known to everyone.
- 11.** It seems unlikely that he should have torn away; he is far too clever to do such a thing, unless he is cornered.
- 12.** It is interesting that they should have been walking when you met them, as they said they would never go for a walk in rainy weather.
- 13.** It is desirable that you should not go too far; he is a nervous person, and he

might beat you if you annoy him.

14. Does it not seem unnatural to you that he should be skating when the weather is fine and the skating rink is closed?

15. Was it not strange that the ship should have gone under sail when not even two days had elapsed since it had laid anchor?

16. It is remarkable that they should have been working for two hours, and had finished the job when you arrived.

17. She said it seemed perfectly natural to her that she should go by train, by plane, by bus, by tram, or by taxi when she could not walk.

18. I admitted I found it unexpected that the partridge should be playing in my presence, when I had told it plainly to go and do its homework.

19. I thought it was rather peculiar that she should have gone on horseback to the party at the castle.

20. I had no idea whether she found it alarming that I should have been walking on all fours when we had met.

21. Did you not realize it would seem strange that the butler should be fired?

22. Did you not realize it was natural that his sight should be going at the age of eighty?

23. Why did you think it unexpected that the banker should have refused to live separated from his family?

24. Apart from what I have heard, I find it unlikely that the fisherman should have been racing a young boy to the gate, when I know he turned ninety long ago.

25. Does it not seem hard to believe that this book should have been written in the Middle Ages?

26. It is not unlike him that he should have chosen to stay in Monte Carlo, although we all know him to have been born in Greece.

27. I assume it looked pretty unusual to you that he should have gone blind all of a sudden, just when he saw you crossing the road towards him, to ask him to return the money he had borrowed from you three weeks before.

28. It is surprising that the waiter's son should have been sleeping in the chair

while you were waiting for someone to bring you your soup.

29. I consider it impudent that you should tell me the bank may go bankrupt any day, when you know all my money is deposited there and, if I lose it, I have to move out of this expensive house, and leave it to you.

30. Is it not horrifying that he should be playing with a skeleton which he found in the back yard, and which must have been buried there a thousand years ago?

31. It is natural that the archer should have been imprisoned if he killed seven bears in one day.

32. It is very sad that the actress should have been shouting all the time you waited there, but you must forgive her, because she must have had her reasons to behave like that.

33. Do you not think it unbelievable that the butter should have gone bad so soon?

34. I told her it was natural that she should be sleeping when I came, because I was going to come back very late, and she should not wait for me before going to bed.

35. I explained to him that it was natural to be scared when he saw the witch, but that witch had no magic broom, so she was unable to harm him.

36. Is it not strange that the ship should have been going ashore when you saw it? I thought it was in the Pacific Ocean, and should not have returned until a month later.

37. I guess it seems impossible that I should go back on my word, but I shall do it: I cannot buy her all the toys I have promised.

38. Does it not look strange to you that he should be going down on his knees to her, when she is sure to refuse him anyway?

39. I can tell you it is unlikely that rumours should have gone about her eloping with a sailor, because she was married to a bank clerk last month.

40. It seems natural to anyone but you that the teacher should have been talking about grammar for an hour and a half.

41. I suggest that the stork should study arithmetics, and then it will know that seven and seven is fourteen.

42. I insist that you should step aside, because you are in the way.

43. The detective demanded that the snail who went by the name of Jackson should

be followed by the police, because it had run away with the senator's car keys.

44. The greengrocer urged that we should eat more vegetables, because it was apparent to everyone that they were very healthy.

45. The baker demanded that all the turtles apt for sports should eat a bun before the race.

46. The captain ordered that his soldiers should wear their uniforms, and never be ashamed of being seen with a gun.

47. The headmaster requested that the the monkeys should be sent on a trip to the Mediterranean.

48. As the oyster was away from home, it demanded that it should be sent money to live on.

49. The miser urged that all those who were bent on spending money should give it to him.

50. The general insisted that all those who did not see his defects should come to a party he was giving, where they would all have plenty to eat and drink.

51. The ship which is bound for Turkey will sail today, so that it may be back by the end of June.

52. The tailor is busy with his work, but he is coming so that you may give him the cloth, since you said you wanted to have a suit made.

53. That teenager is not capable of murder, and witnesses will be brought in, so that they may testify to his innocence.

54. The dancer is certain of success, and he is going to dance so that everyone may see how good he is.

55. The lobster is clever at all games, so it will play anything you ask it to.

56. The lion was charmed with the zebra, and asked it to come to the river, so that they might have a talk.

57. The house was close to the park, and the adders went for a walk, so that the gatekeeper might be scared and run away; they had always wanted a park to themselves.

58. The psychologist explained that he knew a lot of lawyers who worked so that

their wives might buy themselves mink coats.

59. The dove woke up at daybreak, so that the pigeon might be pleased.

60. I told the swimmer that I had always wanted to see Monaco, so that he might tell me everything he knew about that place.

61. The mermaid slept on the beach, lest the sailor should follow her out at sea and be drowned.

62. I shall warn him that I am conscious of all the implications of his decision, lest he should expect me to follow him in the attempt he has planned.

63. The linguist had delivered a lecture conspicuous for its originality, lest his students should think that he did not know much about the subject he had been teaching for a lifetime.

64. The locust understood that it must build a house, lest the ants should attack it while it was asleep.

65. The beaver admitted it had been contemporary with Chaplin, lest we should imagine it was trying to make us think it younger.

66. The lynx replied it was content with its fate, lest its elder brother should try to make it change its house.

67. I did not hide from the milliner that her decision was contrary to my expectations, lest she should go about saying that she had had my approval.

68. The mole warned him that it would be very expensive for him to stay underground longer than a month, lest he should expect it to put him up.

69. The octopus began by confessing it was not conversant with that particular period of English literature, lest the professor should find out and send it back home, in the ocean.

70. I told you the penguin loved music a lot, lest you should bring him books instead of CD's on its birthday.

71. The scorpion treats its stepsister as if she were its enemy.

72. The slug is smiling at me, as if I did not know it hated mathematics.

73. The swan is delighted with the idea of going to the seaside, as though it did not know it was too cold there.

- 74.** The policeman protected the convicted burglar, as if the latter had just been granted the Nobel Prize.
- 75.** The electrician was looking at us as if he could not understand what we were asking him to do.
- 76.** The greengrocer is looking at that painting with tomatoes in it as if he wanted to eat them.
- 77.** The hunter behaves as though he wanted to persuade us to help him hunt the polar bear.
- 78.** This guitarist is listening to the violinist as if he heard that concert for the first time.
- 79.** He was telling me that the village was far away from the sea, as though he did not know I had decided to leave first thing in the morning.
- 80.** The grocer fell silent, as if he did not trust me enough to tell me who he was.
- 81.** The journalist apologized as if he had made that mistake simply because he had been too much in a hurry.
- 82.** The inventor was eager for new friends and behaved as if no one had ever disappointed him.
- 83.** He has just come to dinner, as though I had not told him I did not like people who came too early and disturbed me from my afternoon sleep.
- 84.** The mountains lie north of my town, and he was looking south and pretended to see them, as if we had not told him he could not see them in that direction.
- 85.** If it were easy for you to solve this exercise, you would not be crying as if you had tried and failed.
- 86.** If he librarian and his wife were as poor as they say they are, they would not be hiding as if someone had tried to blackmail them.
- 87.** He was engaged in work, as though he had promised to finish the essay by the end of the week.
- 88.** When she became engaged to him, she was so happy as if she had never been engaged before, which was not the case.

- 89.** He admitted he had been enthusiastic about the idea, but had behaved as if he had not been told anything.
- 90.** You are envious of her luck as if she had won a lot of money and had refused to give you any.
- 91.** The magician wishes he were known all over the world.
- 92.** He wishes you paid him a sum equivalent to the one he had spent on the dictionary he had bought.
- 93.** I wished I could tell him he would soon be received by the Queen of England, but I could not.
- 94.** The philosopher wished he knew who would welcome him in Monaco, but he did not.
- 95.** I wish the paediatrician stopped treating his dog as if it were retarded.
- 96.** I wish the mechanic knew his ninety-year-old wife has always been faithful to him.
- 97.** I wished you did not find out the midwife had lied to her friends, but you seem to know.
- 98.** I wished the industrialist did not try to ask me whether I liked the idea of living on bananas for a month.
- 99.** Do you not wish you did not have anything to do with the jeweller's brother, who is famous for his pranks?
- 100.** Don't you wish the house were not so far from the baker's?
- 101.** The innkeeper wishes you would avoid that precipice, because it has been fatal to many people.
- 102.** The masons wished the mayor would be favourable to their initiative of cutting down all the trees in the forest and building an airport.
- 103.** The magistrate wished we would stop telling everyone he was fit for nothing.
- 104.** The novelist wishes his cat would never drink cocoa again, because she is too fat and too fond of food.
- 105.** The physician wishes his second cousin would study more, because he is not

at all good at physics, although he is a physicist.

106. The orthopaedist wishes his father-in-law would be more grateful to the firemen for helping him when he was in trouble.

107. The nun wishes you would not scold her brother any more, because you are usually too hard on him.

108. The photographer wishes the lady in front of him would understand that he cannot make her look like Snow White when she wears overalls.

109. He wished the meteorologist would tell him the truth, because he had been taught to be honest about everything.

110. I wish you would leave the milkman alone, but you do not understand why, do you?

111. Don't you wish your doll had been identical with hers?

112. Doesn't he wish his parents had been ignorant of the circumstances?

113. He wished he had gone there earlier, as it was imperative that someone should go and help the elephant.

114. I wish the miller had not realized how unimpressed I was by his knowledge.

115. The Witch of Salem wished you had not tried to visit that castle, as she knew it was inaccessible to travellers.

116. We wish you had felt more indebted to the Zoo caretaker when he saved you from the lion that was at large.

117. He wishes you had not been so indignant at the news of his marrying your fiancée when you least expected it.

118. I wish you had not called that plumber, because he is not so good as the one I usually call when I need a plumber in the house.

119. I wish the pigeons had come in turns, but they were inseparable from each other.

120. Don't you wish the monk had not told anyone that you hated him because he had studied more languages than you?

121. I would rather you told him about the lecture; he is very much interested in

astronomy.

122. I would rather the physicist did not discover anything any more; he has done enough harm as it is.

123. The polar bear would rather you bought those mittens, irrespective of the price.

124. You would sooner he stopped being jealous of you, wouldn't you?

125. The plastic surgeon would sooner his patient had not gone to another doctor, wouldn't he?

126. The playwright would rather you had not made so much money and married the girl he was in love with.

127. The private detective would sooner you had not been so lucky at cards yesterday, when you left everyone penniless.

128. The psychiatrist would rather I had not told anyone he kept hearing a soprano telling him to wash his hands.

129. I would sooner the emperor had been merciful to the prisoners.

130. The radiologist would rather we had asked for an X-ray than an ultrasound, wouldn't he?

131. If only the reporter's house were nearer to the bus stop!

132. If only my spectacles were not necessary to the thieves and they returned them to me!

133. If only you did not sit next to a burglar!

134. If only he obeyed the rules!

135. If only the researcher had realized he was waiting for the plane at the railway station!

136. If only it had been obvious to the sailor that he must buy a house!

137. If only he had not objected to any change!

138. If only he had not sat opposite to you on the train!

139. If only the shepherd had not panicked when he heard all your lies!

- 140.** If only you had been more patient with her when she was alive!
- 141.** Suppose he did not come back home when he said he would!
- 142.** Suppose she forgot all about the Subjunctive before she took her exam!
- 143.** Suppose we all left her alone when she most needed us!
- 144.** Suppose the tailor refused to make him a suit!
- 145.** Suppose he came late and left the door unlocked!
- 146.** Suppose the taxi-driver had had an accident!
- 147.** Suppose the anthropologist had not wanted to return from Africa!
- 148.** Suppose the apprentice had made a better coat than the tailor himself!
- 149.** Suppose he had played and had won nothing!
- 150.** Suppose the athlete had not been able to fill in the form!
- 151.** It is time you finished reading the book.
- 152.** It is time you understood why people are prejudiced against bank robbers.
- 153.** It is time the baker made up his mind to lose weight.
- 154.** It is time you hired someone qualified.
- 155.** It was time the barber emigrated to the Hague.
- 156.** It is high time you had done what he told you to do, regardless of the consequences.
- 157.** It is about time the beekeeper had taken his beehives to the Himalaya mountains.
- 158.** It was high time you had been held responsible for all your mistakes.
- 159.** It is about time he had been told the country was rich in game, but he was not to use his gun.
- 160.** It was high time someone had told you you were being rude to the beggar, who was trying to explain why you were wrong.

- 161.** Long live bachelors!
- 162.** May you live long and be happy!
- 163.** Come what may, I will see to it that he may be safe from his pursuers.
- 164.** So be it, then!
- 165.** Suffice it to say that the bishop was angry.
- 166.** May you live to be the age of your great-grandmother.
- 167.** Come what may, he must learn the truth.
- 168.** Far be it from me to spoil your fun, but you should not mock at a hatter.
- 169.** Long live those who are sick of sweets and give them to the children!
- 170.** Come what may, this motel will have to be pulled it down.
- 171.** Whoever may be at the gate, tell him I am sorry for being late and, if he lets me in, I promise it will never happen again.
- 172.** Whatever you may say, your paper is subject to improvement.
- 173.** Whenever you may come, I am sure that he will not object to talking to you.
- 174.** Whatever he may be doing right now, he must stop and go to bed.
- 175.** Wherever he may be waiting, do not forget he is not used to standing for too long a time.
- 176.** Whatever he may have told you, it is vital for us to go.
- 177.** Whoever may have sworn at you, you must believe me that you are welcome here.
- 178.** Whenever he may have shouted at you, you should have told him he was wrong about a great deal of things.
- 179.** Whatever the butcher may have been cooking when you arrived, he ought to have given you a helping.
- 180.** Wherever he may have gone, he should have come back home at the end of August.

22. Verbele modale

1. He is an abandoned rogue, and he shall go to prison, whether he pleads guilty or not.
2. You shall not go to the the South Pole, no matter how many reasons for going you may find.
3. Shall I write the abstract, or will you?
4. Shall I pay attention to his words, or do you want me to pretend I have not heard?
5. When shall I send her to the hairdresser's?
6. Shall I spy on him, or will you?
7. Shall I tell him the actual reason of my decision, or will you?
8. Shall I listen to your speech, or may I go out when you begin?
9. Shall I punish him, or do you think he will admit he was wrong and apologize?
10. Shall I ask you more questions, or does it aggravate you?
11. He asked me what he should do to help her.
12. He did not know if he should beat or praise the boxer.
13. The wizard wondered whether he should give his money to the princess.
14. The scholar had no idea where he should deliver his next lecture.
15. The engine driver had no idea where he should stop.
16. The pianist would have liked to be told what he should play.
17. The opera singer did not know whose offer she should accept.
18. The photographer wanted to know if he should take one or two photographs.

19. The researcher wondered if he should take a holiday.
20. The shop owner asked when he should open his shop.
21. You should keep that chestnut tree, because it is the most beautiful tree in your garden.
22. Mahogany was his favourite wood, and he said carpenters should use it whenever they had the opportunity.
23. He was looking for a bilberry tree, and we told him that he should go home, because it was getting dark, and anyway he would not find any in that area.
24. There should be a gooseberry tree around here, but I do not seem to find it.
25. He thought he should climb up the walnut tree if a bear came along.
26. He never told me that I should not be looking for a breadfruit tree in France.
27. The alder tree should be left alone, because it is old and gives good shade in summer.
28. He understood he should not destroy maple trees, but he could not help wanting to cut them.
29. I told them they should know what bamboo looked like, and they replied they had never seen such a tree in their lives.
30. You should tell that little boy if you come across a banana tree, because he is very fond of bananas, and, if he climbed it, he would not leave a single banana.
31. The squirrel should not be jumping from one fir tree to another, because it is dangerous.
32. If you stay up the apricot tree all morning, your grandmother will find you and tell you you should not be eating so many apricots before lunch.
33. You should not be staring at that chestnut tree as if it were the largest tree in the world.
34. You should be looking for a sweet chestnut tree if you want to eat its fruit.
35. He should not be cutting branches off that horse chestnut tree, because in spring people will see what he has done, and he will be punished.

36. She should be telling her daughter a story about a milkman if she wants her to fall asleep.
37. He should not be looking at the strawberry plant as if he wanted to take all the strawberries right now, as it does not belong to him, and the farmer might get angry.
38. You should be drawing a cedar grove instead of scribbling on that sheet of paper.
39. He should be praising his cypress trees to you; they are absolutely wonderful.
40. You should not be eating so many sweet cherries on a day like this, even if your sweet cherry tree is laden with fruit.
41. You should have done your homework when you said you would, and shown it to the geography teacher, so that he might give you a good mark.
42. The milliner should have given up her hats if the thief has threatened that he will set fire to her shop unless she gives him everything she has earned in the last six years.
43. You should not have told him not to trouble trouble until trouble troubled him, if you really wanted him to do his best to help you out of the mess you have got into.
44. You should never have lied to him if you really knew he had always been a good friend to you and would never have cheated you.
45. You should have fired her when you realized she was no good at all, after she had told you she did not need the money as badly as you did.
46. You should have known that sooner or later he would tell you that he would not have lost his fortune if you had agreed to keeping an eye on him.
47. He should have dropped you like a hot potato if he really suspected you had been lying all along, while everyone had been positive you had been telling the truth about your sister having married a knight.
48. They should have let him fight the giant alone, because, when they had been in trouble, he had said "Each for himself and the devil take the hindmost," and had not lifted a finger to help anyone.
49. You should have started working early in the morning if you had wanted to finish by noon, since, as you know, the early bird catches the worm.
50. Shouldn't he have understood by now that he can't eat his cake and have it?

51. The greengrocer should have been selling vegetables instead of arguing about the price, as I found him last night, when a lot of people were standing in line to buy cauliflower.
52. The barber should have been shaving his customer when the clock struck eight.
53. The mechanic should have been repairing my car last night when I left, but I was sure he would change into his suit and go to the pub.
54. Which of you was saying that the dustman should have been working all day on Sunday?
55. Why did she tell everyone that her hairdresser should have been drinking coffee when she entered the room, when she knows his boss would have fired him if he had found him doing that?
56. What do you think the tailor should have been doing when you rang the bell?
57. The dressmaker should have been sewing when her customer came in if she had wanted the latter to believe that she did not have a moment to herself.
58. The seamstress knows she should have been sleeping at midnight, when I found her working hard, although she had lost her spectacles the day before, and without them she could hardly see a thing.
59. The butcher should have been cleaning the floor of his shop at eight o'clock in the evening if he had not closed at five.
60. The shoemaker should have been mending shoes when you came in, but he was tired and had lain down for an hour, hoping he would feel better after he had taken a nap.
61. The judge was looking forward to his mother's visit, as he thought the latter should come some time at the end of the week.
62. There should be no reason for anxiety if you do not do anything foolish in my absence, I think.
63. His apologies ought to be enough, although you will never find another canary like the one he has lost.
64. The maid should be where she said she was going, unless she has changed her mind and has gone to the theatre instead.
65. The apparition should be a result of his rich imagination, since I am positive, and so is everyone, that such things do not even exist.

66. The application should be where you said you had put it, unless you have misplaced it, and in that case the person who is waiting at the door will have to type it again.
67. The burglar's apprehension should be known to everyone in town.
68. Their argument should be caused by their stubbornness most of all.
69. His cunning should be famous, as he has managed to cheat every swindler in the country.
70. His ingenuity should help him a lot, I think.
71. Why should I become an artist if I do not feel like it, and have never been able to paint anything in my life?
72. Why should you assist him if he does not ask you?
73. Why should we live in the attic, when the ground floor is much more comfortable?
74. Why should he deliver his lecture in the auditorium if there is no one there, and he himself said he had better go home?
75. Why should I preach moderation to a person who spends everybody's money, and has never made a living in his life?
76. "Why should I like ballads?" I asked, knowing that he was very fond of them.
77. Why should we only buy one canvas, when we need so much more?
78. Why should I wash in the basin, instead of using the bathtub?
79. Why should they shoot at the dancer if the latter gives them everything he has out of his own free will?
80. Why should I change the bulb, when there are fifteen tenants in this house?
81. If I should find the cardiologist living in a cabin, I should take him with me.
82. If he should come across the telegram you sent last week, he would be terribly upset, so I have hidden it from him, and I hope he will never find out what has actually happened.
83. If they should meet in a café, everyone would see them together, and people

would start gossiping.

- 84. If I should lose my camera, I should have to borrow yours.
- 85. If the canteen should be damaged, the sergeant would shout at all his soldiers.
- 86. If her name should be written in capitals, you would know that she was acting a leading role in the play.
- 87. If he should buy a caravan, he could go to the mountains and sleep in a forest.
- 88. If his motorcycle should be stopped, he would beat the person who prevented him from reaching the village in time.
- 89. If she should bring carnations, he would feel awfully ashamed at receiving, instead of offering her flowers.
- 90. If I should be watching cartoons when he came, he would turn off the TV and send me to buy matches.
- 91. I can promise you I will never forget an old friend!
- 92. Will you please describe the main characters of the novel?
- 93. Charge him less than the other customers, will you?
- 94. Go to the chemist right away, will you!
- 95. The door of the pantry won't open.
- 96. If the anaesthesiologist will break all his china, why not let him?
- 97. If you will smoke cigars, I don't see why I should object to it.
- 98. If the architect will get engaged to a stork, no one can prevent him from doing it.
- 99. Be civil to your elders, will you!
- 100. If the lizard will go to college, I think it should be helped.
- 101. That girl over there will be his stepsister, I suppose.
- 102. If she will commute, I have no idea how she could be persuaded not to.
- 103. If you will buy a compass, at least you should choose a good one.

- 104.** If you will go to work in this condition, it is your own business.
- 105.** The conductor will be her cousin, I imagine, or she would not have talked such private matters with him.
- 106.** The commotion won't stop, although I told everyone I expected to spend a quiet afternoon in their house.
- 107.** The engine won't work, because the mechanic has forgotten to repair it.
- 108.** This mole is her only comfort, so stop saying you will throw it out of the house, will you!
- 109.** Children will be children.
- 110.** When the cat is away, the mice will play.
- 111.** Yes, he will do that, he will buy all the commodities he is offered.
- 112.** She would take great care of her complexion when she was young.
- 113.** The astrologer would come to visit us only when he felt he was composed.
- 114.** He would eat a lot of sweets when he was a child.
- 115.** He would avoid confirmed bachelors when he lived in our town.
- 116.** Whenever she met the wizard, the fortune teller would conjure all the good spirits of the earth.
- 117.** The clerk would amaze all his teachers when he was a boy.
- 118.** She would spend whole days in the conservatory when she was free.
- 119.** He would consider everything very seriously before taking any decisions when he was a mayor.
- 120.** He will do that, he will be considerate to elderly ladies.
- 121.** He would not even consider the idea of being consistent with himself.
- 122.** She would not even hear of taking lessons from a consummate painter.
- 123.** I offered him an old copy, but he would not take it.

- 124.** I asked him if he was conversant with world literature, and he would not admit he had never studied it.
- 125.** The corporal would not obey his betters, although he knew he would be fired.
- 126.** Her advice was good, but the conductor would not listen to what she was saying.
- 127.** He was told to buy cream, but he would not go to the market, and he bought whipped cream from a café in the end.
- 128.** I told the chimney sweeper his friend had been rude, but he would not take my word for it.
- 129.** The bookkeeper would not use currency, because he was afraid he would be charged too much for what he wanted to buy.
- 130.** I showed him the otter, but he would not even look at it.
- 131.** I would not know why that curtain is torn, unless it is very old.
- 132.** You would not do that to an old friend!
- 133.** You would not go to the station at midnight!
- 134.** You would not lie to me, I am sure.
- 135.** You could, if you would.
- 136.** He said he would be happy if I would help him.
- 137.** I would not know what this new law can bring.
- 138.** You would not go all that way for a loaf of bread!
- 139.** You would not turn down your own father!
- 140.** If you would lend me your magic carpet, I would give it back to you.
- 141.** I ought to tell him it was exactly what he deserved.
- 142.** I ought to go to some desolate place and make it my home.
- 143.** You ought to help a destitute man who asks you for a slice of rye bread.
- 144.** Prince Charming's castle ought to be restored and opened for visitors.

- 145.** Directories ought not to be sold to people who cannot count.
- 146.** You ought to focus on economic matters instead of solving your son's exercises.
- 147.** If you were a wise man, you ought to be saving money for a trip abroad rather than spending it on trifles.
- 148.** The editor ought not to be proofreading when he has so many other things to do.
- 149.** An elaborate report on the matter ought to be dealing with the incidents that took place last night, after the gates of the Botanical Gardens had closed.
- 150.** They ought to be selling fresh fruit and vegetables in this shop if they wanted people to come again and become regular customers.
- 151.** The two owls ought to have been engaged long ago, but the chameleon objected to their wedding.
- 152.** This engaging stork ought to have become Miss Universe last year if it had not had so many rivals.
- 153.** The epidemic ought to have been stifled months ago if there had been enough doctors around.
- 154.** You ought to have confessed to him eventually that you had stolen his watch because you never knew what time it was.
- 155.** She ought not to have gone to an exacting teacher to be examined if she knew she was not good at Dutch.
- 156.** You ought to have been watching TV when I came in if you found it so exciting.
- 157.** The bear ought to have been running when I met it last night, because the doctor had told it that it needed exercise.
- 158.** You ought not to have been whispering into his ear when there were people around, because he has never been able to keep a secret.
- 159.** The bats ought to have been listening to the lecture last night.
- 160.** She ought not to have been talking about his wealth when the policeman was there, listening to every word that was being said.
- 161.** I suppose he ought to have an extra ticket if his ex-wife cannot come.

- 162.** He said he thought I ought to be very extravagant if I spent all my money on gifts for friends.
- 163.** He explained to me that he supposed the ladle ought to be a good bargain, but he would not buy it as long as he did not have enough money.
- 164.** The eagle ought to have bought a house in the Himalayas.
- 165.** I replied that I thought the snail ought to be trained for the Olympics.
- 166.** The two princes were told they must end their feud.
- 167.** I explained to him why fiction must be his major concern.
- 168.** She retorted she must take care of her figure.
- 169.** I told him he must not make up his mind on the spot.
- 170.** I did not know I must pay a fine if I parked my car here.
- 171.** You must come and visit me when you are in Belgium!
- 172.** But you must stay for dinner!
- 173.** You must show me the Tarot cards T.S. Eliot wrote about!
- 174.** The woodpecker must help you with your homework, it is much too difficult.
- 175.** You must tell me where you bought this short story!
- 176.** That bill must be forged, if the police are using it as evidence against him.
- 177.** He must be at his office, filling in forms, as he does daily.
- 178.** The cricket must be told today that they will never be formally introduced.
- 179.** He must be very brave if he has saved a young girl from the claws of the dragon.
- 180.** What you see there must be a goblin, and it will not hurt you if you leave it alone.
- 181.** The rat must be talking about the school it has just graduated from.
- 182.** He must be looking for arguments in favour of his theory, and I am sure he will find them unless he is disturbed by that bee.

- 183.** He must be trying to talk to the editor-in-chief if he has been waiting in front of his office for so long.
- 184.** He must be playing his harmonica if the children have already started dancing around him.
- 185.** I do not see him around, he must be playing basketball somewhere.
- 186.** If he has refused to talk to you, he must be looking for a more humane person, who will be willing to shelter his nineteen dogs and a cat.
- 187.** If he has heard the critic saying that he can never be awarded the Nobel Prize for Literature, he must be raging.
- 188.** He must be thinking of writing a novel, if you have told him that his latest short stories are no good.
- 189.** He is not at home; he must be roaming the streets, looking for his great-grandmother.
- 190.** He must be lying if he has actually told you that he has mumps.
- 191.** He must have been told that he would be sent to Warsaw.
- 192.** He must have been praised for his ingenuity, or he would not be talking to his in-laws about all the home appliances he has so far discovered.
- 193.** The Swiss must have stepped on his toes; he will not be able to walk, he will have to be carried home.
- 194.** That scar must have been a bad injury a while ago.
- 195.** The badger must have been taken to hospital in an ambulance.
- 196.** The judge must have pronounced him guilty, and he has run away from court, hoping to get away with it.
- 197.** It must have been a exhausting to read a book in Finnish, so I do not think the Pole would be willing to start it all over again.
- 198.** The bench at the park entrance must have been stolen, because I cannot see it where it used to be.
- 199.** He must have eaten lentil and is now trying to persuade us to do the same.

- 200.** The leper must have been driven out of the village.
- 201.** He must have been counting his money when I came in and told him that it would be very generous of him to lend it to me.
- 202.** The Spaniard must have been studying at the library when you were looking for him.
- 203.** When we met, the Dane must have been trying to find his driving licence, which he lost weeks ago.
- 204.** If the queen stood up and left all of a sudden, I bet the Swede must have been reciting Kipling to her.
- 205.** You must have been talking to a Portuguese, if he has told you that the moon shines in broad daylight in Portugal.
- 206.** The Turk must have been living in luxury when you made friends, or he would not have been able to present you with a golden ring.
- 207.** The Arab must have been eating a macaroon, as the cake was made of nuts and looked tasty.
- 208.** The pressing iron must have been out of order, and the Lapp was doing his best to fix what had been broken.
- 209.** The manager must have been reading a magazine when the clock struck twelve, because he forgot to order his lunch.
- 210.** He must have been writing to his parents about Lapland when you entered the room, and he failed to hear you.
- 211.** Children must not talk to the mayor when he is busy.
- 212.** You must not take any medicine without your doctor's advice.
- 213.** One must not talk about one's memories when people are bored.
- 214.** You must never multiply six by seven unless you expect the result to be forty-two.
- 215.** A good orator must not stammer.
- 216.** The Hungarian will have to scold his godfather for coming home past midnight, although he could not care less.

217. I thought I would reassure him if I let him know he would not have to deliver the statue earlier than he had expected.

218. If you imposed your rules on me, I suspect I would have to obey them.

219. I have had to listen to his endless stories for two hours, but I am not going to put up with it any longer.

220. The Dutchman stated that he had had to talk to his wife about changing his job, because he had been late too many times.

221. The German is to return to his country before long.

222. The handbook is to come out as soon as possible.

223. The Czech is to appear in front of the audience in a moment.

224. This part is to be played by a famous actor, whom everyone knows.

225. You are not to talk Arabic to any of the boys who broke that window.

226. He was to buy the passage to India for himself and his wife.

227. The performance was to take place on the day the theatre opened.

228. He was to buy petrol before leaving for the mountains.

229. The phrase was to be explained in class, but the teacher seems to have forgotten all about it.

230. The physician was to come at seven o'clock, but he must have forgotten.

231. The history teacher was to have spoken about the plague if he had not changed his mind.

232. They were to have met on the platform if it had not been so crowded.

233. The policy of that country was to have changed before the end of May last year.

234. I am positive that you were to have gone to bed early if the Finn had not prevented you.

235. That prison was to have been bombed three days ago.

236. If the Irishman were to declare he was Chinese, he would have to be able to speak Chinese.

- 237.** If Frenchwomen were to eat asparagus every night, they would no longer need to cook any more.
- 238.** If the rules of this school were to be changed, most of the students would leave for Iceland.
- 239.** If the Serb were to bring her a present, she would most certainly forget to thank him.
- 240.** If the porter were to steal your luggage, the policeman would find him at once.
- 241.** The paper can go to press as it is now.
- 242.** Can you try not to disturb him when he is asleep?
- 243.** No one can behave like a lady as well as she does.
- 244.** The principal simply cannot understand why nobody comes to classes on Sundays.
- 245.** I can try to read your essay, but I am not sure I will like it.
- 246.** This is an old table which no one can lift.
- 247.** Can you spell the Swede's name?
- 248.** I cannot make an airplane out of crumpled paper.
- 249.** The Portuguese could not swim, so, when the ship sank, he drowned.
- 250.** If you could add two and twenty, you would not have been cheated by the waiter.
- 251.** You can't go in; this building is private property.
- 252.** Foreigners can't enter this area without a special permit.
- 253.** Those who are not members of the club cannot go in.
- 254.** You cannot sell what does not belong to you.
- 255.** She cannot tell him what his parents-in-law have decided he must not know.
- 256.** He cannot be an actor if he cannot learn his parts by heart.

- 257.** The view from the window can't be beautiful, because that room overlooks a marsh.
- 258.** Publicity can't be good for a thief who does not want to be caught by the police.
- 259.** The Vietnamese can't win the race, because he is by far the worst of the participants.
- 260.** This mirror can't be new; it is scratched all over.
- 261.** Can he be playing when I told him to do his homework first?
- 262.** Can he be talking on the phone while I have been ringing the bell for half an hour now?
- 263.** He can't be buying the TV set right now, when the shop is closing.
- 264.** Her brother can't be talking to her right now.
- 265.** The surgeon can't be operating on the patient at this very moment.
- 266.** That Pole can't have been taken to Cologne without a good reason.
- 267.** His relatives can't have forgotten all about him.
- 268.** The Japanese cannot have been pleased to find out that she had broken a leg.
- 269.** You can't have decided to spend the night in Brussels when everyone was waiting for you in Cyprus.
- 270.** He can't have taken refuge in a crowded shop in Belgrade.
- 271.** He can't have slept all day when you were there.
- 272.** He can't have said he needed a rest when you told him you wanted him to take a walk with you.
- 273.** He can't have resumed reading while you were waiting for him to accompany you to the dentist.
- 274.** His romance with the owl can't have lasted longer than a month.
- 275.** That saloon can't have been pulled down, because the Arab says he goes there every day.
- 276.** The milliner can't have been sewing for five days on end when she was arrested

for crime.

277. The shoemaker can't have been sleeping in his bed when the mermaids were looking for him at the bottom of the lake.

278. The tailor can't have been singing at midnight, when he knew everyone else was asleep.

279. The greengrocer can't have been eating radishes when you entered his shop.

280. The butcher can't have been fighting the bull when his customers were waiting for him to sell them pork and beef.

281. You will be able to find out his plan if you ask his wife what clothes he has taken with him.

282. The scientist said he had been able to count for a very long time.

283. The Russian said he would be able to make up with his enemy if the latter told everyone the Russian had saved his life.

284. Will you be able to settle in Algiers when you have learned Arabic?

285. I have never been able to remember long sentences.

286. He said the beggar was a very busy person, but he could try to talk to him.

287. He said he could give me wine if I was thirsty.

288. I thought you could buy spirits anywhere in New Zealand.

289. The Dutchman imagined he could change his stepsister's mood by telling her jokes.

290. I hoped I could walk to the station, but I stopped at a bus stop.

291. If you would come to Warsaw with me, I would feel much safer.

292. You could be reading the paper now if you had a subscription.

293. He could be working as a substitute teacher today if he had graduated from college.

294. I could not tolerate his impolite behaviour if it were not for you.

295. You could write a summary if you have no time to rewrite the whole text all

over again.

296. I could not support a man who has committed murder, and neither could she.

297. You could be walking in Copenhagen now, if you had come by plane yesterday.

298. The incident that has upset him could be of utmost importance.

299. You could go by tube if you were in a hurry, but, if I were you, I should take a taxi.

300. A tutor could help him if he cannot understand physics at all.

301. This essential matter could have been overlooked if you had not mentioned it.

302. He could have taken a vacant seat, but he preferred to stand.

303. He was famous for his valour, and he could have freed the princess from the witch's castle if he had been entreated.

304. Your translation could have been correct if you had taken the trouble to look up the unknown words.

305. He could have walked away, but he stood there and listened to her speech to the end.

306. When her eyes filled with tears, he could have comforted her, but he did not.

307. The plumber could have been laughing while tears ran down her cheeks, because he had warned her she would end badly, but he did not do it.

308. They could have been staring their eyes out, and still they would not have been able to notice what was going on inside the house.

309. He could simply have winked at her, and she would have followed him anywhere.

310. You could have peeped through the keyhole if you were so curious.

311. When he asks you if he may come in, just continue to meet his eyes and say nothing.

312. May I raise my eyebrows when I ask a question?

313. She wants to know if she may blindfold you while you are waiting.

314. Can I help you?

315. May I help you?

316. He may blindfold his horses when he goes to the fair tomorrow, but I doubt he will do it.

317. He may as well be a thief, for all I know.

318. Tomorrow when he sees you, he may look you straight in the eye, but you must not be frightened.

319. You may wonder at his behaviour, but I know the reason of his sadness.

320. It may be true: she may be lying to the taxi-driver, but what can I do about it?

321. She may open her eyes wide when she sees you, but do not mind her: she always pretends she does not know anything.

322. The ambassador may be walking in the garden; I have no idea where she is.

323. She may be telling the truth; you had better listen to what she has to say.

324. She may be talking to a customer; do not disturb her before she has finished.

325. He may be running around the building, so, if you wait here, you may see him any moment now.

326. The archaeologists may be digging to find the treasure, as they do not know there is nothing to find.

327. The eighteen-year-old young man may be reading an essay; you had better wait and give him the compasses when he has finished it.

328. The bus driver may be going to the garage; we had better get off and walk to London Bridge.

329. The architect may be doing sums; he should not be interrupted.

330. The jeweller may be bargaining about the price of pearls, and in that case it will take him a long time to sell his necklace.

331. The actress may have cast down her eyes when you stared at her, but that does not mean that she is in the least ashamed of what she has done.

332. He may have stared you full in the face, especially if he expected you to look down and say you were sorry.

333. He may have examined you out of the corner of his eye, because he is too shy to stare at anyone.

334. He may have cocked his eye at the sparrow; the sparrow is very pretty, and he may have wanted to invite it to a party tonight.

335. The hedgehog may have dried its eyes when you promised you would not beat it again, but it will always be afraid of you from now on.

336. The librarian may have read all the books in the library, but he has never been seen reading since he came to the Hague.

337. He may have fastened his eyes on your collar if it was dirty.

338. She may have shielded her eyes with her hand while she was waiting for you, because the sun was shining.

339. He may have bridged his hands over his eyes, in order not to see how you were kicking the cat.

340. The carpenter may have yawned when the speech ended, because it had been very long and had tired him out.

341. She may have been catching her breath when you met, because she had been running after her lizard for an hour.

342. He may have been holding his breath while he listened to your conversation from the adjoining room, lest you should find out he was there and throw him out.

343. The surgeon may have been singing, indeed, while he was operating on the dragon.

344. His lips may have been quivering with excitement when he heard he would be allowed to go fishing with the whale.

345. The baker may have been baking a cake when you rang the bell, and he was not able to open the door.

346. The turtle may have been sulking yesterday, because its brother had gone to the cinema and had refused to take it along.

347. The butcher may have been grinning while the man was killing his pig, as he thought of the good price he would get from his customers.

- 348.** The duck may have been sobbing when you found it alone in the house, as it had never been left alone, and it was afraid of the dark.
- 349.** He may have been hiccoughing while you were talking to him, but you should not have got so angry, because it was not his fault.
- 350.** The seven-year-old starfish may have been breathing hard because it had climbed the stairs on the day the elevator had been out of order.
- 351.** I may have finished my paper by the time you come to help me.
- 352.** I may have bought my own octopus before you decide to give me yours.
- 353.** The slug may have hurried to the theatre, but it took him five hours, and, when it did arrive, all the actors had already left.
- 354.** The mare may have graduated by the time you pass your entrance examination.
- 355.** The thieves may have left the house before the shark calls the police.
- 356.** He said I might go with him if I still wanted to.
- 357.** I thought it might rain, so I have taken my umbrella.
- 358.** I explained to him that he might go to the river, but must not swim in it.
- 359.** They thought it might be snowing in Lapland, and came with a sledge.
- 360.** I told him no one might enter my room when I was asleep.
- 361.** He might cough, if he has caught cold.
- 362.** He might send you a zebra, but I am not sure he will.
- 363.** The red-tailed rat might stick out its tongue at you if you keep scolding it.
- 364.** The butterfly might bite its tongue if it talks while eating.
- 365.** The spider might do what you asked it, but you may live to regret having asked it.
- 366.** If you go to the seaside for a month, you might buy me a pearl.
- 367.** You might help him carry his bag if you see him gasping for breath.

- 368.** You might leave her alone if you see she is speaking under her breath to somebody else.
- 369.** You might give a bone to the dog if it licks its lips while you are eating.
- 370.** You might stop whistling if you realize it annoys her.
- 371.** You might have lent him some money if you really knew he was hard up.
- 372.** You might have bought a loaf of bread for that giraffe that cannot go to the baker's.
- 373.** You might have told her the truth when you saw she was about to punish a snake that was not guilty.
- 374.** You might have chosen a better car; this one is no good.
- 375.** She might have accompanied the foreigner to the bus stop, lest he should lose his way.
- 376.** Need he come to the library today or can he wait until tomorrow?
- 377.** I do not think he need buy those expensive trousers; he had better buy a dictionary instead.
- 378.** He told me I need not go to the seaside if I did not want to.
- 379.** They need not have come so soon; I could have waited.
- 380.** She needn't have bought the hat; he was going to buy it for her.
- 381.** The walrus must be reading.
- 382.** The lamb should be reading, or at least I think so.
- 383.** The crab could be reading.
- 384.** He may be reading, for all I know.
- 385.** He might be reading, who knows?

23. Verbe modale folosite pentru a traduce *Trebuie*

1. You needn't have made her blush by telling her you knew the truth, because she was going to confess it to you anyway.
2. You needn't have come all this way only to bring her a magazine she has already read.
3. You needn't have taken all that trouble; the police would have found the thief sooner or later.
4. She need not have worked so hard; no one asked her to bring the paper sooner than she had been told at first.
5. They need not have run all the way here; I could have waited no matter how long.
6. We need not have made so many cakes; the crow prefers cigarettes to sweets.
7. They need not have bought flowers; our garden has lots of roses which could have been cut off for the occasion.
8. He needn't have hidden the truth from her; she already knew it and did not care what had happened.
9. She needn't have cleaned the flat herself; I could have helped her when I came back.
10. You needn't have betrayed his secret; nobody really cared that the judge had been a criminal in his teens.
11. You should have understood that she was flushed because she saw you.
12. He should have buried his face in his mother's skirt, and she would have forgiven him.
13. You should have told me the toad had been chasing you for an hour.
14. They should have apologized to the hare when they heard what had happened to it because of their negligence.

15. The wasp should have blushed up to its ears when it was told its essay had been the worst of all.
16. The gorilla should have wiped the child's nose before they entered the room.
17. You should have pretended you had not seen the dwarf blowing his nose.
18. You should have heard the kangaroo shouting!
19. He should not have stroked the hippopotamus in front of the judge.
20. The jaguar should never have picked its teeth in class.
21. You might have forgiven her when you saw how sorry she was.
22. He might have shown me the right way when I told him I did not know my way around.
23. She might have given the mosquito more money when it told her it had no clothes and no food.
24. The millionaire might have helped the beggar, but he did not.
25. You might have known he would never do what you wanted him to.
26. They might have hurried up, late as it was.
27. She might have forgiven the mole.
28. You might have let me know who you were before I started boasting about my ancestors.
29. He might have told her how late he would be if he really did not want her to worry.
30. You might have explained to me sooner what you wanted, instead of making me waste my time.
31. You had better not have upset the gander, because his blood rose to its face and it started swearing.
32. He had better have slapped her in the face when he learnt what it was all about.
33. They had better have brushed their teeth daily if they hate going to the dentist.

Lidia Vianu: English for Everyone.

34. You had better not have had that tooth pulled out.
35. The marten had better have finished writing the report in time.
36. I had better have bought the house before the cockroach did.
37. You had better not have left the ostrich alone in the house at night.
38. They had better have swum across the river before the storm set in.
39. He had better not have bought so many sweets and eaten them.
40. She had better have chosen the diamond ring; it was far more beautiful.
41. He said I must take him into a warm room because his teeth were chattering.
42. The witch of Oz told me I must not curse anybody.
43. He said I must take care of the bear, because its nose was bleeding.
44. He told me I must not turn the other way when I saw a donkey.
45. We told the turkey that it must not speak through its nose.
46. The frog said I must not chuck it under the chin if I did not want to irritate it.
47. I told the weasel it must shake its head whenever it disagreed to anything.
48. She explained to me I must nod every time I agreed to what she was saying.
49. I told him he must not scratch his head in front of the class.
50. I told her she must not hang her head, because she had done nothing wrong.

24. Verbe modale folosite pentru a traduce *Mai bine*

1. The soldier had better keep his head up and be proud of what he has done.
2. The alchemist had better find out a way of turning water into gold, or the king will behead him before long.
3. You had better box his ears next time he does that again.
4. You had better prick up your ears and listen carefully.
5. He had better take the badger by its ear and throw it out of the room.
6. She had better not whisper in the cardiologist's ear when they are not alone.
7. They had better not seize each other by the hair when they have an argument.
8. You had better pull his hair if he does not have his hair cut today.
9. You had better tell the bishop to stop running his fingers through his hair when he is nervous.
10. The doorman had better stop frowning whenever he wants to hear better.
11. You had better be swimming than sleeping on such a hot day.
12. The deer had better be running if they want to keep warm.
13. The diplomat had better be watching TV if he has finished reading the press.
14. You had better be leaving if you mean to reach there in time.
15. The chef had better be writing that essay now if he wants to pass the exam.
16. The cashier had better be working, or he will not finish in time.
17. The athlete had better be practising the piano, because there is little time left till the day of the concert.
18. He had better be sleeping, he is much too tired to do anything else.

19. You had better be studying Dutch than fishing in that lake.
20. She had better be going, or she will be late for the show.
21. The editor had better have chosen to become an acrobat.
22. The harpist had better have bought a drum.
23. The Egyptologist would rather you did not throw your arms around his neck at four o'clock in the morning.
24. He would rather the soprano did not always clear her throat before speaking to anyone.
25. She would rather I did not take the bear by the throat, because it is stronger than me.
26. I would rather you did not wipe your hands on your apron.
27. I would rather you stopped clapping.
28. She would rather you did not lisp when you speak.
29. The greengrocer would rather you had not given his five-and-a-half-year-old son a trumpet.
30. The governor would rather you did not play the guitar during his speech.
31. The grocer would rather the stork had taken his arm when they had walked together.
32. I would rather you had not beckoned him away.
33. I would rather you had not beckoned the grocer aside.
34. I would rather he had not found you walking about, hands clasped behind your back.
35. The priest would rather he had not been found hands clasped in prayer.
36. I would rather you had not cupped your hands to your mouth and yelled.
37. The guitarist would rather he had never been sent to the Congo.
38. The nurse would rather you had not waved her aside.

39. The nanny would rather the child had not pointed at the dwarf.
40. The Pole would rather we had not pointed our fingers at him when we were asked who had stolen the ring.
41. The Irishman should learn how to play the flute.
42. The Spaniard should not be snapping his fingers, ordering his ex-wife about right now.
43. The cat should have scratched the rat that had stolen the cheese.
44. You should have been walking at five o'clock, as you said you would.
45. You needn't worry about his promotion.
46. You needn't be cleaning the room; I shall do it tomorrow.
47. You needn't have returned so early.
48. You needn't have been studying when I came; it was much too late.

25. Traducerea timpurilor românești în limba engleză.

- 1.** The Lapp often pats my shoulder.
- 2.** The Turk is reading, and can't come right away.
- 3.** Have you known the Swiss for a long time?
- 4.** Have you been waiting long for the Swede?
- 5.** The Spaniard said he would come after he had finished.
- 6.** The Arab said he had been reading for a long time.
- 7.** The Russian said he knew.
- 8.** The Portuguese said he was reading.
- 9.** The Pole will come tomorrow.
- 10.** The Norwegian said he would come when he pleased.
- 11.** Go to bed.
- 12.** Children will do that.
- 13.** It is strange that the Japanese should be leaving today.
- 14.** The Irishman expected you to know about that.
- 15.** The Hungarian felt it was not true.
- 16.** The Dutchwoman was squeezing my hand.
- 17.** The Greek would often come to see us a while ago.
- 18.** The German used to go there fairly often.
- 19.** Let us play. You will be Father, and I will be Mother.

20. The Frenchwoman did not know what I was going to do.
21. The Finn said he had been reading for hours.
22. It was raining. It had been raining for days.
23. If the Egyptian had been poor, he would not have had money.
24. If the Dane had wanted to, he would have stretched out his hand to his second cousin.
25. If only the Chinese had held tight to the banister!
26. The Albanian had better have stayed at home.
27. You should have done as the Algerian had said.
28. The Argentinean was to arrive today.
29. Can I ask a favour?
30. Did you come yesterday?
31. The Armenian said he had forgotten.
32. Have you read the Australian's latest book?
33. I hear you know English.
34. Well, I am off to the bank!
35. For years the Austrian would not notice her.
36. It is strange that the Belgian should have left so soon.
37. They say the Brazilian is a thief.
38. They say the Bulgarian is working till late at night today.
39. The Canadian would come if he were asked.
40. I would come, but I cannot.
41. They say the Czech will leave tomorrow.
42. The Englishwoman is talking as if she knew everything.

43. You should not look at the Estonian out of the corner of your eye.
44. The Ethiopian is said to know something about that pyramid.
45. They say the Finn grabbed everything on the table.
46. The Greek knew, but he would not have told me if I had not insisted.
47. If the Indian had known, he would have stroked your cheek, not struck you.
48. The Italian would have come if he had seen you rub your hands.
49. If only the Japanese had come yesterday!
50. You should have stopped wringing your hands.
51. He is said to have taken the Latvian by the hand.
52. The Lebanese often comes to see us, but today he is reading and I do not think he will come.
53. Is the Lithuanian coming tomorrow? He said he would come, but, when I heard him, I was sure he would change his mind.
54. The Norwegian said he had no idea; he was reading and he would not go anywhere.
55. It is natural that the Serb should have refused to work if he is not properly paid.
56. The Algerian has been reading since four o'clock, and he has just finished a book which I have never seen so far.
57. The Congolese said he had been reading astrology for a great many years.
58. It is strange that the Ethiopian should not want to go to Africa.
59. I thought the Libyan had known English for a long time.
60. The Moroccan said he was writing and he did not want to be disturbed.
61. "I leave home daily at seven o'clock." "Why are you leaving so late today?" "Today I am not working."
62. I did not know the Nigerian had been waiting for her for an hour, and she was not going to come.

63. It is unexpected that you should be looking for the Somalian after he has stolen your credit card.
64. Did you know that the Afghan had had a driving licence for a month, and he had been driving his own car for a week?
65. I did not expect my words to upset you, although I knew I ought not to say that to you, because I was wrong.
66. It is incredible that you should ask me to help you when you know I am angry with you.
67. The Indonesian expected you to know about the wedding.
68. The Iranian suggested that we should leave, because we were too many.
69. If I had known who you were, I should have thrown you out.
70. The Korean is always coming and asking me questions early in the morning.
71. Yes, the Mongol will do that: he will buy all the dolls he can find.
72. Men will do that.
73. He is usually a good child, but now he is being naughty because there are people around.
74. As soon as he saw her, the Arab grabbed her hand, and off they went.
75. Can't you hear you are missing the train?
76. The Syrian was reading when I rang him up.
77. The Vietnamese would come in the morning and leave in the evening.
78. The Albanian would often read till dawn and could not go to his office.
79. Would you have come if you had known?
80. The Armenian had been reading for two hours when I called him.
81. The lion was playing. It had been playing for a long time when it started raining.
82. We would not be so poor if you did not spend everything you earned.

83. I should have come with you if I had known what you were waiting for on the platform when I met you.
84. How long had the Lithuanian been working at the garage when you called him to join you at the pub?
85. Did the Cuban know what you had asked him?
86. The Mexican could see that he was wrong, but he would not admit it.
87. The swimmer did not understand what I was going to do.
88. What would you have done if they had accused you of theft?
89. The supervisor was saying he would come, but it was a lie.
90. The stock broker felt something was not as it should be, but he had no idea what it was.
91. The stenographer would ask everyone she met, and no one could answer her.
92. The spy would go fishing daily in summer.
93. What the soothsayer knew I knew as well, but I thought it was too little.
94. The swordsman was speaking as if he had known English since he had been a child, although he had forgotten much since he had been to England.
95. If only the tailor had come earlier!
96. Suppose the technician had missed the train and spent a night in the station!
97. You had better have come with us, hadn't you?
98. You needn't have hurried, we could have waited.
99. You should have hurried up if you had wanted to catch him red-handed.
100. It would soon be five years since his arrival.
101. I hear he has just graduated.
102. The waiter was saying he had forgotten.
103. Why did you bite your nails?

- 104.** I have been reading Joseph Conrad's novel since yesterday, but I have not finished it yet.
- 105.** Have you never seen a living bear?
- 106.** Would you come if you found tickets?
- 107.** "Have you seen any mermaids?" "There may be many, but I do not see them."
- 108.** Suppose we all left!
- 109.** You had better come, too.
- 110.** If it were to be true, I should go.
- 111.** Should he know, I bet he would not come.
- 112.** The warrior is said to be writing a play, but I always see him walking in the park.
- 113.** The gymnast is speaking as if he knew everything, and she listens to him as if she did not believe a word.
- 114.** If only you went away sooner!
- 115.** I wish he would succeed!
- 116.** You should not contradict him.
- 117.** He is said to be leaving for Cologne tomorrow.
- 118.** You had better have your hair cut.
- 119.** He is said to have finished building the hut.
- 120.** If only you had not read his hand!
- 121.** He was yelling as if a dog had bitten him.
- 122.** The gynaecologist was boasting he had hidden the treasure in your garden.
- 123.** He will know something, or he would not have told you.
- 124.** You were saying the housekeeper had written a short story last year, weren't you?

- 125.** You should have understood and helped him.
- 126.** Can he believe me a fool, or am I imagining things?
- 127.** Shall I laugh, or shall I cry? I have no idea.
- 128.** Shall I go away, or may I stay?
- 129.** He asked me what he should give me.
- 130.** That he should do such a thing!
- 131.** You should have heard him shouting!
- 132.** Whatever you may say, I will not believe it.
- 133.** You should have taught him a lesson.
- 134.** It must have been seven years ago.
- 135.** He must have forgotten.

26. Accusative with Infinitive. Nominative with Infinitive

- 1.** I would like you to cut your nails.
- 2.** I ordered him to shake hands with the judge.
- 3.** I know the king to be lenient.
- 4.** I imagine the nanny to be studying.
- 5.** I know the night watchman to have banged his fist against the table.
- 6.** I suppose the nurse to have been at the hospital when the train left.
- 7.** The nun is waiting for him to propose.
- 8.** I saw his hands shake, and I heard him bang his fist against the blackboard.
- 9.** I shall have her nudge you when the monk comes in.
- 10.** Don't let the ophthalmologist make you help him steal his mother-in-law's scissors.
- 11.** Is he allowed to sit with folded arms?
- 12.** The orator is known to have returned today.
- 13.** The painter is said to be skating, but I am afraid he is in fact swimming.
- 14.** The palm reader seems to have roamed the streets arms akimbo.
- 15.** The philanthropist happens to have been strolling arm in arm with her when we met.
- 16.** The philosopher was seen to hug her, and she was heard to cry.
- 17.** The photographer was made to roll up his sleeves.

- 18.** The pilot is reported to have been carrying the dictionary under his arm.
- 19.** She seems to have given the pirate her arm.
- 20.** The policewoman is unlikely to have stretched out her arms to him.
- 21.** She appears to have taken the plumber's arm in the end.
- 22.** She happens to have been leaning on the politician's arm when his wife turned up.
- 23.** The porter turned out to have been elbowing his way out of the room when a policeman grabbed him.
- 24.** The postman happens to have been resting his elbows on the table when she burst into the room.
- 25.** He is likely to have begged her until she said yes.
- 26.** He proved to have been lying on his back when the phone rang.
- 27.** He seems to have slapped the harpist, which infuriated her.
- 28.** He is said to have sat up when he heard a hippopotamus would enter his room.
- 29.** The priest was seen to steal an old lady's handkerchief.
- 30.** The princess is known to have tamed a deer.
- 31.** A runaway was said to have set the barn on fire.
- 32.** The Prime Minister seems to have run out of sugar.
- 33.** The judge happens to have been a plumber in his youth.
- 34.** The thief turned out to have told the truth.
- 35.** We all know him to have been a world champion.
- 36.** We expected the psychiatrist to have arrived last night.
- 37.** I imagined you to have bought that house long before.
- 38.** I should not like the psychoanalyst to have left home alone.

39. I shall not have anyone beat me.
40. I order you to leave right away.
41. I think the radiologist to have got married long ago.
42. I imagined you to know Hungarian better.
43. I knew the referee not to have left yet.
44. I shall not have you shout at us.
45. Do not let the reporter make you see me read.
46. I heard the researcher run, and I saw him throw his cap.
47. Help me lift the table.
48. I thought the revolutionary to have been reading for a long time, but he had just started.
49. I am waiting for you to leave.
50. The runner is said to have returned from abroad.
51. The sage is known to have bought a car.
52. The sailor was seen to pick snowdrops.
53. The sergeant had been heard to break glasses.
54. The scientist was made to leave at once.
55. The physicist was ordered to forget everything he had seen.
56. The physician was thought to have bought a parrot.
57. The sculptor happens not to have arrived yet.
58. Do you happen to have a book to lend me?
59. The secretary is unlikely to have been reading while you were talking to her.
60. The senator seems not to have turned forty yet.

Lidia Vianu: English for Everyone.

- 61.** Whom is the shepherd said to look like?
- 62.** When is the singer thought to have come back?
- 63.** Why is the actor said to be a thief?
- 64.** Whom did you order to buy the watch?
- 65.** Who is more often seen to read?

27. Substantivul

- 1.** His trousers are on the bed, and they are very dirty.
- 2.** His overalls were lying on the floor, and they were old.
- 3.** His compasses are red and made of iron, while your compass is green.
- 4.** Where are the tongs, and why have you not brought them?
- 5.** Bring me three pairs of scissors, and put them over there.
- 6.** His information was interesting.
- 7.** I asked him if my money was good.
- 8.** I asked him whether his furniture was expensive.
- 9.** He asked me what my knowledge of Greek was.
- 10.** Give me a piece of advice!
- 11.** I have three pieces of news for you.
- 12.** How many butters do you know?
- 13.** Mumps is a disease, measles is a disease too, but skittles is a game.
- 14.** The crew have been working since four o'clock.
- 15.** How many members does your team consist of?
- 16.** The police have been looking for him for a year.
- 17.** The rich are not so hardworking as the poor.

- 18.** How many fish have you got?
- 19.** How many fishes have you bought?
- 20.** I have three carp, a trout, two deer and a sheep with lice.
- 21.** I have bought two species of plants, because one species would not have been enough.
- 22.** His family have been living here for twenty years.
- 23.** Measles is a dangerous disease, but mumps is even worse.
- 24.** His trousers are much older than yours.
- 25.** I should have bought five pairs of compasses if I had known you wanted them.
- 26.** A compass is not so good as a pair of compasses, but it is better than nothing.
- 27.** He said his shorts were not long enough, and he would not wear them.
- 28.** When he has finished examining that species of insects, I shall bring him two more species from the museum.
- 29.** If I had seen that series of films, I should not have forgotten it.
- 30.** His knowledge of Japanese is fairly good, but yours is rather bad.
- 31.** He asked me where my luggage was.
- 32.** If he had thrown the dice, he would have won a pair of scissors.
- 33.** If you creep across the floor looking for two pairs of tongs, you will only find mice.
- 34.** He asked me when I had sold my oxen.
- 35.** If his knowledge of Finnish is good enough, he will be able to use it when he goes there.
- 36.** I knew you would scold him if you found out he had shot your deer and sheep.
- 37.** He would not have bought the compasses if you had not told him they were better than a compass.

38. How many species of animals are there in the world?
39. I told you you would not be able to use the tongs, because they were out of order.
40. He was saying he had been shown a means of making money.
41. He would have liked you to buy a pair of trousers if you had had money.
42. He was seen using five pairs of scissors and then hiding them in his bag.
43. If your information is likely to be correct, he will use it.
44. Their luggage was so heavy that no porter was able to carry it.
45. The waters of the Thames were very dirty after that storm.
46. Mumps is a serious disease, and more frequent than rickets.
47. My family have been in town for a year.
48. He said he would paint five sheep or five deer, but there are only carp on his canvas.
49. No news is good news.
50. If you had hidden your scissors under the carpet, you would not have had to lend them to anyone.
51. The tongs he had bought a day before were where he had left them.
52. He asked me if Turkish was my mother tongue.
53. He was very keen on finding out where my family were at that moment.
54. I knew the police were looking for a bank robber, but I should not have imagined it was you.
55. Advice is always welcome.
56. My family have bought bread from the baker's for ten years.
57. He said his overalls were too dirty, and he could not wear them.

58. I hear his luggage is at the customs, so your information is correct.
59. Where are the tongs? I have been looking for them all over the house, and I have not been able to find them.
60. His advice had long been forgotten, although we all knew it was useful to us.
61. His knowledge of Spanish was excellent, and he said he would use it as soon as possible.
62. He insisted that I should bring him several cheeses, so that he might choose.
63. How long have the crew been working on deck?
64. I told you his homework was full of mistakes, but you would not believe me.
65. Have you ever seen trout? I saw a trout last year.
66. Fifty years is a long time.
67. Twice twelve is twenty-four.
68. The staff were willing to work.
69. The clergy are not always dressed in black.
70. Whose clothes were you wearing when we met and you said you would change as soon as you arrived at home?
71. His sunglasses were French, and he would only wear them when he was at the seaside.
72. He had been standing there for hours, talking about lice, mice and all sorts of disgusting things.
73. The tailor was wondering what had become of the trousers he had sewn, and he asked me if I would go and fetch them from wherever they were, but I told him I had only seen one pair of shorts in the adjoining room.
74. The plumber came upon your overalls, took them out of that box and put them on, but they were not his size.
75. While cleaning the storeroom, I came across two pairs of compasses; the smaller compasses were green, and I remembered having bought them when I first went to school.

- 76.** The barber was deprived of all his tools, except his tongs, scales and a pair of scissors.
- 77.** The police were listening to the witness, but no one could see what he was driving at.
- 78.** That land was afflicted with drought and looked as if it had been burnt to ashes.
- 79.** The blacksmith was so absent-minded that he forgot to lock his workshop, and his bellows were stolen by the village beggar, who knew they had recently been bought at the fair, together with a pair of scales.
- 80.** The elderly people were given two pairs of binoculars each.
- 81.** The moment he had found his pincers where he had left them, he suddenly forgot his grief and was in high spirits again.
- 82.** I had an unpleasant experience the other day, trying to buy a pair of scales: my scales are out of order, and I wished the shop assistant gave me another pair, but he told me my scales were very good, and I had no right to want more.
- 83.** His braces were red and green, and I told him to dye them, because it did not do for a dustman to wear the same braces as his betters.
- 84.** The dancer found a pair of trousers lying in front of a cat, which, seeing the man, ran away up a blind alley.
- 85.** They went to the archives, which were not very far away, in broad daylight, and found them in such a mess that they lost their way and came out at midnight, full of dust.
- 86.** The contents of his new book on Lapland are varied: from feelings to the points of the compass.
- 87.** He was a cowardly fellow, so we told him the customs were a fierce place, where they would strip him naked and cut off his toes if he lied, so he had better give us his treasure, and we would keep it for him.
- 88.** The confirmed bachelor looked at the coffee dregs, sighed deeply, showed them to me and complained they foretold a hasty marriage.
- 89.** The outskirts of the town were very closely watched, but the snail managed to leave.

90. He found an untimely end slipping down the stairs, after the housekeeper had rubbed them with soap and wax; his wife has repeated ever since that a flight of stairs is direct menace to every human life, and that is why she lives on the ground floor.

28. Adjectivul

- 1.** My elder brother is older than me.
- 2.** It is much simpler for you to leave now.
- 3.** It is much more complicated to read everything.
- 4.** It is as difficult to read or write.
- 5.** It is less interesting for you to come with me.
- 6.** Your novel is not as expensive as mine.
- 7.** You are fatter and fatter.
- 8.** He is ever taller.
- 9.** The more you read it, the better you will know the poem.
- 10.** This road is much longer than the other one.
- 11.** The longest novel is the one on the shelf.
- 12.** My novel is worse than yours, but his is the worst of all.
- 13.** I need further information before I go any farther.
- 14.** Who is the older of the two brothers?
- 15.** I have two friends, Jack and Jim: the former is a pilot, the latter is a driver.
- 16.** He has just given me his latest book.
- 17.** His last word was not heard.
- 18.** Next, please.
- 19.** The more you study, the more you know. The more you know, the more you

forget. The more you forget, the less you know. The less you know, the less you forget. The less you forget, the more you know. Why study?

- 20.** Your elders know better.
- 21.** My elder brother is tall, but you are even taller than us.
- 22.** I will not go any farther.
- 23.** The more you will be, the more interesting it will be.
- 24.** It is colder and colder here.
- 25.** It would be much worse if they left you alone.
- 26.** My house is as large as his.
- 27.** What makes him ask for further information?
- 28.** The former is a Swiss, but the latter is a Dutchman.
- 29.** Come earlier next time.
- 30.** Our elders are usually right.
- 31.** The longest bridge is not the most beautiful in the world.
- 32.** The film is not as interesting as the novel was.
- 33.** She has more rice and less milk than him.
- 34.** His latest book is uninteresting, but I feel sure he will write a better one.
- 35.** He was more and more frightened that his boss would notice he had not finished the letter.
- 36.** The more guests we shall have when you have come back from Antwerp, the more you will have to talk.
- 37.** The doorman was even sleepier than I had thought he would be.
- 38.** His elder sister stated that our elders must be respected.
- 39.** My elder brother is one year older than us.

40. He wanted to know which the oldest library in town was, and I answered I did not know, and he would not find that out from me.
41. He came home late and said he had bought John Fowles's latest book.
42. I should bet on the former horse, although the latter looks healthier.
43. Have you seen him lately?
44. He asked me how late he could stay at the party.
45. If I had less milk, I should give you a little, but I have too much, and I have made up my mind to sell it all.
46. The little house in the forest had very little water and even less food.
47. He asked for further explanations, because he had not understood.
48. He would not go any farther, as he was afraid he would be robbed.
49. How much money did he say he would give the poor if he won a car?
50. How old did he say he was?
51. If you had been the last, you would have received a candlestick.
52. He asked me how far I was going, and I answered I was going farther than he expected.
53. He wanted to know the title of my latest novel about animals.
54. The latter is more expensive, but it is worth buying.
55. The sooner it is done, the better.
56. The harder he was trying, the less progress he seemed to make.
57. The horse ran faster and faster.
58. The patient was getting better and better.
59. His eldest child is my oldest friend.
60. If the worst comes to the worst, we can still go to the Hague.

Lidia Vianu: English for Everyone.

61. His next care was to find the nearest way to the next station.
62. The latter half of July was hot.
63. The longer the days are, the warmer they become.

29. Diferențe de folosire: *It* și *There*

1. There is a wild boar at the door, waiting for someone to come out.
2. There have been many people here who have wanted to sell mules today.
3. There seemed to be some mistake, but nobody realized where it came from.
4. Once upon a time there lived a chimpanzee that could dress like a human being.
5. There comes a time when you must fight and get what you want.
6. The door opened, and there entered a hyena, upon which all the guests, who had thought the party would be a success, ran away, and slammed the gate behind them.
7. There was little work done on the day the clown brought the monkey to the office, hoping it would divert their boss, who had been in a very bad mood for weeks.
8. There was no wind when the geese with huge teeth were exchanged for the oxen sold by those children.
9. If you want to know everything about calves, there is that book by Johnson on this topic, too.
10. There was a knock before the bull pushed the door with its horns and came into the dwarf's room, waiting to be fed.
11. There are worse things than dromedaries, so you need not have complained to your sister that I had bought one just to annoy you.
12. It was an awful place, full of hedgehogs. It really was.
13. It had been snowing for hours when the farmer at last managed to sell his pig and sow at the fair.
14. It was about midnight when the bat started flying about, in search of food.
15. It is very unlikely that the goats should all be killed this year.

- 16.** It is nice when you see a chamois.
- 17.** It would be a pity if the kid got lost.
- 18.** If you wanted to know who was bringing the giraffe, I should tell you that it was your own brother.
- 19.** The mole asked the little girl who was knocking, and the little girl answered promptly, "It is me."
- 20.** It is the reindeer that broke the window.
- 21.** It is there that elks go in summer.
- 22.** It is today that the beaver has run away.
- 23.** There is no sheep there that I can sell, is there?
- 24.** There he comes, with seven rams behind him!
- 25.** There is no doubt that the lamb has been stolen by your bosom friend.
- 26.** There is hay for the cattle in the cart over there.
- 27.** What time was it when the pug dog bit the two professors and ran into the school?
- 28.** It is three miles to the place where the salamander has made its house.
- 29.** It is a long way to the place where you can see rhinoceros.
- 30.** It has been three weeks since we found the seal lying ill on the beach.
- 31.** It seems the grizzly wants to kill some animal, so you had better avoid sending your dog ahead.
- 32.** It so happened that the otter lost its way, and arrived at the main street of the nearest town.
- 33.** The gazelle has left the Zoo, and nobody knows where it is, but it does not matter, it can harm no one.
- 34.** The albatross had been flying for a very long time and was exhausted; it was almost midnight.

35. If it is not asking too much, could you allow the stork to make its nest on the roof of your house?
36. It took the owl a whole night to find twigs and feathers for its nest.
37. When will it be possible for the nightingale to leave its cage?
38. The crow found it unbearable to be forced to dye its feathers white.
39. There was a frost the night the woodpecker left the forest in search of a warmer house.
40. The man with the raven got on the fastest train there was to the Sahara.
41. When I asked him about skylarks, he gave me the best book there was on the subject.
42. The hen and the cock were in the coop, and there was only a goose left in the rain.
43. The crane was flying very low, and, although there were five of us in the forest, none of us aimed at it, because it was much too beautiful.
44. Because of the wagtails, there was a lot of noise outside.
45. I shall sell the magpie if there is a fair next week.
46. It says here that the ostrich does not take care of its own eggs.
47. It is easy to talk about cooking a turkey; I should like to see you do it.
48. It will not be you who will get the turkey hen, because you do not know how to take care of it.
49. When the pheasant came closer, it was obvious that we had all been wrong: it was not so big as we had imagined, and it certainly was a pity to shoot at it.
50. It is no use hunting jays.
51. Is it a fact that the gander always walks ahead of the geese?
52. It has been seven years since I last saw a swan.
53. There goes the last bus, and we have forgotten our canaries in it!

54. There is no doubt that he has stolen the blackbird.
55. I do not want there to be any argument between the owners of the two royal eagles.
56. I do not want there to be any fights among the parrots.
57. I should not like there to be another war between the turtles and the toads.
58. There is no stopping the peacock from showing everyone its many-coloured tail.
59. There seemed to be no one to take care of the peahens.
60. There is no smoke without fire.
61. There is no love lost between them.
62. There is no knowing why the pelican flew away.
63. There is no sense in shooting down a seagull.
64. There is nothing the matter with the wren, except that it is afraid.
65. It does not do to aim at a titmouse.
66. It goes without saying that the pigeon will return here when it has carried the message.
67. If you want to buy a dove, I have one for sale, so it is as good as done.
68. The place where I found this quail is very far away; it is miles from anywhere.
69. When it comes to killing nightingales, it is more easily said than done.
70. It is none of your business whether there is a hoopoe in her bedroom or not.
71. It is not worthwhile counting the sparrows in the orchard.
72. It is the early bird that catches the worm.
73. It was the last straw that broke the camel's back.
74. It is time for you to bring back the ducks.
75. There is time enough to buy a drake, do not worry.

Lidia Vianu: English for Everyone.

76. It is a long way to the place where you can see a woodcock.

77. There is nothing unusual about his ostrich.

30. Causative Have

- 1.** If I had my hair cut every day, I should have to pay a lot of money to the hairdresser.
- 2.** I should have had my piano tuned yesterday if I had been able to find anyone to do it.
- 3.** If you do not do as I please, I shall have my dresses sent from Paris, and it will cost you much more than if you had done what I had asked you to do.
- 4.** It is strange that you should not have had your gate painted yet.
- 5.** It is unexpected that she should have had her car repaired, instead of selling it after such a bad crash.
- 6.** You should have had your scales mended long ago, because they have been out of order for a year now, and all your customers have been complaining for months that you are cheating them.
- 7.** He cannot have had his room whitewashed before his wife had finished taking the furniture out of it.
- 8.** She must have had her shoes mended today, because, when we parted, she had lost one heel, and now I see she has both heels, as usual.
- 9.** You could have had that horse trained if you had wanted it to win the race.
- 10.** They may have had the alarm clock repaired, as they must all get up early in the morning, and they are always late for school.
- 11.** I shall have the porter carry your luggage upstairs.
- 12.** I have had the milkman drink all the milk, because he is always thirsty when he reaches my door.
- 13.** I must have the secretary stay later today, because she must type the report all over again.

Lidia Vianu: English for Everyone.

14. I should not have had him pull out your front teeth if you had not complained of toothache.
15. If I had had the plumber repair the sink, he would have asked to be paid in gold coins.
16. I shall have the caretaker sweep the alleys as soon as it has stopped raining.
17. If you have the badger study all day again, I shall be very angry with you.
18. It is natural that the manager should have had us work hard, it is his job to make us do our duty properly.
19. Have her come in before it starts raining, or she will have you come and pick her up with an umbrella.
20. I shall not have you speak to me like that.
21. She will not have the starling shouting at her.
22. I shall not have you smoking at your age.

31. Traducerea lui *de temporal* în limba engleză

1. He had been lying on his back for half an hour when he got bored and walked out of the surgery.
2. He has been shouldering his way out of the crowded hall for half an hour.
3. He had been walking in Venice for quite a long time when they met.
4. How long has he been sitting in that chair?
5. The drake has been crying for hours, since that donkey kicked it.
6. He had been sitting on the edge of the bed, dangling his legs for an hour, when the door opened and the hoopoe came in.
7. She had been standing in front of his door for ten minutes, shifting her weight from one foot to the other.
8. The dwarf had been standing on tiptoe for days, when the doctor explained to him that it was not healthy at all.
9. The monkey has been crawling on all fours for the last ten minutes.
10. If you had not been sitting cross-legged for the last half an hour, the manager would never have said you were lazy.
11. The mole had been dragging its legs since eight o'clock, since it had left home.
12. He had been treading on her foot since she had started speaking about her plans.
13. She has been holding the badger on her knees since you left the room.
14. The girl has been toe-dancing since the curtain went up.
15. The mule had been lying in bed since it had sprained its ankle.
16. The bat was drunk, and it had been struggling to its feet since it had fallen in

front of the counter.

17. Her foot had gone to sleep since the octopus had sat down on it.
18. He had been holding one knee tucked under him since he had sat down in the armchair.
19. The butterfly has been stretching itself since it woke up.
20. The goat has been shrugging its shoulders since you started talking to it.
21. The swan tossed and turned in its bed until not long ago.
22. The turkey had been belly-dancing for the audience for a long time, since the dragonfly had left the hall.
23. You should have tumbled head over heels long ago.
24. He came last night.
25. She let me know yesterday.

32. Traducerea adverbului *mai* în limba engleză

1. He is the best-known actor.
2. This is his latest book.
3. Who else is coming?
4. I need something else.
5. I should like to go somewhere else.
6. Is anyone else coming?
7. Do you want anything else?
8. Are you going anywhere else?
9. Nobody else knows about it.
10. I shall say nothing else.
11. I can read nothing else.
12. Who else would have known?
13. Everybody else had left.
14. When else can I come?
15. What else shall I bring you?
16. Who else is there?
17. Where else can I go?
18. I should like another book.
19. I want five more loaves of bread.

20. Is he still here?
21. He is no longer here.
22. Stay a little longer.
23. Come again.
24. Have you ever seen her before?
25. Have you ever read it before?
26. What a man!
27. Then he left.
28. Later on he returned.
29. You had better be reading instead of singing.
30. You had better come now.
31. You had better have left yesterday.
32. You had better have been reading when he came.
33. He was alone the other day.
34. Look at his homework first.
35. It is more or less interesting.
36. Be as quiet as possible.
37. So much the better.
38. All the more so.
39. What is new?
40. Read the lesson once again.
41. Once upon a time, there was a witch.
42. It is a long time till summer.

Lidia Vianu: English for Everyone.

43. Forget it.
44. Leave me alone.
45. You almost killed him!

IV. TEXTE LITERARE ADAPTATE

33. Mircea Eliade: fragmente din *În curte la Dionis*, 1977

1. Ever since I was an adolescent, I had enjoyed writing novellas, short stories, and even fantastic “novels” [...]. I started writing on a Sunday; I had a whole free day and a whole free night ahead of me. I still remember the beginning and the end of that story; I was in the laboratory (during that year I was engrossed in chemistry, and I had made a small lab of my own in the attic), and I don’t know how I happened to fall asleep — but, of course, the reader was unaware of the fact; I had not imparted it to him.

2. What a pity. I don’t know much myself. If he had got on this tram, I should have asked him. I like to start a conversation with educated people. These young people, my dear sir, must have been students. Eminent students. I was waiting

with them at the tram stop, and I listened to them. They were talking about a certain colonel Lawrence and his adventures in Araby. What a memory, too! They recited whole pages from the colonel's book by heart!

3. "They are old walnut trees," Gavrilesco went on, "that is why it is so shady and cool under them. I hear a walnut tree only starts giving shade after thirty or forty years. Can it be true?" But the old man pretended not to hear. Gavrilesco turned to one of his neighbours, who had been looking pensively out of the window [...].

"That's what I hear," Gavrilesco went on. "I take this tram three times a week. And, you have my word of honour, not even once have I failed to hear people talk about them, about the gypsy women. Does anyone know them? I wonder: where have they come from?"

"They came a long time ago," his neighbour said.

"They have been here for twenty-one years," someone interrupted him. "When I first came to Bucharest, these gypsy women were here already. Only the garden was much larger. The high school had not been built yet..."

4. "I am excited," he said, "I can't see why..."

"Don't drink too much coffee," the girl whispered, opening the door and pushing him inside. It was a room whose end he could not see, as the curtains were drawn [...]. He began advancing, treading ever thicker and ever softer carpets, as if he were treading on mattresses, and his heart beat faster with every step, until he was scared to go any farther and stopped short. At that moment, he suddenly felt happy, as if he had been young again, and the whole world had been his, and Hildegard had been his, too.

"Hildegard!" he ejaculated, addressing the girl. "I haven't thought of her in twenty years. She was my true love. She was the woman of my life!..." But, turning his head, he realized the girl had left. [...] The room became more and more luminous,

in a mysterious way, as if the curtains had been drawn aside very, very slowly.

5. “When I was in love with Hildegard [...], this was the only thing we dreamt of, to go together on a trip to Greece.”

“You were a fool,” the girl interrupted him. “You shouldn’t have been dreaming, you should have made love to her...”

“I was twenty and she had not yet turned eighteen. She was beautiful. We were both beautiful,” he added. At that moment he realized he was wearing strange clothes. [...] He was amazed when he looked in the mirror, and he found it difficult to recognize himself.

6. A few moments later the young man from the tramway caught up with him.

“What a coincidence,” Gavrilesco exclaimed, seeing the latter stop by his side. The door opened all of a sudden, and a woman who was still young, but had a pale face, came to the threshold [...] She frowned when she laid eyes on Gavrilesco.

“What is it you want?” she asked.

“I have forgotten my attaché case,” Gavrilesco began, intimidated. “I started talking and I have forgotten it. I have been busy [...], I just could not come earlier.”

“I don’t understand. What attaché case?”

“If she is having dinner, do not disturb her,” Gavrilesco went on in a hurry. “I know where I left it. It is by the piano.” And he tried to go in, but the woman did not move from where she was standing.

“Who is it you are looking for, sir?”

“Mrs. Voitinovici. I am Gavrilesco, Otilia’s piano teacher. I have not had the pleasure of meeting you,” he added politely.

“You have got the wrong address,” the woman said. “This is number 18.”

“Allow me,” Gavrilesco began again, smiling. “I have known this flat for five years. I can say I am part of the family. I come here three times a week...”

The young man had listened to the conversation leaning against the wall.
“What did you say her name was?” he asked.

7. “Ah, what happened to her was strange, indeed,” the innkeeper interrupted him, “we don’t know to this day what actually happened. The police looked for him for a few months and could not find him, either alive or dead... It was as if he had been sucked in by the earth... Poor Madame Elsa waited for him for a while, and then she went away, she joined her family in Germany. She sold her things and left. They didn’t have much, they were poor. I had a good mind to buy the piano myself.”

“I see. She left for Germany,” Gavrilesu said, as if in a dream. “Did she leave a long time ago?”

“Long, long ago. A few months after Gavrilesu had vanished. It will be 12 years in autumn. The newspapers wrote about that, too...”

“How very strange,” Gavrilesu whispered. [...] “Suppose I told you, suppose I told you and I gave you my word that I was not exaggerating, that this morning I had talked to her... Even more than that. We had lunch together. I can even tell you what we had for lunch...”

“She must have come back,” the innkeeper said, looking at him in astonishment.

“No, she has not come back. She did not even leave. There must be some misunderstanding. I am a little tired now, but tomorrow morning I shall find out everything.”

8. “Hildegard!” he exclaimed, dropping his hat.

“I have been waiting for you for such a long time,” the girl said, coming closer.
“I have been looking for you everywhere...”

“I was at the alehouse,” Gavrilesu whispered. “If I hadn’t taken her to the alehouse, nothing would have happened. Or if I had had some money on me... But, as

it was, Elsa paid, and, you see, I felt obliged... and it's late now, isn't it? It's very late..."

"So what," said the girl. "Let's go..."

"But I don't even have a home any more, I have nothing left. It has been a terrible day..."

9. "You see, for instance, when I was walking this morning, at the other end of the beach a young woman's face impressed me. She was the only one who kept silent in a group of cheerful, talkative people; she kept silent, gazing out over the sea, and from time to time she turned her head and looked stealthily at a family close by; she was looking at the children. I walked about for more than an hour, till I saw her stand up and leave all alone. And then I drew near to where she had stood, and examined it. I felt the others in the group were staring at me curiously, some of them were laughing [...] and nudging one another; but at my age I have got used to a lot of things. And all of a sudden I understood, as if I had read it all in a book. That young woman had been married for a few years, she had no children. She wanted to have children, but she didn't have any. And not long before, someone, some doctor maybe, had told her she might never have children. But both the woman and the doctor were wrong. She is going to have children after all. Not one, not two. Four of them... So, you see, sometimes I find out good news, too."

"Didn't you run after her to tell her?" Emanuel asked him. Beldiman shook his head, smiling.

"No. One can't do that. I am not a professional fortune teller. I have no right to interfere with the lives of people I don't know; to announce news that hasn't been asked for. As a matter of fact, I might be wrong. I know for sure I was wrong once. It's true, it was in the mountains [...]. Rocks which had not changed their place for hundreds of years. But even there I thought I could guess something from the way a man chose to sit, facing or turning his back on a certain rock. In fact I did see several things, but I couldn't read the most important, so I can say I missed it. We were in a group. They were not my friends. I had met them on the way..."

If he had glanced at Emanuel, he would have realized the latter was no longer

listening.

10. "Well," Emanuel began, after he had lit another cigarette. "Two or three hours ago, after I had come to the beach and had started reading this novel, I suddenly realized I wasn't paying attention to what I was reading any longer. I don't know if I felt sleepy, but I lay down in the sand and I closed my eyes. And all of a sudden I saw myself in a street that I know in Bucharest, in the dead of winter, and I saw a girl falling. It was a young woman with a dark blue overcoat and a beret, and, when she fell, her beret slipped and rolled down the pavement. I crossed the street to help her, but a girl had just come out of a yard and she helped her get up. I was thinking of telling her jokingly: 'Here is a fallen woman,' when I heard the girl uttering exactly the same words. I felt at a loss for a moment, then I burst into laughter and could not stop... And this laughter ended my vision."

"It may have been a vision," Beldiman said, "but you will live to see it come true. And it's a pity, because these girls do not bring you any luck." Emanuel cast him a long confused glance, as if he had not understood.

"It is fantastic," he said. "You have managed to see what I imagined two or three hours ago. I simply can't understand by what magic you could see all this. But you can't have seen that in sand and pebble..."

Beldiman kept silent for a while, as if looking around for further evidence.

"I wish to God I had been wrong," he said at last. "Anyway, if very soon you met two girls, one of them helping the other get up, go away from them as quickly as you can. They will not bring you luck." He stood up slowly and went to fetch his coat.

"What did you say your name was?" he asked.

11. "If you want to know what somebody looks like, always ask a man as well. If, for instance, I had asked you instead of listening to Adina, I should have recognized him at once." Alessandrini clasped Emanuel's arm and whispered into his ear, pointing at Botgros: "From what I have heard, Adina is his fiancée."

"Oh, no!" Botgros said, smiling bitterly. "I know she is said to be, but it isn't true. Maybe if a certain incident had not occurred in our lives... But never mind; what has been has been. Let us not talk about the past any longer... She has gone [...] to look for you," he added after a short pause, turning to Emanuel. "She was saying you had not seen each other for a very long time. She was wondering whether you would recognize her, after all these years..." Emanuel was listening carefully, trying hard to understand. He brushed his cheek with his hand, as if he was trying to make sure he was there all right, then he burst out laughing once again.

"I think there must be some misunderstanding," he uttered at last, trying to look indifferent.

12. "If Adina had been there, the Empress would not have dared. Adina claims he is a very good swimmer. For a good swimmer it is not hard to swim a kilometre or two. If Adina had been there, the Empress could not have said that after only one kilometre he had felt tired and had cried for help."

"Allow me," Alessandrini broke in. "Adriana explained to us that he was very tired, and she was right. See how he looks now, and it is not six yet. Imagine how he will look a few hours later. Remember how Adriana described him to us, walking [...] in the rain, then here, [...] chain smoking. He was extremely tired."

Emanuel had listened to them, trying to look inattentive, but he had blushed.

"Whom are you talking about?" he asked in a dry, sharp voice.

"You must have understood!" Alessandrini ejaculated. "Whom else could we be talking about?"

"The Empress told us last night what was going to happen," Botgros explained to him. "How you would come back here, find us and at last allow yourself to be persuaded to come with us [...]."

"That's not possible!" Emanuel interrupted him. "Alessandrini can confirm that I should not have allowed myself to be persuaded under any circumstances..."

"You wouldn't be saying that if you knew her!" Alessandrini exclaimed.

"Of course, but he doesn't," Ioniță confirmed.

13.

He could have caught the eight o'clock bus in the morning, but, as he was approaching the stop, he caught sight of a young woman, and it seemed to him that she was waiting for him, seated on a bench, pretending to be reading. He saw her constantly look up from her magazine and glance around with curiosity, sometimes turning her head towards the tables on the pavement. Emanuel walked down the first little street that came his way, and, as he very soon saw a barber's, went in there. When he came back, at about half past eight, the woman was still there, on the bench, bored, leafing through her magazine. Emanuel hesitated for a few moments, then he went back again and looked for a café. He asked for a cup of tea and drank it at ease, thoughtfully. The sky was becoming clearer, and it seemed the morning would be warm. Half an hour later, he stood up and walked at leisure to the bus stop. The girl was pacing nervously up and down the sidewalk. Emanuel felt his heart beat faster, but he went on, and, staring straight ahead of him, he walked to the bus. He found a seat right behind the driver and sat down with a feeling of relief.

14.

I had met Cucoaneş during my first high-school years, but we never became friends. In college I lost sight of him. [...] I had not seen him ever since. Imagine my astonishment, therefore when, one exceedingly sad dusk in July 1933, I saw him come into my study. I recognized him at once, of course, but he looked changed to me; those five or six years which had elapsed since our last meeting could not explain the unexpected change in his appearance.

"I have started growing, you know!" he confessed to me all of a sudden, before I had had time to ask him anything. "At first I could hardly believe it, but I have measured myself, and I have realized it is true: I have grown enormously for a week now. Six or seven centimetres, I think... I was with Lenora in the street, and we both noticed it at the same time. This morning, the difference was even bigger..." His voice was slightly anxious. He could not stay in one place; he sat down [...], then he paced my study from one end to the other, nervously, his hands clasped behind his

back. I noticed he did not know how to hide his hands, and I understood: his cuffs were a lot longer, however hard he might have been trying to pull down his coat sleeves.

"I must send them all to the tailor, to have them let down," he spoke, noticing what I was looking at. I tried to calm him down, reminding him that in college he used to complain he would be too short. He interrupted me again.

"If only I had grown like everybody else, over a year or two... But in a few days! I am beginning to feel afraid, I can tell you that. I am scared it might be a bone illness..."

And, as he saw I hardly knew what to say, he changed the subject:

"I have no idea why I am here. I wondered if you were already away somewhere, for the holidays..."

15. Only after I had reached home did I realize that I had taken care of everything except the most important thing of all: the place that was going to shelter my friend. He had talked to me about a chalet in the mountains, but this chalet had to be found, and we had to reach it before daybreak, lest we should be noticed. Our plan appeared childish: [...] we should start climbing the mountain, carrying a dozen blankets and food on our backs, without knowing where we were heading for, afraid my friend might stop after only a few hundred metres, because he had not eaten for a week, and especially because he would almost certainly have to climb in his socks only, as I did not know whether I should be able to find a pair of boots his size during the six hours that I would have at my disposal to look for them...

Despite that, his flight could no longer be postponed. At all costs, we had to leave the next evening. But we knew we could hardly hope to find at once an empty chalet which would be waiting for us there, up the mountain, away from people, as if expecting us; we had to be content with less than that. A tent, for instance, which Cucoaneş could place [...] far from any trodden path. He could shelter his blankets and victuals there, till he had the necessary tools to build a chalet that could shelter him, wherever he wanted. [...] For one or two nights my friend would have to sleep on an improvised mattress, covering himself only with blankets, under the tent. A few

days later, I was to bring him tools and whatever else would be necessary.

This is exactly how it happened. When I went to take him at the appointed hour, Cucoaneş was so nervous that I did not even have the time to explain to him why I had had to change the plan we had made an evening before that. He was waiting for me, his head almost touching the ceiling, and he was wringing his hands [...]. It was no use asking him "how he was". He looked about three metres tall.

16. "You are fantastic!" Agripina exclaimed [...]. "I thought meeting me would be your only adventure, which you would remember all your life. I had wanted to give you this surprise for a long time: to help you become different from common people, to help you break the routine by meeting Agripina.

I had been watching you from afar for two weeks, I sniffed at you and tried to make you up bit by bit, by questioning Valentin every night. I prowled about you unseen, in order to understand you, to understand why you refused to defend yourself while boxing, why you allowed yourself to be beaten by Valentin every night and afterwards be paid by the captain. You had a secret which I didn't know, and which I didn't understand. You were hiding a secret, just like me. That's why I was interested in you: you were a character. You deserved meeting Agripina and having a fantastic adventure. [...] And, last night, all of a sudden, you told Valentin. This is what drives me mad: I simply can't understand how you guessed I flunked a year. Tell me honestly, has anyone in Buzău written to you about it?"

17. "I don't see what you mean," the girl went on. "We take no heed of the curtain. This is in fact the great novelty of the play: we act as if there were no curtain. The author has preserved the division into scenes and acts, but he has abolished the curtain. And it is obvious why he has made use of this device. It is closer to reality, to life. Life is made up of scenes, we can say it is divided into acts, but the curtain only falls once. If you fail to understand this at least..."

She shrugged her shoulders and spoke no more.

“And yet,” the young man resumed, with renewed courage, “yet someone has let the curtain fall. Just now. The curtain that is behind you. And the only one who could have let it fall was the one who raised it, and he was one of you!”

18. “It is very difficult for me to explain this,” she started, trying to smile, “to tell you how I pronounce it. Because you should be familiar with my mood first of all. But, in order to understand my mood, you ought to know my past, my social origin, what has been on my mind since early childhood. For ever since childhood I have felt that whatever was unknown appealed to me. Then came a day, oh yes, I remember it very well, it was not long ago, it was a summer day, this summer, as a matter of fact. I was walking down the street, and I saw the posters for a new play, Farewell! I was deeply moved. I understood. Someone, whom I did not know, but whom I had been waiting for, whom I was already in love with, perhaps, without being aware of it, someone who could have played a decisive part in my life, who could have made me happy... Ah! I can’t say what I mean, I don’t mean happiness, not what we usually call happiness; it was something nobler and much deeper... Well, that person whom I had not met yet, although I had been waiting for him, I might even have been looking for him, that man was telling me, an unknown woman who had stopped in front of the poster, her eyes full of tears (since the title had been printed in enormous letters which made me feel ill at ease, strangled me), he was telling me: Farewell!... I understood and I started weeping, right there, in front of the poster. I understood there was no hope left, I should never meet him again, as he had already parted with us for good. He had only had the time to tell us, first of all to tell me: Farewell! I was weeping in front of the poster when he came close to me. I recognized him at once: he was the manager. He asked me if I would play Melania’s part, and he showed it to me on the poster: Melania actually played it, her name was Melania indeed. I was hesitating. [...] ‘I am a dancer,’ I told him. ‘I express myself by dancing.’ He looked at me in surprise and he seemed to be disappointed. ‘Then it will be difficult’, he added. ‘It will be difficult because of the teacher...’ But, of course, I didn’t know a thing. Come to think of it, I wonder who knew. Did you know? Tell me

honestly, did you know?" There was suddenly silence in the hall. But it was an [...] awkward, almost guilty silence.

"What were we supposed to know?" a shy voice was heard at last.

"That it would be difficult because of the teacher."

"We did not know," very many admitted (but almost no one dared look up).

"Of course! Nobody knew except the manager..."

"But why the manager, how did he know?" the man in the first row asked.

19. Lots of things keep happening. I remember a motorcyclist. I was standing in front of the chalet, watching him. I wanted to see when he would get bored. He was climbing up the steep hillside for the fourth time, and, as soon as he had reached the hilltop, he would turn his motorcycle and go down smoothly, noiselessly, into the valley. The fifth time, it was inevitable, it happened; the accident, I mean. I carried him to the chalet, full of blood, unconscious. I sprinkled him with water. He awakened and, to my astonishment, he recognized me. "I thought you weren't coming any more," he told me. "I waited for you last year, as well, at about the same time as now." I could hardly understand. "I think you must be mistaking me for somebody else," I told him. "This chalet isn't mine. A friend has lent it to me for a week." He smiled. "I know this is the rule of the game: you must pretend you don't know me. But it's me, Emanuel." He started. He told me about all kinds of strange incidents, absolutely unbelievable. I interrupted him several times. "But all this isn't true. You know very well it can't be true. You have made up everything." "What about the accident?" he asked me with a smile. "Have I invented the accident, as well?"

He pressed his handkerchief to his bleeding upper lip and was gazing at me candidly, but also with imperceptible irony. I was hesitant. I found it hard to tell him the truth, to tell him he had lost his memory. In the end, I had to make up my mind. If he had fainted again, I should have had to take him to hospital, and it would have ended in a long line of complications. "There must be some error," I told him gently. "It is an error that has brought you here. You are mistaking me for somebody else. You belong to another world, another society. You may be a writer, or an adventurer;

anyway, you are someone mysterious, with fabulous incidents in your past and future life. I live in a modest, commonsensical, uninteresting world. You can't possibly have met me. I am telling you again, this chalet is not mine; it belongs to a friend. I am coming here for the first time..." He went on looking at me, pressing his handkerchief against his lip. I let him go away, although I was certain he would lose his way. He had lost his memory. What were the chances of his finding again those who were waiting for him, who had waited for him the previous year? He had lost his memory, and the rule of the game – as I had understood it from him – required that he should not be easily recognized. He would have had, then, to return twice or even three times, but how was he to know whom he had seen already and whom he had not, if he had lost his memory? He left, and I was certain he would lose his way. I was beginning to feel sorry for having let him go away. He was an interesting person. He had had such patience to climb up the hill with his motorcycle so many times, and then go back down into the valley, to where the bridge was..."

20. He stopped short and looked at me without seeing me, with glassy eyes. How long did it last? All of a sudden, I saw him stand up and look for his briefcase.

"I wish I could add something," he said. "But, as I expected, nothing more can be added. For, forgive me if I take the liberty of being honest, what more could you understand now besides what you understood half an hour ago, when I was telling you that, to me, mystery is impossible to probe? Some of you may have looked out of the window and may have noticed it. The Danube, I mean. You saw the Danube while we were crossing it, and you saw the Bridge, and you'll see the Gorgani vineyard. In a way I envy you, but on the other hand... What more, what else could I add? Now that I have come to know you a little, I can only tell you that all kinds of incidents keep happening to each of us, but, unfortunately, we forget them. And, when we do not forget them, we fail to recognize them. With a little imagination, I could have recognized you, and then I, too, should have remembered everything I ought to have remembered..." He took his briefcase, shook our hands warmly and left [...]. We did not dare add anything. But we all watched him go away. As if by chance [...], the train

stopped, and he got off. We had not suspected there was a station so close to the Bridge. I have never been able to remember its name.

21. “You still don’t remember? Mântuleasa street? When you were attending primary school in Mântuleasa street, and you used to climb up the cherry trees during the breaks, and once you fell down and broke your head, and the headmaster took you in his arms and carried you to the staff room and dressed your wound? And the next day, it was the celebration of the Tenth of May, and you were very proud you had come with your head bandaged up? And the headmaster asked you: ‘How is your head, Borza?’ And you answered: ‘I’m afraid of poems, sir,’ because you did not like to commit anything to memory, the old man added smiling. ‘I’m afraid I shall no longer be able to learn them by heart...’ Well, I am that headmaster. Schoolteacher Fărâmbă, Zaharia Fărâmbă, for fifteen years headmaster of Mântuleasa School, and then school inspector [...] until I retired... You still don’t remember?!”

The major had listened to him carefully, frowning.

“You are making fun of me,” he began [...]. “If you weren’t an old man, I should have you arrested on the spot. You have found your way into my house saying you are an inspector...”

“I haven’t said that.”

“Don’t interrupt me when I am talking!” the major snapped, advancing towards him menacingly. “You have found your way into my house by fraud. But you must have had an ulterior motive. Tell me quickly now, before I get too angry, tell me: why are you here? Why have you come?”

22. This Darvari Pătru was everywhere, I can tell you that. He was incredibly resourceful. I followed everything he did till he was quite old, and vanished with his plane between the Isle of Serpents and Odessa; he disappeared without leaving any trace at all. This Darvari I am talking about found out that one of his friends, Aldea, from another school, in Calea Moșilor, while at Tekirghiol a year

before, had met a Tartar boy who earned his living by going from one villa to another, exterminating flies. Yes, this is the right word, indeed: he exterminated them. I should never have believed it if I had not seen him myself. During the following year I went to Tekirghiol, and I actually met him. This Tartar child was extraordinary. I remember him very well: a handsome boy, his head shaven [...], his eyes like two steel beads. His words still ring in my ears: "Have you got many flies inside?" He spoke perfect Romanian; he had gone to school in Constanța, but he spoke it with a Tartar accent. "Have you got flies inside?" he would ask. He would first knock at the door, to draw your attention, and then he would ask, from the hallway, without coming in: "Have you got many flies?" He would ask it in a slightly ironical voice, as if he wanted to buy them, but only if they came as a bargain. Let me tell you what I saw with my own eyes. I had heard about him, but I had not seen him yet. I was waiting for him. The villa where I had found a room that summer was high up on the hill; it was the last villa in the village. Villa "Cornelia" it was called. That is why it took the Tartar longer to reach us. But he did reach us eventually, because that was his job, that was the way he made his living, exterminating flies. It happened one afternoon at about two o'clock. I was asleep. All of a sudden I heard him knocking at the door: "Have you got flies?" he asked. I jumped out of bed, impatient to see him. I had flies, too, like everyone else in Tekirghiol, but, above all, I was eager to meet him. "I have enough," I answered, "what are you going to do about them?" "I am chasing them away, and there will be no fly here for a week. You do not have to pay me if they come back sooner than that." "How much?" I asked him.

23.

"You stopped for a rest right here, a few metres away from the place where..."

"What time do you think it is?" Zalomit broke in, suddenly turning his head towards him. "I have left my watch on my night table..."

"It must be around three. The sun will be up in an hour."

"Then it can't have been more than twelve or thirteen hours... I simply can't understand how this happened," he resumed a few moments later. [...]

"I can't understand, either [...]. When I heard you shouting, and I came running only two or three minutes later, I could hardly believe my eyes. Only a townsboy who was climbing the mountain for the first time, or someone who had suddenly lost consciousness, could have slipped and fallen like this, rolling down twenty, twenty-five metres, without trying to clutch at some root, [...] or at stones at least..."

"He may have lost consciousness... Or he may have had a heart attack or something... I think this can be found out..."

"It could be," Nicoleanu interrupted him, "if the autopsy is made in time, by someone who knows his business..."

"Had you known him for a long time?" Zalomit asked, turning his head towards him again.

"I had only known him, really known him, for the last three or four years. I had met him a few times before that, of course. But, as we didn't have the same specialty, or, rather, he no longer had it, we did not have the opportunity then, in the early 1960s, to meet more often and get to know each other better."

"What do you mean, you two no longer had the same specialty?" Zalomit asked. Nicoleanu fell silent, at a loss, it would seem [...].

"How long has it been since you last met?" he asked at last.

"We seldom met of late, once every few years or so. But we kept in touch; we had common friends and colleagues. We seldom wrote to each other, because we were both busy with our cares and responsibilities. And yet, when he learned from Hagi Pavel that I should come to Poiana-Dornei in the latter half of June, he wrote to me, suggesting that we should spend a few days together, the three of us, here, at the chalet... Why are you asking?"

Nicoleanu was moving his hands, as if trying to hide his embarrassment.

34. Camil Petrescu: fragmente din *Ultima noapte de dragoste, întâia noapte de război*, 1930

1. For two years and a half I had been married to a fellow student, and I suspected she was cheating on me.

Because of that, I could not even take my exams in time. I would spend my time spying on her friends, following her around, speculating on the least of her gestures, on the colour of a dress or her visits to her aunts. My suffering was atrocious, and it fed on its own substance. We had married for love; we were both poor, and it had happened after we had met increasingly more often on the corridors of the University, and after we had taken long walks in all the districts of the Capital which were paved with asphalt, and which were quite deserted at the time. After our wedding, which was kept secret, more or less, an immensely rich uncle of mine died, and his fortune, divided into five shares [...], brought a huge change in social status to all his heirs.

“Secret” may not be the best word for it, as I was of age, and no one in my family could have prevented me. My mother was quite hard up; she lived, together with my sisters, on the pension left to her after my father’s death, but I think she would never have prevented me from marrying anyone I was in love with, although those who have made a love match themselves usually prevent their children from doing the same. I had no close relatives, except two uncles, my father’s brothers.

2. So, when I say secret, I mean that, although the civil marriage had taken place, we had postponed moving in together until we had both graduated, since the one hundred and fifty lei I was paid as a Senate clerk, a job which I had received thanks to a former friend of my father’s, would not have been enough for us to live on. We

told everyone we were engaged. It was a delicate situation, indeed, brought about by my wife's passionate nature. She still lived with her aunt, where another girl, a fellow student, also boarded; that girl had introduced us to each other, and I had liked that girl much more than I liked my future wife, because she was dark, and I did not like fair-haired women at all. And, yet, we did become close, which my wife's friend hardly seemed to mind, if at all [...]. The long talks at home, in the little drawing room with divans [...] piled up with cushions, became an emotional necessity for me, too – even though I realized it much later, I must confess. As a matter of fact, this girl never ceased to amaze me.

First of all, her kindness was inexhaustible. [...] She would spend her little money on presents for girl friends, and she looked after her sick fellow for months, just like a nurse, with the utter abnegation a teenager would have been capable of. While I was trying to hide our love, more or less, she was very keen on showing it off, she was proud of it; in the end, even though I did not like her a lot, I found myself feeling flattered by the fact that almost everyone admired me because I was so passionately loved by one of the most beautiful students, and I think my ensuing love fed on my pride, actually.

3. Beyond Valea Călugărească, one of the cars broke down, and we all stopped, so that the owners and the drivers might hastily fix the damage. We stayed there for about an hour, though. My wife wanted branches from a blooming apple tree, which she saw downhill, not far from where we were, and he offered to bring them to her. They both went there, and she loaded her arms with branches, which, fair-haired and blue-eyed as she was, made her look like a decorated icon. Their delight took no heed of the cruel fact that they had maimed a tree. Then she allowed him to take pictures of her, as he had brought along all kinds of contraptions, like a snob at the races, and he had a “camera” of course.

From uphill, where I was, I could not help noticing the pleasure she experienced in leaning heavily against him, when they climbed out of the valley again, to the highway, after the car had been repaired. When we had passed Buzău, we

realized we could no longer reach Odobești in time for lunch, so we decided to have something to eat at Râmnicu Sărat. Here again, after we had all sat down, my wife decided that another table, at the other end of the garden, would be far better. So everybody stood up and moved where she was, since, while she was washing her hands and powdering her face, she had been deprived by another woman of her place by G.'s side. I had of course kept for her the seat by my side, but I had to follow the others. Now the two of them were side by side, while I was near the corner, between an elderly gentleman and an ugly lady. Every man thinks that the woman who is in love with him saves for him alone certain gestures of comfort and grace, which he invests with his own private meanings, and he suffers horribly to see that she uses the same gestures for somebody else. It was foolish, but I was deeply upset by the fact that she tasted his food greedily – and she knew how much I enjoyed it when she did that to me, that it gave me an appetite even when I was ill. I smiled all around, desperately hoping no one would notice that I took such trifles to heart to such an extent, as it would have drawn upon me everybody's attention and gossip. In fact I think people attach importance to such things only when they notice the man in question doing the same, because they are interested in the "drama" alone.

In the end, the two of them were the only ones to order pancakes, and this gesture which they shared was a kind of statement [...] that they were a couple [...].

4. After she had turned her head to look back quite a number of times, he arrived at last, and he was indeed with a lively, restless little woman; the others pressed against one another to make room for them at once, which was a favour in a way, since others who came late usually had to be content to sit at the end of the table. He continued to envelop his neighbour in comforting, "tender" care, and the sight seemed to be unbearable to my wife. She could not eat a thing, and she looked like a wounded animal. I was wondering: doesn't she realize I am suffering just as much? How can she be so insensitive? The woman in front of her could not find anything better to do than ask her ironically, and fairly loudly, of course, if she was "in pain," and I felt it to be the worst insult in my life, to hear someone ask my wife, in my

presence, if she was in pain because of another man. I thought of dropping my fork on the plate, leaving the table at once, and going straight to the station.

5. “Look, my dear, I hope I shall never in my life experience what I went through yesterday and what I have gone through today.”

“I don’t see what you mean.”

I was amazed, still holding my coat, and I laughed with a frozen face.

“Honestly? You do not see what I mean?”

She replied, with affectation:

“Yes, honestly...”

I was trembling, furious and indignant at such obvious pretence.

“All right, then maybe you will understand a simpler sentence. Let us separate. As soon as we arrive in Bucharest, we get a divorce. If you want to stay with your lover, I do not object. Seeing what I have seen since yesterday till today, I can hardly have any hopes left, but I must ask you one thing, all the same. Now that you know you will spend your life with him, let us avoid being gossipped about and commented upon by this group.”

I had never seen such eyes, like those of a very tired and astonished angel. “But, for God’s sake, what is this all about?”

“After everything you have done today, I find it amazing of you to ask what this is all about.”

And, like a patient who does not know what happened to him during his delirium, she insisted:

“Please... please, tell me, what have I done?”

Indignant and revolted by such impudence, I looked the other way, grinding my teeth.

“Nothing.”

Confident this time, it was her turn to insist. “Please, tell me what I have done. Please.”

I was so sick of it all, that I felt any word I should have uttered would have

missed its target.

"Nothing... I just want us to separate."

We got undressed, but, in bed, as I avoided looking at her, she started again.

"Stephen, I see you so angry... and I swear I can't understand why."

I was already boiling with rage:

"You swear you can't?"

"I swear by anything you want me to."

For a moment I stopped in astonishment, wondering whether I might be wrong, and I decided to explain to her what she pretended she did not understand. Only, when I tried, I was amazed to see I did not really have much to say. What could I reproach her with? That in the car she had sat touching closely both me and him? That they had gone down to get the flowers? That she had leant against his arm? That they had made their own, separate little group?

"You were all the time together with that gentleman, you danced almost exclusively with him."

She laughed leniently (the audacity of it).

"Well, my dear, but this is natural when you travel with someone, on a trip like this... All the women had their own groups. You are inevitably isolated one way or another. You can't be familiar with everyone, and then you seem to be so only with some. Besides, he is a good dancer... all the women in the world dance, if I am not mistaken."

"They do... but with more than one partner."

"Look, this is no fancy-dress party. We came all the way together."

"No... no... it was a real scandal. Everyone stared at you."

"What scandal? You are seeing things, I have told you, you must have seen for yourself that all women do the same! That's how these parties are. Once back home, none of these women thinks any more of the people they met or whatever happened. You'll see that you yourself will not recognize all those who have been here... You are much too sensitive."

6. “It would have been such a pleasure for me to cheat on you if you had rewarded me with your constant anxiety and suspicions. [...]”

“But... you wouldn’t have left me?”

“Maybe I should have done it at the time, but I should have regretted it all my life. We are so stupid when we are young.”

She smiled in a remote and beautiful way; her silver hair was like a halo... And I admired her so passionately that people watched us curiously, as if they were witnessing a love scene. A quarter of a century later, would my wife resemble this woman by my side? The deep feelings that would have been involved... Could this woman once have been like my wife? And – impossible question – would there be other women now? And – an even more senseless question – why did all that seem possible to me only in the past, why did I regret having lost, as I had arrived twenty years too late, this woman’s warm body and kind, melancholy smile? These souls buried in flesh and silk turn good too late, and they do it in vain.

7. Angry as I was, I did not find it hard to stand my wife’s absence during the first three or four days. Later on, however, I started imagining all sorts of things, trying to guess what she thought and how she felt. As I knew she was in love with another man, I did not expect her to be deeply affected by my behaviour, and I felt I had had the right, I even congratulated myself on my splendid idea of having the last word. I wondered vaguely whether we would meet again, meet, as a continuation of our past life, I mean, as if we were waking up after a terrible dream and resumed the life we had shared the previous evening. And I felt it was impossible. What I mean is that I did not see the possibility of our making up in the future, just as I can’t imagine today how I could become president of a Central American republic.

When no more than a week had elapsed, I felt the urgent need to see her, but I stubbornly denied myself all opportunities. I visited a friend of hers, however, in order to find out indirectly what she was thinking, how she was, whether this upheaval, the incident which was to me as important as the movement of the planets, mattered to her in any way. I could not find out anything. Because I could not meet her in the

street, to see her new smile, I started going from restaurant to restaurant, and my heart beat faster while I was still in the street; I cast a superficial glance at all the women first, after which I stared insistently, for fear I might have been wrong because of the large hats, and I experienced a deadly sadness; I had the feeling everything was empty all around, when I was forced to admit she was not there. I should have liked to see that small fair-haired, blue-eyed head, resembling a Greek statue, to see its new look, to find out whether she would stare at me with hatred or indifference. My incomprehensible fate prevented me from meeting her anywhere. I renewed my friendship with all her friends, I made one of them my mistress, so that she might bring me news of her, but, as soon as we started talking about her, for fear that "things might take an unexpected turn," they would not tell me a word; they avoided this subject, and the details which I was asking for in a vaguely indifferent voice, or else I should have stood no chance of being told anything, were, nevertheless, denied to me, as if that was the natural thing for them to do. I tried to let her know I was enjoying myself, I was absolutely fine, but these ostentatious gestures were all undelivered letters. I did not know whether they had reached her, and I knew even less what the woman who received them was thinking.

Going to her aunt's house was out of question. I should never have forgiven myself for this weakness, and it would simply have been impossible. My mind was made up. I started asking for invitations to the houses that I knew she could go to, but I failed time and again.

8. It was a reality which my senses rejected; the house without my wife was empty like an empty grave. I felt an immense desert inside myself [...]. The maid was unable to explain to me where my wife was: at the theatre... at her aunt's... vague, impossible excuses for half past one, when I had come home. I had no idea how I would live through the night. I constantly repeated to myself, as if I had turned stupid: I never thought she could do that... I sat inertly in an armchair for quite a while [...]. I knew everything had come to an end for good and all, that it had finished in a way which my loyalty had not deserved. I had never believed a woman could be so cruel

and do me so much undeserved harm. I felt I would go mad till the next day, which seemed to me to be the end of a long tunnel, a tunnel without end.

Of course love comes and goes, I knew that, but I was telling myself that its end must be honest, consummated between people who had made a pleasant trip together and were parting elegantly, greeted one another cordially, and, in some cases, with the regret that everything had lasted so little; I did not deserve such an infamous end. I find myself unable to put down all the moods I experienced, the chaos of thoughts I entertained during that long, abominable night, the like of which I had never lived before, and maybe never since then have I lived another like it. A past which had been burnt to ashes, a ruined home, my personality soiled and crushed, this is what I had come home to after a four hours' drive.

I wished it had been a dream, so that I might wake up from it, but it was undeniably real. As soon as I was able to leave the armchair, I started running about; I did not really know where I was going, I must have tried all her relatives' houses. She was not with "auntie Lucy", she was not with my sisters. I would not have wished it on my worst enemy to have to look for his wife at dawn, and suffer as I did while asking if my wife, who had gone out, "happened to be there, by any chance?"

The intense mystery of each house, its dark windows, the foolish hope that she might be there, and in that case everything had only been a dream, had passed like a dream, the astonishment of those whom I asked, and my feeling that, by comparison to all those who led safe lives inside their homes, I was a leper who avoided people and only walked at night, unseen, all these things bewildered me. An accident or some unforeseen incident of the kind seemed out of the question, anyway.

I understood eventually that everything was lost, I must leave her to the night and her adventure, and go back home. I would have done anything, run like mad, clasped broken glass in my fists; I was desperate to shorten the night which separated me from the break of day. As a child I could not fall asleep on the eve of a trip, and I was afraid, alone, at night, that "tomorrow", as an exception to the rule, would not come this time. I had now the same impression that the dark would last forever, only this time I was not going to leave for a beautiful, unknown destination; at the end of this night I was going to leave behind everything, change my way forever. I wanted

to face that woman, I wanted to crush her. I was scared I would go out of my mind till dawn. I had the feeling I no longer was master of my destiny, that I was in a carriage whose frightened horses [...] were indomitably running, just like myself, across the hollows of an unpredictable field. All my past suffering put together was less than what I felt at that moment, which was something I had never experienced before [...]. How could she have done that? Did I deserve the vulgarity of her behaviour, which so humiliated me... When I had been so loyal?

She only arrived the next day, at about eight in the morning. I can hardly describe what her face looked like, how she tried to explain it all, because I was so exhausted, so far from the world, that, just like a patient exhausted by the procedures of too long an operation undergone without an anaesthetic, I was only waiting for her to come, so that I might fall asleep. Her arrival was an obsession to me; it was the end of it all. After that I could close my eyes and sleep.

It was an effort [...] to whisper to her:

"I do not want to set eyes on you again..."

She stared at me with common, vulgar hatred.

"Does that mean that you are driving me away?"

"I don't know... I have nothing to say..."

It was past me...

"Then you are driving me away."

"I can't understand anything, I don't know myself any more... Take it as you wish... Tell me if you have anything to explain..." [...]

"I have nothing to explain..."

"No, you won't be able to explain anything anyway. You can stay a little longer if you wish... but if you honestly want to know what I feel, then go away at once, and I will send you everything that's yours."

She stared at me again, with a stranger's wicked eyes, which had replaced her own eyes as I used to know them.

"So, you are driving me away."

A few days later, I wrote to her, clearly and reasonably, asking her if she would agree to divorce [...] that would not require further explanations, and she accepted.

Lidia Vianu: English for Everyone.

I experienced again moments of intense suffering. She was all [...] I could think about day and night. I provided myself with the explanations to which I had denied her the right; I imagined extensively, I was a sick, maniacal judge [...].

My whole past life acquired a different meaning, one I had not perceived, and it was one of the most painful things to draw new conclusions to what had taken place. The woman had never been in love with me. I recalled again and again what had happened down at Odobești, and now I felt I had been right back then, I had seen clearly [...]. I could find no more pleasure in life. I was in a deep, painful, mourning. If I saw a couple kissing, I was like those mothers who have lost a child and see other people's beautiful children playing in the street. The theatre plays and films about love surviving and coming out victorious in the end made me experience a tearful, foolish melancholy.

I was trying again, in all the restaurants, to see her, but, when I did spot her, I would leave at once, as if stabbed by a knife. Dozens of times some detail that involved her and came up in a commonplace conversation almost made me faint. As a matter of fact, this unbearable suffering was all my own doing.

35. Camil Petrescu: fragmente din *Patul lui Procust*, 1933

9. It would be useless to tell you that D. was at our house most of the time. I knew from one of his sisters – he had two – how deeply in love with me he was, and their own love for me may have sprung from the fact that it fed on their brother’s important passion for me. Later on, after I had got married, I learned from one of his school fellows that D. was envied by everyone in our high school; that he had a kind of unseen emotional halo, because all his fellows saw him hanging out with his sisters and with me, either in the street, or when we played tennis [...]. His sisters were ugly. In fact he paid dearly for this privilege. I had him do my homework, book tickets at the theatre for me, take my letters straight to the station, and take upon himself the blame for everything that got broken in the house, as my mother was very harsh with me.

After a while, a young engineer who had returned from Germany came to our little town, and in a few months I married him. I was eighteen, and D. was nineteen. When he heard the news of my engagement, he came and told me for the first time what I had known from his sister all along, that he was in love with me and would kill himself. I was amazed to find out how much romance I had experienced without realizing it; his pain moved me, we both wept, but I married the former, who, as my mother explained to me, had a beautiful career ahead of him. D. did not kill himself, and, although on the eve of my wedding day he sent me a poem translated by Iosif from German – the author may have been Heine, but who cares, anyway –, he did not come to the wedding in a ghost’s shroud, but in a new dinner jacket, out of the wardrobe his parents had presented him with, partly as a gift, but mainly because he

needed it after graduation. I should not have liked him to kill himself, no, I should not, indeed, but I have often thought of the impression his suicide because of me would have made upon our small town.

I left with my husband for Germany. D. studied law in Bucharest. From time to time my mother wrote to me as a postscript to her letters about the troubles of his family. The girls were badly married, and my former friend [...] did not take his exams at the University; he would spend his time in cafés and worked for a newspaper at night. In the meantime, at home, old Mr. D. had left his wife and had a young mistress; with her, he would spend everything he earned on love escapades to Bucharest; he even took part of the little money he had managed to save, but out of which he had at least already given the girls dowries. Something fishy followed, the old man died, but I am going to skip all that.

10. I was coming that day with my arms full of flowers... He had not waited for me... I had just wished to experience a lost moment again... something from my past, and I was obeying this impulse as you accept “just one” glass of wine, knowing you could not handle more... But the servant gave me a note when I rang the bell. A hateful, light blue, almost white envelope. A poisoned thought seemed to run all over my body and make my skin go dry. I did not know what to answer, I did not even read the note, because its content was indifferent to me now.

There was a time when I used to look deeply into motives, following the spring of a subterranean river [...] deep inside a grotto. Now I only felt an immense pity for my joy and the flowers I was carrying. I suddenly regretted I had let the carriage go – I had done so by virtue of an old superstition – as I was so tired I could hardly walk, and my body unexpectedly started hurting all over; it felt like pain coming back when the effect of the anaesthetic has not lasted long enough. My shoes pinched me [...]. I do not know why I was ashamed to be seen by the maid coming back home with flowers I had not received, which was silly, as I usually buy flowers for myself; I bring them home and place them in various enamelled vases. I was confused, and my hurt expectations were as useless as a bandaged leg to me. I was frowning lest tears should

stream forth; my regrets were as foolish and monotonous as the song played on the flute over and over again by that madman who was bringing back the cattle – you saw him yourself when you came to visit our vineyard. Why had he done that? He had called me himself, and I had come hoping to please him, to recollect with him just one hour from a past so full of joy [...].

At home I found D. sitting on my divan, reading. He must have opened the book the moment he heard my footsteps in the vestibule. I lost my temper, and my eyes flashed fire as fiercely as a dog at the gate of a yard. But I also felt sorry for him... He looked pale, uglier than usual, with dim eyes and an old man's shapeless mouth, dried up like a fig. I should have liked to warn him again that he must not come in and stay in my room when I was not at home, but I feared my anger might crush him, stab him like an undeserved insult. That is why I smiled [...] and I held out my hand... He kissed it awkwardly and tried to guess what perfume I had used. After a long time, I had used again – another superstition – the perfume which was part of my old love, just like the scent of a garden.

Then he asked awkwardly [...]: "Do you mind my waiting for you here?" The answer to his question was more than obvious to me, so his words [...] irritated me even more than his waiting, and I did not reply. Of course, anybody else would have left at once, hurt by my silence, but he stayed on, humiliated and tense. A moment later I felt sorry for my harshness, and, as it seemed to me I had made my point and had reached a silent agreement with him that he must not come again – I tried to make amends as far as I could for the harm I had done to his tortured sensibility [...] – and I called the maid, telling her to bring in the tea. He was radiant, his joy rose like oil floating on water. I was pleased with myself.

11. "Spoken words are of no use to me. I am constantly offered subjects. Almost all writers are daily offered subjects. 'Fantastic. I must tell you about myself!... Just wait and see!... You could make it into a novel!...' If you really want to be of use to me, write down everything. More than the incident itself, which, whatever you may say, can hardly be more extraordinary than a war, I should like to know the details,

the background, the atmosphere and the living substance... I am asking you to put down what happened, but do it as minutely as possible... I shall then turn everything into a novel." (That was a lie, I was not really thinking of writing a novel.)

He was obsessed with consciousness.

"You'll be very surprised..."

"I don't know; let's see... Do you really want to help me? Write down [...] absolutely everything [...]." (As, indeed, I suspected that his digressions [...] would be more interesting than the incident itself.)

He smiled thoughtfully, discouraged, but he was so interested in the whole thing that he soon took my arm.

"Listen, I'll do it after all... Only I wonder whether you'll throw away everything I write."

"You'll be of use to me only if you provide me with material; the more the better, even though it may look too much or useless [...]. When you want to explain anything, use comparisons. Nothing else."

"All right, I'll write and bring you a copybook in a week."

He did not bring it in a week, or two, he brought it a month later... What I had hoped for came true. Fred Vasilescu got "involved" in it, and the incident grew longer and longer. I confess I did not have to alter much; here and there I felt I must explain, stress one image or two, improve some deficiencies (many may have been left in the text), and, moreover, I changed a few names and dates, distorting the truth, which I guess he had done himself, because I meant to avoid indiscretions.

When I came to know him better, I understood at last why Mrs T. had loved him so, why she had suffered so because of him. It was more than his masculine, athletic good looks; his loyalty and delicacy, his sincerity seduced women and won their husbands' friendship as well; these men could suffer because of him just like the women, but they never hated him. He would never humiliate anyone, not even the man whose wife he would steal. He spoke slowly, his ironical eyes intimating he kept himself in hand, which he did rather too well at times.

12. I simply can't believe that Ladima's letter is honest, that he had indeed found in her all those qualities. I feel Emilia has nothing in common with what he saw; whoever the lover may be, Ladima or anyone else, he could hardly have believed what he was writing. I'd say he lied to himself, with a certain degree of lucidity. In a way, he very much resembles the old man who has been living on our estate for a few years. He is the son of a former minister, from the time of the Independence War. He inherited a large fortune, but lost it all gambling. Addicted to [...] playing cards, after he had borrowed from whomever he could, as much as he could get, after he had run into shameful debts, he found himself as poor as a church mouse, going from one café to another in his old age. Some ten years ago, my father took pity on him and told him to come to one of our estates and stay there. He no longer has to worry about food or lodging, at least. He still feels the old need to gamble, but [...] he has no money. The moment he happens to lay hands on money, from me or from his friends, he can't wait to find partners. The others know his vice and use him, saying they have no money now. He ends up lending them the money, merely to be able to gamble. In the end, he is left penniless, because, when they lose, they borrow from him again, and, if they win, they only return their debt, but they never lend him any money. For a long time I thought this experience ought to make him sick of such partners, at least for a short while. But it has not... He has told me so himself. He is happy to have gambled, no matter how.

13. Seeing Valeria last night, I understood that, with your illness and everything, you are hard up at the moment. I am poor, Emy, and I suffer terribly that, at my age, I can't be of any help to you, the woman I love, and who is in difficulty... Yesterday I watched the doctor's eyes as a dog watches his master's eyes trying to guess what he wants, and, when he had left, I stayed for a long time in your dining room, exhausted and with an empty soul... I'm sick of myself, Emy... To see how Valeria struggles to buy medicines and your daily food, and not to be able to do a thing! Besides, I have got troubles of my own... I was grateful yesterday to my landlord, because he did not insist... What could I do to change that?

14. “He had such a kind heart, poor man, and we were stupid to laugh as we did. Valeria was right, after all. One evening, when he had money, Gina wanted to eat out, and she was waiting for him to invite us, after we had been to the cinema together. But he did not invite us, and then Gina decided that he must be stingy. Valeria scolded us angrily: “Keep your mouth shut. He knows best... It isn’t fair to judge anyone”.

And he did find money after all.

15. After the divorce [...] Mrs T. had a very difficult time. When, later on, she was told, jokingly, of course, that she was an excellent merchant, she would often answer thoughtfully: “This saves me so many humiliations.”

She told me how sick she had been of herself when, about a year after the divorce, she was living with a friend, and she only ate two eggs a day: “[...] I couldn’t wash properly every day, lest I should disturb the friend who had put me up. I had become morose [...] because of humiliation and hardships.” At that time, she tried to work as a typist in one of the offices of our factory in the Capital (as I found out), but, three months later, Gheorghidui fired her... most likely betrayed in his expectations. Someone told me she was ugly back then, and badly dressed. After she had tried to work as a typist for one or two banks, it dawned on her what she had better do. An old lady of noble extraction had a shop of furniture and national objects in Calea Victoriei...

16. With most women I used to have the feeling I was wasting my time; it seemed to me that I could be with someone more interesting, at her house or some other place [...]. I was always bored, longing for the bird in the bush, so to say... [...] I instinctively longed to go out... I experienced this strangely insensitive boredom. Now, on the contrary, nothing could be more interesting than what I already had; it

seemed to me that I was exactly where I ought to be, that I could not feel better anywhere else... but I explained to myself at the time that it must be because of the house.

17. “I was thinking... I was thinking of this poor Ladima...” What I had carefully planned not to confess looks possible now, when, for the first time, Emilia feels free to talk affectionately about him.

“He was a good man... He irritated me sometimes... But he never meant it... He always told me he was sorry afterwards... What was I to do?... I felt sorry for him... But... He understood I could not help it.”

I look at her in amazement:

“Do you think he understood?”

“Sure... especially in the end... of course he understood... You know... about a week after I had recovered... he made a horrible scene here, in our house... He was having funny ideas again.”

“Well, I don’t know if you remember... You came to my place once. [...] No... you did not come upstairs, Gina came alone and told me to get dressed and go downstairs, to the car, to have supper with you...”

It is true... but I can hardly understand... what does this have to do with me?

“Well... He was with us... I had just recovered, and he was so happy... He had brought cakes, and he had decided we must spend the evening together, me, him, and Valeria. He kept talking merrily and laughing... When Gina came, she saw it was a delicate situation, and did not know what to do. She beckoned to me that she had something to tell me, and I think he noticed that... We both went into the bedroom, she and I, and she told me you were downstairs, in your car, that you were going to have supper and she had come to take me along, as I had not been out in such a long time... Frankly speaking, I was greatly pleased... For more than a month I had not had a meal out... and I started getting dressed at once... She went down, she said you’d told her you hated waiting alone in the car. I said I wouldn’t be a minute, but you should wait for me round the corner, as I was afraid Ladima might come... When he

saw me dressed... he fell silent, turned pale."

"Where are you going?"

To hell with it, he got on my nerves... I told him:

"I'm taking a short walk with Gina, and I'm coming back."

"What do you mean?... You said you'd stay at home... Tell Gina to stay, too."

"We'll just take a short walk and come back..."

He was very upset and was wringing his hands... He didn't know what to say.

He seemed unable to breathe any more.

"Look, Emilia, don't go, please... Stay here... stay with us tonight."

He almost had me laughing.

18. I know I must not leave these letters in Emilia's hands. [...]... If I were on a dangerous expedition and one of my companions fell [...], I should at least try to bury him. [...] I am not going to bargain with her, that would be pointless. I think the more I should offer, the more careful and cautious she would grow. I could ask her for the letters using the pretext that I want to copy them. Then I could simply fail to return them. But my mere intention of getting a copy would make her suspect they are worth God knows how much... I should cause her to be on her guard in fact, and I should never manage to steal them. Yes, this is it: I am going to steal them tonight.

19. The next day I read all the newspapers and magazines issued during the week Ladima died. It was not difficult, because the incident happened that very same year... This thought alone made me experience a sadness as heavy as mourning.

The suicide in itself was discreetly hinted at. The newspapers [...] only mentioned the "death" of a poet. Their reticence was odd, as if they hesitated to comment on some family misfortune. These small obituaries were surprisingly appreciative, considering the fact that he had been ostentatiously ignored while he had been alive. Their superficial praise was meaningless, in spite of the bombastic words used: "G.D. Ladima, a brilliant poet" or "he was among the highest praised (?)

contemporary poets.” An article even called it “a great loss for Romanian literature.” There was in all this publicity indifference to the man, but gentle kindness to a fellow-writer.

20. What to other people might appear grotesquely absurd, namely that Ladima should commit suicide because of a woman as vulgar as Emilia, appeared to me understandable enough. I am not sure why... Going by my own experience, after carefully reading reports in newspapers, and listening to many people I know, I have come to believe that only vulgar women give rise to “love tragedies”, suicides or crimes. It is beyond any doubt that superior women make one suffer much more, much more deeply, in ways which suggest aggressive psychological sadism. But when you hear of a suicide or a crime, you almost always notice the astonishment of those who have met the woman: For her? She is not even beautiful; she is vulgar; she has the mind of a shop assistant...

21. I asked him to tell me details, and especially what he thought about the cause of this suicide.

“Well... I was dumbfounded when they phoned to tell me the news... I thought him to be one of our most important poets after Eminescu, although the public at large hardly knew him. But this has always been the fate of geniuses. Around noon, the maid – he lived in a long yard in 13 September street – found the door locked, which was unusual for him, as she had never known him to lock his door. She knocked on the window, she shouted; when, on the second day, he still failed to answer, she called the landlady... Well, when I went there, he was lying in a narrow iron bed, his head having fallen to one side. He had aimed at his heart and shot, pressing the gun against his chest and muffling the noise with the blanket... No one has been able to find out where he got the gun from... [...]”

“Do you think he committed suicide because of his poverty?”

“Whether they commit suicide or not, poverty is most often the true cause of

death for most Romanian poets, Mr Vasilescu. It's either the hospital or the asylum."

22. "Because of that debasing love, our friend was doomed, Mr Vasilescu. He knew it. During the last weeks of his life it simply broke your heart to look at him. Something had given way inside him; he had practically stopped living. It was far worse than being ill. After a final humiliating incident, he said he was determined never to set eyes on her again. He just could not believe he had been able to love such a woman, he even told me he would be ashamed if anybody else, except his friends, found out. He was aware of it, and that was why he asked her to return his letters... 'I am sick of myself, Nicolae, sick, as if I had lice in my soul. [...] If I don't kill myself, it is because I'd turn in my grave if people thought I'd killed myself for her... or maybe because of hunger... A death like that could be more shameful and uglier than my suffering.'"

36. Marin Preda: fragmente din *Cel mai iubit dintre pământeni*, 1980

1. Then she, too, was a city that had to be conquered, I thought, and it was all the more difficult since she was mysteriously bound to death. There was just one wall, but how was I going to climb it? We started going out, walking together about the city. Nineta was well dressed, elegant even, and the street changed her, she became serious, almost a stranger, she kept silent, and her face lost all trace of mirth. She had scrutinizing eyes, and she used to stare hard. She stared with a greediness I was unable to understand; the street really changed her, I even had the feeling she was not with me any longer, and I had no idea at all what she was thinking of. Back home, she changed again... These walks brought about our separation, which was to me sudden and incredible. You encounter all kinds of surprises when you go out; well, you feel fine when you are alone with her, but, when others are present, her eyes no longer belong to you, she no longer smiles when you look at her, she unexpectedly laughs at something someone else has said, and you are bewildered to find out that she does not belong to you any more, although she is practically the same. This is the tragedy, she is the same... But that was to torture me much later. My separation from Nineta was simpler, though not inexplicable, for I had been warned.

One day she stopped in front of a street, she looked along it with a preoccupied, impenetrable air and whispered to me: "We go this way." It was a side street, badly paved, without a sidewalk, and I did not understand why we must go that way. I replied: "No!" "If you don't," I heard her say, "never come to my house again." Really? Was it really that important? "No!" I repeated. Then she turned on her heels, looked down calmly, she even looked at me, without seeing me, though, and told me: "Then it's your fault." And she walked away. But she did not even go down that street

after all. I stood there for a while, unable to understand: why hadn't I wanted to turn where she had wanted me to? Wasn't it all the same to me which way we were going? On the other hand, I felt vaguely that if, without telling me, she had simply walked down that street, I should have followed her without noticing which street it was. What did I care what street it was? I was calm, anyway. Since that day, I have always been calm when confronted with a break up, when the blow was dealt: the pain sets in much later. For several days after that, I entered her courtyard daily. Only her grandmother was in, the door to her room was locked. I went back a week later, imagining she had been away. It was all in vain.

2. If only we could preserve that serenity which brushes our soul like a sweet wing! That first moment of truth never hurts. We should build our lives on that! But we do not do that because curiosity turns up, that lucidity – or so we call it – which prompts us to find out why... “One’s suffering is equal to one’s lucidity!” So it is! But who the hell forces you? Why isn’t she in love with me any more. How stupid, when everything would be so simple if we preserved inside ourselves the revelation of those sublime moments, that liberating serenity. I must say I was only in love with the beauty of this girl, her beautiful head, not her amorphous soul, or her body, and even less with her mind; and that would have been enough all my life, yes, provided she accepted to be loved. Nothing more. A few days later, her refusal, after she had allowed me to think she had accepted, began torturing me. The temptation of lucidity, which prompts you to find out why someone will not love you any longer, comes from your sharp, irresistible feeling that, when you have found out, your suffering will cease. You tell yourself you may have made some mistake that can be fixed. There could be some misunderstanding. She may be in love with somebody else. Well, that can hardly be helped...

3. “And where do you live, Mr. Petrini?” she asked me when I was leaving, while she was tenderly holding her husband’s arm, and the husband was looking at

me as if for some reason I ignored, he were above me, as if he had won a victory over me. "Well, madam," I answered, "not in such a beautiful house as yours." "And do you receive visitors?" I did not understand, or I did not hear the question well, or I may suddenly have been bored and simply despised this odd couple, and I no longer paid attention to what I was being told, whether she meant a joint visit, he and she together, which was uninteresting, or she suggested visiting me alone, which would have been downright absurd... I forgot to answer her.

4. And yet this absurdity took place: one afternoon, about a month after I had visited them, she rang the bell. "Good afternoon, Mr. Petrini. My husband tells me that he has invited you to our place several times and you have refused," she started, even before coming in. "Is that so?" she questioned me, while I was holding her fur coat, which she abandoned in my hands, while she was entering my study with a steady walk, as if she had been there before and were familiar with the house. She sat down on my chair and looked up to let me see her fascinating face, the question still lurking in her beautiful, riveted green eyes [...].

I forgot to answer her, both confused, and indignant at my confusion, which I was unable to fight; I opened my mouth to speak, but I had lost my voice. And, yet, at the same time, [...] I was self-possessed, although I realized I was paralysed. During those moments I felt, almost physically, the difference of age between us...

5. My gloomy silence could have chased her away, and I did not care that my behaviour was offensive. So what? "Don't tell me I have disturbed you, although you look like it," she resumed, and broke into a sincere laughter which won me over. She seemed to say she knew I was confused, which was why I could not speak, and suddenly she cast me an intensely affectionate glance, which freed me from my paralysis right there and then. Yes, this is the truth, affection, feelings can easily jump over barriers if people do not keep their souls in a shell. I was aware I had my own shell, and my confusion was caused by the fact that this woman was intent on

removing it. The sincerity of her laughter and her affectionate glance tamed me: no, of course she had not come with this intention in mind, but because she liked me. "No, madam," I answered, "I never refused his invitation. I merely waited for Petrică to name the day. Come to see us, he told me, but how could I come if he didn't say when or at what time?" "Why must we be so formal?" she said. "Come whenever you feel like it. You are friends, aren't you? Just call up to see if we are in and then come. Petrică was puzzled. He is very fond of you, you know, and he told me: go see him and invite him." "Of course, madam. I shall be delighted to come... I didn't know... Coffee?..."

And I stood up and went into the kitchen. It did not make sense. Having kept his distance for two weeks, Petrică had approached me again, and our walks together, when we had finished our classes, were resumed. Their relationship was far from being as good as she was now suggesting. They constantly abused and despised each other under the mask of that generosity which he well knew to be fake. As he was telling me about the scenes that took place between the two of them (and I listened as if I were reading a captivating novel), he seemed to resent her more every day. She kept hurting his feelings, but that would not have mattered if he had been able to write. Had he been like all the others, he would not have cared [...], and his life would have been governed by cynicism and disdain. But he was a poet, he wanted to write; and how could one write when one was overwhelmed by carelessness, cynicism and disdain? The sheet of paper stays white in front of you, night after night, when you withdraw to your room and, prompted by the need to write, you actually try to do so. The volume of poems which he had published had been written before this marriage. Since he had been living with her, for three years, he had not written a line...

"Petrică," I told him, "that's serious". It was becoming more and more obvious to me, though, that the cause was not in the woman, but in himself. The woman was what she was, but why was he what he was, why wasn't he different [...]. Why didn't he leave her? "I shall leave her, of course," he answered, "but, you see, three years of my life have gone down the drain, and during this time I haven't even been able to read properly. It would have made up for a lot of things." "All right," I answered, "but don't wait much longer, and stop whispering in your own house, as you did when she turned up and you instantly forgot what she had done to you, what you had

told me, and other things which you had not told me, but which I suppose had lasted for a long time."

6. One evening, at last, I managed to write a poem, and I went to read it to her. She listened and burst into laughter. She roared with laughter, and was not in the least ashamed of it. All right, the poem was bad, but this was unimportant; what mattered was that I had written it. I threw it angrily into the waste paper basket, and I left her swearing. "There you are," I said, "why did you have to read it to her?" "How was I to know she would do that? Any commonsensical person would have told me that the poem was good, and I must go on, since later on, after I had written some better poems, I would have realized, of course, that the poem I had read to her had been bad." "My dear Petrică, she is no muse, but..." "But why can't she be considerate, at least?" he broke in. "I am reading a book and I am enthusiastic about it; she takes and reads it, too, yawns and wonders what I liked in it, she hasn't read such an idiotic book in a long time... She is calling me an idiot, isn't she?! If she were a decent person, she would say she had not understood, or it was not to her taste. Why must she hurt my feelings?" "Forget about sharing ideas, just live together, as husband and wife: a professor and an architect, each of you with his own profession."

He fell silent, but the next day he resumed the argument: "... Easy to say, husband and wife... this means that I must do everything while she does nothing... I have done that, too, I am not ashamed to say, but she told me ironically that she had married a man, not a maid." "Petrică, a divorce will solve everything. Have you talked to her about it?" "A divorce is a failure!" he murmured, looked up at the clouds, and kept silent for a long while. I see! He hoped, then, she would improve, he could not stand the thought of a failure.

7. She came back to the hallway, holding a pack of cigarettes in her hand. She sat down again and lit a cigarette. "That's it," she said calmly, "I do not fit in your dream of happiness. What can I do? Pretend I am not five years older than you? That

would make me look ridiculous! I am old, my dear, I am past thirty; poor Matilda, no more flirting with a younger man... A little later you would have told me that to my face yourself: I am younger than you and more passionate, why would you be amazed I have fallen in love with another woman? What could I have done if I had heard such a thing? I should have accepted it, or I should have been forced to keep silent, never ask you where you are going, why you are putting on your best suit, your most beautiful tie and your most beautiful shirt, which I have washed and starched myself, why you are late, or where you spend your nights, while I am waiting for you, trying in vain to fall asleep?..."

Hearing her, you would have said she was at last revealing the secret of her behaviour, but I did not allow myself to be fooled: "But then," I asked, "why have you married me and why have you kept the child?" "Yes, why? That is another secret, which I am not going to tell you, and which you will never understand. And one more thing: don't fool yourself thinking you have been deeply in love with me. You haven't loved me at least half as much as you can love; not with your whole being, as you did at the time I used to phone you at the faculty... You may do that in the future, but it will not be me you will love. It is true, you did love me during that year, when you were scared you might lose me; you did not know for certain whether one day I should not tell you I was giving up the divorce and going back to Petrică, but once you had made sure I would not do that [...], it was goodbye, love!"

She was talking without saying anything, just to confuse me with her false revelations: "And one more thing," she went on, "you hit me first, much as you say you loved me. That very minute, I thought like you that I was guilty, but then it dawned on me: well, I told myself, he doesn't love me, or else how could he have forgotten it was me, Matilda, who was standing in front of him; I had come to tell you I was sorry I had broken into your desk... I had no time to tell you, I found myself dizzy, lying on the floor. Why does it shock you that I did the same? Anyway, you just can't tell me I made your life hell. You did that to yourself! As for your life with me being empty and loveless, I'm sorry, mine with you was no different; you gave as good as you got." "Did that start long ago," I asked, "or as soon as I moved into your house?" "Well," she answered, "from the very moment I met you!" "Can you still

remember when that was?" "One never forgets such things!" "Do our memories of the moment coincide, I wonder?!" I said, with fake nostalgia. "Let's see, tell me, I can also remember the fatal moment." "It was in the street, my dear," she said, in a voice which seemed to confess an infamy. "It was snowing, and you were with Petrică, who must have been telling you something about me, slandering me, and you were listening and grinning; his tragedy was a cheerful show, which he was offering you in his naive hope for the sympathy of a man whose brutality and insensitivity he did not suspect. I saw you from afar..."

8. We fell silent. The little girl opened the door and went to her mother without the least hesitation. Matilda stood up and vanished into the kitchen. The child came to me, and sat down quietly in the armchair. What Ben Alexandru had foretold had not come true, although Matilda had totally surrendered to the child. Silvia went about her own little life quietly, and was almost equally attached to her mother and to me, although Matilda was not in the least happy when she saw her jump cheerfully into my arms: she had surrendered, but she had also mastered the child, and did not hide her irritation at the fact that Silvia had found out there was one more being in her life, whom she called "daddy", and who took her out for a walk daily. She would try to stop the girl: "you must go to bed now," or „it is cold outside and I don't want you to start coughing." I used to allow her to walk, until, very soon, I heard her say that her feet hurt, and then I would take her in my arms. It was a trick: she could not see much when she was walking. Her feet did not hurt, she just wanted to be carried high up, and, once up there, I could tell she was mastered by an avid, quiet curiosity.

9. At that point, I would go back home, and, as I was carrying that wonderful burden, I had the feeling that I was in fact a happy man, and my suffering was an illusion, a chimera which I must drive away; I could live a thousand years like that and die in peace. There was no other greater joy on earth, the rest was nonsense. But at home her mother would wait for us. She actually tore her from my arms, taking

possession over her: didn't I notice the girl was tired? Was I going to kill her, as I had said when I had heard she was pregnant with my child? Did I think she had forgotten, or she would ever forget those words? She would tell the girl everything when she grew up, so that she might know what kind of a father I had been, and how much I had wanted her to be born. At those moments, I felt certain that she guessed I was happy and wanted me not to be, and had the power to make it happen. Why so? I wondered. What harm had I done her? Everything was a mystery, nothing made sense any more, and solitude surged in me, worse than ever before.

10. "She has sent all your things here," my mother said, "your clothes and books. Your father was glad you had got rid of this woman nobody can understand. Why she married you if she did not mean to live with you, I shall never understand." But I knew, and I told my mother: "She is old... She has grown old very fast!" "She is not that old," my mother said, "it only seems to you that way, because you are younger, but no woman in her thirties is old..." I should have liked to answer that Matilda's soul was old, and that she would very soon have an old body, too, and she had not been able to stand the thought that I should soon be too young for her, but words failed me: it was too much for me to explain. "Tasia was here," my mother went on, "(this woman is really fond of you, you know), and she told us a secret. She doesn't want you to feel sorry you've lost this woman, because, during the three years you weren't there, a man, Mircea, would visit her; an important person, even more so now, and after the divorce she'll go after him to Bucharest and marry him. She says you ought to take a lawyer and try to get the girl, but then she also says you can't fight this Mircea, you'll never succeed... Never mind, dear," she added, as if the news were a blow to me, "you'll have your own children one day, do not worry..."

Mother came closer and stroked me as she used to. "You have turned pale," she told me, "don't think of it any more... just get well soon... You will be able to see Silvia when you wish. She told Tasia you could go to Bucharest any time, take her with you and keep her for a week... It wasn't meant to be, dear, just let it go." I smiled and I kissed her hand. "I have been doing so for a long time, but I am sorry for the girl, she

had grown fond of me," I told her, amazed that my voice seemed to have come back to me. "Don't worry," my mother said, "she will always be fond of you. No child ever forgets his parents, come what may..." And she suddenly remembered she had brought me food, placed her bag on my bed and took out of it a lot of packages... Roast chicken, eggs, pies, small cakes she had made, home-made bread warm from her oven, and a bottle of red wine. Strangely enough, I felt hungry, and I started eating greedily, as if I had come back to life, and, as if her news were cause for celebration, I opened the bottle of wine, which I gulped down, feeling I could have drunk another if I had had one more...

11. Moments of happiness! I felt sharp pain at the thought that I could have experienced such moments daily if the three of us had stayed together... Of course, Matilda was happy in this way, because up to a certain age a child is a constant surprise. It so happened that Silvia's surprises were almost all miraculous, and only few of them bad. Matilda guessed my mood. "If you accepted," she told me in French, "you would be in Bucharest, and it would be easy to see Silvia whenever you wanted to. If I hadn't had Silvia, frankly speaking, I think I should have killed myself. I know I complain, [...] but she is such a very good child. When I urge you to accept the job, all I really think about is to bring you two closer together, both for her sake and yours, I must say." "We'll see!" I said. I had my doubts, but I did not want to argue with her, so that Silvia might come again to see me over the following three days... "We'll see," I repeated, more firmly this time, "When I have finished what I am writing, I shall make a decision."

12. I have reread this long manuscript, and, beyond the incidents proper, I have been amazed at its palpable cruelty, narrated in detail, and with an obvious pleasure; I have not been able to avoid this, as I was positive that otherwise my thoughts would have tried hard and in vain for a long time to struggle free from what I had lived. For a moment there I was tempted to throw it into the fire. In the end, I

Lidia Vianu: English for Everyone.

decided to publish it. So many others may have felt the same way, experienced what I did, have rejoiced or have suffered just like me. Happiness through love is a myth that will never die here, on earth; it will constantly die and be reborn, that is. And this is what I am writing about [...]. As long as more people climb up and down, following the the same paths I have, this book will be the living proof: if we do not have love, we have nothing at all!...

Contemporary Literature Press

Editura pentru Studiul Limbii Engleze prin Literatură

Partea a treia

Listă de Verbe și adjective cu prepoziții obligatorii

VERBE

the land abounds in game

he abstains from drink

you must account for your behaviour

he was accused of robbery

are you acquainted with T.S. Eliot?

add this money to the sum

I agree with you on this

I agree to this

what are you aiming at?

what does he allude to

the dance alternates with concerts

what does the sum amount to

did you apologize to him for breaking the vase?

it does not appeal to me

apply to your boss for a rise

do you approve of the plan?

when did you arrive at the shop?

ask him for a loaf of bread

what does he aspire to?

he associates with thieves

I can assure you of my good intentions

he must atone for his crime

he will attend to your problem

whom was the play attributed to?

whom is the dog barking at?

what is the book based on?

he is basking in the sun

he beckoned to me to go away

I shall begin by saying who I am

whom does it belong to?

he was bereft of everything he owned

a large fortune was bestowed on her

beware of dogs

don't blame me for not going

don't blame this on me

he kept blinking at me

he blushed at her words

what is he boasting of?

what countries does Poland border on?

whom did you borrow the book from?

what is he brooding on?

do you care for him?

he was changed into a dwarf

he was charged with murder

she is chatting with a friend

he cheered me up

it coincides with your birthday

he collaborates with us

the plane collided with another plane

what is he commenting on?

I compared him to/with her

do you compete with us?

what are you complaining of?

I concealed it from her

concentrate on your homework

he concluded with a few English words

he was condemned to ten years of jail

do you confide in her?

it is confined to this space

it has been confiscated from smugglers (contrabandiști)

you must conform to the rules

don't confound him with me

confront me with her

I congratulate you on your birthday

I consent to the marriage

what does the book consist in?

how many chapters does it consist of?

they conspired against the king

he is consulted on various matters

it contrasts with the walls

he has converted to Catholicism

how much can you contribute to the sum?

he was convicted of murder

are you convinced of his guilt?

I shall cooperate with you in writing it

can you cope with everything?

it culminated in a quarrel

he was cured of measles

he darted/dashed at the door

it dawned on me that I had seen him before

what does the book deal with?

have you decided on the punishment?

whom is it dedicated to?

whom did you defend him from?

he was deferred to the police

she was delivered from the wizard

can I depend on it?

he was deprived of everything
he is devoted to his friends
he died of/from pneumonia
does this differ from your result?
he was dipped into water
I disagree with you
he disappeared from town
I disapprove of your idea
can you dispense with it?
it was divided into seven shares
he was divested of all his glory
he was doomed to prison
he dotes on his daughter
what are you dreaming of?
he is endowed with a musical ear
he enlarged on the subject
he escaped from goal
he excels in physics
I exchanged the book for a pen
this horse feeds on wheat
he fired at the fox
he flung a stone at her
it floated on water
what are you fussing about?
he is gazing at the lake

he glanced at my hands
he grieves for his friend
he was grinning at me
she is harping on the same subject
hide it from her
he was hindered from going there
what did he hint at?
let us hope for the best
he hungered for her sight
is he implicated in this?
this rule was imposed on us
they incited him to action
he indulged in his work
I infer from your words that you don't know
the air was infested with the smell
don't inflict injuries on your friends
I informed him of what was going on
he inquired into her affairs
I insist on your going home
the book inspired him with faith
they instigated him to action
she is intended for him
are you interested in this?
don't interfere in/with what she is doing
have you introduced him to her?

I don't want to intrude on you
he was isolated from his fellows
will you join in the talk?
he jumped at her
he knocked at the door
don't laugh at me
lean on my arm
lean against the wall
he left for Ireland
the pipe is linked to the wash basin
can you listen to me?
he lives on tea and bread
she longs for news from him
look at it
he marvelled at the sight
the bag doesn't match with your dress
don't mistake me for a coward
whom are you mocking at?
multiply 6 by 7
don't nag at him
can I negotiate with her?
note down the word
what do you object to?
has it ever occurred to you that I am busy?
when will he be operated on?

what does it originate in?

I parted with/from her

they participated in the show

what did he pay for?

what is he peering at?

the raven is perched on a branch

don't persevere/persist in your error

I persuaded her of my sincerity

exiles pine for home

he pleaded for his friend

the diver plunged into the sea

don't point to the door

don't point your forefinger at me

he pounced on the gold

he was praised for his hard work

I prefer this book to that

are you prepared for the exam?

he presided over the assembly

don't prevent him from going

don't pride yourself on your achievement

he proceeded to town

you will not profit by his advice

he was promoted to a higher rank

I protected her from the witch

the stick protrudes from your bag

he provided for her
he provided her with food
don't pry into other people's affairs
he was punished for his crime
I tried to reason with him
he recoiled from the touch
has he recovered from his illness?
do you refer to him?
I refrained from any comment
he reigned over the whole country
this does not relate to what I was saying
can I rely on you?
your face reminds me of someone
he was remunerated for his work
he repented of/for his deed
what did you reply to him?
he reproached me with extravagance/ for being late
he reproved me for being late
what do you require of/from us?
I have reserved this table for you
what does it reside in?
he resorted to force
she will not respond to force
he retired from business
what will it result in?

he was rewarded for his courage

he rushed at the door

she saved him from destruction

he was separated from his friends

the clerk was sent for

don't shoot at birds

she never shrinks from duty

whom do you side with?

she smiled at those words

the dog sniffed at him

speak to me about it

don't spend money on sweets

he spies on you

don't stare at people

stick to what you are doing

he stumbled on a stone

he substituted his book for another

subtract 5 pounds from the sum

he succeeded in finishing

they supply us with sugar

we surround him with care

we suspect him of lying

he suffers from rheumatism

she swore at me

I sympathise with you

can you thank him for it?
he theorizes on beauty
what are you thinking of?
he threatened us with a fine
they throw stones at your dog
I thrust the stick into the ground
translate it into English
I travel by plane
don't tread on that plank
he trembles with fear
don't trespass on his property
she triumphed over everyone
don't tumble over the chair
turn to him and see
wait for me
I warned her against the danger
what do you wish for?
don't worry about that
he yelled at me
she yielded to the thief

ADJECTIVE

he is absent from school

is it necessary to you?

I am not accustomed to reading aloud

he is active in politics

his means are not adequate to his aim

he is adverse to progress

don't be afraid of me

he is ahead of his fellows

are you akin to her?

he is alert to changes

this is alien to my way of thinking

he is aloof from everyone

don't be angry with me for doing that

my book is anterior to hers

my opinions are antithetic to yours

don't be anxious about the result

apart from all this, you are right

it is apparent to all of us

he is apt for sports

what are you ashamed of?

are you aware of what it means?

he is away from home

he is bent on spending money
he is blind to all her defects
the ship is bound for India
he is busy with his work
is he capable of murder?
I am certain of success
he is clever at games
she was charmed with him
the house is close to the park
this feature is common to all of us
he is competent at his job
my work is complementary to his
is this compatible with your ideas?
he is conscious of the implications
your lecture was conspicuous for its originality
I am consistent with my decision
you are contemporary with me
one must be content with one's fate
it is contrary to my expectations
is it convenient for you to stay?
are you conversant with Arabic?
he is crazy about music
he is dear to her
you are deficient in mathematics
he is delighted with the idea

the idea is detrimental to our plans
he is diffident about strangers
his attitude is discrepant with his slogans
this part is distinct from the others
the village is distant from the sea
the prospect is distasteful to me
the error is due to hurry
he is eager for new friends
you are early for tea
it lies east of China
is it easy for you?
he is entangled in something complicated
he is engaged in work
he is engaged to her
he is enthusiastic about the idea
you are envious of her luck
is it equivalent to the sum?
I am even with you
he is exempt from attendance
she is faithful to you
she is false to her friends
are you familiar with the idea?
he is famous for his poetry
the house is far from the baker's
it can be fatal to anyone

it is favourable to them

he is fit for nothing

she is fond of cocoa

it is full of people

he is good at drawing

I am grateful to you for helping me

don't be hard on her

the idea is harmful to everyone

be honest about it

he is hostile to us

this is identical with mine

I am ignorant of the circumstances

it is imperative for her to go

he was impressed with your knowledge

the path is inaccessible to travellers

I am indebted to you

she was indignant at the news

he is inferior to none

you are inseparable from me

he is intent on his study

are you interested in this?

don't get involved in that

take them, irrespective of the price

she is jealous of you

be kind to us

he is lucky at cards/in love
be merciful to them
he is native to India
the street is near to the station
it is not necessary to me
sit next to me
is he obedient to the rules?
you are oblivious of what is going on
it is obvious to me
I am opposed to any change
he sits opposite to me
he is overcome with joy
be patient with her
it is peculiar to his country
she is pleased with her dress
be polite to your elders
he is popular with kids
I am positive of success
this is preliminary to the test
the book is previous to the film
you are prejudiced against foreigners
he is prone to various moods
is she qualified for the job?
he is ready for the test
regardless of consequences, you must go

Lidia Vianu: English for Everyone.

the house is remote from the park

you are responsible for all the mistakes

the land is rich in game

you are being rude to me

who is sad about the loss?

he is safe from his pursuers

the same as that one

he is sensitive to kind treatment

she is short of money

they are sick of sweets

your boat is similar to mine

he is sorry for being late

this is subject to improvement

are you sure of that?

it is useful to us

he is not used to waiting

it is vital to us to go

you are welcome to our town

he is wrong about many things

VERBE NEREGULATE

Infinitiv	Past Tense	Past Participle	Traducere
arise	arose	arisen	a se ridica
awake	awoke awaked	awoken awaked	a se trezi
be	was / were	been	a fi
bear	bore	borne born	a purta a se naște
beat	beat	beaten	a bate
become	became	become	a deveni
begin	began	begun	a începe
bend	bent	bent	a se îndoi
bet	bet betted	bet betted	a paria
bid	bid bade	bid bidden	a licita, a porunci
bind	bound	bound	a lega
bite	bit	bitten	a mușca
bleed	bled	bled	a sângera

blow	blew	blown	a sufla, a bate
break	broke	broken	a sparge
breed	bred	bred	a crește, a educa
bring	brought	brought	a aduce
broadcast	broadcast broadcasted	broadcast broadcasted	a difuza
browbeat	browbeat	browbeaten browbeat	a intimida
build	built	built	a construi
burn	burned burnt	burned burnt	a arde
burst	burst	burst	a exploda
buy	bought	bought	a cumpăra
cast	cast	cast	a arunca
catch	caught	caught	a prinde
choose	chose	chosen	a alege
cling	clung	clung	a se agăța
come	came	come	a veni
cost	cost	cost	a costa
creep	crept	crept	a se târî, a se furișa
cut	cut	cut	a tăia
deal	dealt	dealt	a trata, a se ocupa de

Lidia Vianu: English for Everyone.

dig	dug	dug	a săpa
do	did	done	a face
draw	drew	drawn	a trage, a desena
dream	dreamed dreamt	dreamed dreamt	a visa
drink	drank	drunk	a bea
drive	drove	driven	a șofa, a mâna
dwell	dwelt dwelled	dwelt dwelled	a locui
eat	ate	eaten	a mânca
fall	fell	fallen	a cădea
feed	fed	fed	a hrăni
feel	felt	felt	a (se) simți
fight	fought	fought	a (se) lupta
find	found	found	a găsi
fit	fitted fit	fitted fit	a se potrivi
flee	fled	fled	a fugi, a se refugia
fling	flung	flung	a arunca
fly	flew	flown	a zbura
forbid	forbade	forbidden	a interzice
forecast	forecast forecasted	forecast forecasted	a prevedea

Lidia Vianu: English for Everyone.

foresee	foresaw	foreseen	a prevedea
foretell	foretold	foretold	a prezice
forget	forgot	forgotten	a uita
forgive	forgave	forgiven	a ierta
forsake	forsook	forsaken	a părăsi
freeze	froze	frozen	a îngheța
frostbite	frostbit	frostbitten	a degera
get	got	got	a primi, a obține
give	gave	given	a da
go	went	gone	a merge
grind	ground	ground	a măcina
grow	grew	grown	a crește
hang	hung	hung	a atârna
have	had	had	a avea
hear	heard	heard	a auzi
hew	hewed	hewn hewed	a despica
hide	hid	hidden	a (se) ascunde
hit	hit	hit	a lovi
hold	held	held	a ține
hurt	hurt	hurt	a lovi, a răni, a durea

Lidia Vianu: English for Everyone.

interweave	interwove interweaved	interwoven interweaved	a (se) întrețese
keep	kept	kept	a ține, a păstra
kneel	knelt kneeled	knelt kneeled	a îngenunchea
knit	knitted knit	knitted knit	a tricota
know	knew	known	a ști, a cunoaște
lay	laid	laid	a pune, a așeza
lead	led	led	a conduce
lean	leaned leant	leaned leant	a se apleca, a se sprijini
leap	leaped leapt	leaped leapt	a sări
learn	learned learnt	learned learnt	a învăța
leave	left	left	a pleca, a lăsa
lend	lent	lent	a da cu împrumut
let	let	let	a lăsa, a permite
lie	lay	lain	a zăcea, a se afla
light	lit lighted	lit lighted	a aprinde
lip-read	lip-read	lip-read	a citi pe buze
lose	lost	lost	a pierde

Lidia Vianu: English for Everyone.

make	made	made	a face
mean	meant	meant	a însemna
meet	met	met	a (se) întâlni
mislay	mislaid	mislaid	a pierde
mislead	misled	misled	a îndruma greșit
misread	misread	misread	a citi greșit
misspell	misspelled misspelt	misspelled misspelt	a ortografia greșit
mistake	mistook	mistaken	a confunda
misunderstand	misunderstood	misunderstood	a înțelege greșit
mow	mowed	mowed mown	a cosi
outbid	outbid	outbid	a licita mai mult ca
outdo	outdid	outdone	a întrece
outgrow	outgrew	outgrown	a (se) face prea mare
outshine	outshone outshined	outshone outshined	a eclipsa
outspeak	outspoke	outspoken	a vorbi tare
overcome	overcame	overcome	a copleși
overdo	overdid	overdone	a exagera
overdraw	overdrew	overdrawn	a depăși

Lidia Vianu: English for Everyone.

overdrink	overdrank	overdrunk	a bea în exces
overeate	overate	overeaten	a mânca în exces
overfeed	overfed	overfed	a (se) supraalimenta
overhang	overhung	overhung	a atârna peste
overhear	overheard	overheard	a auzi din întâmplare
override	overrode	overridden	a încălca
overrun	overran	overrun	a depăși
oversee	oversaw	overseen	a supraveghea
oversell	oversold	oversold	a supraevalua
oversleep	overslept	overslept	a dormi prea mult
overtake	overtook	overtaken	a depăși
overthrow	overthrew	overthrown	a răsturna
partake	partook	partaken	a împărtăși
pay	paid	paid	a plăti
preset	preset	preset	a preconfigura
proofread	proofread	proofread	a corecta
prove	proved	proven proved	a (se) dovedi
put	put	put	a pune
quick-freeze	quick-froze	quick-frozen	a îngheța rapid

Lidia Vianu: English for Everyone.

quit	quit quitted	quit quitted	a abandona
read	read	read	a citi
rebuild	rebuilt	rebuilt	a reconstrui
remake	remade	remade	a reface
repay	repaid	repaid	a recompensa
reread	reread	reread	a reciti
resell	resold	resold	a revinde
resend	resent	resent	a retrimite
reset	reset	reset	a reaseza
retell	retold	retold	a repovesti
rewrite	rewrote	rewritten	a rescrie
rid	rid	rid	a scăpa de, a se descotorosi
ride	rode	ridden	a călări
ring	rang	rung	a suna
rise	rose	risen	a răsări, a se ridica
run	ran	run	a fugi
saw	sawed	sawn sawed	a tăia cu fierăstrăul
say	said	said	a spune
see	saw	seen	a vedea

Lidia Vianu: English for Everyone.

seek	sought	sought	a căuta
sell	sold	sold	a vinde
send	sent	sent	a trimite
set	set	set	a pune
sew	sewed	sewn sewed	a coase
shake	shook	shaken	a scutura, a tremura
shave	shaved	shaved shaven	a (se) rade
shear	sheared	sheared shorn	a tunde oi
shed	shed	shed	a vărsa (lacrimi, sânge)
shine	shone shined	shone shined	a străluci
shoe	shod	shod	a potcovi
shoot	shot	shot	a împușca
show	showed	shown	a arăta
shrink	shrank	shrunk	a se strânge
shut	shut	shut	a închide
sing	sang	sung	a cânta
sink	sank sunk	sunk	a (se) scufunda
sit	sat	sat	a sedea

Lidia Vianu: English for Everyone.

slay	slew slayed	slain slayed	a ucide
sleep	slept	slept	a dormi
slide	slid	slid	a aluneca
sling	slung	slung	a arunca
slink	slunk	slunk	a se furișă
slit	slit	slit	a (se) crăpa
smell	smelled smelt	smelled smelt	a mirosi
sow	sowed	sown sowed	a semăna (ceva)
speak	spoke	spoken	a vorbi
speed	sped speeded	sped speeded	a grăbi, a accelera
spell	spelled spelt	spelled spelt	a ortografia
spellbind	spellbound	spellbound	a fermeca
spend	spent	spent	a cheltui, a petrece
spill	spilled spilt	spilled spilt	a vărsa
spin	span	spun	a toarce
spit	spat spit	spat spit	a scuipa
split	split	split	a despica

Lidia Vianu: English for Everyone.

spoil	spoiled spolit	spoiled spoilt	a răsfăța
spoon-feed	spoon-fed	spoon-fed	a hrăni cu lingurița
spread	spread	spread	a (se) întinde
spring	sprang sprung	sprung	a izvorî, a sări
stand	stood	stood	a sta (în picioare)
steal	stole	stolen	a fura, a se furișa
stick	stuck	stuck	a lipi
sting	stung	stung	a înțepa
stink	stunk stank	stunk	a mirosi urât
strew	strewed	strewn strewed	a presăra
stride	strode	stridden	a merge cu pași mari
strike	struck	struck stricken	a lovi
string	strung	strung	a înșira
strive	strove strived	striven strived	a năzui
sublet	sublet	sublet	a subînchiria
sunburn	sunburned sunburnt	sunburned sunburnt	a se arde la soare
swear	swore	sworn	a jura, a înjura

Lidia Vianu: English for Everyone.

sweat	sweat sweated	sweat sweated	a transpira
sweep	swept	swept	a mătura
swell	swelled	swollen swelled	a se umfla
swim	swam	swum	a înota
swing	swung	swung	a legăna
take	took	taken	a lua
teach	taught	taught	a preda
tear	tore	torn	a rupe
telecast	telecast	telecast	a teledifuza
tell	told	told	a spune, a povesti
test-drive	test-drove	test-driven	a testa o mașină
think	thought	thought	a (se) gândi
thrive	throve	thriven	a prospera
throw	threw	thrown	a arunca
thrust	thrust	thrust	a înfige
tread	trod	trodden trod	a călca
typewrite	typewrote	typewritten	a dactilografia
unbend	unbent	unbent	a (se) dezdoi
unbind	unbound	unbound	a dezlega

Lidia Vianu: English for Everyone.

undercut	undercut	undercut	a submina
underfeed	underfed	underfed	a subalimenta
undergo	underwent	undergone	a trece prin
underlie	underlay	underlain	a sta la baza
understand	understood	understood	a înțelege
undertake	undertook	undertaken	a lua asupra sa
underwrite	underwrote	underwritten	a scrie sub
undo	undid	undone	a anula
unfreeze	unfroze	unfrozen	a dezgheța
unwind	unwound	unwound	a desfășura
uphold	upheld	upheld	a susține
upset	upset	upset	a tulbura
wake	woke waked	woken waked	a se trezi
waylay	waylaid	waylaid	a întinde o cursă
wear	wore	worn	a purta
weave	wove weaved	woven weaved	a țese
wed	wed wedded	wed wedded	a (se) cununa
weep	wept	wept	a plânge
wet	wet	wet	a uda

Lidia Vianu: English for Everyone.

	wetted	wetted	
win	won	won	a câștiga
wind	wound	wound	a răsuci
withdraw	withdrew	withdrawn	a (se) retrage
withhold	withheld	withheld	a reține
withstand	withstood	withstood	a rezista la
wring	wrung	wrung	a stoarce
write	wrote	written	a scrie

